

Giới thiệu Phiền Nã Của Nữ Thần

Thể loại: Ngôn tình, Hiện đại, HE, Tình cảm, Ngọt sủng, Trọng sinh

Nữ chính Lộ Mạn Hề bị ngôi sao chóai chiếu mệnh khiến cô mất đi mạng sống.

Nhưng bù lại cô được ông trời ban cho cơ hội được sống lại lần nữa.

Lại đến lần nữa, cô không chạy thoát, cũng không né tránh, yên phận làm tiểu bạch hoa---

Dù sao một năm sau Kỳ Thừa Hoài liền chết, đến lúc đó cô có thể thừa kế tài sản của anh, vui sướng làm tiểu phú bà.(^o^)/~

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nã Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Thời điểm Lộ Mạn Hề mở mắt, cô chỉ cảm thấy cả người mệt mỏi, đầu cũng choáng váng, khó chịu vô cùng.

Khi người vừa thức dậy, luôn có một khoảng trống hỗn loạn ngán ngùi. Cô ngốc nghếch nhìn lên trần nhà tuyết trắng một hồi lâu, mới miễn cưỡng nhận xuống sự choáng váng, từ trên giường ngồi dậy, bắt đầu đánh giá hết thảy căn phòng này.

Trong không khí có hương vị nước sát trùng nhàn nhạt, còn có các thiết bị ở đây, tất cả đều có thể chứng minh đây là bệnh viện.

Cô như thế nào lại ở bệnh viện?

Lộ Mạn Hề nhắm mắt lại cẩn thận mà hồi tưởng một chút. Lúc đó cô đang chuẩn bị đi chuyến bay đầu tiên để tham dự đám tang của Kỳ Thừa Hoài. Luật sư của anh cũng đã gọi điện thoại với cô, nói rằng anh đã lập di chúc trước khi chết. Cô cũng không ngạc nhiên, kẻ có tiền đều thích làm điều này, nhưng cô cứ nhiên không ngờ đến, người thụ hưởng tài sản của anh lại là cô.

Ở bên người anh nhiều năm như vậy, dù đó chỉ là một con chó thì nó vẫn có cảm xúc. Huống chi là cá nhân, cho nên nghe được tin anh chết, cô cũng khổ sở thật lâu.

Chỉ là, cũng không hơn.

Nhiều năm như vậy, trên người cô đến một chút sự ngây thơ lương thiện đều bị hủy hoại, một chút cũng không còn.

Cô ở cái nơi máy bay đến cũng khó. Lúc ấy vì tránh né Kỳ Thừa Hoài mà chạy tới nơi thôn xóm không có tín hiệu. Vẫn là đi theo đại tỷ trong thôn đến trấn trên mua đồ dùng sinh hoạt, trong lúc vô tình cô mới nghe thấy cái tin tức này từ TV.

Thời điểm đó, sáng sớm cô ngồi xe ba bánh từ trong thôn đến trấn trên, lại từ trấn trên ngồi xe vào trong huyện, cuối cùng ngồi xe lửa đến thành phố, cơ hồ dùng thời gian cả ngày. Có thể thấy được cô ngốc như thế nào mới chọn nơi ở có giao thông bất tiện này.

Đương nhiên, cũng đúng là bởi vì như vậy, Kỳ Thừa Hoài mới không có tìm được cô. Cho cô một khoảng thời gian nhẹ nhàng.

Anh hẳn là sẽ không tin được, một người như cô lại chạy tới cái nơi thậm chí chỉ có một vài cái tivi?

Chỉ là còn chưa tới sân bay, cứ nhiên cô lại va chạm với mấy tên bệnh tâm thần, cô cái gì cũng chưa nói, cái gì cũng chưa làm, lại bị mấy người đó đuổi theo chém mấy đao.....

Mãi cho đến bây giờ, cô còn nhớ rõ cái cảm giác đau đớn đến co rút đó.

Trước kia nhìn thấy thời sự đưa tin nói có sự kiện chém người, cô còn không thể tưởng tượng nổi, dù sao hiện tại là xã hội pháp trị. Thật là lúc phát sinh ở trên người mình thì mới hiểu được cái gì là tai họa bất ngờ.

Nghĩ đến đây, Lộ Mạn Hề vội vàng cúi đầu nhìn xe cái tay của chính mình, thế nhưng lại không tổn thương gì? Cô rõ ràng nhớ rõ lúc ấy cánh tay đều bị mấy tên đó chặt đi mà?

"Mạn Hề, cuối cùng thì cô cũng tỉnh." Lúc này cửa mở, từ bên ngoài đi vào là một cái hình thể hơi béo, ăn mặc vệ y màu xám. Nữ nhân mang kính đen, trong mắt cô ta khó nén nổi lo lắng. "Kỷ tiên sinh buổi sáng gọi điện thoại lại đây, nghe ngữ khí kia hình như là đang tức giận."

Kỷ tiên sinh?

"Kỷ Thừa Hoài?" Lộ Mạn Hề đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cô, cơ hồ không thể tin được lỗi tại chính mình. Anh không phải đã chết sao?

Chẳng lẽ đây là một hồi âm mưu, anh vì lừa cô mới làm ra cái bẫy?

Nữ nhân đem bình giữ ấm trong tay đặt ở một bên trên bàn trà, cảm xúc trầm thấp thở dài: "Kỷ tiên sinh buổi tối hôm nay liền sẽ tới, anh đi nơi khác công tác, hiện tại gấp gáp trở về. Có thể thấy được có bao nhiêu tức giận. Mạn Hề, cô đừng nháo với anh ta "

Lộ Mạn Hề hiện tại lâm vào nỗi sợ hãi vô tận.

Cô thực sự cảm thấy Kỷ Thừa Hoài rất phiền, hận không thể đời này cùng anh không gặp lại. Nhưng đồng thời cô cũng sợ anh nhất, người này thật là đáng sợ. Từ lúc bắt đầu biết anh, cô liền không có một ngày vui vẻ chân chính, ngốc nghếch sống bên anh một ngày mà như một năm. Rõ ràng cô năm nay mới hai mươi lăm tuổi, nhưng sống như ở tuổi bốn năm, năm mươi tuổi.

Cô bức thiết muốn thoát khỏi sự khống chế sinh hoạt của anh, vốn dĩ đều đã thành công, hiện tại nói cho cô đi, cô thế nào lại về tới điểm đầu?

Lộ Mạn Hề bực chán, cả người đều nhin không được phát run, cô không dám tưởng tượng Kỷ Thừa Hoài sẽ trừng phạt cô như thế nào.

"Cô làm sao vậy?" Nữ nhân ngồi ở trên giường, dò ra tay xoa cái trán của cô. "Bác sĩ nói cô đã bắt đầu hạ sốt, hai ngày này hẳn là sẽ tốt lên, cô cũng đừng quá lo lắng."

Nữ nhân này là chị họ của Lộ Mạn Hề-Quách Đình. Từ ngày cô xuất đạo, nữ nhân này luôn đi bên cô làm người đại diện, là người mà Lộ Mạn Hề tin nhiệm nhất.

Lộ Mạn Hề chân tay luống cuống vội vàng bắt được tay Quách Đình, gấp đến độ hộc mắt đều đỏ: "Chị, chị mau giúp em, em không thể lại trở lại bên người anh ta. Cùng nhau ở với hắn, đời này của em liền xong rồi!"

Cô thực cảm ơn Kỷ Thừa Hoài vì hộ giá cho cô xuất phát, để mấy năm nay cô ở giới giải trí mới có thể thuận buồm xuôi gió.

Chỉ là cô cũng dựa vào chính mình, cô đi theo anh đã 6 năm, bây giờ chẳng lẽ lại không thể dựa vào chính mình?

Bình tĩnh mà xem xét, Kỷ Thừa Hoài đối với cô không tồi. Làm một kim chủ mà nói anh đã phi thường xứng chức, cho cô vô số tài nguyên tốt làm bao người không thôi đồ mắt, chiếu cố cô. Ra bên ngoài, cho dù là tiền bối già có địa vị cao cũng không thể không cho cô vài phần mặt mũi.

Chỉ là ai nguyện ý cùng người có tính cách âm tình bất định ở bên nhau?

Thời điểm vừa mới bắt đầu, cô cùng nam diễn viên hợp tác trong phim mới. Vì tuyên truyền mà truyền ra một ít tai tiếng giống thật mà là giả. Anh ngoài mặt nhìn không có phản ứng gì, kỳ thật sẽ âm thầm chen ép đối phương, khiến cho sau này không có nam diễn viên nào dám ở phim trường cùng cô nói nhiều một câu, cả vấn đề về kịch bản cũng không nói.

Một số dân mạng đã nói qua cô là một ngôi sao nữ kẻ có cho thêm tiền cũng không ai dám bôi đen cô.

Anh hạn chế sự giao hữu của cô. Đoàn phim có hoạt động liên hoan, anh cũng cấm cô tham gia. Thời gian dài, trong vòng người lân cận này, họ bí mật mô tả cô là một con chim hoàng yến bị giam cầm, không hiểu rõ nói cô thanh cao đại bài.

Người này bị bệnh tới trình độ nào?

Thời điểm cô còn chưa có biết anh thì cũng đã từng đóng qua một bộ phim, đó cũng là bộ phim truyền hình lần đầu cô làm nữ chính. Lúc ấy cùng nhau đóng phim vài người, đều là những người có quan hệ không tồi với cô. Chỉ là vài người này, hoặc là ra khỏi showbiz kết hôn sinh con, hoặc là ra ngoại quốc học đào tạo sâu, cũng chỉ có một người còn ở lại đóng phim. Bất quá tiếp đều là nữ chính, cô ấy rất hạnh phúc. Cô ngày đó cũng rất cao hứng, liền trộm gạt anh đi tham gia sinh nhật của người đó.

Nào biết trong sinh nhật cũng có nghệ sĩ khác, lại còn có paparazzi ở cùng để chụp một vài nghệ sĩ, vừa lúc chụp phải cô.

Cô cũng có giải thích qua với anh, nói kia chỉ là bằng hữu. Chỉ là đi tham gia một cái tiệc sinh nhật mà thôi. Anh nhìn cô rồi bảo là tin. Nhưng là sau này vị bạn đó cũng từ từ không liên lạc với cô. Cô cũng có mạng lưới liên lạc của riêng mình, hơi nghe ngóng một chút là sẽ biết, cô bạn đó vốn dĩ đang phỏng vấn một bộ phim IP lớn, về sau có thể hay không có càng nhiều tài nguyên tốt liền dựa vào lần này. Rõ ràng đều nói việc đang tốt đẹp cư nhiên lại thất bại, không nghĩ cũng biết đây là ai đã động tay động chân.

Cô bạn đó không muốn cùng cô có liên hệ cô cũng có thể lý giải. Ở cái này vòng tròn này, tình bạn có quý nhưng so ra cũng kém với tiền đồ của bản thân.

Quách Đình nghe được lời này của Lộ Mạn Hề, mờ mịt đồng thời cũng sợ hãi. Cô vội vàng che miệng Lộ Mạn Hề lại, thấp giọng răn dạy, "Đừng nói loại lời này!"

Hiện tại Lộ Mạn Hề căn bản là là thần chí không rõ, đương nhiên trong lòng là một loại tuyệt vọng sâu sắc.

Cô rõ ràng nỗ lực chạy thoát như vậy, vì cái gì cuối cùng vẫn là trốn không thoát sự giam cầm của anh?

Điều gì sẽ xảy ra trong cuộc sống này đây? Không có bạn bè, không có tự do, không có chính mình, mọi thứ phải nghe theo sự sắp xếp của anh. Đòi trước cô rốt cuộc đã làm cái gì lên tội, vì vậy đời này mới bị buộc ở bên anh, nhận hết mọi sự tra tấn?

Dưới sự tuyệt vọng, Lộ Mạn Hề hoàn toàn là trở lên cuồng loạn, cô một phen rút dây truyền dịch, thấp giọng quát: "Em vì cái gì mà còn phải cùng anh ta ở bên nhau. Chị, cuộc sống loại này căn bản là không phải em muốn! Nếu em còn ngây ngốc cùng Kỳ Thừa Hoài ở bên nhau, em khẳng định sống không được bao lâu!"

Quách Đình không hiểu cái gì ra sao. Cô cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, bất quá là bị rơi xuống nước một chút thôi mà, nghiêm trọng như vậy sao?

Ngay cả khi Kỳ tiên sinh trở lại, anh sẽ khiển trách cô nhiều nhất.

"Chị, em cầu chị. Chị cho em đi đi, chờ anh ta trở về liền trốn không kịp....." Nói nói Lộ Mạn Hề liền bắt đầu khóc thút thít.

"Đi? Cô đi đâu?" Quách Đình vẻ mặt sắc nặng. Ai tới nói cho cô biết đi, rốt cuộc là đã xảy ra cái chuyện đại sự kinh thiên động địa gì? Cô bất quá là chỉ mới trở về nấu canh mà thôi à!

Mạn Hề cùng Kỳ tiên sinh rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì đây? Rõ ràng mấy ngày hôm trước còn tốt a?

Ở ngoài cửa, Kỳ Thừa Hoài nghe thấy một lúc lâu, đã nghe không nổi nữa. Sắc mặt anh thâm trầm, mặt đen đến nỗi cùng đáy nỗi giống nhau.

Tại thời điểm này, một chương trình tin tức giải trí đang được phát trên TV trong phòng. Người dẫn chương trình xinh đẹp hào phóng: "Theo nguồn đưa tin, Lộ Mạn Hề quay phim cổ trang Phụng Tề, bởi vì vô tình rơi xuống nước nên đột nhiên phát sốt cao, hiện tại đã được đưa vào bệnh viện. Tất cả mọi người đều biết hiện tại bên ngoài độ ẩm đều dưới 0°C, quay phim mà rơi xuống nước đích xác là thực vật và....."

Lộ Mạn Hề ngơ ngẩn, nhìn về phía TV, chậm rãi phục hồi tinh thần, ý thức cũng dần dần rõ ràng.

Không đúng, không đúng, cô là bị người ta chém mấy đao, không có khả năng trên người lại không có một chút dấu vết, hiện tại cảm giác đau đớn cũng không có.

Cô lại nhìn về phía mặt Quách Đình, là cô ký ức thác loạn, chị họ nửa năm trước đã đi nước Pháp định cư, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Quan trọng nhất chính là, cô nhớ rõ thời điểm mình quay phim truyền hình đến phát sốt, bất quá kia đều là từ một năm trước!

Đây là có chuyện gì?

Lộ Mạn Hề miễn cưỡng trấn định tinh thần, muốn thử Quách Đình, cửa đột nhiên mở ra.

Đến khi thấy người đứng ở cửa là Kỳ Thừa Hoài. Tim của Lộ Mạn Hề đập nhanh hơn, hận không thể nhảy ra khỏi cổ họng.

Tuy thời gian dài như vậy không thấy nhưng bây giờ nhìn lại vẫn cảm thấy sợ hãi như cũ.

Kỳ Thừa Hoài phong trần mệt mỏi đuổi trở về, chính là lo lắng về cô. Không nghĩ tới lại nghe thấy một phen lời nói như vậy, nói là như rơi vào băng cũng không khoa trương.

Môi mòng của anh mở ra, hung hăng mà nhìn chăm chăm cô, từng câu từng chữ hỏi: "Em muốn rời xa tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Phiền Não Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Lộ Mạn Hề không xác định anh nghe được nhiều hay ít. Bất quá nhìn sắc mặt của anh, chỉ ít những điều không nên nghe, anh đều nghe được.

Chỉ là hiện tại cô vẫn chưa có làm rõ ràng tình huống, cho nên thật sự không tốt khi tùy tiện cùng anh đối mặt.

Kỳ Thừa Hoài không phải đã chết sao? Vì cái gì lại xuất hiện ở trước mặt cô?

Vì cái gì mà tin tức giải trí lại phát sóng việc của một năm trước?

Vì cái gì cô rõ ràng vết thương đầy người cơ hồ đến sắp chết, tỉnh lại sao không có bất kỳ thương tích nào?

Quá nhiều, có quá nhiều nghi vấn, làm cô cùng Kỳ Thừa Hoài hoàn toàn không thể vạch mặt tâm tư vào lúc này. Làm một diễn viên, Lộ Mạn Hề lúc này

phát huy triệt để sở trường đặc biệt cùng thiên phú của chính mình. Cô nhìn về phía anh, trên mặt còn mang theo nước mắt, hơn nữa bởi vì nguyên nhân sinh bệnh mà sắc mặt tái nhợt, sắc môi nhợt nhạt, thoạt nhìn cực kỳ suy yếu.

Lộ Mạn Hề trước nay đều là điểm yếu duy nhất của Kỳ Thừa Hoài. Nhìn đến bộ dáng này của cô, tim anh cũng rất tội tệ, tâm trạng tức giận ban đầu hơi giảm đi.

"Em....." Cô lúc này vốn dĩ đã choáng váng, một nửa diễn trò một nửa là thật. Lời nói còn chưa nói xong liền ngắt đi.

"Mạn Hề!" Quách Dĩnh muốn đi lên, lại bị Kỳ Thừa Hoài đẩy sang một bên.

Cô nhìn Kỳ Thừa Hoài gấp đến độ sắc mặt đều thay đổi, giọng cũng đang run rẩy kêu bác sĩ, không khỏi ở trong lòng thở dài một hơi. Mạn Hề theo Kỳ Thừa Hoài bao lâu, cô cũng đã biết người này bao lâu? Điều nói kể trong cuộc thi mê, kể ngoài cuộc thi tình, Mạn Hề không hiểu tâm tư Kỳ Thừa Hoài, cô là người ngoài đều nhìn thấu.

Nhưng chuyện tình cảm, đương sự đều nói không rõ ràng, huống chi là người đứng xem.

Quách Dĩnh cũng không nghĩ đi vạch trần cái gì, có lẽ trong lòng Mạn Hề đã hiểu rõ.

Cô là chị của cô ấy, là người đại diện của cô ấy, quản tốt sinh hoạt cùng công tác của cô ấy là được.

Quách Dĩnh liếc nhìn Kỳ Thừa Hoài một cái. Chuyện khác, cô cũng không dám xen vào, càng thêm không dám cùng Mạn Hề nói cái gì đó. Nếu hai người này xảy ra vấn đề gì mà vừa lúc lại cùng cô có quan hệ. Cái kia cô liền bị đen đuôi theo. Kỳ Thừa Hoài đối Mạn Hề khoan dung kiên nhẫn, không phải anh ta đối với người khác cũng như vậy.

Bác sĩ đến, kiểm tra một phen. Cũng chỉ là nói Lộ Mạn Hề thân thể suy yếu, nghỉ ngơi một lát liền tốt.

Nghe được bác sĩ nói như vậy, Kỳ Thừa Hoài vẫn là không yên tâm, vẫn luôn trông chừng cô, chờ đến chạng vạng mới rời khỏi phòng bệnh.

Quách Dĩnh nom nớp lo sợ đi theo Kỳ Thừa Hoài đi vào quán cà phê bên cạnh bệnh viện. Tuy rằng biết anh lâu như vậy, nhưng cho đến bây giờ, cô cũng không dám đối mặt cùng anh ta quá lâu.

Liên tưởng đến hành vi hôm nay của Mạn Hề, cô cũng bắt đầu đồng tình với cô ấy.

Cùng Kỳ Thừa Hoài ở bên nhau, đời này áo com vô ưu, vinh hoa phú quý, muốn cái gì có cái đó. Nhưng đồng thời cũng thực áp lực. Trên thế giới này chính là như vậy, rất khó có được cả hai. Vật chất cùng tinh thần đồng thời đều cùng tồn tại, hẳn là rất ít đi?

"Mạn Hề hai ngày này gặp qua người nào, đã làm chuyện gì?" Kỳ Thừa Hoài lạnh giọng hỏi.

Cô quá mức khác thường, đây cũng là sự việc chưa từng phát sinh trong quá khứ. Kỳ Thừa Hoài thật sự rất khó để không hoài nghi. Có phải hay không có người nào từ giữa làm khó dễ.

Quách Dĩnh không dám chậm trễ, cẩn thận hỏi tường một chút, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ bắt đầu nói: "Trình tiểu thư gần đây có đến thăm ban, còn ở một buổi tối, liền ngủ trong phòng Mạn Hề. Trừ bỏ cô ta, bên ngoài Mạn Hề không có cùng những người khác tiếp xúc. Trừ bỏ tiếp xúc công việc, hai ngày này vẫn luôn ở đoàn làm phim quay phim."

"Tôi đã biết." Kỳ Thừa Hoài cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ: "Cái kia, cô ấy vì sao mà rơi xuống nước diễn. Tôi nhớ rõ là đã nhắc nhở, diễn đoạn này có thể dùng thể thân."

Nếu thời tiết hơi ẩm áp thêm một chút, Kỳ Thừa Hoài cũng sẽ không có yêu cầu như vậy. Chỉ là hiện tại nhiệt độ quá thấp. Khi rơi xuống nước diễn như vậy chỉ sợ sau khi xử lý thỏa đáng, cũng rất dễ dàng bị cảm.

Vai chính bị bệnh cảm mà nói sẽ ảnh hưởng đến tiến độ quay phim. Cho nên đạo diễn cũng sẽ đồng ý yêu cầu như vậy.

Quách Dĩnh kỳ thật cũng có tâm tư nhỏ của riêng mình, cô hôm nay cố ý cùng Lộ Mạn Hề nói vậy, đơn giản là đến lúc đó cô ấy sẽ cho cô vài câu hay, như vậy Kỳ Thừa Hoài sẽ không hướng tới cô phát hỏa.

Cô hiện tại cũng đang hối hận, hối hận chính mình vì cái gì không ngăn cả cô ấy, cô cẩn thận nhìn Kỳ Thừa Hoài rồi liếc mắt một cái, nói: "Mạn Hề vốn là đáp ứng rồi, nhưng không biết như thế nào? Đột nhiên liền thay đổi chủ ý, muốn chính mình ra trận."

Kỳ Thừa Hoài cau mày, "Trước lúc cô ấy quay cảnh này có cùng người nào nói chuyện qua?"

Mạn Hề là người đặc biệt rất dễ dàng bị người ảnh hưởng bởi người khác, cho nên anh tận lực ngăn cách cô cùng những người không hoàn toàn có thiện ý kết giao.

Quách Dĩnh cẩn thận hỏi tường một chút, "Không có, bất quá trước lúc đóng phim, cô ấy có đi vào toilet."

"Tốt, cô đi liên hệ một chút với nhân viên công tác ở đoàn phim, ngày đó có bao nhiêu diễn viên ở đó."

Thân mình Quách Đình run lên, biết Kỳ Thừa Hoài nếu không tính toán rõ chuyện ngày sẽ không buông tha. Phàm là có quan hệ với Mạn Hề, chỉ cần là xúc phạm tới Mạn Hề, anh đều sẽ không bỏ qua.

Bị người như vậy yêu, rốt cuộc là hạnh phúc hay là thống khổ, sợ rằng chỉ có trong lòng Mạn Hề mới rõ ràng.

Kỳ Thừa Hoài nghĩ nghĩ, lại bổ sung thêm: "Diễn viên quần chúng cũng không thể để lọt."

"Vâng."

Liên lúc Kỳ Thừa Hoài cùng Quách Đình đi ra ngoài. Lộ Mạn Hề lại một lần nữa tỉnh lại, cô cầm lấy di động đặt ở trên tủ đầu giường, tiếp đó là một trận hoảng hốt.

Di động này rõ ràng đã sớm bị cô đổi cái khác, như thế nào lại về trên tay cô?

Bật màn hình, di động hiện thời gian là 7 giờ rưỡi tối, là thứ sáu ngày 13 tháng 1.

Không đúng không đúng, hẳn là tháng tư mới đúng.

Nếu cô hôn mê gần một năm, căn bản phản ứng của Kỳ Thừa Hoài không phải như thế này. Trừ phi..... Trừ phi hiện tại thật đúng là tháng 1.

Càng ngày càng nhiều sự không thích hợp, Lộ Mạn Hề mở trang web điện thoại. Đưa vào hai chữ ngày, kết quả xuất hiện là ngày 13 tháng 1 năm 2017.

Cô xụi lơ ở trên giường, điện thoại rơi xuống trên sàn nhà, phát ra âm thanh nặng nề.

Nếu tất cả những thứ này hết thảy chỉ là trò đùa dai..... Không đúng, không đúng, Lộ Mạn Hề xuống giường đi ra phòng bệnh, vừa lúc liền đụng phải một y tá, cô miễn cưỡng trấn định tinh thần, hỏi: "Cô y tá, hôm nay là ngày nào?"

Cô y tá tự nhiên biết Lộ Mạn Hề. Bất quá nghệ sĩ khác cũng đều giống Lộ Mạn Hề. Khi tới bệnh viện, cô cùng bác sĩ chủ trị và các y tá khác đều rất kín miệng. Hơn nữa còn có thể lực của Kỳ Thừa Hoài, hoàn toàn không có người nào dám tới quấy rầy cô.

"Lộ tiểu thư, hôm nay là mười ba, thứ sáu."

"Tháng mấy?" Lộ Mạn Hề thấp giọng truy vấn.

"..... Tháng 1"

Cô ở hành lang ngây người lâu như vậy, có phải hay không thật sự kinh ngạc. Lúc này có phải nói thật hay không thì cô cũng nhìn ra được, cô y tá cũng không có lừa cô.

Trên thế giới này không có sự trùng hợp như vậy sự. Trừ phi, trừ phi cô thật sự đã trở về một năm trước.

Lộ Mạn Hề hít sâu một hơi, ở bên Kỳ Thừa Hoài ngây ngốc thời gian dài như vậy. Tổ chất tâm lý cũng coi như có thể vượt qua. Cô hướng vị y tá cười cười: "Cảm ơn."

Nói xong lời này, cô xoay người đi vào phòng bệnh.

Kỳ thật cô cũng có thể nghĩ đến, bị người đuổi chém nhiều nhất như vậy. Có thể sống sót hay không đều không phải vấn đề, cái quan trọng là sao có thể tỉnh lại mà đến một chút chỗ bị thương cũng không có.

Có lẽ là cô đã chết đi.

Trước khi gặp Kỳ Thừa Hoài, cô cũng có quay một bộ phim. Phim là câu chuyện về một người phụ nữ giàu bị vị hôn phu tính kế sau khi chết đi thì được trọng sinh.

Cô lúc ấy còn đang suy nghĩ, trên thế giới này sao có thể có loại sự tình trọng sinh này. Đời này có oán báo oán, có thù báo thù, đã chết căn bản sẽ không có kiếp sau. Không ai quen biết ai.

Lộ Mạn Hề cúi đầu nhìn tay chính mình, mặt trên còn có một ít dấu tích. Hơi ấn một chút, liền có chút căng đau.

Cô cư nhiên lại trở về một năm trước. Chỉ là, sự việc này có cái ý nghĩa gì đâu?

Chết mà sống lại theo loại này, theo lý mà nói là hẳn là phải cảm ơn chi tình, cảm tạ trời cao cho chính mình một cơ hội. Nhưng chính là cô một chút cảm giác đều không có.

Điện thoại rung lên một chút, cô mở ra liền thấy. Là tin nhắn của vai nam phụ cùng nhau đóng phim.

Lộ Mạn Hề nhéo nhéo cái mũi, nhân duyên của cô cũng thật kém. Đầu là sinh bệnh nằm viện, vậy mà không có vài người tới an ủi cô.....

Cái chàng vai nam phụ này cũng thật có dũng khí!

Ngay cả nam chính cùng cô hợp tác qua mấy bộ phim truyền hình cũng chưa dám đơn độc gửi tin nhắn cho cô, nên nói là ghé con mới sinh không sợ cộp sao?

"Mạn Hề tử, chị không có việc gì chứ?"

Lộ Mạn Hề nghĩ nghĩ, vì đối phương tốt, cô vẫn là không cần đáp lại đi. Ngón tay trắng nõn ở trên điện thoại sử dụng thao tác một chút, xóa bỏ cuộc đối thoại nói chuyện phiếm giữa cô và hắn ta.

Nếu đề Kỷ Thừa Hoài nhìn đến, chỉ sợ lại sẽ vô cớ suy đoán, cũng sẽ ảnh hưởng đến tiền đồ của anh nam phụ này.

Lộ Mạn Hề đăng nhập Weibo, không có gì bất ngờ xảy ra. Người cùng cô hợp tác qua, người từng có giao tình, các nhóm nghệ sĩ đều ở trên Weibo thăm hỏi.

Thật sự là không thú vị.

Cô lựa chọn bỏ mặc, dù sao thì cô có đoàn đội tổng hội giúp cô hư tình giả ý một chút.

Những người này bắt quá là làm cho Kỷ Thừa Hoài xem. Họ không quá quan tâm cô, nhưng cũng không thể chút nào không quan tâm đến cô. Cần thận nghĩ lại, bọn họ cũng quả thực thật đáng thương.

Thời điểm cô chơi điện thoại, Kỷ Thừa Hoài đã trở lại, Quách Đình cũng không có đi theo cùng.

"Như thế nào không bật đèn?" Kỷ Thừa Hoài mở đèn trong phòng ra, trong tay đem theo một cái bình giữ nhiệt: "Biết em ăn không quen cơm ở bệnh viện, cho người mua cho em ít cháo. Nhanh, ăn một chút."

Lộ Mạn Hề buông điện thoại, ngoan ngoãn mà ăn cháo.

Kỷ Thừa Hoài hoàn toàn không đề cập tới sự việc phát sinh hôm nay, thật giống như nó không hề xảy ra.

Chỉ là Lộ Mạn Hề rất rõ ràng, anh tuyệt đối sẽ điều tra lại những người bên cạnh cô một phen, chỉ sợ lần này lại sẽ liên lụy tới vài người vô tội.

Kỷ Thừa Hoài nhìn bên mặt điềm tĩnh của Lộ Mạn Hề. Nhất thời không nhìn được, giờ tay chạm vào cô. Nào biết mới vừa chạm vào, cô liền theo bản năng mà lùi ra phía sau.

Cái động tác này làm đôi mắt Kỷ Thừa Hoài trầm trầm, hơi thở quanh người cũng thay đổi.

Kỷ Thừa Hoài càng thêm xác định, nhất định là có người nào ảnh hưởng đến cô. Anh thật muốn nhìn một chút, rốt cuộc là người nào có gan lớn như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Lộ Mạn Hề bắt quá chỉ là bị cảm phát sốt mà thôi, phòng bệnh lại là phòng tốt nhất, thoát nhìn nơi đây so với khách sạn đều không có gì khác nhau.

Kỷ Thừa Hoài không có đi về nhà mà ở đây với cô. Trong phòng chỉ mở một chiếc đèn, bên ngoài mưa phùn lất phất rơi. Tháng một đúng là thời điểm lạnh nhất trong năm, trong phòng mở đủ loại máy sưởi, đồng thời cũng làm cho miệng lưỡi của cô khô khốc không thôi.

Hai người ở chung nhiều năm như vậy, hành vi và thói quen đã sớm hiểu rõ của nhau. Cô chỉ cần giặt mình, Kỷ Thừa Hoài liền sẵn sàng đổ một chén nước đưa cho cô.

"Ngày mai tôi kêu người mang một cái máy tạo độ ẩm tới đây."

"..... Ân."

Mấy năm đầu tiên, gặp được loại sự tình này cô sẽ khuyên can một chút, bảo rằng dù sao ở bệnh viện cũng không được mấy ngày, cần gì chứ. Thời gian sau, cô xem như hoàn toàn hiểu rõ tính tình bá đạo của anh, mặt ngoài là tiếp nhận ý kiến của cô, có lúc thì từ chối một cách nhã nhặn. Trên thực tế vẫn là anh nghĩ như thế nào làm liền làm như thế. Căn bản không có người nào có thể thay đổi quyết định của anh.

Ngay từ đầu theo như nhu cầu, cô cần anh cung cấp tài nguyên cùng thế lực, còn anh nhìn trũng làn da của cô. Lúc đó còn bình an vô sự. Chính là thời gian dài, cùng người như vậy ở chung một chỗ, cô thật sự cảm thấy áp lực đến muốn hít thở không thông.

Mong muốn kiểm soát và sở hữu của anh, người phi thường mới có thể nhẫn nại.

Vốn dĩ cô nghĩ, chờ một chút, anh rồi sẽ thích một cô gái trẻ hơn, xinh đẹp hơn. Cho đến lúc đó có khả năng cô sẽ được giải thoát rồi.

Chính là, một năm đi qua, hai năm đi qua, bất tri bất giác, cô đã ngây ngốc ở bên anh 6 năm. Cô rốt cuộc không lựa chọn làm đả điều nữa, Kỳ Thừa Hoài căn bản không có một chút ý tứ nào muốn buông tha cô.

"Tôi đã cùng đạo diễn bên kia chào hỏi, em có thể nghỉ ngơi nhiều thêm vài ngày. Tình duyên tốt thân thể rồi mới đến đoàn phim." Kỳ Thừa Hoài trước nay đều không phải người ôn nhu, anh cầm dao gọt hoa quả lấy một quả táo, động tác cũng không thuần thục: "Bác sĩ nói thân thể của em có chút suy yếu."

Tay anh thon dài trắng nõn đối lập với vẻ đẹp của quả táo. Vỏ táo bị đứt, anh ngẩng đầu nhìn về phía cô: "Tôi không thích người bị bệnh, em biết đấy."

Da đầu Lộ Mạn Hề tê dại một trận: "Lần sau sẽ không."

Kỳ thật sự kiện lần này cũng không phải là ngẫu nhiên. Thăng thần mà nói, cô ở trong showbiz thật không tính là diễn viên chuyên nghiệp. Là loại này thì rõ ràng sẽ có thể chịu khổ khi diễn, trên cơ bản đều là có thể thể thân liền dùng thể thân. Sở dĩ lần này đầu óc cô nóng lên mới để chính mình ra trận là hoàn toàn do bị người khác ảnh hưởng.

Vấn đề này cũng xảy ra chưa lâu nên cô còn nhớ rõ một chút chi tiết. Lúc ấy cô đi toilet, vừa lúc nghe được mấy người diễn viên phụ ở trong nhỏ giọng thảo luận. Đương nhiên họ không có điểm tên nói trực tiếp là đang bàn luận về cô mà là ngấm ngấm tỏ vẻ chính là bởi vì cô có hậu đài, cho nên mới có thể không kiêng nể gì như vậy.

Hiện tại nhớ tới, cô cảm thấy chính mình nhất thời tức giận mà không cần thể thân là rất ngu xuẩn, hoàn toàn chính là bị người khác nắm mũi dắt đi.

Lúc ấy, Kỳ Thừa Hoài có hỏi cô, vì cái gì mà làm như vậy. Cô trả lời là diễn viên chuyên nghiệp đều như thế.

Về sau anh có ngẫm làm gì không thì cô cũng không rõ ràng lắm.

Bất quá chỉ dùng đầu ngón chân mà nghĩ liền biết, hai người kia dám ở đoàn phim phun lời nói xấu cô, tất nhiên là họ có người phía sau. Bằng không tại trong vòng luẩn quẩn này, nếu không có địa vị, không bối cảnh, không hậu trường, làm như thế quả thực là đi tìm chết.

Có thể ở trong cái vòng luẩn quẩn này, đại đa số đều là người thông minh, trừ phi là có ích lợi cực lớn, nếu không ai sẽ tự hủy tương lai của mình?

"Tôi nhớ rõ là đã cùng em nói rồi, đoạn này muốn diễn thì dùng thể thân. Em vì cái gì mà không có nghe tôi?" Kỳ Thừa Hoài kiên nhẫn đem quả táo cắt thành nhiều miếng, nhìn về phía cô, trên mặt cũng không có một điểm tươi cười.

Cô đã quen cái dạng này của anh. Biết 6 năm, thời điểm anh chân chính thoải mái cười to có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lộ Mạn Hề quyết định vẫn là giống đời trước trả lời anh như vậy, mí mắt buông xuống, nhỏ giọng nói: "Làm một diễn viên chuyên nghiệp, hẳn là làm như thế."

Lời này ngăn chặn Kỳ Thừa Hoài, phàm cho cùng, chỉ cần có liên quan đến sự nghiệp, anh trên cơ bản đều sẽ không quá phản đối.

Ngữ khí Kỳ Thừa Hoài dịu lại, đưa cho cô miếng táo, đáy mắt ôn nhu đều tuôn ra: "Không nên lấy thân thể của mình nói giỡn. Vốn dĩ thân thể em không tốt. Lần này chịu hàn khí, lại khiến thân thể khó chịu đến mấy tháng."

Lộ Mạn Hề ngẩn ngơ, lời anh nói là có ý tứ gì cô đều hiểu. Khi còn nhỏ, dinh dưỡng của cô không đủ, so với bạn nữ khác còn bị muộn một hai năm kinh nguyệt, mỗi tháng đều sẽ đau đến chết đi sống lại rất nhiều lần.

"Về sau sẽ không."

Kỳ Thừa Hoài nói đúng, tuy rằng đến nay cô vẫn cứ cho rằng làm một diễn viên tốt hẳn là có thể không cần thể thân, tận lực làm tốt. Có tiền bối còn làm các động tác mạo hiểm lớn ra trận. Cô bất quá chỉ là quay cảnh rơi xuống nước thì tính cái gì.

Bất quá, cô cùng những tiền bối chuyên nghiệp có điểm bất đồng duy nhất ở chỗ, cô cũng không phải thật tình thích cái ngành này. Vì vậy, cô không thích lấy thân thể khỏe mạnh của mình đi liều.

Việc ngốc như vậy cô sẽ không bao giờ lặp lại.

Kỳ Thừa Hoài đưa tay ra tay chạm vào tóc cô, lúc này đây cô không còn có né tránh nữa.

==

Trình Tích là bạn tốt hiếm hoi của Lộ Mạn Hề ở trong showbiz.

Thời điểm hai người biết nhau đều là người mới. Chẳng qua là Lộ Mạn Hề tốt hơn nhiều so với Trình Tích. Năm đó vô luận là điện ảnh hay là phim truyền

hình, người xem đều là tương đối thích diễn viên nữ diện mạo thanh thuần vô tội.

Thời điểm Lộ Mạn Hề xuất đạo, lúc đó mới chỉ mười bảy tuổi, ngây thơ vô tri, toàn thân đều là một cỗ nói không nên lời, tươi mát. Cho dù là trang điểm thế nào cũng làm người tán thưởng không thôi.

Loại người này ông trời đều phá lệ sủng ái, khí chất thanh thuần, ánh mắt thanh triệt vô tội, quả thực chính là nữ chính vì phim truyền hình mà sinh ra.

Theo lời internet thì Trình Tích chính là vũ mị kiều điểm.

Lúc ấy hai người đồng thời phỏng vấn nữ chính phim truyền hình. Chẳng sợ Trình Tích cố tình giả vờ thanh thuần, chung quy vẫn là không sánh bằng với Lộ Mạn Hề. Lúc ấy đạo diễn cũng chế tác đã định, Lộ Mạn Hề là nữ chính, Trình Tích là nữ phụ độc ác.

Hiện tại nhìn lại phim truyền hình kia, cốt truyện cầu huyết nhưng không thể không thừa nhận, Lộ Mạn Hề có vận khí thật sự rất tốt. Chính vào lúc nghỉ hè, hơn nửa đoàn phim tuyên truyền tốt, nam chính lại là diễn viên mới, nổi tiếng ở thời điểm đó. Thực sự là phát hỏa một phen. Mãi cho đến hiện tại, khi mọi người nhắc tới Lộ Mạn Hề là vẫn không quên được cô gái tóc đen, váy dài, bộ dáng an tĩnh.

Tuy rằng tài nguyên của Trình Tích không tốt như Lộ Mạn Hề, nhưng phát triển cũng cũng không tệ lắm, cũng có thể miễn cưỡng coi như ở tuyến hai. So với lúc mới diễn xuất thì quả thực chính là cái trên trời cái dưới đất.

Lúc biết được Lộ Mạn Hề sinh bệnh nằm viện, Trình Tích liền lập tức bỏ hoạt động, tới bệnh viện thăm bạn.

Lúc cô đến đã là 9 giờ tối, Kỳ Thừa Hoài tuy rằng rất không vừa lòng, nhưng vẫn là không nói cái gì.

Lúc sau khi Kỳ Thừa Hoài rời phòng đi, Lộ Mạn Hề đều cảm giác không khí tức khắc nhẹ nhàng hẳn xuống.

"Cậu thật sự là làm người ta gấp đến chết, như thế nào liền bị bệnh?" Trình Tích lôi kéo tay cô:" Lúc mình nghe nói đều cảm thấy khiếp sợ. Cậu cũng thật là, chuyện lớn như vậy cũng không gọi cho mình một cuộc điện thoại, đều là xem tin tức của cậu trên Weibo mới biết, còn có phải hay không là bạn a!"

Lộ Mạn Hề nhìn Trình Tích như vậy, không biết vì cái gì đó mà có điểm khó sở.

Cô vốn dĩ không có nhiều bạn lắm, sinh hoạt tuy rằng bận rộn nhưng cũng thật cô độc, cho nên đối với những người bạn còn lại bên người đặc biệt phá lệ quý trọng. Thực không tiền đồ chính là, cô vì có thể lưu lại tình bạn mà có đôi khi thậm chí là đi lấy lòng người khác.

Mấy năm nay tài nguyên của Trình Tích chậm rãi nhiều lên, rất nhiều đều là cô nhường, hoặc là vì cô tranh thủ.

Không phải đại chế tác, nhưng cũng là một bộ phim. Vì nhân khí của Trình Tích mà công hiến rất nhiều.

Trình Tích có thể là đối với cô có một hai phần thật tâm. Bất quá, cô cũng hiểu rõ, sở dĩ hai người có quan hệ tốt như vậy, một là cô lấy lòng, hai là Trình Tích cần cô.

Ở thôn trang nhỏ, không có internet không có những quan hệ phức tạp, cô cũng nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện. Tình bạn không nên là cái dạng này.

"Không phải sự việc lớn, mình qua mấy ngày là có thể xuất viện." Lộ Mạn Hề cúi đầu cười.

Trình Tích nhìn bộ dáng sinh bệnh yếu ớt của Lộ Mạn Hề, nguyên bản cô cho rằng cô ấy sẽ tiêu tụy không chịu nổi, nhưng vẫn là bị và lại mặt.

Có người trời sinh chính là con cưng, dù là sinh bệnh nằm viện mà thoát nhìn vẫn là đẹp như vậy.

Khó trách Kỳ Thừa Hoài vì cô ấy mà mê muội nhiều năm như vậy.

Cô trước kia ghen ghét qua Lộ Mạn Hề. Cô đều không rõ, vì cái gì người như thế có mệnh tốt như vậy, rõ ràng cái gì cũng chưa làm, rõ ràng cũng không có quá nhiều nỗ lực, vì cái gì chuyện tốt toàn bị cô ấy chiếm?

Người chính là như vậy, hy vọng bạn bè được tốt, nhưng không thể tốt hơn bản thân mình.

Mấy năm nay tâm tính cô chậm rãi bình thản hơn, chỉ cần Lộ Mạn Hề đi theo bên người Kỳ Thừa Hoài một ngày, cô chỉ cần sắm vai bạn tốt, tương lai tiền đồ sẽ không quá kém!

Cùng Lộ Mạn Hề nói chuyện một hồi. Về sau, Trình Tích thấy mặt cô lộ vẻ mệt mỏi, liền nói đi trước. Lộ Mạn Hề cũng không có giữ lại, biết cô chạy đến đây thì với tất cả mọi người đều không dễ dàng gì, đều rất mệt.

Trình Tích từ phòng bệnh đi ra nhìn vị trí ở cách đó không xa, Kỳ Thừa Hoài đang đứng bên cạnh cửa sổ liền không khỏi thở dài một hơi.

Nam nhân này..... Rốt cuộc coi trọng Mạn Hề vì cái gì?

Kỳ thật nếu Kỳ Thừa Hoài là đàn ông trung niên tai to mặt lớn cô cũng không đến mức buồn bực nhiều năm liền.

Mấu chốt là Kỳ Thừa Hoài này vô luận là diện mạo đáng người hay là khí chất chính là so với nam minh tinh cũng sẽ không kém.

Hắn còn có tiền có thể lực, kim chủ như vậy cô như thế nào lại không thấy đâu?

Trình Tích sửa sửa tóc, gắng đặt tới tư thái hào phóng mà đi về hướng của anh, ở cách anh vài bước liền đứng yên: "Kỷ tiên sinh."

Kỷ Thừa Hoài quay đầu tới, ánh mắt nhàn nhạt nhìn cô.

"Kỷ tiên sinh hẳn là cũng nghe nói đi, hợp đồng của tôi cùng công ty đã tới kỳ. Tuy rằng bọn họ vì muốn giữ lại tôi nên đưa ra điều kiện không tồi, nhưng tôi còn đang nghĩ nên rời đi." Trình Tích lấy hết can đảm nhìn về phía anh: "Kỷ tiên sinh, tôi có thể tới công ty Mạn Ảnh không? Đãi ngộ điều kiện đều có thể bàn, khoảng thời gian trước Mạn Hề liền cùng tôi đề qua, tôi cũng vẫn luôn thận trọng suy xét."

Kỷ thật Lộ Mạn Hề cũng không có quá nghiêm túc đề qua, chỉ là ở thời điểm Trình Tích cố ý oán giận công ty, cô ấy liền thuận miệng đề ra một câu nếu có yêu cầu, cô ấy sẽ tận lực giúp cô tìm kiếm công ty mới.

Kỷ Thừa Hoài cho Lộ Mạn Hề một cái công ty, đặt tên là Mạn Ảnh, trong showbiz đều nói đây là món quà của anh.

Nghệ sĩ của Mạn Ảnh cũng không phải rất nhiều, nhưng tài nguyên đều không tồi, dù sao hiện tại cũng có Kỷ Thừa Hoài.

Trình Tích suy xét thật lâu, kỷ thật đối với một diễn viên đã có vị trí và người hâm mộ như cô ký hợp đồng với công ty vừa thành lập không bao lâu này, xem như chịu thiệt. Nhưng kia thì có cái gì, trong showbiz có nhiều nghệ sĩ nữ cùng cô ai không nghĩ đến công ty của Kỷ Thừa Hoài?

Ngoại hình của cô có vẻ không thực tốt cho lắm. Trong những năm gần đây, tài nguyên tuy nhiều hơn một chút, nhưng ai biết cái gì sẽ xảy ra tương lai, Lộ Mạn Hề sẽ không luôn giúp đỡ cô, vì vậy cô phải tìm ra cách tốt nhất cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Kỷ Thừa Hoài hồ hững nhìn Trình Tích. Ánh mắt này khiến cho Trình Tích tiến vào trạng thái đề phòng.

Cô không nên nóng vội như vậy, ít nhất cũng phải dành một chút thời gian để chuẩn bị chứ, tranh thủ để cô với Lộ Mạn Hề có cùng đáng về mới được. Nhưng chỉ là cô chờ không được nữa rồi, cô đã nghe được tin công ty GA đang chuẩn bị bắt đầu quay 《Đường Cung truyền kỳ》. Khởi cần nói, đây chính là một bộ phim chế tác lớn, cải biên từ tiểu thuyết. Dựa theo lệ thường mà nói, bắt đầu quay loại này fans sẽ nhiều hơn, nhân khí tiểu thuyết cao mang lại độ hảo cảm tốt với người xem. Bất quá GA không giống. Đến nay cơ hồ còn chưa làm qua một bộ kịch bản nát nào cả, được xem như lương tâm trong giới. Vô luận là phim truyền hình hay là phim thần tượng, danh tiếng cùng nhân khí đều thực không tồi.

Bộ phim cổ trang mà Lộ Mạn Hề đang tham gia bây giờ hẳn là bộ phim truyền hình cuối cùng. Mặc dù cô ấy vẫn đóng phim truyền hình trong những năm gần đây, nhưng nó ngày càng ít đi. Hiện tại đều là phát triển theo phim điện ảnh. Dựa theo sự hiểu biết của cô về Mạn Hề mà nói, cô ấy không hứng thú đối với phim truyền hình thì Kỷ Thừa Hoài cũng sẽ không bắt cô ấy làm tiếp.

Trình Tích cùng Lộ Mạn Hề không giống nhau, cô không nghĩ sẽ buông tha cơ hội này. Hiện tại cô còn không có hy vọng xa vời với điện ảnh, chờ lúc cô ở mảng phim truyền hình đứng vững gót chân, sau lại nói cũng không muộn.

Công ty GA chọn người mười phần cẩn thận, trình độ tham khảo lớn nhất là ý kiến của nguyên tác giả. Trình Tích không xác định được chính mình đi thử vai có thể thành công hay không. Cho nên cần thiết phải mượn đến một phen lực.

"Trình tiểu thư." Kỷ Thừa Hoài cúi đầu cúi bỏ nút tay áo, liếc mắt nhìn cô một cái: "Cô sẽ không cảm thấy chịu thiệt sao? Tôi nghe nói Hoành Đạt bên kia có ý tứ muốn ký với cô."

Mỗi lần cùng Kỷ Thừa Hoài nói chuyện đều là suy xét rõ tổ chất tâm lý. Hoành Đạt là tập đoàn có nhân tài kiệt xuất, Trình Tích cũng không phải không động tâm. Bất quá Hoành Đạt được ngay tại lực nâng nấy cái người mới kia, tài nguyên có hạn. Cô trong quá khứ có tính là gì đâu, cao không cao, thấp không thấp. Hoành Đạt có địa vị vững chắc nhất là các nhất ca nhất tỷ, phía dưới cũng có các người mới đầy tiềm lực. Cái kia còn không bằng Mạn Ảnh đâu. Ít nhất hiện tại ký hợp đồng người mới, nhân khí cùng địa vị đều không bằng cô ấy nhưng Lộ Mạn Hề lại là bạn tốt của cô. Công ty từ trên xuống dưới ít hay nhiều đều sẽ cho cô mặt mũi, so với Hoành Đạt thì thua kém hơn nhiều.

Trình Tích biểu hiện chân thành tha thiết lắc lắc đầu: "Tôi càng thích Mạn Ảnh hơn, Kỷ tiên sinh. Không nói gạt anh, tôi cũng có tâm tư, vòng luẩn quẩn này quá phức tạp cũng quá rối loạn, tôi tin tưởng Mạn Hề sẽ không bạc đãi tôi."

Sự thật chứng minh, cùng Kỷ Thừa Hoài nói chuyện vẫn là có điểm tốt.

Lão đại Mạn Ảnh kỳ thật chính là Lộ Mạn Hề, đây là bí mật công khai.

Chỉ là Mạn Ảnh cũng dựa vào Kỳ Thừa Hoài mới có thể thuận buồm xuôi gió.

Kỳ Thừa Hoài hình như là không đem chuyện này để ở trong lòng: "Mạn Hề quyết định thì tốt."

Khẩu khí này quá mức nhẹ nhàng, Trình Tích trong lòng có chút vi diệu không thoải mái. Đối với cô mà nói thì có thể so với chuyện lớn nhưng ở chỗ Kỳ Thừa Hoài xem ra khả năng còn không bằng lần cảm mạo này của Lộ Mạn Hề.

Một câu Mạn Hề quyết định thì tốt làm cơ tim Trình Tích tắc nghẽn hồi lâu.

Tương lai, tiền đồ của cô ở hiện tại cư nhiên liền bằng một câu của Lộ Mạn Hề.

Thật là nghĩ như thế nào cũng nghẹn khuất.

"Tôi cũng có chuyện muốn thỉnh giáo trình tiểu thư." Ngay lúc Trình Tích cho rằng mình có thể dời đi, Kỳ Thừa Hoài mặt vô biểu cảm nhìn cô: "Tôi nghe nói, hai ngày trước cô có đi thăm ban Mạn Hề?"

Ngực Trình Tích căng thẳng, tuy rằng nói Kỳ Thừa Hoài quanh năm suốt tháng đều là mặt đen, nhưng cô có thể cảm giác được. Hôm nay anh cùng dĩ vãng bất đồng, không phải là phát sinh chuyện gì đi?

Chẳng lẽ lần này cô nằm không cũng trúng đạn rồi?

"Vâng." Trình Tích nhanh chóng ở trong lòng ấp ủ, cẩn thận mà trả lời: "Bởi vì Mạn Hề nói tâm tình của cô ấy không tốt lắm. Vừa lúc ngày đó tôi được nghỉ, liền chính mình xuống bếp nấu canh gà qua mang sang. Kỳ tiên sinh anh cũng biết, gần đây thời tiết quá lạnh, người phải tắm bổ, bằng không làm sao có tinh thần đóng phim....."

"Nói trọng điểm."

Trình Tích lộ vẻ xấu hổ: "Buổi tối Mạn Hề để tôi ngủ cùng cô ấy một buổi tối, hàn huyên trong chốc lát cô ấy liền mệt."

"Các cô nói chuyện phiếm có nhắc tới ai?"

Kỳ Thừa Hoài tin tưởng Trình Tích giỏi nhìn sắc mặt người, cũng hiểu rõ được, phân rõ được chỗ lợi và hại người. Cho nên cái này mấu chốt là ở Mạn Hề. Khẳng định là đã xảy ra chuyện gì, bằng không cô sẽ không mất không chế cảm xúc như vậy. Càng thêm..... Càng thêm sẽ không nói ra những lời kia.

Trình Tích kinh hồn táng đảm không thôi, nỗ lực hồi tưởng đối thoại với Lộ Mạn Hề, bất đắc dĩ ngày đó cô cũng rất mệt. Cũng không nghiêm túc nghe cô nói chuyện như thế nào. Hiện tại thật là hối hận đến chết, sớm biết rằng nên lấy di động ra ghi âm!

Bằng không thật là nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không hết tội mà không biết chuyện gì đã xảy ra!

Mạn Hề cũng thật là, còn nói cái gì mà coi cô là bạn. Nếu cùng Kỳ Thừa Hoài phát sinh mâu thuẫn, như thế nào vừa rồi đều không nói với cô một tiếng. Nếu cô mà biết bọn họ đã xảy ra chuyện, nói cái gì cũng sẽ không theo Kỳ Thừa Hoài tiếp lời, thật là hại chết người!

"Kỳ tiên sinh, ngày đó chúng tôi đã nói rất nhiều, tôi đều nhớ không rõ. Chỉ là Mạn Hề giống như đã nhắc tới việc kết hôn....."

Cám ơn trời đất, cô cư nhiên lại nhớ chuyện quan trọng này nhất, hẳn là có thể lừa dối đi?

Kỳ Thừa Hoài sùng sốt: "Kết hôn?"

Nhìn mắt không thể tin tưởng được của anh, nội tâm Trình Tích không thể tránh khỏi có chút vui sướng khi người gặp họa. Lộ Mạn Hề thật là nói đến việc kết hôn, cụ thể chi tiết cô không rõ lắm, bất quá nghĩ cũng biết, hẳn là cùng Kỳ Thừa Hoài có quan hệ đi?

Bối cảnh Kỳ Thừa Hoài là cái gì cô còn không biết ư. Bất quá loại này là nam nhân có tiền có thế, như thế nào thích Lộ Mạn Hề. Chỉ sợ cũng không nghĩ tới việc cưới cô ấy đi?

Nhiều lắm chính là trở thành tiểu tình nhân được bao dưỡng. Dù sao anh cũng có rất nhiều tiền nhưng muốn làm chính thất thì cũng phải nhìn xem chính mình có đủ tư cách hay không.

"Vâng." Trình Tích cũng không dám nói quá nhiều, sợ chọc giận vị hắc thần này.

Dù sao cô cũng không nhớ rõ chi tiết, căn bản không dám thêm mắm thêm muối nói bừa cái gì. Sợ hai người này cãi nhau cô sẽ như cá trong chậu.

Kỳ Thừa Hoài cho cô đi, mãi cho đến đi ra khỏi bệnh viện, Trình Tích mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Như thế nào cảm giác ở giữa Mạn Hề cùng Kỳ Thừa Hoài xảy ra cái gì?

Tâm tình của cô rất là mâu thuẫn, một bên hy vọng Kỳ Thừa Hoài vĩnh viễn thích Mạn Hề, như vậy cô cũng được thõm lây, nhưng một bên khác lại thật đáng xấu hổ khi hy vọng Lộ Mạn Hề nhanh lên bị anh chán.

Tính đi tính lại thì vẫn là hy vọng bọn họ tốt đi, như vậy cô cũng có thể thoải mái một chút.

==

Khi Kỷ Thừa Hoài trở lại phòng bệnh, lúc này Lộ Mạn Hề đã ngủ rồi.

Ánh mắt phức tạp của anh nhìn cô, thờ dài một hơi, ngồi ở mép giường, lôi kéo tay cô, ngắm nghía nhan sắc khi ngủ của cô.

Sắc môi cô rất nhạt, lúc này thậm chí có chút tái nhợt. Anh lại cảm thấy mặc kệ thế nào, cô đều đẹp.

Kỷ Thừa Hoài đứng dậy, nhẹ nhàng mà ở môi cô hôn một cái, nửa ngày đều không muốn rời đi.

Trình Tích là dạng người ôm mục đích gì anh đều biết. Anh tin tưởng Mạn Hề cũng biết, nguyên bản loại người này anh khẳng định sẽ trực tiếp cách ly. Chỉ là anh cũng hiểu rõ, Mạn Hề muốn có bạn.

Cô rất sợ cô đơn. Anh có đôi khi cũng rất vội vàng đi làm việc của mình, không có khả năng một ngày 24 giờ đều ở bên cô. Cho nên cô muốn gấu Winnie, loại này là "Bạn chơi cùng".

Anh vẫn luôn cho rằng có nhiều bạn không tốt. Với lại hoàn cảnh sinh hoạt từ nhỏ của Mạn Hề không đơn giản, sau lại vào giới giải trí. Dù rằng ngay từ đầu quan hệ bạn bè không tồi cũng sẽ theo địa vị chuyển biến càng ngày càng xa.

Trình Tích chính là ví dụ điển hình nhất. Tại lúc mới quen Mạn Hề, cô ta cũng từng thiết tình đối đãi với cô, tình bạn giữa hai người ngay lúc đầu cũng thực thuần túy, chính là sau này cũng thay đổi.

Lợi ích trộn lẫn bên trong, ngay cả đồ vật thuần túy đều sẽ trở nên vẩn đục.

Anh hy vọng Mạn Hề có thể hiểu rõ. Trên thế giới này chỉ có anh đối với cô là thật nhất, chỉ có anh mới có thể bảo vệ cô, cũng chỉ có anh yêu cô nhất.

Khi nào cô mới có thể hiểu được đây?

Kỷ Thừa Hoài đứng lên, cầm lấy di động lại một lần đi ra khỏi phòng bệnh, ấn vào dãy số nào đó.

Bác sĩ nói sinh bệnh là lúc người yếu ớt nhất. Có lẽ lúc này Mạn Hề cũng muốn nhìn thấy người nhà, có lẽ nhìn thấy ba mẹ của mình sẽ cao hứng một chút.

Đầu dây bên kia thật mau mà tiếp.

"Là tôi."

Ngay sau đó có thể nghe được bên đầu dây kia có người kinh sợ nói: "Thừa Hoài, có chuyện gì sao?"

Kỷ Thừa Hoài trong mắt hiện lên một tia chán ghét, ngữ khí lạnh nhạt: "Các người hẳn là cũng có nhìn thấy tin tức đi?"

"Có nhìn thấy có nhìn thấy, Hề Hề hiện tại thế nào? Có khỏe không?"

Người bên đầu điện thoại kia là ba mẹ Lộ Mạn Hề. Nếu có thể, Kỷ Thừa Hoài căn bản không nghĩ sẽ giao tiếp với đôi vợ chồng này.

"Các người sáng mai lại đây đi." Kỷ Thừa Hoài nghĩ nghĩ, lại phân phó nói: "Nhớ rõ khi nấu canh, không thể cho quá dầu mỡ, lại mang thêm đậu chua, Mạn Hề thích đậu chua."

Gần đây ăn uống của cô không tốt lắm, bệnh nhân cơm cô ăn không quen, ăn chút khai vị chua cũng không tồi.

Mẹ Lộ vội đáp không ngừng: "Tốt tốt tốt. Thừa Hoài, con có muốn ăn cái gì không, di sẽ cho người làm, làm sườn heo chua ngọt thì thế nào? Gần nhất thời tiết lạnh, con cũng phải thường xuyên mặc thêm quần áo....."

Lời nói còn chưa nói xong đã bị Kỷ Thừa Hoài cắt ngang: "Tốt, Mạn Hề muốn tỉnh, cúp máy trước."

Mẹ Lộ vô cùng tiếc nuối nói ngủ ngon.

Cúp điện thoại lúc sau, ba Lộ khẩn trương hỏi: "Thừa Hoài nói cái gì? Cậu ta khó lắm mới gọi một cuộc điện thoại đến đây, bà cũng không cùng cậu ta tâm sự nhiều."

Mẹ Lộ lắc lắc đầu: "Cậu ta có việc liên cúp máy. Đúng rồi, cậu ta bảo chúng ta ngày mai đi bệnh viện xem Hề Hề, ngày mai tôi phải nấu canh sớm một chút."

"..... A." Ba Lộ có chút thất vọng, bất quá thật mau mà vực lại được tinh thần: "Ngày mai đi bệnh viện hẳn là cũng có thể nhìn thấy Thừa Hoài, bà nhớ rõ cũng phải làm đồ ăn Thừa Hoài thích ăn."

"Kỳ thật kêu người làm nấu là được, nấu canh thật phiền toái." Mẹ Lộ thờ dài một hơi.

Ba Lộ trừng mắt liếc nhìn bà một cái: "Nếu để Thừa Hoài phát hiện vậy càng phiền toái. Đúng rồi, bà nói ta ngày mai kêu Thừa Hoài hỗ trợ làm triển lãm tranh....."

Hai vợ chồng nhỏ giọng thương lượng, mùa đông đêm lạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Phiên Não Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Tiểu Dật là tiểu thịt tươi có nhân khí cao đang nổi gần đây, năm nay mới hai mươi hai tuổi, đúng là độ tuổi tốt nhất.

Người đại diện là anh rể của anh ta. Một trắng hán Đông Bắc, dáng người cường tráng, giao tiếp giỏi, đem sinh hoạt và sự nghiệp của Tiểu Dật xử lý đến gọn gàng.

Nhìn bộ dáng lông mày Tiểu Dật, Uông Lâm trong lòng hiểu rõ, biết cậu em vợ nhà mình đây là vì lo lắng cho nữ chính bộ phim này.

Thật là lo chuyện bao đồng!

"Anh rể, buổi sáng ngày mai không có phần diễn của em đi?" Tiểu Dật thấp giọng hỏi.

"Không có, bất quá cậu cũng phải thành thật ở khách sạn, nơi nào cũng đừng đi, đọc tốt kịch bản." Ngữ khí Uông Lâm có chút cứng đờ: "Cậu đừng cho là tôi không biết cậu đang suy nghĩ cái gì."

Trên mặt Tiểu Dật là một trận xấu hổ, anh quay đầu đi: "Em là người trưởng thành rồi."

"Vậy cậu nói đi, cậu có phải hay không muốn đi thăm vị Lộ tiểu thư kia?" Uông Lâm cười nhạo. "Người ta còn đến phiên cậu đi thăm? Phòng chường phòng bệnh đều bị vây đến chật như nêm cối."

Uông Lâm đã là người đại diện phụ trách sinh hoạt cuộc sống hàng ngày của anh, lại là anh rể. Hai người tuổi cũng có chênh lệch lớn, nói vài lời mà nói sẽ khó tránh khỏi có một loại cảm giác trường bối giáo dục văn bối.

Tiểu Dật nhìn về phía Uông Lâm: "Mạn Hề tỷ đối với em không tồi, cô ấy hiện tại đang bị bệnh nằm viện. Em có phải cũng nên đi thăm. Chúng ta thảo luận một chút, có phải hay không cũng có lý?"

"Nếu Lộ Mạn Hề là minh tinh bình thường, tôi tuyệt đối không ngăn cản cậu, còn ước gì cậu cùng cô ấy có quan hệ tốt. Nhưng cô ấy là người thường sao?" Uông Lâm với câu từ thâm thúy nói: "Người sau lưng cô ấy cậu không phải không biết, đó là người bình thường chọc đến khỏi sao? Nói cái khác, cậu nhìn xem Lôi Tranh kia, hẳn ta cùng Lộ Mạn Hề hợp tác nhiều lần rồi, nhưng bảo đến thăm hỏi cũng không dám!"

Tiểu Dật lâm vào trầm mặc.

"Dù sao cậu chỉ cần nhớ kỹ một chút, nam nghệ sĩ cùng Lộ Mạn Hề có quan hệ tốt, hơn nữa đều không có kết cục tốt." Uông Lâm kỳ thật trong lòng cũng rất buồn bực. Cái vị sau lưng Lộ Mạn Hề lại là Kỷ tiên sinh, nếu không chế cô ấy tốt như vậy thì tại sao lại cho cô ấy ở trong cái vòng lẩn quẩn này?

Cái này không phải là tự mâu thuẫn sao?

Tiểu Dật gật gật đầu, cuối cùng cũng chọn nghỉ ngơi, dừng cái ý tưởng kia lại.

Uông Lâm lúc này mới thờ dài nhẹ nhõm một hơi. Bọn họ thật vất vả mới có thành tích ngày hôm nay, chờ ngày phim mới ra thì nhân khí lại sẽ lên một bậc thang, đến lúc đó tài nguyên cũng sẽ cuộn cuộn tới. Đương nhiên cái tiền đề phải là, Tiểu Dật hiểu rõ cái gì nên làm, cái gì không nên làm.

Tiểu Dật trở lại khách sạn, trong phòng chỉ còn lại một người là anh, Uông Lâm đi ra ngoài mua đồ ăn cho anh.

Anh nằm ở trên giường lớn, lấy di động ra mở WeChat, Lộ Mạn Hề vẫn là không có trả lời mình.

Có phải hay không bệnh thật sự nghiêm trọng? Ngày đó anh xem miệng cô đều bị thương.

Khả năng Lộ Mạn Hề có khi không còn nhớ rõ anh. Hai năm trước anh vẫn là tiểu diễn viên không có danh tiếng. Bởi vì lớn lên có dáng dấp tốt, cũng có rất nhiều đồng hành không ưa anh. Lúc ấy là Lộ Mạn Hề đã giúp anh một hồi. Đối với cô mà nói nó chẳng quan trọng gì, đối với anh lại là đưa than ngày

tuyết.

Tại thời điểm Tiểu Dật đang do dự không biết có nên gửi tin nhắn cho cô hay không thì Uông Lâm gọi, anh cần môi rồi ném điện thoại sang một bên.

Không có gì quan trọng hơn so với sự nghiệp. Bởi nếu anh làm cái hành động này có khi sẽ làm mấy năm khổ tâm vì sự nghiệp theo nước chảy về biển đông. Sự quan tâm kia của anh với Mạn Hề cũng sẽ không thể tránh khỏi biến thành đáng trách, thậm chí là thống hận.

==

Thời điểm Lộ Mạn Hề tỉnh lại, Ký Thừa Hoài đã thức dậy, đang ngồi trên sofa đọc báo.

Anh giống như là phát giác được tầm mắt của cô, ngẩng đầu nhìn về phía cô, ánh mắt hai người đập vào nhau.

Lộ Mạn Hề cảm thấy rất xấu hổ, vội vàng dời tầm mắt đi.

Ký Thừa Hoài buông báo chí trong tay, đứng dậy đi vào giường bệnh. Cẩn thận ngắm nghía mặt cô, lại dò tay ra chạm vào cái trán của cô, ngữ khí rõ ràng vui vẻ hơn rất nhiều: "Đã bớt sốt, khí sắc cũng tốt hơn."

"..... Ân."

Trước kia cô nói cũng không ít, cũng sẽ thường xuyên cùng Ký Thừa Hoài tâm sự, nhưng hiện tại cô đã không còn hứng thú đó.

"Có phải không muốn ở bệnh viện nữa?" Ký Thừa Hoài thấy cảm xúc của cô không cao, liền hỏi.

Lộ Mạn Hề gặp qua anh đối người khác là bộ dáng, sắc mặt không chút thay đổi, một mặt đã gặp qua anh lãnh khốc, tự nhiên cô cũng biết, anh đối với cô có bao nhiêu dung túng.

Bất quá cái này có thể nói nên cái gì đâu?

Cô giống như là sủng vật của anh, chỉ cần ngoan một chút, anh liền sẽ ôn nhu một ít.

Phàm là anh tôn trọng cô. Dù là chỉ có một chút cũng sẽ không giống như bây giờ.

Cô buồn bực không hề rằng làm sủng vật 6 năm. Hiện tại cô muốn trở về làm người, chẳng lẽ không thể sao?

Lộ Mạn Hề tuy rằng cũng không thích diễn viên này nhưng không thể phủ nhận chính là cô ở phương diện diễn xuất thật có thiên phú. Tại lúc ngẩng đầu lên trong nháy mắt đó, cô đem sự chán ghét còn có không cam lòng toàn bộ che dấu tốt, nhẹ nhàng mà gạt gạt đầu: "Đúng vậy."

Hiện tại còn không phải thời điểm vạch mặt nhau, cô không thể để Ký Thừa Hoài nhìn thấu tâm tư của cô.

"Cái kia chờ anh đi xử lý thủ tục xuất viện, chiều nay chúng ta liền về nhà."

Còn chưa đến giữa trưa, ba mẹ Lộ đã tới rồi.

Lộ Mạn Hề chỉ ngẩng đầu liếc mắt nhìn bọn họ một chút, nhàn nhạt hô một tiếng, "Ba mẹ."

Cô tiếp tục cúi đầu chơi trò chơi. Cũng may ba Lộ mẹ Lộ cũng đã sớm quen cái điểm này.

"Thừa Hoài, con cũng gầy, khẳng định là không ăn cơm cho tốt đi?" Mẹ Lộ phá lệ quan tâm anh. "Ta hôm nay tự mình xuống bếp làm cho con đồ ăn con thích, cần phải ăn cơm cho tốt. Hiện tại thời tiết lạnh, dễ dàng sinh bệnh....."

Lộ Mạn Hề kéo kéo khoe miệng, tình cảnh này thật là châm chọc.

Tầm mắt Ký Thừa Hoài vẫn luôn nhìn theo Lộ Mạn Hề, cũng chưa liếc mắt nhìn mẹ Lộ một cái, "Có mang đậu chua theo không? Mạn Hề thích ăn cái này."

Tựa hồ mới phát hiện con gái của mình, mẹ Lộ lúc này mới nhìn về phía con gái, trong mắt lại không có rõ ràng sự quan tâm như vậy. Bà tiến lên đây, giữ chặt tay Lộ Mạn Hề: "Đứa nhỏ này, cũng không cần thận một chút, thế này không phải làm chậm trễ công việc của Thừa Hoài sao?"

Lộ Mạn Hề rút tay mình về, mặt không biểu cảm mà nói: "Là chính anh ấy muốn tới."

Ký Thừa Hoài lại thích bộ dáng này của cô: "Phải phải phải, là anh muốn ở lại đây."

Lộ Mạn Hề mắt tròn trảng trong lòng, mặt ngoài lại vẫn là không chút dao động.

"Thừa Hoài, có chuyện này ta muốn cùng con thương lượng một chút." Ba Lộ năm nay đã qua tuổi năm mươi, lại giống như người hơn ba mươi tuổi. Mặc áo khoác da quần jeans, còn chẳng ra cái gì cả khi đi cái mã đinh ủng, thật sự là buồn cười.

Kỷ Thừa Hoài không lên tiếng, xem như cam chịu.

Ba Lô lúc này mới mặt mày hớn hờ lại nói tiếp: "Gần nhất ta lại có tác phẩm mới. Nếu không cùng người khác chia sẻ, thật sự là trong lòng bất an. Thừa Hoài, ta nghĩ lại làm một triển lãm tranh, con có thể hay không hỗ trợ mời một ít bằng hữu?"

Tựa hồ lo lắng Kỷ Thừa Hoài sẽ cự tuyệt, ba Lô liếc mắt nhìn Lô Mạn Hề một cái: "Nếu làm xong triển lãm tranh lần này, lại làm ơn bằng hữu truyền thông tuyên truyền. Cái này trên mặt Hề Hề cũng tốt có phải không?"

Lô Mạn Hề thật sự là chán ghét ba lấy mình làm lý do, không chút khách khí nói: "Kỷ Thừa Hoài, đừng đáp ứng!"

Đời trước cũng là như thế này, ở lúc cô sốt cao, cha mẹ không có một cuộc điện thoại gọi đến. Chờ lúc sau, lại là các loại nhện mọt Kỷ Thừa Hoài, cũng nhắc tới triển lãm tranh. Lại xảy ra một lần, cư nhiên vẫn là như vậy, Lô Mạn Hề quả thực là không thể nhìn được nữa.

"Con nói cái gì?!"

Ba Lô không nghĩ tới lại bị con gái phá đám, thẹn quá thành giận liền nâng lên tay. Nếu không phải mẹ Lô hoảng sợ mà bắt lấy ông, chỉ sợ hậu quả không dám tưởng tượng.

Chờ phục hồi tinh thần lại, ba Lô mới phản ứng lại chính mình vừa rồi đã làm cái gì!

Ánh mắt ông sợ hãi nhìn về phía Kỷ Thừa Hoài, khi xem đến sắc mặt người phía sau có thể nói là lạnh như băng, thực sự rùng mình một cái.

Không có ai so với ông rõ ràng hơn, Kỷ Thừa Hoài đối con gái mình có bao nhiêu phân để ý.

Mấy năm gần đây ông bị người khác bùng đến có chút lảng lảng, thật đem chính mình là bố vợ Kỷ Thừa Hoài.

Ông tự xưng là có tài hoa, chỉ là không được tri âm, không có người thương thức tác họa của ông. Kỷ Thừa Hoài giúp đỡ ông làm hai lần triển lãm tranh. Hiệu quả cực tốt, người trong nghiệp giới rất cổ vũ.

Kỷ Thừa Hoài có cũng đủ thể lực cùng nhân mạch, cậu ta có thể giúp ông.....

Trở thành nhân vật nổi tiếng thiên cô!

Lô Mạn Hề đã sớm khó chịu với phụ nữ của mình. Cô tiếc mệnh, mệnh lại đến lần nữa, không nghĩ lại làm chính mình không thư thái. Hai mươi lăm năm qua, cũng đủ để làm rõ một đạo lý, đó chính là có người thật sự không có duyên với cha mẹ.

Cô không có duyên với cha mẹ.

Từ nhỏ, cô chính là theo ông bà lớn lên, ngày lễ ngày tết đều rất ít nhìn đến ba mẹ. Khi bọn họ không có tiền, mới da mặt dày trở về. Ông bà thân thể không tốt, sau khi cô thi đại học hai người trước sau đều qua đời. Cô lại một lần trở lại bên cha mẹ. Họ bán căn nhà của ông bà để cho cô đóng học phí đại, bọn họ cũng cảm dùng. Sau đó nói cho cô, cô đã mười tám tuổi rồi, bọn họ cũng không có nghĩa vụ nuôi cô.

Người con gái mười tám tuổi, không có thành thạo một nghề. Trừ bỏ khuôn mặt đẹp, không còn có đồ vật khác có thể làm cho cô ổn định cuộc sống.

Cô một đường lẩn mò, cuối cùng là xuất đạo giới giải trí.

Thời điểm lấy được thù lao đóng phim, cô đã ở trong phòng cho thuê khố lớn một trận.

Một là cao hứng, nhị là chưa xót.

Bởi vì diện mạo quá mức xuất chúng, hơn nữa lúc ấy tuổi còn nhỏ, cũng có người đánh chú ý với cô. Cô đi thử vai một nhân vật, đạo diễn lại nói cho cô rằng trừ phi cô bồi hấn ta một đêm, nếu không nhân vật này phải đổi.

Đúng thời điểm này, Kỷ Thừa Hoài xuất hiện.

Anh cho cô tài nguyên tốt lại chiếu cố cô làm người khác cũng không tưởng được. Nhưng đồng thời, cô cũng mất đi nội tâm vững vàng của mình.

Không thể phủ nhận được đó chính là so với những các đạo diễn ghê tởm cùng với mấy ông chủ khác, anh đối với cô khá hơn nhiều.

Không có duyên với cha mẹ không quan trọng, bọn họ chỉ là sinh cô ra cũng không có nuôi cô. Mà mấy năm nay cô cũng cho bọn họ cũng không ít. Bây giờ là thời điểm phân rõ giới hạn.

Nhắc đến cũng buồn cười, đời trước không có dũng khí quyết định, đời này cư nhiên lại có dũng khí.

Cô tin tưởng ông bà cũng sẽ không trách cô.

Nghĩ đến đây, Lô Mạn Hề nhìn về phía Kỷ Thừa Hoài, chậm rãi nói: "Kỷ Thừa Hoài, em không bao giờ muốn nhìn thấy bọn họ nữa."

Chương 6

Ngay cả Kỳ Thừa Hoài còn không nghĩ đến Lộ Mạn Hề sẽ nói một phen như vậy huống chi là ba mẹ Lộ.

Lời đã nói ra khỏi miệng liền không thể thu hồi lại được.

Lộ Mạn Hề nhớ tới mình ở đời trước. Ở trong mắt người ngoài, nói là thắng được cuộc sống cũng không quá. Cảm kích bản không tồi, có được lực lượng không tồi, phía sau còn có nam nhân cường đại đầy thế lực làm chỗ dựa. Trước kia mười tám tuổi có ông bà sủng ái, bình an lớn lên. Về sau mười chín tuổi, không lo cơm áo, tận hưởng vinh hoa phú quý, nhưng áo choàng hoa lệ đó tất cả chỉ là con rận.

Kỳ Thừa Hoài, cô không có cách nào thoát khỏi, cô nhận.

Thế nhưng còn cha mẹ chính là đem cô giống máy ATM, cô chẳng lẽ còn muốn chịu ghen ghét giống đời trước sao?

Lộ Mạn Hề ngồi ngay ngắn, nhìn về phía ba mẹ của mình: "Sau khi con kiếm được tiền, các người nói muốn đổi căn phòng lớn, con liền cho các người mua một bộ ba phòng. Hiện tại giá nhà đều cao, con đã làm người định giá qua, ít nhất cũng phải giá trị năm trăm vạn, căn hộ này con sẽ không tới thu hồi. Mặt khác, về sau mỗi tháng con sẽ bảo trợ lý đứng giờ gửi sinh hoạt phí, một tháng một vạn vậy là đủ rồi. Về sau, con nghĩ chúng ta không cần gấp mặt là điều tất yếu."

Pháp luật không công bằng ở chỗ, chỉ cần cha mẹ cho sinh mệnh, mặc kệ thế nào, con đều phải phụ dưỡng người già.

Điểm này cô nhận.

Mẹ Lộ lúc này mới ý thức được con mình không phải nói giỡn, bà vội vàng tiến lên kéo tay Lộ Mạn Hề, thanh âm vô cùng run rẩy: "Hề hề, ba mẹ sai rồi. Con yên tâm, bọn ta sẽ không làm triển lãm tranh, như vậy có tốt không?"

Bà so với chồng hiểu rõ hơn một chút, biết hiện tại cuộc sống sinh hoạt tất cả đều là do con gái cấp. Ra bên ngoài, chiếu cố rất nhiều cũng là Kỳ Thừa Hoài vì mặt mũi con gái. Nếu thật sự chặt đứt quan hệ, ai còn sẽ cho bọn họ mặt mũi?

Những cái nhóm bạn đó còn sẽ nịnh hót bà sao?

Quan trọng nhất chính là, tuy rằng bọn họ cũng có tiền trong ngân hàng, nhưng bọn họ căn bản không có năng lực kiếm tiền, một ngày nào đó sẽ miệng ăn núi lở. Một tháng một vạn, người thường xem ra là hoàn toàn đủ nhưng bọn họ sống trong nhung lụa lâu như vậy, một vạn không đủ bà đi mua cái túi!

Lộ Mạn Hề lại dị thường bình tĩnh đẩy bà ra: "Còn có hiện tại các người đang ở biệt thự ghi dưới danh nghĩa của con, hy vọng các người trong vòng một tháng có thể dọn ra ngoài, nếu các người không dọn ra ngoài, con cũng sẽ mau chóng đem biệt thự này bán trao tay, bất quá chỉ là vấn đề sớm hay muộn thôi. Ba mẹ, mấy năm gần đây, con vì các người bỏ tiền ra còn ít sao? Hôm nay con nói lời này, các người nếu muốn làm loạn cứ việc đi làm loạn. Đi báo truyền thông hắt bát nước bẩn cũng không có quan hệ với con. Con không sợ, con còn có thể cung cấp cho các người phương thức liên hệ với phóng viên, muốn không?"

Cô đã chịu đủ rồi khi bị chính ba mẹ coi là cây hái tiền.

Nếu không phải kiêng kị Kỳ Thừa Hoài, chỉ sợ ba Lộ sẽ động thủ đánh người.

Ông tức giận đến mặt đều đỏ bừng, nói không ra lời: "Tốt tốt tốt, hiện tại này có năng lực rồi đúng không? Là muốn cùng chúng ta đoạn tuyệt quan hệ?!"

Cùng ông hình thành lên sự đối lập chính là Lộ Mạn Hề bình tĩnh: "Không tính là đoạn tuyệt quan hệ, nhưng về sau không cần gặp lại, cũng không cần liên hệ với nhau."

Đây là điều cô đã muốn làm từ sớm, lời nói cũng là cô đã sớm nghĩ.

Lúc trước nếu còn hy vọng xa vời có thể được cha mẹ thật sự yêu mến, như vậy hiện tại đã sớm không còn tâm tư này.

Cha mẹ đối với cô không có nửa điểm yêu thương, cô đối với bọn họ cũng sẽ không có tôn trọng.

"Thừa Hoài, cậu cũng nhìn nó làm bậy sao?" Mẹ Lộ miễn cưỡng trấn định tinh thần, nhìn về phía Kỳ Thừa Hoài, hy vọng anh có thể nói chút gì.

Nội tâm Kỳ Thừa Hoài cũng thực phức tạp, anh cảm thấy Lộ Mạn Hề giống như thay đổi chỗ nào đó.

Tuy rằng nói anh cũng chán ghét đôi vợ chồng này, nhưng như thế nào cũng không nghĩ ra cô sẽ nói ra những lời như vậy.

"Mày là đứa bất hiếu!" Ba Lộ tức giận đến muốn ngất luôn đi.

Ông vô cùng cao hứng tới xem nó, nó không cảm ơn thì thôi, còn nói ra những lời đại nghịch bất đạo như vậy!

"Con đây còn không phải là học của ba?" Lộ Mạn Hề cười lạnh một tiếng: "Ba thật tốt a, sinh hạ con, ba có chiều cố con một ngày sao? Thời điểm ông bà mất, muốn gặp ba lần cuối, ba đều đẩy đẩy kéo kéo, sợ phải bỏ tiền làm lễ tang. Nếu không phải nghe nói ông bà để lại nhà ở còn có tiền gọi ngân hàng, chỉ sợ ba sẽ không trở về xem một cái đi? So với ba, con còn là kém cỏi nhiều nha."

"Mày!"

"Ông bà để lại tiền rõ ràng là cho con học đại học, các người lấy đi không nói thì thôi lại còn bắt con đi gặp một người đàn ông đã ly hôn. Vén vén là bởi vì người ta có tiền, ba bắt con gái mới vừa thành niên đi ra mắt, đây là các người làm chuyện tốt đi?"

Kỷ Thừa Hoài vẫn là lần đầu tiên nghe đến chuyện này, ánh mắt anh như đao khiến trong lòng ba mẹ Lộ run sợ không thôi.

"Con chỉ có thể mượn bạn năm trăm, suốt đêm ngồi xe lửa ra ngoài dốc sức làm việc. Một năm kia, các người đối với con chẳng quan tâm, chờ đến khi con diễn phim có danh khí, các người mới liên hệ lại. Hiện tại cuộc sống của con cùng các người không có quan hệ, đây đều là do con nỗ lực mà có. Nên vì các người làm, con đây đều đã làm, nếu các người còn nghĩ muốn tiếp tục dây dưa, con bảo đảm.....". Nói tới đây, cô dừng một chút, nhìn về phía bọn họ, trong mắt bình tĩnh không gợn sóng, lại khiến ba mẹ Lộ đồng thời rung mình một cái: "Các người một đồng tiền cũng không lấy được."

Sau khi Lộ Mạn Hề nói xong lời này, cô nhìn về phía Kỷ Thừa Hoài mà nói: "Kỷ Thừa Hoài, nếu bọn họ lại tìm tới anh, em hy vọng anh không cần để ý tới bọn họ, có thể chứ?"

Có đôi khi cô thường thường sẽ nghĩ, nếu ông bà còn trên đời, hoặc là ba mẹ đối với cô còn có một tia thân tình, khả năng hiện tại nhân sinh sẽ hoàn toàn bất đồng.

Cô không có trách bất cứ ai. Dù là bây giờ cùng Kỷ Thừa Hoài ở bên nhau, cũng đều là cô lựa chọn.

Chỉ là, nên để cô hạnh phúc một lúc!

Kỷ Thừa Hoài phát hiện lời nói của Lộ Mạn Hề cũng không phải nói nhảm mà là nghiêm túc. Anh nhìn cô, trong ánh mắt chờ mong của ba mẹ Lộ thì lại gật gật đầu: "Có thể."

Chỉ cần cô mở miệng, có cái gì mà không được.

Cô cùng người nhà chặt đứt ràng buộc, trên thế giới này liền ít đi hai người tới làm phiền cô, anh cao hứng còn không kịp, như thế nào lại ngăn cản.

Ba Lộ hung ác nhấn tâm, ngón tay khẽ run chỉ vào cô: "Hiện tại mày có năng lực rồi, không biết trời cao đất dày! Tao vĩnh viễn đều là ba mày!"

Nghe được lời này, Lộ Mạn Hề đã không có bất kỳ cảm giác gì, cô nghiêng đầu châm chọc cười cười: "Cho nên ba muốn làm ồn ào đúng không? Ba, không sợ thì con nói cho người, coi như ngày mai con không đi diễn, con cũng không sợ. Cái khác, nghệ sĩ đều yêu quý thanh danh nhưng con không thèm để ý, chẳng sợ ngày mai toàn thế giới người ta nói con bất hiếu, con cũng không coi trọng."

Cô sống lại một lần nữa. Lần này, cô chỉ vì chính mình mà sống.

"Các người nếu còn nghĩ muốn ở tại căn phòng lớn, mỗi tháng không đi làm cũng có thể có một vạn phí sinh hoạt, liền thành thật đi." Lộ Mạn Hề không chút để ý mà dùng ngón tay cuốn lọn tóc dài. "Con nghĩ, các người hẳn là so với ai khác đều hy vọng con sống thật tốt đi. Rốt cuộc trên thế giới này, cũng chỉ có con có cái nghĩa vụ cùng năng lực phụng dưỡng các người."

Lộ Mạn Hề đã sớm đoán chắc đôi vợ chồng này căn bản không dám làm cái gì.

Đừng nói phía sau cô có Kỷ Thừa Hoài. Gọi cho không có, bọn họ cũng không dám.

Nếu muốn hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ, đó là điều không có khả năng, cuối cùng lại làm loạn đến toà án, cô cũng là người bị thiệt, cần gì phải đem mình làm thành một thân chặt vật?

Nhưng là, cô không nghĩ đến khi nhìn bọn họ vào thời điểm ngày lễ ngày tết, càng không muốn lại giả mù sa mưa phối hợp sắm vai gia đình hòa thuận cùng bọn họ.

"Tốt, tôi muốn nghỉ ngơi."

Dù là ba Lộ muốn nói gì nữa thì Kỷ Thừa Hoài cũng không để hắn nói.

Phòng bệnh rốt cuộc cũng an tĩnh lại, chỉ còn lại một mình Lộ Mạn Hề.

Cô lười lười duỗi cái eo. Dùng tiền bỏ thân tình, không cần cũng được, miễn cho mình tăng thêm phiền não.

Nói điều mình muốn nói, làm điều mình muốn làm thật sự là thật sáng khoái.

Cô cảm thấy bệnh của mình có thể lập tức tốt lên.

Bên ngoài phòng bệnh, ba Lộ thay đổi bộ mặt, nản lòng thoái chí đối với Kỳ Thừa Hoài mà nói: "Hề hề đối chúng ta có oán, ta biết điều đó, chỉ là không nghĩ tới sẽ sâu như vậy. Thừa Hoài, rất nhiều chuyện cậu đều không biết, năm đó ta cùng mẹ nó vì cho nó cuộc sống tốt, không thể không đi ra ngoài làm công. Nó cũng không nghĩ, cha mẹ nào nguyện ý rời khỏi con của mình?"

Mẹ Lộ nghe xong lời này kỳ thật cũng chột dạ, bà đối với Mạn Hề còn sót lại một ít tình thương của mẹ, cho tới nay đối với con gái đều là hồ thẹn, chỉ là loại áy náy này so với sắp mất đi phí sinh hoạt mà nói, thật sự tính không tính là cái gì.

"Đúng vậy, Thừa Hoài, cậu nói tốt với Hề Hề một chút, *thân nhân chi gian*[1] có cái gì oán hận đâu? Chúng ta cũng chỉ có một đứa con gái như vậy. Nếu mà về sau không qua lại, tôi cùng ba nó còn sống sao được?" Mẹ Lộ một bên nói, một bên nhỏ giọng khóc thút thít.

[1] *Thân nhân chi gian*: Giữa người thân với nhau.

Kỳ Thừa Hoài đối một màn này đã sớm có miễn dịch. Trên thế giới này, trừ bỏ Lộ Mạn Hề, ai ở trước mặt anh khóc cũng đều vô dụng, sẽ chỉ thêm phiền đến anh.

Anh tin tưởng Lộ Mạn Hề nói tất cả đều là thật sự, chỉ là cô mới có tuổi như vậy tiểu liền đi xem mắt nam nhân đã li hôn, đây cũng đủ làm anh hoàn toàn chán ghét đôi vợ chồng này.

Nếu thật sự như bọn họ nói, đối Mạn Hề để ý như thế, lại như thế nào không biết cô thích ăn cái gì, thậm chí sinh nhật cô còn không nhớ rõ?

"Đủ rồi." Kỳ Thừa Hoài không kiên nhẫn đánh gãy: "Tôi chỉ tin tưởng Mạn Hề nói, Lộ tiền sinh Lộ phu nhân, các người mau đi đi."

Ba Lộ biết nếu hiện tại không có biện pháp thuyết phục Kỳ Thừa Hoài nếu như vậy rời khỏi bệnh viện càng không có phiên bản cơ hội, ông khế cắn môi, nhỏ giọng nói: "Thừa hoài, Hề Hề cùng chúng ta phân rõ giới hạn đối với nó mà nói không có cái gì tốt, nếu ngày nào đó các người kết hôn, bên người nó dù chỉ một người nhà cũng không có, cái này đúng sao?"

Con gái có hay không cùng bọn họ phân rõ giới hạn, trên thực tế ba Lộ không thèm để ý, chỉ cần Kỳ Thừa Hoài không cùng bọn họ phân rõ giới hạn, vậy là tốt rồi.

Làm đàn ông, ông biết nên nói như thế nào sẽ làm Kỳ Thừa Hoài để ý.

Nào biết Kỳ Thừa Hoài bình tĩnh nhìn ông, ngữ khí lại lạnh đến cực điểm: "Thì sao, cô ấy có tôi là đủ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Phiên Não Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Ba mẹ Lộ quên mất một điều, không có Lộ Mạn Hề ở trong kia, bọn họ đối với Kỳ Thừa Hoài mà nói thì chỉ là người xa lạ đời này không thể gặp nhau.

Vừa rồi Lộ Mạn Hề đã nói rất rõ ràng, anh tự nhiên không có khả năng vi phạm ý nguyện của cô, làm cho cô không vui.

Ba mẹ Lộ sợ chọc giận Kỳ Thừa Hoài, thấy khuyên giải không có kết quả, chỉ có thể không cam lòng đi.

Nếu biết hôm nay sẽ có sự việc như vậy thì có nói cái gì bọn họ cũng sẽ không tới, thật là đen đủi.

Ba Lộ rời đi trước, nhìn thoáng qua bệnh viện, phi nhớ: "Đều là bà sinh con gái tốt, hiện tại số đo liền không biết chính mình là cái thứ gì. Một tháng một vạn cũng muốn đuổi tôi? Tôi phi!"

Mẹ Lộ trong lòng cũng có tức giận: "Nếu không phải ông nói xử lý cái gì mà triển lãm tranh, Hề Hề cũng không đến mức như vậy, chờ thêm chút thời gian chúng ta lại cùng Hề Hề nói lời xin lỗi cho tốt."

Bà cảm thấy con gái là sẽ không nhẫn tâm như vậy. Một thời gian nữa, chờ nó mau quên việc này, bọn họ lại đi nói lời xin lỗi. Con gái nơi nào thật sự sẽ cùng bọn họ chặt đứt quan hệ? Bà vẫn là có ông chồng quái lạ, nếu ông không đề cập tới triển lãm tranh, thì hôm nay đều không có chuyện gì!

Ba Lộ mồm mép giật giật, chỉ có thể không cam lòng trả lời: "Hy vọng nha đầu kia có thể thức thời!"

Kỳ thật trong lòng ông cũng sợ hãi, sợ mất đi loại sinh hoạt ở hiện tại này.

Kỷ Thừa Hoài cũng không có vội vã trở lại phòng bệnh, anh bắt đầu suy nghĩ đủ loại biến hóa của Mạn Hề.

Ngày hôm qua cô rất kỳ quái, bọn họ không có phát sinh cái gì khó chịu, cô lại nói ra một phen lời như vậy, thật sự quá kỳ quái.

Hôm nay cũng thế, tuy rằng biết cô cùng cha mẹ cảm tình không sâu. Tuy rằng cha mẹ cô thật là loại người làm người ta chán ghét nhưng dựa theo lệ thường trong quá khứ mà xem xét, cô cũng sẽ không làm ra hành động như vậy.

Cho nên, rốt cuộc là đã xảy ra cái gì mà anh không biết?

Trong phòng bệnh, Lộ Mạn Hề cũng ở nghiêm túc tự hỏi chính mình về cuộc sống sau này. Việc hôm nay cô làm chỉ là mới bắt đầu mà thôi. Về sau, ai cũng đừng nghĩ làm cuộc sống của cô không thoải mái.

Trên thực tế, có rất ít người khiến cô không vui.

Ngoài cha mẹ vừa rời đi, còn có một Kỷ Thừa Hoài.

Muốn cùng đời trước giống nhau, dùng phương pháp như thế thoát khỏi anh sao? Nghĩ đến ở bên người Kỷ Thừa Hoài mấy tháng cuối cùng đều là tra tấn lẫn nhau, Lộ Mạn Hề nghĩ mà sợ. Cùng một người như vậy đối chọi, thật sự phải có dũng khí, phải có dũng khí thật lớn.

Kỷ Thừa Hoài thể lực có bao nhiêu lớn, cô không rõ lắm nhưng chỉ cần một ngày anh không buông cô ra, như vậy cô liền rất khó rời đi.

Nam nhân này dùng hành động chứng minh rồi chẳng sợ cô chạy trốn tới chân trời góc biển, anh cũng sẽ tìm được cô.

Kỷ thật cẩn thận ngẫm lại, đời trước nếu là anh không chết, tìm được cô cũng là sự việc sớm muộn gì. Sau đó sẽ phát sinh chuyện gì, cô cũng không dám tưởng tượng.

Kỷ Thừa Hoài rốt cuộc là chết như thế nào, TV chưa nói nguyên nhân, luật sư cũng ngậm miệng không nói chuyện, bất quá lấy hiểu biết của cô về anh, Kỷ Thừa Hoài lúc ấy hẳn là thật sự đã chết, nếu hết thảy đều là anh đặt bẫy. Như vậy, thời điểm luật sư của anh gọi điện thoại cho cô, anh phải có hành động gì chứ, chỉ sợ không đợi cô hạ quyết tâm trở về tham gia lễ tang, anh cũng đã tìm tới.

Lúc trước cô cũng sợ hết thảy đều là anh thiết kế, còn cố ý trước tiên cùng bạn tốt gọi điện thoại, bạn tốt cũng cùng cô chứng thực chuyện này, tuyệt đối không có khả năng là giả.

Dù sao cô hiện tại cũng không có cách nào, không ngại nhìn xem một năm sau anh rốt cuộc có hay không lại xảy ra chuyện đi?

Tuy rằng nghĩ như vậy rất không có lương tâm, rốt cuộc thì cô có thành tích ngày hôm nay, Kỷ Thừa Hoài cũng vì thế mà trả giá không ít, huống chi anh còn đem tài sản đều cho mình.....

Nghĩ đến di chúc, Lộ Mạn Hề liền một trận buồn bã, cô không nghĩ tới Kỷ Thừa Hoài sẽ làm ra quyết định như vậy.

Có lẽ, cô cũng nên tin tưởng, anh đối với cô có ít nhất một tia thật tình đi?

Đang ở thời điểm trầm tư, Kỷ Thừa Hoài bước vào, anh cho cô một chén canh, nói: "Lại không ăn uống, tốt xấu cũng phải cho dạ dày có chút đồ."

Lộ Mạn Hề tiếp nhận chén súp, ngậm nhỏ ngậm nhỏ uống, suy nghĩ lại trước sau không có biện pháp tập trung lại.

Cô liếc mắt nhìn Kỷ Thừa Hoài một cái, cô đến nguyên nhân anh chết là gì còn không rõ ràng, càng đừng nói đến việc cứu anh.

Cô nên làm như thế nào mới tốt đây?

Cô đi theo bên người anh đã nhiều năm như vậy, cũng không kém một năm, dứt khoát tránh cùng anh phát sinh xung đột, làm tốt hai tay chuẩn bị.

Nếu anh giống như đời trước, không rõ ràng nguyên nhân chết, cô kiên nhẫn chờ.

Nếu anh không có chết, cô cũng thừa dịp thời gian một năm này, xem có thể hay không nghĩ ra một cái phương pháp tốt.

Nói ngắn lại, cô chỉ có thể chịu đựng một năm.

Ở hiện tại không hề chuẩn bị tinh huống, cùng anh vạch mặt, không thể nghi ngờ chính là tìm chết. Lấy tính tình của người này, nếu biết cô nghĩ sẽ rời khỏi anh, anh còn sẽ làm ra sự việc điên cuồng như thế nào.

Cô chỉ có cái thân thể nhỏ, chịu không nổi lẫn lộn.

Kỷ Thừa Hoài nhìn chăm chăm cô, trong mắt xem cô có hiểu nghĩa tới kia không. "Mạn Hề, em nghĩ muốn rời tôi đi sao?"

Anh không kiên nhẫn chậm rãi điều tra, chỉ cần nghĩ đến cô có cái tâm tư này anh liền không có biện pháp bình tĩnh trở lại.

Cô như thế nào có thể rời anh đi đây?

Trên thế giới này nơi nào còn có người so với anh càng yêu cô hơn, cô như thế nào sẽ có ý nghĩ như vậy?

Kỷ Thừa Hoài cũng không biết, nếu Lộ Mạn Hề gạt đầu, anh sẽ làm ra chuyện gì.

Lộ Mạn Hề nghĩ đến sự việc ngày hôm qua liên đầu đầu, cô nào biết đâu rằng sự tình quý dị này sẽ phát sinh ở trên người cô. Kỷ Thừa Hoài này trời sinh tính đa nghi, tính cách cổ quái. Nếu bởi vậy mà anh có phòng bị thì cô nên làm cái gì bây giờ?

Lộ Mạn Hề là số ít được fan khẳng định kỹ thuật diễn. Kỷ Thừa Hoài vốn dĩ đối với cô có sự thật tình, muốn lừa gạt anh, kỳ thật cũng không phải việc khó.

Chỉ là cô có nghĩ đến muốn lừa anh không mà thôi.

Thấy Kỷ Thừa Hoài còn nhìn chăm chăm cô, Lộ Mạn Hề cúi đầu, trong chốc lát nước mắt liền rơi xuống.

Bọn họ cách nhau gần như vậy, cô khóc, Kỷ Thừa Hoài tự nhiên cũng biết.

Lộ Mạn Hề kỳ thật cũng không giống như người ta nói. Đây là phụ thuộc vào bông hoa lụa còn sót lại của Kỷ Thừa Hoài. Trước đó, cô cơ hồ chưa từng ở trước mặt anh khóc một lần nào.

Từ khi ông bà đi thì cô liền biết, nước mắt căn bản là không có cái gì để dùng.

Kỷ Thừa Hoài gấp đến độ thiếu chút nữa đánh đổ bình giữ ấm, hiện tại anh chân tay luống cuống, bộ dáng mờ hồ đầy đầu. Nếu bị người ngoài nhìn vào, chỉ sợ mặt cửa sổ đều sẽ bị tróc ra.

Anh nguyên bản là bất thiện ngôn từ. Dưới tình huống như vậy, lại càng một chữ cũng không nói nên lời.

Trên thế giới này, cũng chỉ có Lộ Mạn Hề mới có thể làm anh như vậy.

"Tôi..... Tôi....." Không biết có thể nói cái gì. Đời này của Kỷ Thừa Hoài cho tới nay, lần đầu tiên nói lắp cứ như vậy dâng hiến cho Lộ Mạn Hề.

Lộ Mạn Hề đối với sự diễn kịch như vậy của mình cũng thấy thật sự là khinh bỉ.

Cô ở lúc này hiển nhiên chính là diễn tình.

"Thừa hoài, đối với anh mà nói em là cái gì?" Lộ Mạn Hề hai mắt đắm lệ mông lung nhìn anh.

May mắn hiện tại không có camera đối diện cô, bằng không nếu cho cô nhìn bộ dáng đến giờ phút này của chính mình, thật sự sẽ bị ghê tởm.

Kỷ Thừa Hoài không nghĩ tới Lộ Mạn Hề sẽ hỏi cái dạng vấn đề này.

Cô với anh mà nói là cái gì, chẳng lẽ cô còn không rõ ràng sao?

Chỉ là càng là tới thời điểm này, cô càng hỏi như vậy, những cái tình cảm kia ở trong lòng liền càng là không phương pháp nói ra.

Nhưng không thể không nói, thời điểm lúc cô khóc lóc hỏi anh cô là gì đó, thì những cái xao động tâm tình bất an kia trong lòng anh liền kỳ dị được vỗ yên.

Nội tâm thậm chí có một loại sung sướng khó có thể miêu tả. Đúng vậy, sung sướng.

Có lẽ, cô cũng để ý đến anh.

Kỷ Thừa Hoài không lên tiếng, Lộ Mạn Hề liền tiếp tục khóc, cô biết chính mình làm thế nào tạo góc độ đẹp nhất, cũng biết khóc thế nào làm người yêu thương.

Có lẽ cô hẳn là nên thử đi làm một con chim hoàng yến đủ tư cách.

Nhu nhược vô tội, tận lực làm anh vui lòng.

Đời trước phương pháp của cô vốn dĩ đã sai rồi, cố ý chọc giận anh cũng không có cái gì tốt, cô hẳn là nên dùng một phương pháp nhẹ nhàng và hiệu quả hơn.

"Thừa Hoài, em không chỉ một lần biết người ta ở sau lưng nói những lời khó nghe. Có lẽ người bên cạnh anh căn bản không chỉ có một mình em." Lộ Mạn Hề ánh mắt tuyệt vọng nhìn anh. "Chuyện của em, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ anh toàn bộ đều biết. Anh thì lại thế nào, em chỉ biết chút ít, có đôi khi anh đi công tác rất lâu, em cũng không biết anh là đang với ai ở bên nhau."

Trên thực tế, cô kỳ thật không muốn biết chuyện của anh.

Cô không sợ Ký Thừa Hoài đi tra sau lưng rồi cuộc có ai khua môi múa mép, có ít người tự cho chỉ là trên mồm mép hạ miệng đa kẻ động, chính mình đều không có cái gì sai. Nhưng trên đời như thế nào sẽ có sự việc tốt như vậy, bố trí cô giấu cột cô, còn làm cô không đi so đo. Ai thích làm bánh bao thì làm đi, đừng dắt cô ở cùng chỗ!

Sự việc ngày hôm qua, nếu cô muốn lừa gạt, tất nhiên là phải kéo người xuống nước, liền lấy những thường bị đặt sinh sự ở sau lưng cô đi.

Ký Thừa Hoài thân mình chấn động, không nghĩ tới cô cư nhiên là bởi vì chuyện này, không nghĩ tới cô cư nhiên cũng lo được lo mất.

Như vậy, đây là không phải đại biểu trong lòng cô kỳ thật là có để ý tới anh?

Không đợi Ký Thừa Hoài có ý đồ biện giải, Lộ Mạn Hề liền dứt khoát không ngừng cố gắng tiếp tục trả đũa, than thở khóc lóc mà nói: "Nếu anh chỉ là đem em coi như sủng vật, như món đồ chơi, hãy cho em rời đi. Dù sao thiếu một Lộ Mạn Hề, sinh hoạt của anh cũng sẽ không chịu ảnh hưởng gì, anh cũng sẽ không thiếu nữ nhân làm bạn."

Điều gì có thể làm cho một người phụ nữ rời bỏ một người đàn ông rất khẩn cấp đây?

Trừ bỏ không yêu anh, bị chịu tra tấn bên ngoài, còn có một nguyên nhân.

Kia là cô bụng dạ khó lường ác độc ảnh hưởng đáng thương đến tiểu bạch hoa.

Loại này nhân vật này kỳ thật cô còn rất am hiểu lắm vai.

Lộ Mạn Hề nhìn Ký Thừa Hoài mòng bức thần sắc, cuối cùng thêm một phen hỏa, bỏ nhào vào trong lòng ngực anh, gất gao mà ôm eo anh, run giọng nói: "Thừa hoài, anh cho em rời đi đi, em thật sự không muốn ở lại nghe người khác nói như vậy, em thật sự chịu không nổi."

Có lẽ cô phải thích vì chính kỹ thuật diễn của mình đi.

Cô là không trông cậy vào lương tâm Ký Thừa Hoài phát hiện buông tha cho cô. Từ nay về sau, cô ở nơi này đều phải diễn, chỉ có thể thật kiên định làm chim hoàng yến. Chuẩn xác mà tới nói, là tiểu bạch hoa bài chim hoàng yến.

Bạn đang đọc truyện *Phiên Nã Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Kỳ thật ở bên người Ký Thừa Hoài nhiều năm như vậy, cô cũng không dám bảo đảm phiên này diễn trò, anh sẽ tin tưởng.

Chỉ là cô không thể không đánh cược, nếu không có cách giải thích hợp lý, như vậy thì sự việc phát sinh ngày hôm qua sẽ trở thành một cái gai. Ký Thừa Hoài đối với cô không chế cũng sẽ tăng mạnh, đây không phải là kết quả cô muốn nhìn.

Trước nay cô không ở trước mặt Ký Thừa Hoài mà khóc bao giờ, cũng không có lộ vẻ yếu đuối như thế, càng thêm không có để lộ ra một loại thích anh quá ý tứ.

Ký Thừa Hoài có hay không tin tưởng, liền xem vận khí của cô.

Trên thực tế, thời điểm Ký Thừa Hoài đối mặt với Lộ Mạn Hề, căn bản không có biện pháp duy trì chỉ số thông minh cùng tư duy logic năng lực như bình thường. Cô vừa khóc, anh liền không có biện pháp, càng đừng nói hiện tại cô nói nói như vậy, anh cơ hồ đều không cần suy nghĩ, toàn bộ tin tưởng.

Hiện tại tình trạng thật giống như tra nam lừa gạt em gái nhỏ. Vì cái gì mà em gái đó sẽ tin tưởng, đó là bởi vì tra nam ngoài miệng nói đều là lời em gái đó muốn nghe.

Con người có đôi khi chính là tùy hứng như vậy, chỉ nguyện ý nghe những gì họ muốn nghe.

Lời nói thật thì mất lòng, nhưng từ xưa đến nay, có mấy người có thể đối mặt cái gọi là trung ngôn, có thể vui vẻ tiếp thu?

Ký Thừa Hoài dò ra tay vuốt ve tóc cô, thấp giọng nói: "Mạn Hề, anh nhất định sẽ cho em một lời giải thích."

Lộ Mạn Hề nghe được lời này đến khóc đều quên mất, có loại dự cảm điềm xấu.

Giải thích? Cái gì giải thích?

Cô sùng sốt, vừa rồi khóc đến quá mức vong tình, lúc này trực tiếp nắc một cái: "Giải thích?"

"Chuyện này em không cần lo, anh bảo đảm, những người đó về sau sẽ cảm ơn em." Kỷ Thừa Hoài biết lời nói con người đáng sợ, trên thế giới này độc nhất chính là miệng người.

Anh sẽ làm cho những người đó biết, ngôn luận tự do cũng cần yêu cầu phải trả giá lớn.

Giờ phút này, tâm tình Lộ Mạn Hề chính là cô cảm thấy đây là vác đá nện vào chân mình, ai biết Kỷ Thừa Hoài nói lời giải thích kia là cái gì.

Cô cũng không dám suy nghĩ.

Chẳng lẽ Kỷ Thừa Hoài cho rằng cô muốn danh phận sao? Cái này thật sự chính là hiểu lầm lớn!

Cô một chút đều không nghĩ đến muốn danh phận, cô muốn an an tĩnh tĩnh làm chim hoàng yến, chờ ngày nào đó Kỷ Thừa Hoài gặp được chân ái, cô tuyệt đối thức thời lẫn đến rất xa.

Buổi chiều, Lộ Mạn Hề xuất viện.

Trong miệng Kỷ Thừa Hoài "nhà" là lúc sau cô đi theo anh. Anh đưa cô đến biệt thự đệ nhất, cái khu biệt thự này có không ít nghệ sĩ cũng ở chỗ này mua phòng ở, Trình Tích không lâu trước đó mới vừa ở nơi này mua một căn biệt thự.

Tuy rằng rất muốn ở với Lộ Mạn Hề, bất quá Kỷ Thừa Hoài bình thường công tác vẫn không ít. Cùng cô ăn cơm chiều xong liền vội vã ra cửa.

Lộ Mạn Hề nằm ở trên sofa, chán chết xem phim truyền hình, suy nghĩ lại phiền thật xa.

Có lẽ cô nên cảm thấy may mắn, may mắn khi mình được trọng sinh, hơn nữa thời gian cũng không tồi, nói không chừng chỉ cần chờ một năm, cô liền thật sự giải thoát rồi.

So với ai khác thì cô rất rõ ràng. Nếu Kỷ Thừa Hoài mà buông tha cô thì chỉ có hai loại khả năng, hoặc là là bọn họ hai người ai chết trước, hoặc chính là anh gặp được chân ái.

Nhưng chân ái của Kỷ Thừa Hoài không khỏi tới quá muộn đi, đã 6 năm còn không có cái tin tức nào!

Lộ Mạn Hề vẫn cứ nhìn không được mà ảo tưởng, nếu thời điểm cô trở về mà không gặp được Kỷ Thừa Hoài thì tốt rồi, chỉ là cái ý niệm này vừa mới hiện lên, liền bị cô không lưu tình bóp rút.

Lúc trước là cô cam tâm tình nguyện đáp ứng cùng anh ở bên nhau. Nếu được lợi ích lớn, còn ở nơi này đủ kiểu hối hận, thậm chí oán giận, kia chính là cô rất không biết tốt xấu.

Cái Kỷ Thừa Hoài mang lại cho cô còn nhiều hơn cái cô đã trả.

Cô làm phiền anh, sợ anh, lại không hận anh.

Đang ở thời điểm Lộ Mạn Hề vô hạn trầm tư, chuông cửa vang lên, cô đi giày cho tốt rồi chạy đến cửa, xuyên thấu qua mắt mèo nhìn thấy, là Trình Tích.

Việc này đối với cô cũng không ngoài ý muốn, Trình Tích hai ngày nay đầy hoạt động ở nơi khác đi, đó là bởi vì có nhiều điều quan trọng hơn.

Lộ Mạn Hề mở cửa, thời điểm Trình Tích tiến vào, mang theo một cỗ gió lạnh.

Cảm tình của Trình Tích đối với cô cũng thật phức tạp, điểm này Lộ Mạn Hề làm đương sự cũng có thể cảm nhận được. Đích thực trước kia các cô đúng thật là có tình bạn. Chỉ là mấy năm gần đây, cô có Kỷ Thừa Hoài trợ giúp đã sớm cách Trình Tích rất xa. Hiện giờ kể cả Trình Tích có ác cảm với cô thì đó cũng là chuyện bình thường.

Năm đó Trình Tích cũng bất quá là nữ sinh vị thành niên. Lúc các cô hợp tác trong bộ phim truyền hình kia, các cô cũng cùng khổ cảnh tương đồng.

Muốn bò lên càng cao, muốn bắt được tốt tài nguyên, không hậu trường không bối cảnh thì các cô có thể làm cái gì?

Lộ Mạn Hề mãi cho đến hiện tại còn nhớ rõ một ngày kia, ngày đó Trình Tích nói thử vai một nhân vật, mời cô đi ăn cơm, hai người ăn còn rất cao hứng, nào biết Trình Tích liền gào khóc lên.

Lúc sau hỏi rõ ràng cô mới biết được, Trình Tích vì có được cái nhân vật kia đã trả giá cái gì.

Lộ Mạn Hề tức giận đến cả người phát run nhưng không làm được gì. Ở cái vòng luẩn quẩn này nhiều thêm một ngày liền càng khó mình bạch, con đường này quá khó đi.

Có một số việc làm một lần, cũng sẽ có lần thứ hai, sau sẽ thành thói quen.

"Mạn Hề, Kỷ tiên sinh đâu?" Trình Tích chú ý tới Kỷ Thừa Hoài đã lái xe đi, lúc này mới đến đây.

"Anh ấy đi ra ngoài xã giao, cậu muốn uống cái gì? Trà sữa?" Lộ Mạn Hề một bên hướng phòng bếp đi đến một bên hỏi.

Cô ăn mặc áo ngủ lông xù, một đầu tóc dài buộc tùy ý, để mặt mộc, thoạt nhìn so với cô gái nhỏ cũng không có gì khác nhau.

Trình Tích buông túi xuống, thoải mái làm tỏ ở trên sô pha, trắng mắt liếc cô một cái: "Cậu muốn hại chết a, còn trà sữa, cậu cho rằng mỗi người đều giống như cậu sao, ăn mãi không mập? Trực tiếp cho mình một ly nước ấm là được."

Lộ Mạn Hề bung tới một ly nước ấm, chính tay cô cầm cốc trà sữa nóng hằm hạp, mùi hương kia chui vào mũi Trình Tích, bụng cô cũng kêu một tiếng.

Trong vòng nghề sĩ vì bảo trì thân thể mà có thể dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Hai người câu được câu không hân huyên trong chốc lát. Lúc sau, Trình Tích rút cuộc cũng tiến vào vấn đề chính: "Mạn Hề, ngày hôm qua người phụ trách bên Hoàn Đát lại cùng mình liên hệ, cậu cảm thấy Hoàn Đát thế nào?"

Lộ Mạn Hề nghĩ nghĩ, khách quan đánh giá: "Hoàn Đát quy mô lớn, tài nguyên nhiều, chỉ cần có tâm muốn giữ cậu. Về sau tiền đồ sẽ rất tốt. Chỉ là bên Hoàn Đát kia có quá nhiều nghề sĩ, tài nguyên rộng thế nào cũng hữu hạn, vẫn là suy xét cho tốt."

Nếu Trình Tích là người mới xuất đạo, Hoàn Đát tự nhiên là nơi lựa chọn tốt nhất, nhưng mấu chốt là vị trí hiện tại của cô phi thường xấu hổ.

Đang đứng ở nhị tuyến, có tác phẩm. Nếu mấy năm nay tài nguyên theo không kịp vậy chỉ có thể chờ sống bằng tiền dành dụm.

Trực tiếp qua đi Hoàn Đát, không làm được đại tỷ cũng không bằng người mới trẻ tuổi có tiềm lực. Cao không cao, thấp không thấp, chỉ làm người khác khó chịu.

Nếu Hoàn Đát bên kia thật sự giúp đỡ như lời nói, tự nhiên đó mới là tốt nhất.

Trình Tích biết Lộ Mạn Hề đây là đang nghiêm túc cùng mình phân tích. Cô gật gật đầu, nhìn cô ấy một cái: "Mạn Hề, mình ở trong cái vòng này cũng không có được mấy tình bằng hữu thật sự. Cậu là một, chúng ta lúc mới xuất đạo liền biết đi? Nay nhaoáng cái đã mấy năm....."

Lộ Mạn Hề biết cô muốn nói gì nhưng vẫn kiên nhẫn mà chờ.

"Trước kia mình nghĩ đem cậu kéo đến công ty mới của chúng ta. Cậu so với mình may mắn hơn nhiều, Kỳ tiên sinh trực tiếp cho cậu mở một cái công ty hộ giá hộ tổng. Ai, không giống như mình. Một phen tuổi này, cư nhiên còn ở vì đi công ty nào mà phiền lòng."

Nói cái gì một phen tuổi, bất quá năm nay cũng mới hai mươi bốn tuổi mà thôi.

Chỗ tốt, thích hợp khi trọng sinh với Mạn Hề là có thể trẻ đi một tuổi.

Trình Tích thấy Lộ Mạn Hề không tiếp lời, cũng may đã quen với bộ dáng này. Biết cô mềm lòng, liền lấy hết can đảm nói: "Mạn Hề, mình tới công ty cậu được không? Đều nói người quen có thể chiếu cố lẫn nhau, hiện tại trong vòng này mình tin tưởng cậu nhất."

Thật đúng là đối thoại kiếp trước cùng kiếp này giống nhau như đúc.

Lộ Mạn Hề đời trước cự tuyệt, đời này giống nhau sẽ cự tuyệt.

Cô tuy rằng không nghĩ tới sẽ chặt đứt tình chị em với Trình Tích, nhưng cũng không muốn Trình Tích tới công ty của cô.

Hiện tại công ty cô ký hợp đồng trên cơ bản đều là người mới. Người mới đều tốt lại có chút liều. Nếu Trình Tích qua, cũng sẽ đánh vỡ loại cân bằng này.

Nếu có tài nguyên tốt thì phải cho ai?

Nếu cho Trình Tích, nhóm người mới sẽ nghĩ như thế nào, nếu không cho Trình Tích, Trình Tích lại sẽ nghĩ như thế nào?

Lộ Mạn Hề kỳ thật không ghét, cô nguyện ý cung cấp một số tài nguyên mà cô không cần, và cũng sẽ giới thiệu tài nguyên cho cô ấy, nhưng cô tuyệt đối sẽ không để cô ấy đến công ty của mình.

Đừng đến lúc đó không được cảm kích còn rơi vào một thân oán trách.

Cô không ngăn cản Trình Tích đi chinh phục biển sao trời mênh mông, miếng nhỏ này của cô không đủ khả năng cung cấp cho cô ấy.

Người chính là như vậy, nếu Trình Tích đến công ty khác, tài nguyên giống nhau. Khả năng cô ấy cũng sẽ khó chịu, nhưng nếu ở công ty được đãi ngộ tương đồng, cô ấy có thể hận cô cả đời.

Có đôi khi, con người càng dễ dàng lý giải với người xa lạ, ngược lại đối với người quen lại tính toán chi li.

Lúc này cô tự nhiên cũng sẽ không lấy danh nghĩa mình trực tiếp cự tuyệt. Bị người như Trình Tích ghi hận, tuyệt đối không là chuyện tốt.

Mặt Lộ Mạn Hề lộ vẻ khó xử, cô lôi kéo tay Trình Tích, cực kỳ gian nan mà nói: "Tiểu Tích, mình thật sự rất muốn đưa cậu tới công ty, ngay hôm nay mình còn đang cùng Thừa Hoài thương lượng, nhưng....."

Cô không có nói tiếp.

Tin tưởng Trình Tích cũng có thể cho cô kết quả vừa lòng.

Đầu óc Trình Tích xoay chuyển bay nhanh, cô đều không cần đi suy nghĩ sâu xa, liền tin lời Lộ Mạn Hề nói.

Lộ Mạn Hề là không có khả năng không đồng ý cho cô tới công ty. Như vậy, lại có ai có năng lực cự tuyệt này chứ, vậy chỉ có Kỷ Thừa Hoài.

"Tiểu Tích, khả năng cậu cũng không biết, sự việc công ty đều không phải mình có thể làm chủ." Lộ Mạn Hề một bộ dáng thương tâm khổ sở: "Mình lại đi cùng Thừa Hoài nói nói cho tốt, cậu đừng lo lắng."

Cô biết lấy Kỷ Thừa Hoài làm lý do, Trình Tích không những sẽ không trách tội, ngược lại không bao giờ sẽ đề cập đến nó nữa.

Con người a, sẽ không đổ lỗi cũng không dám đi đổ lỗi cho những người cường đại hơn mình.

Trình Tích vội vàng lắc đầu, ngăn cô lại: "Không được không được, mình cũng chỉ là thuận miệng nhắc tới, cậu đừng cùng Kỷ tiên sinh nói nha, đây là việc rất nhỏ."

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Trình Tích cũng kinh ngạc. Cô nhìn thoáng qua Lộ Mạn Hề, cõi lòng đầy áy náy mà nghĩ thầm. Kỷ Thừa Hoài ngày hôm qua rõ ràng tỏ vẻ sẽ không đi quản việc này, hết thấy đều là Lộ Mạn Hề định đoạt, xem ra cũng là diễn trò đi?

Có lẽ Lộ Mạn Hề ở trong lòng Kỷ Thừa Hoài, căn bản là không quan trọng như vậy.

Bằng không như thế nào việc nhỏ này anh lại không nghe cô ấy?

Nghĩ như vậy, đột nhiên trong lòng Trình Tích thoải mái rất nhiều. Nhìn Lộ Mạn Hề cũng thuận mắt hơn rất nhiều, cảm thấy cô thật đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Trình Tích vì thể hiện mình cùng Lộ Mạn Hề là khuê mật tốt nhất. Trước khi đi, dùng điện thoại tự chụp một tấm hình. Sau khi chỉnh sửa xong, liền đăng lên Weibo.

【Trình Tích: Trò chuyện cùng người xinh đẹp nhất thế giới @ Lộ Mạn Hề nằm trên sofa nói chuyện phiếm uống trà sữa. Cô nàng đáng thương, nhanh nhanh khỏi bệnh nha】

Chẳng được bao lâu, bình luận cùng chuyển tiếp liền phá ngàn.

Nhóm dân mạng hóng hớt đều cho rằng Trình Tích cùng Lộ Mạn Hề là bạn thân nhất của nhau. Từ chuyện này là có thể đã nhìn ra, Lộ Mạn Hề mới vừa sinh bệnh, Trình Tích liền chạy đến thăm cô, quan hệ này có thể thấy được. Bất quá càng nhiều người chú ý sai lệch.

- - Đây là tổ nhan[1] đi? Lần đầu tiên xem nữ minh tinh tổ nhan còn có thể đẹp như vậy. Nói câu không tử tế, Trình Tích trang dung tình xảo, nhưng tôi tổ nhan so với cô ấy chỉ dễ nhìn, đau lòng.

Tổ nhan[1]: Trang điểm

- - Có ít người nói chuyện không phải thật quá khó nghe, Mạn Hề tổ nhan nghịch thiên, đây là toàn bộ giới giải trí đều biết đến. Nhưng không cần phải đến nâng một cái, dầm một cái đầu. Người ta khuê mật tốt đây, fans cũng đừng quá diễn nhiều.

- - Mẹ của tôi ơi, một đám diễn tình a, Trình Tích bán khuê mật nhân thiết còn chưa tính, cô này còn không phải tâm cơ kỹ nữ thì là cái gì. Mạn Hề sinh bệnh tất cả mọi người đều biết, vốn dĩ tiêu tụy. Trang điểm, chính mình hoá trang còn lôi kéo Mạn Hề không trang điểm chụp ảnh là cái ý tứ gì? Bất quá, Mạn Hề có tính là trang điểm, cũng so người nào đó tí mĩ trang điểm phải đẹp hơn một vạn lần, thật là tự vả mặt a tự vả mặt.

Không đến mấy cái giờ, # Lộ Mạn Hề tổ nhan nghịch thiên # đề tài liền trực tiếp lên hot search.

Trình Tích đã rất ít khi xem bình luận trên Weibo. Chỗ này cũng không thiếu hiệp sĩ bàn phím, nếu là cô thật cùng những bình luận đó đưa khí, phỏng chừng phần mộ có khi cô đã cao hai mét.

Dù sao chỉ cần người ở trong cái vòng này biết cô cùng Lộ Mạn Hề quan hệ không bình thường là được. Đám dân mạng nghĩ như thế nào cô thật là một chút đều không thèm để ý.

Lộ Mạn Hề thực để ý đến fans của mình, cô tuy rằng cũng không thật sự thích làm diễn viên, nhưng lại rất quý trọng nhóm tiểu thiên sứ ủng hộ cô cho đến tận bây giờ.

Có chút fans là cô mới xuất đạo không bao lâu liền thích cô.

Có đôi khi cô cũng sẽ nhịn không được mà suy nghĩ. Có hay không khả năng, cô tồn tại đối với những người này mà nói, cũng là một loại cổ vũ?

Nhớ mang máng, thời điểm năm trước, trong lúc vô tình cô đã nhìn đến một cái tin nhắn, là tin nhắn do một tiểu fans gửi cho cô. Không sai biệt lắm là đang muốn thi đại học, lại không có ý thi đại học bởi vì có chị lớn lên xinh đẹp cùng người thân cận có điều kiện không tới kết hôn. Hiện tại ở căn nhà lớn, xe mở ra, thời gian trôi qua không biết có bao nhiêu tiêu sái. Nếu nói như vậy, chỉ cần lớn lên xinh đẹp là đủ rồi, còn phải học hành cho tốt sao?

Lộ Mạn Hề nghiêm túc mà suy nghĩ, cũng thực nghiêm túc mà trả lời.

Chăm chỉ học là vì làm phong phú chính mình, trên thế giới này không cần học cũng có thể lấy được người có thành tích không tồi. Dù sao cũng là số ít, đại đa số người đều đi một con đường bình phàm nhất.

Vô luận như thế nào, học hành không có chỗ hại, làm tư tưởng chính mình càng phong phú độc lập, cũng sẽ tận dụng khả năng lựa chọn một cách sống mà mình thích.

Tiểu fans đại khái không nghĩ tới cô sẽ trả lời tin nhắn, kích động đến hồng rỗi. Cô gái cùng cô bảo đảm, nhất định học cho tốt.

Thời điểm tiểu fans nhận được thư thông báo, cô gái đã đăng lên Weibo, đăng cả lịch sử tin nhắn trò chuyện, tức khắc lại hút vô số phản[2]. Minh tinh lại có thể kiên nhẫn hướng dẫn cho fan như vậy, thật sự bình dân a.

Phản[2]: người hâm mộ.

Lộ Mạn Hề nghĩ chính mình đang nhàm chán, liền dứt khoát cùng các fan phát sóng trực tiếp nói chuyện phiếm đi?

Cô nghe nói hiện tại phát sóng trực tiếp thực hot. Bất quá bình thường có quá nhiều sự việc, cũng chưa làm qua phát sóng trực tiếp, nghiên cứu một hồi lâu, mới rốt cuộc bắt đầu phát sóng trực tiếp.

Các fan cùng fan hóng hớt đều kinh ngạc, bình thường Weibo Lộ Mạn Hề đều rất ít đăng, cư nhiên lại phát sóng trực tiếp?

Còn do dự cái gì, chạy nhanh đi vậy xem a!!

Màn hình phía dưới bình luận không ngừng bị đổi mới lần lộn --

"Mạn Hề tố nhan nghịch thiên a a!!"

"Hề hề xem em xem em, làn da chị như thế nào tốt như vậy a, bình thường đều dùng cái mỹ phẩm dưỡng da gì a?"

"Ha ha ha liền biết Hề Hề dùng cái mỹ phẩm dưỡng da nào thì có tác dụng gì chứ, chúng ta ăn đất cũng mua không nổi!"

Rốt cuộc Lộ Mạn Hề làm diễn viên lâu như vậy, đối với điện thoại phát sóng trực tiếp, trừ bỏ vừa mới bắt đầu có chút xấu hổ bên ngoài, kế tiếp liền ứng đối tự nhiên. Cô nhìn chăm chăm các loại vấn đề trên màn hình, chọn lựa cái cô cho rằng thú vị mà trả lời, nhìn đến không ít người đang hỏi cô dùng cái mỹ phẩm dưỡng da gì, cô dứt khoát từ trên sofa đứng lên, cười nói: "Ta mang các bạn đi xem đi, bất quá rất nhiều mỹ phẩm dưỡng da đều mang đi khách sạn, trong nhà cũng có một ít..... Ta cũng không biết cái gì dùng tốt, đều là trợ lý giúp ta mua."

Màn ảnh vừa chuyển, cùng với tiếng bước chân, Lộ Mạn Hề đi tới phòng ngủ của mình, bàn trang điểm màu trắng ngà rất lớn, mặt trên bày mỹ phẩm dưỡng da cùng đồ trang điểm.

"Ồ thời điểm đóng phim cơ hồ mỗi ngày đều sẽ đắp mặt nạ, như vậy trang điểm sẽ tương đối tự nhiên. Nếu được nghỉ ngơi, ta sẽ rất lười biếng. Ngay cả mở cửa cũng lười. Ta có thể mặc đồ ngủ ở nhà trong một ngày."

Lộ Mạn Hề bàn trang điểm thượng, tự nhiên có mỹ phẩm dưỡng da giá cả đắt tiền, nhưng trong đó cũng có cái giá rẻ. Tức khắc không ít dân cư mạng cũng sợ người: Chúng ta cùng một loại người có phải hay không!

Phát sóng trực tiếp càng ngày càng nhiều người xem, có không ít người đều kêu hình ảnh tạp.

Trừ bỏ hỏi mỹ phẩm dưỡng da, cũng có không ít đang hỏi Lộ Mạn Hề về tình cảm hiện tại.

Kỳ thật người sáng suốt đều biết, Lộ Mạn Hề là có hậu đài, hậu đài này đối với cô còn không là chân ái bình thường.

Chỉ có fan trung thành mới có thể bị lá che mắt cho rằng Lộ Mạn Hề có thành tựu ngày hôm nay, tất cả đều là chính cô nỗ lực được.

Lộ Mạn Hề biết hôm nay phát sóng trực tiếp Kỳ Thừa Hoài sẽ nhìn đến. Cô kỳ thật có thể đối với loại vấn đề này già chết không thấy được, bất quá.....

Lộ Mạn Hề trong màn ảnh lại chuyển hướng chính mình. Cô ngồi xếp bằng ở trên giường, chống cằm nghiêm túc tự hỏi trong chốc lát, "Cảm giác tất cả mọi người đều thực quan tâm đến tình cảm của ta a, nếu ngày nào đó có tin tức tốt, nhất định sẽ cùng chia sẻ với các bạn."

Bình luận tức khắc liền bùng nổ--

"Đây là có ý tứ gì, là thừa nhận chính mình có bạn trai sao?"

"Cái gì mà bạn trai a, hẳn là kim chủ mới tốt chứ sao."

"Chính là, con đường diễn xuất của Lộ Mạn Hề so với mình tình khác tốt hơn nhiều. Cái nào tài nguyên cũng tốt, muốn nói không phải có kim chủ thì đầu của tôi cho rằng các người như cầu đá a. Cũng không biết kim chủ tại to mặt lớn có thể làm ba mình không nhỉ, là như thế nào lại lấy hết can đảm hạ miệng, thật là bội phục bội phục a."

Loại phát sóng trực tiếp này, có thể xem xem, trừ có fan bên ngoài còn có người bôi đen.

Lộ Mạn Hề này!

Người bôi đen cô cũng rất nhiều, đại đa số đều là bắt lấy bôi cảnh của cô không buông. Bất quá đâu, một đám cũng không dám thật sự đào bới cô.

Thời điểm mấy năm trước, trên diễn đàn có cái dùng sĩ đào bới Lộ Mạn Hề, kết quả còn chưa ra cái gì, đã bị người ta vĩnh cửu phong hào.

Dần dà, cũng liền không có người nào dám đào bới cô.

Kỳ Thừa Hoài có thể ngăn được account marketing, có thể ngăn được diễn đàn, nhưng vẫn cứ sẽ có cảm giác vẫn còn cá lọt lưới.

"Kim chủ chị đại gia a, người bôi đen mau lăn ra!! Ta càng tình nguyện tin tưởng diễn đàn phân tích, là Hề Hề có bạn trai!"

Lộ Mạn Hề sau lại thật sự mệt nhọc, các fan cũng không tha, đóng phát sóng trực tiếp, uống sữa bò, an tâm ngủ.

Kỳ Thừa Hoài tự nhiên cũng biết Lộ Mạn Hề phát sóng trực tiếp, trợ lý còn cố ý gọi điện thoại lại đây xin chỉ thị anh, muốn hay không gián đoạn phát sóng trực tiếp.

Đi theo bên người Kỳ Thừa Hoài mọi người đều biết, người này thật sự quá mức mâu thuẫn, một phương diện anh cấp cho Lộ Mạn Hề tài nguyên tốt nhất. Về phương diện khác, anh lại không hy vọng Lộ Mạn Hề cùng mình tình chân chính giống nhau.

Lộ Mạn Hề bình thường Weibo đều rất ít phát, càng đừng nói phát sóng trực tiếp.

Trước kia cũng không phải không có gameshow mời qua cô, nhưng đều bị Kỳ Thừa Hoài từ chối.

Ở trong lòng anh, tựa hồ chỉ hy vọng Lộ Mạn Hề diễn kịch tốt, trừ lần đó ra có thể không lộ mặt liền không lộ mặt, cho nên, Lộ Mạn Hề cũng đích xác coi như là nghệ sĩ thần bí mười phần.

Cô không tham gia hoạt động, trừ bỏ lễ trao giải, cũng không tham gia bất luận cái gameshow gì.

Weibo cũng đều là giao cho nhóm trợ lý xử lý.

Giống như trừ bỏ có thể quảng cáo, cùng với phim truyền hình hoặc là điện ảnh có thể nhìn thấy cô, trường hợp khác đều nhìn không thấy bóng dáng.

Lúc này đây cô phát sóng trực tiếp, nhân viên công ty tự nhiên không dám thả lỏng, vội vàng xin chỉ thị Kỳ Thừa Hoài.

Vừa lúc hôm nay Kỳ Thừa Hoài tâm tình khá tốt, lược hỏi lúc sau liền đồng ý.

Thâm đông chạng vạng, Kỳ Thừa Hoài ngồi ở trên xe về biệt thự, anh rút cuộc có thời gian đi xem phát sóng trực tiếp của Lộ Mạn Hề.

Ở phát sóng trực tiếp, cô giống như cái tiểu nữ hài, cùng bạn tốt chia sẻ món đồ chơi.

Đang nghe cô giải thích về tình cảm, không thể phủ nhận tâm của Kỳ Thừa Hoài đều nhảy lên cô hòng rồi.

Trong nháy mắt, anh cư nhiên thực kỳ vọng cô có thể nói ra tên của anh.

Cô cũng không có phủ nhận cô có bạn trai..... Cái này làm cho Kỳ Thừa Hoài trầm thấp mà nở nụ cười.

Nghĩ đến hôm nay cô không kiềm chế được nổi lòng, nghĩ đến cô nói những lời đó, Kỳ Thừa Hoài thậm chí rất muốn nói mấy câu với tài xế chia sẻ sự vui sướng của mình.

"Lão Lưu, ông cảm thấy tôi cùng Mạn Hề tình cảm thế nào?"

Lưu tài xế như thế nào đều không có nghĩ đến Kỳ Thừa Hoài ít nói sẽ cùng ông nói chuyện phiếm, ông đánh lên mười hai vạn phần tinh thần, mang theo điểm nhìn hót ý vị trả lời: "Tiên sinh, ngài cùng Lộ tiểu thư cực kỳ xứng đôi, tôi chưa từng thấy nam nhân nào giống ngài như vậy, ngài thích hợp với tiểu thư đến không còn lời gì để nói."

Làm tài xế của Kỳ Thừa Hoài, ông có đôi khi thấy lão bản hận không thể đem Lộ tiểu thư sủng đến tận trời đi, cũng sẽ nhin không được suy nghĩ, lão nương ông nếu là sinh cho ông một đứa giống Lộ tiểu thư đẹp như vậy thì tốt rồi.

Kỳ Thừa Hoài nghe xong Lưu tài xế nói, lại lâm vào trầm mặc, qua một lúc lâu sau mới thấp giọng nói: "Còn chưa đủ."

Không đủ, xa xa không đủ.

Anh vẫn luôn cho rằng mình là hiểu biết Mạn Hề, cũng vẫn luôn đều tự cấp cho cô hết thấy điều cô muốn

Chỉ là anh giống như sai rồi.

Ngày hôm qua Trình Tích nói qua, Mạn Hề trước đó không lâu cùng cô đề qua một chút về việc kết hôn. Cái này đã làm anh rất là hoài nghi, hôm nay phát sinh sự tình, anh tin tưởng cô nói những lời này là thật sự.

Trước kia là anh sơ sót.

Cô hỏi anh, đối với anh mà nói, cô tính cái gì.

Điều này cô còn không rõ sao? Chỉ cần cô mở miệng muốn đồ vật, anh nghĩ mọi cách đều sẽ cho cô.

Nội tâm Kỳ Thừa Hoài có suy đoán, anh suy nghĩ, có phải hay không Mạn Hề cũng cùng những cô gái bình thường khác giống nhau, muốn kết hôn, muốn cùng người mình thích thiên trường địa cửu?

Anh nói qua sẽ cho cô một lời giải thích.

Thân phận bà Kỳ chính là lời giải thích tốt nhất.

Kết hôn phải không? Chỉ cần cô nguyện ý, có cái gì không được đâu.

Đang ngủ say Lộ Mạn Hề đột nhiên liền hắt xì một cái.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Ở nhà nghỉ ngơi một ngày, Lộ Mạn Hề quyết định về đoàn phim.

Thời điểm cô hạ quyết tâm rời Kỳ Thừa Hoài đi《Phượng Tê Ngô》đang phát sóng ở các kênh TV lớn. Sự nổi tiếng của các nhân vật chính, hơn nữa lúc trước các đài truyền hình đã phát phần giới thiệu dài đến mười phút. Hình ảnh đẹp, cốt truyện thăng trầm, một khi phát sóng, ratings nhất định sẽ không tồi.

Kỳ thật đã một năm trên tay cô không có một kịch bản phim truyền hình nào, Kỳ Thừa Hoài hy vọng cô đem toàn bộ trọng tâm đều chuyển dời đến điện ảnh.

Vốn dĩ Kỳ Thừa Hoài không phê chuẩn cho cô nhận《Phượng Tê Ngô》này. Thực sự là cô lấy được kịch bản, lúc sau quá thích nhân vật nữ chính này, anh mới đồng ý.

Cô mới từ phòng đi ra, chuẩn bị ngồi thang máy đi ăn bữa sáng, nào biết cửa thang máy mở, Lôi Tranh cùng trợ lý của anh ta cư nhiên ở bên trong.

Lộ Mạn Hề phi thường tự nhiên mà đi vào.

Tiểu trợ lý kia giống như thấy quỷ, theo bản năng mà che ở cô cùng Lôi Tranh ở vị trí trung gian, sợ bọn họ có ánh mắt giao lưu nào.

Kỳ thật duyên của Lộ Mạn Hề với người khác phái đều luôn thật không tồi, lúc trước chưa gặp được Kỳ Thừa Hoài là cái dạng này.

Rất nhiều người bao gồm Kỳ Thừa Hoài cũng không biết, Lôi Tranh đã từng theo đuổi cô.

Kỳ thật chỉ là kém thời gian một chút mà thôi, Lôi Tranh mới vừa theo đuổi cô không bao lâu, Kỳ Thừa Hoài liền xuất hiện. Cẩn thận ngẫm lại, nếu Kỳ Thừa Hoài không xuất hiện mà nói, nói không chừng cô sẽ cùng Lôi Tranh làm lên một đoạn duyên ái.

Khi đó cô mới vừa đi theo Kỳ Thừa Hoài, trong vòng giải trí cơ hồ không có vài người biết, Lôi Tranh vẫn là lỏi đã bắt động theo đuổi cô.

Cô cự tuyệt, anh ta vẫn kiên trì, cũng may hai người đều là diễn viên, công việc vốn dĩ vội, bình thường cơ hội chạm mặt cũng không nhiều. Lộ Mạn Hề nghĩ, qua không bao lâu sau anh ta sẽ chậm rãi phai nhạt thôi.

Lúc sau, bọn họ lại hợp tác một bộ kịch bản mới, tuyên truyền bên kia cố ý tạo CP, đối với fan CP mà nói là phát đường, đối Kỳ Thừa Hoài mà nói lại không phải một chuyện như vậy.

Kỳ Thừa Hoài tức giận vô cùng, sau khi hạ gục xong nhà đầu tư tuyên truyền, lại động tay động chân, đem phim kế tiếp của Lôi Tranh quấy nhiễu.

Một năm kia, Lôi Tranh không còn nhận được kịch bản nào vừa lòng.

Mấy năm nay Kỳ Thừa Hoài chậm rãi quên người này, tài nguyên Lôi Tranh mới chậm rãi nhiều lên.

Năm đó Lôi Tranh làm loạn sự tình đến quá lớn, lúc sau không còn có bộ phim truyền hình nào dám lấy cô tạo CP. Tạo không thành không nói, lại vô duyên vô cớ đắc tội với người khác, loại sự tình này thật quá thiếu đạo đức.

Từ lúc Lộ Mạn Hề bắt đầu tiến vào đoàn làm phim, Lôi Tranh cũng không có nói gì với cô nếu không liên quan đến kịch bản.

"Thân thể cô đã tốt đi?" Thanh âm Lôi Tranh có chút khàn khàn, thỉnh linh thăm hỏi, cũng dọa tới Lộ Mạn Hề rồi.

Trợ lý Lôi Tranh quả thật cũng sắp ngất đi rồi.

Cô gấp đến độ cũng không biết nói cái gì mới tốt. Trong cái vòng lẩn quẩn này, nhiều người đến là đều nghĩ đến nịnh bợ Lộ Mạn Hề, còn có ít người ước gì cùng cô không bao giờ lui tới.

Sau lúc kinh ngạc ngẩn ngui, Lộ Mạn Hề gật gật đầu: "Khá hơn nhiều, cảm ơn."

Cô cố ý dùng loại ngữ khí mới lạ này, chính là nghĩ muốn nhắc nhở Lôi Tranh.

Cửa thang máy mở, ba người hướng nhà hàng bên kia đi đến, Lộ Mạn Hề không hề nghĩ ngợi liền đi lấy trứng luộc, Lôi Tranh đi theo phía sau cô, thấp giọng nói: "Cảm phát sốt tốt nhất không nên ăn trứng gà."

"..... Nga." Lộ Mạn Hề lại đem trứng gà thả trở về.

"Trợ lý cô đâu?"

Lộ Mạn Hề phát hiện Lôi Tranh hôm nay nói có chút nhiều.

"Cô ấy lập tức sẽ xuống."

"Mạn Hề." Lôi Tranh đột nhiên hô một tiếng, "Chờ bộ phim này đóng máy, tôi chuẩn bị ra nước ngoài lưu học một thời gian."

"Đã quyết định?" Lộ Mạn Hề đối với quyết định của Lôi Tranh cũng không ngoài ý muốn, bọn họ quen biết từ thuở hàn vi, khi đó cũng chưa có tiền. Cô muốn kiếm đủ tiền rồi liền rời khỏi giới giải trí, đi học nơi cô muốn học đại học, sống tốt giống sinh hoạt của người bình thường. Lôi Tranh có cùng ý tưởng giống cô, cũng đúng là bởi vì có cùng ý tưởng, khi đó mới có thể đi đến gần nhau được.

"Ừm. Cô biết đấy, tôi vẫn luôn nghĩ sẽ đổi nghề làm đạo diễn." Lôi Tranh ngữ khí thả lỏng. "Hiện tại tiền cũng kiếm đủ rồi, là nên hưởng thụ sinh sống cho tốt."

Cô cùng Lôi Tranh là cùng loại người.

Nói đến sẽ bị người phi nhỏ, bọn họ đều là muốn kiếm tiền mới tiến giới giải trí.

Đối với bề ngoài không tòi của bọn họ mà nói, không có nào một nghề nào có thể sánh với làm diễn viên kiếm tiền.

Thời điểm Lộ Mạn Hề mới xuất đạo, nghĩ là kiếm một phòng ở, lại tiết kiệm chút tiền, sau đó liền chụp mông lăn ra giới giải trí, yên phận đi đọc sách, về sau sẽ làm công việc mà cô chân chính thích.

Vạn vạn không nghĩ đến cô sẽ đụng phải yêu cầu nghiêm khắc của Kỳ Thừa Hoài.

Kỳ Thừa Hoài vì cô mà nghiêm khắc thẩm tra kịch bản, nghiêm nhiên muốn đem cô chế tạo thành ảnh hậu.

Đối tình nhân yêu cầu như vậy cao..... Cô cũng là rất say.

Nếu giữa bọn họ chỉ là quan hệ như vậy là tốt rồi, một phách hai tán từ đây quên nhau trong giang hồ, máu chốt là, bọn họ lại có thể coi như là quan hệ "Bao / đường"!

Loại quan hệ này hoàn toàn dựa vào kim chủ, kim chủ muốn phá vỡ, kẻ cả không muốn phá vỡ cũng phải vỡ, kim chủ không nghĩ đến cắt đứt dù là cầu ông cáo bà đến căng da đầu cũng không làm quan hệ đi xuống.

Có phải hay không thật không công bằng, có phải hay không thật không tôn nghiêm?

Huống chi cô còn đụng phải kim chủ như Kỳ Thừa Hoài đây, nói một không hai, độc chiếm dục cường. Nói ngắn gọn là chỉ cần anh không nghĩ cắt đứt, nếu là cô đơn phương đưa ra ý cắt đứt, đó chính là tìm chết.

Là lựa chọn của chính mình đưa ra, nuốt pha lê cũng phải tiếp tục tiếp thu.

"Thật là hâm mộ anh nha." Lộ Mạn Hề tự đáy lòng cảm khái nói.

Lôi Tranh hiện tại xem như đạt thành như mong muốn. Về sau muốn đóng phim vẫn có thể đóng, muốn rời khỏi giới giải trí, kiếm tiền cũng đủ áo cơm vô ưu cả đời.

Người nói vô tình, người nghe có tâm.

Lôi Tranh lại hiểu lầm ý tứ của Lộ Mạn Hề, đôi mắt anh ta tối sầm lại. "Cô cũng có thể như vậy."

"Tôi?" Lộ Mạn Hề cảm giác anh ta đang nói chệch cười. "Còn phải tiếp tục đùa nha."

Kỳ Thừa Hoài đối với cô không có một chút ý tứ nào muốn thả cô.

Đem tình nhân bồi dưỡng thành ảnh hậu, đây là cái đặc thù yêu thích gì, cô không hiểu a.

Lôi Tranh còn nghĩ cùng Lộ Mạn Hề tiếp tục nói chuyện phiếm, nhưng trợ lý hai bên đều có chút không vui.

Thật mau, hai người lại một lần tách ra.

Người đại diện của Lôi Tranh đi theo bên người anh ta đã rất nhiều năm, hiện tại nhớ tới sự tình lúc trước trong lòng vẫn cứ còn sợ hãi, sợ lại chọc giận vị hắc thần kia.

"A Tranh, cậu....." Người đại diện đầu đầu không thôi, vừa định khuyên nhủ anh ta thì đã bị đánh gãy. "Anh không cần phải nói, tôi đều hiểu."

Lôi Tranh ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Lộ Mạn Hề đang húp cháo một cái, cười khổ nói: "Năm đó không trách cô ấy, cô ấy cũng là thân bất do kỷ."

Từ khi đó bắt đầu, hần liền mất đi tư cách theo đuổi cô.

Tại vòng luân quần ngọc đến lâu rồi, cũng chậm rãi quên mất lúc ban đầu mình muốn làm cái gì.

Chẳng qua liền tính lại một lần, hần đại khái vẫn là sẽ làm ra lựa chọn giống vậy, vẫn là sẽ rời xa cô.

Kỳ Thừa Hoài rất ít sẽ xuất hiện ở phim trường, cho dù là như thế này, cũng không có gì người dám cùng cô nói chuyện phiếm hay đến gần.

Sang sớm mùa đông, thật sự là lạnh đến hoảng, cô lại là vừa mới khỏi ốm, thật sự là không dám thiếu cảnh giác, lúc này bọc áo bông lớn, trong tay cho vào túi, xa xa mà nhìn như nữ 4 cùng Lôi Tranh đối diện.

Nữ 4 chân chính là người mới, trước kia không có diễn quá nhiều, nhưng cũng coi như là xuất thân chính quy.

Cái nữ 4 tiền đoàn phim liền đãi mỗi người một bữa ăn, lại kêu ca lại kêu tỷ, miệng ngọt lại biết làm việc, nhân duyên vẫn là không tồi.

《Phượng Tê Ngô》là phim đại chế tác, vai phụ đều là người diễn lâu năm. Theo lý mà nói, một cái ti lệ như vậy cũng không tính thiếu nhân vật, không nên cấp người mới, nhưng chính là vì cô ta mà mở tiền lệ.

Nghe nói cái nữ 4 này là được đưa vào tổ.

Đạo diễn xem điều kiện về ngoài của cô ta không tồi, liền cho cơ hội thử kính, thử một lần này còn không có trở ngại, cũng liền được nhận.

Khả năng của người khác còn không rõ ràng lắm, nhưng Lộ Mạn Hề vẫn là biết đến, cái người mới gọi là Chu Chi này, gia cảnh cũng không tệ lắm..... Càng quan trọng là, Chu Chi cùng Kỳ Thừa Hoài có chút sâu xa, đời trước lúc này cô là không biết.

Cha mẹ Kỳ Thừa Hoài cùng cha mẹ Chu Chi là bạn học, hai nhà trước kia vẫn là có chút lui tới, đến lúc cha mẹ Kỳ Thừa Hoài qua đời, dần dần chặt đứt liên hệ.

Chu Chi giống như đối với Kỳ Thừa Hoài có chút ý tứ, bằng không đời trước cũng không đến mức liên tiếp nhắm vào cô.

Lộ Mạn Hề cũng không phải đồ ngốc, đời trước bị người ảnh hưởng, tự mình ra trận diễn roi xuống nước. Trục giác nữ nhân đều thực chuẩn, cô có thể cảm giác được Chu Chi đối với cô có đích ý, cô liền không tin vụ việc ở toilet kia cùng Chu Chi một chút quan hệ đều không có.

"Cut!"

Chu Chi đông lạnh đến khuôn mặt nhỏ đều đỏ, cô ta bọc áo lông vũ, chạy chậm đi đến trước mặt Lộ Mạn Hề, mặt đầy ngây thơ chờ mong, "Hề tỷ, vừa rồi em biểu hiện thế nào?"

Lộ Mạn Hề ở trong lòng phun tào, thứ này mặt ngoài kêu cô là Hề tỷ, kỳ thật trong lòng đang mắng cô là tiện nhân đi.

Về mặt cô như tiên bối nhìn hậu bối hiền lành cười nói: "Biểu hiện đặc biệt tốt, so với tôi mới xuất đạo khá hơn nhiều. Cố lên a!"

Đoàn phim không thiếu nhất chính là a dua nịnh hót người, một nữ diễn viên khác không biết gia thế Chu Chi, tưởng nịnh bợ Lộ Mạn Hề, liền cười nói: "Mạn Hề nói lời này liền quá khiêm tốn, năm đó cô xuất đạo, gọi một cái vẫn là có linh khí."

Chu Chi vẫn là cười tí mắt, cô ta như rất quen thuộc, tiến lên kéo tay Lộ Mạn Hề. "Biết, em chính là fan trung thành của Hề tỷ, mỗi một bộ phim của tỷ em đều xem qua."

Đó là tự nhiên, đối phó tình địch mà, tự nhiên là biết người biết ta bách chiến bách thắng.

Đời trước lúc này tuy rằng cô còn không biết Chu Chi cùng Kỷ Thừa Hoài quan hệ, nhưng cũng biết tiêu cô nương này không thích mình, cho nên đối với cô lấy lòng, cô cũng chưa để ở trong lòng.

Chu Chi nhìn ngây thơ, khả năng tiến giới giải trí diễn phim, lại có mấy cái thật sự đơn thuần vô tội.

Cô ta giống như vô tình nói: "Hề tỷ, bạn trai của tỷ ngày hôm qua lại đến đây thăm ban mời chúng ta ăn thịt dê. Cũng không biết khi nào có thể thấy bạn trai tỷ a."

Đây cũng là việc rất nhiều người trong đoàn làm phim quan tâm.

Đều biết nam nhân sau lưng Lộ Mạn Hề nhưng chân chính gặp qua người cũng hoàn toàn không nhiều.

Lộ Mạn Hề biết Chu Chi là thử chính mình, ánh mắt đạm nhiên nói: "Cô muốn gặp anh ấy?"

Trong nháy mắt, Chu Chi cho rằng Lộ Mạn Hề xem thấu tâm tư của mình.

"Em muốn nhìn một chút xem người có thể xứng với Hề tỷ của chúng ta trông như thế nào." Chu Chi tiếp tục mỉm cười ngọt ngào nói.

Lộ Mạn Hề hào phóng gật đầu: "Tốt a." Tốt nhất các người là thanh mai trúc mã có thể có cái cảm động sâu sắc khi cùng gặp lại.

Tốt nhất cô có thể tranh điểm, làm người trúc mã tốt kia coi trọng cô.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Chu Chi không nghĩ tới sẽ thuận lợi như vậy, trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút phản ứng không kịp.

Lộ Mạn Hề nhìn bộ dạng ngốc của Chu Chi, không khỏi hài lòng. "Chỉ là bạn trai chị nói không nhiều lời lắm, hy vọng em đến lúc đó không cần để ý."

Chu Chi lúc này mới phục hồi tinh thần, nghe được lời này của Lộ Mạn Hề, ở trong lòng cười lạnh, bạn trai? Nữ nhân này thật đúng là tự cho mình như thiếp vàng, bất quá chỉ là tiện nhân bị bao dưỡng mà thôi.

Một bên nữ phụ Triệu lam nhìn gương mặt Chu Chi điểm mỹ tươi cười, lại nhìn lại bộ dáng bình tĩnh của Lộ Mạn Hề, đột nhiên rất muốn để Chu Chi đi nghỉ ngơi một chút?

Cô cũng biết được Lộ Mạn Hề một thời gian, người này mặt ngoài nhìn qua thì đơn giản nhưng nghĩ lại ở trong giới giải trí hỗn loạn có mấy người là đơn giản?

Chu Chi rốt cuộc vẫn là quá non, mong cô ta đừng bị bán mà còn giúp người đếm tiền.

Cũng không nghĩ, Lộ Mạn Hề nếu không có cái đề tự tin thì sao cô ấy lại đáp ứng, chỉ sợ trong này còn có chuyện.

"Lam tỷ, chị có đi hay không a!" Chu Chi thân thiết kéo tay Triệu Lam, chờ mong nhìn cô.

Triệu Lam không dấu vết đẩy ra tay cô ta ra, "Tôi đây không đi xem nào nhiệt, kịch bản còn chưa đọc tốt đâu."

"Chẳng lẽ Lam tỷ không hiểu kỳ bạn trai Hề tỷ trông như thế nào sao?"

"Khăng định là người rất tốt, bằng không Mạn Hề cũng sẽ không thích."

Thăng thần nói, thật sự không hiểu kỳ.

Lòng hiểu kỳ hại chết mèo, vị bạn trai kia của Lộ Mạn Hề trông như thế nào, liên quan gì đến cô?

Đừng đến lúc đó xảy ra chuyện gì, tai bay vạ gió.

Lộ Mạn Hề nhìn về phía Triệu lam, đối với cô ấy có cái nhìn mới. Ở trong ấn tượng của cô, nhân khí của Triệu lam vẫn luôn là không cao không thấp, là diễn viên được đánh giá cao, mỗi năm đều sẽ xuất hiện.

Bất quá cái này cũng không là gì, phim truyền hình bây giờ, cho dù là tiểu diễn viên tuyến ba tuyến bốn, cũng có thể kiếm được rất nhiều tiền. Bởi vì nhân khí như thế, cho nên sinh hoạt bình thường cũng tương đối thanh tĩnh một ít.

Cái vòng tròn này người thông minh quá nhiều, sống được minh bạch lại không có mấy người.

Buổi chiều Lộ Mạn Hề chấm dứt phần diễn, cô trở lại khách sạn, gọi cho Kỷ Thừa Hoài một cuộc điện thoại.

Lúc này Kỷ Thừa Hoài đang làm việc, thời điểm nhìn điện thoại báo đến là Lộ Mạn Hề, tức khắc liền buông việc trên tay xuống, nhắc máy.

Không đợi Kỷ Thừa Hoài mở miệng nói trước, Lộ Mạn Hề đã hỏi: "Hôm nay anh rất nhiều việc sao?"

Kỷ Thừa Hoài cho rằng cô đây là tra cương vị, trong lòng còn đắc ý: "Hôm nay không có việc gì, không có bữa tiệc cũng không có xã giao."

"Vậy anh cho xe qua chỗ em được không?" Lộ Mạn Hề nghĩ nghĩ, bổ sung một câu. "Bằng hữu cùng em đóng phim muốn gặp anh."

Lần này vẫn là lần đầu tiên Lộ Mạn Hề đưa ra yêu cầu như vậy.

Kỷ Thừa Hoài giật mình đồng thời cũng có một chút cảm xúc phức tạp.

Cái này không giống như việc cô sẽ làm.

"Em hy vọng anh qua sao?"

Lộ Mạn Hề đứng ở trước cửa sổ sát đất trong khách sạn, giống thật mà là giả cười cười. "Hy vọng a, bằng không sẽ có tiểu muội muội cho rằng công việc của em không sạch sẽ, lấy em làm tấm gương xấu thì sao?"

Cô phát hiện mình kỳ thật vẫn là thật ác độc.

Cư nhiên thổi gió bên gối.

Một phương diện khác, cô hy vọng Kỷ Thừa Hoài có thể tìm được chân ái của anh. Cô cũng sẽ được tự do, nhưng về phương diện khác, cô lại tuyệt đối không hy vọng cái chân ái kia là người như Chu Chi.

Thật mâu thuẫn đi?

Tuy rằng nói chuyện cô bị rơi xuống nước kia là do người ảnh hưởng, tuy nguyên, trách không được ai, nhưng muốn nói trong đó không có bút tích của Chu Chi thì cũng không có khả năng.

Cô thật sự ghê tởm loại nữ nhân này. Một bên ở sau lưng cô hát nước bắn, một bên khác lại ruột gan còn cào cào hận không thể lập tức thay thế được vị trí của cô.

Chặc chặc chặc.

Nếu Chu Chi chỉ là đơn giản không vừa mắt cô, cùng Kỷ Thừa Hoài không có quan hệ, cái kia cô còn kính cô ta là nữ hán tử.

Kỷ Thừa Hoài tự nhiên hiểu cô có ý tứ gì, anh biết giống như vậy bị nói rất khó nghe, Lộ Mạn Hề tuyệt đối không chỉ một lần nghe được, lần này sở dĩ đề ý như vậy, nhất định là có nguyên nhân.

Tiểu muội muội trong miệng cô lại là ai?

"Anh lập tức đi qua."

Sau khi nói chuyện điện thoại xong, vừa lúc cửa phòng mở, Lộ Mạn Hề quay đầu nhìn, Quách Đình mang theo cái bình giữ ấm tiến vào.

"Ngày hôm qua mẹ em gọi điện thoại cho chị." Quách Đình đi đến bên người cô: "Em thật muốn cùng ba mẹ mình chặt đứt quan hệ sao? Rốt cuộc là đã phát sinh chuyện gì?"

Đối với đôi vợ chồng tìm tới Quách Đình, Lộ Mạn Hề thật sự một chút cũng không cảm thấy kỳ quái, cô cười tủm tỉm nhìn Quách Đình. "Chị, đem em như máy ATM. Cha mẹ như vậy, chị cảm thấy em còn cần nhẫn nại đi xuống sao?"

"Chị nhìn cũng không quen, nhưng em cảm thấy chặt đứt quan hệ thật sự thích hợp sao? Đây nếu là náo loạn ra ngoài, bị hại vẫn là em." Làm người đại diện nhiều năm như vậy, Quách Đình nghe được nhiều chuyện, phản ứng đầu tiên chính là sẽ nghĩ hình tượng nghệ sĩ của Mạn Hề có cái ảnh hưởng gì.

Lộ Mạn Hề có loại cảm giác thật bất lực.

Từ trước đến nay cô đều không có nghĩ tới được làm ảnh hậu, không kể đến tiền Thừa Hoài cho, chỉ là tiền cô gửi ngân hàng cũng đủ cho cô tiêu xài cả đời. Cho nên đối với cô mà nói, có hay không có tài sản của Kỳ Thừa Hoài thật sự không sao cả.

Có người kiếm lời một trăm vạn, còn nghĩ lại muốn hai trăm vạn.

Lộ Mạn Hề lại không như vậy, cô đã sớm đạt tới mục tiêu của mình, kiếm tiền đối với cô mà nói đã không còn ý nghĩa gì.

Kỳ Thừa Hoài là muốn đem cô thành ảnh hậu, mà những người bên cô cũng có cái tham vọng này.

Cái này thật xấu hổ, đương sự chỉ nghĩ kiếm đủ tiền ăn no chờ chết, người khác đối với cô lại tràn ngập chờ mong, vẫn luôn không ngừng thúc giục cô.

Chỉ cần Kỳ Thừa Hoài đối với cô có điều chờ mong, cô liền không thể dừng lại.

Lúc này Kỳ Thừa Hoài lại không ở nơi này, Lộ Mạn Hề lười biếng nằm ở trên giường, một bộ không để ý lời nói: "Để cho bọn họ làm loạn đi, dù sao em cũng không muốn làm."

Quách Đình nghe không được lời ừ rừ của cô, nói. "Đừng nói loại lời này, kế tiếp để chị tới xử lý."

Có một loại người thật đáng giận như vậy.

Lộ Mạn Hề có vô số người bên ngoài tha thiết ước mơ, cũng có vô số người đố kỵ vì tài nguyên. Nhưng đây đều là cái nói sau, nếu nói cô không có thiên phú, như thế nào lại giữ chắc nó, cái kia còn làm người đứng xem trong lòng dễ chịu chút.

Mấu chốt là, đừng nhìn cô hiện tại lười biếng giống như một chút đều không để bụng đến cái sự nghiệp này, nhưng khi đến trước màn ảnh, cô sẽ ngay lập tức đem trạng thái điều chỉnh đến mức tốt nhất.

Không phải thật thích công việc này, nhưng khi công việc bắt đầu, lại phi thường nghiêm túc để bụng.

Đây là một tâm lý rất mâu thuẫn, nhưng ở trên người Lộ Mạn Hề lại một chút đều hài hòa.

Lộ Mạn Hề vẫn là hiểu biết đôi vợ chồng kia, "Chị này, em cùng chị nói, tính mỗi tháng em chỉ cho bọn họ năm ngàn, bọn họ cũng không dám làm loạn lên."

Bất nạt kẻ yếu, chính là đôi vợ chồng cường hạng kia.

Hận không thể ép khô con gái duy nhất, so với bất luận kẻ nào đều kỳ vọng con gái là người có giá trị, chỉ sợ cũng là bọn họ.

Quách Đình thở dài một hơi, "Hy vọng bọn họ có thể thông minh một chút."

Trước tiên Lộ Mạn Hề đã cùng người trong đoàn phim nói chuyện, nói là mời ăn cơm, bạn trai cũng sẽ có mặt, có một bộ phận người thật sự đồng tình ban đêm không có thời gian, còn có một đại bộ phận khừ khừ nhanh nhay, biết bữa cơm này không tốt lành như vậy, cũng đều quyết đoán tìm có không đi, chỉ còn lại có mấy cái diễn viên trẻ tuổi, kỳ vọng được nổi bật trước kim chủ trong truyền thuyết.

Mới vừa ở một chỗ, Lộ Mạn Hề ngay lập tức cùng Chu Chỉ hình thành đối lập rõ ràng.

Lộ Mạn Hề ăn mặc đều thực bình thường, chiếc áo khoác dài trắng với đôi giày tuyết, mái tóc dài búi gọn, cô chỉ trang điểm nhẹ, có vẻ rất tùy ý.

Buổi tối bên ngoài nhiệt độ hiện tại đều dưới âm 10°C, Chu Chỉ ăn mặc váy xinh đẹp, tất chân mỏng mơ hồ còn có thể nhìn thấy thịt, bên ngoài bộ áo khoác, một đầu tóc dài thẳng biến thành tóc hơi uốn, cô ta trang điểm tinh xảo đến mức có thể bước trên thảm đỏ, tâm tư rõ như ban ngày.

Diễn viên trẻ tham diễn bộ 《Phượng Tê Ngộ》này, cơ hồ đều là có tiềm lực hướng đến tuyến ba tuyến hai, tự nhiên không có khả năng là ngu xuẩn.

Trong giới đồn đại ai mà không biết, có thể nâng đỡ Lộ Mạn Hề năm sáu năm, không phải chân ái thì là cái gì?

Kim chủ thể lực không bình thường, muốn hướng đến trên người anh tre già măng mọc, Lộ Mạn Hề vẫn có thể luôn được sủng ái, địa vị cũng cố, có thể thấy được tình cảm của hai người.

Chu Chi chỉ sợ là muốn ở chỗ này bị té nhào.

Nữ nhân này là điên rồi đi!!

Thời điểm mọi người còn đang nói nói cười cười, một chiếc Maybach chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt bọn họ.

Trong chốc lát, Kỳ Thừa Hoài bước xuống.

Mấy cái diễn viên hai mặt nhìn nhau, như thế nào với trong tưởng tượng không giống nhau? Nói Địa Trung Hải bụng bia đâu? Nói lão nam nhân trung niên đâu?

Mắt Chu Chi kém chút nữa là dính chặt ở trên người anh đi.

Kỳ Thừa Hoài bước nhanh đi vào trước mặt Lộ Mạn Hề, an không liếc mắt nhìn người khác một cái, trong mắt đều chỉ có cô, đem khăn quàng cổ gỡ xuống cẩn thận sắp xếp quàng lên, thanh âm trầm thấp: "Em vừa mới bị cảm xong, mặc nhiều một chút."

Chu Chi vẫn là bộ dạng dịu dàng, nhưng lúc này trong ánh mắt tất cả đều là ghen ghét tràn trề.

"Tốt." Lộ Mạn Hề tự nhiên mà kéo cánh tay anh, "Các bằng hữu đều chờ lâu rồi, mau đi ăn cơm đi."

Kỳ Thừa Hoài hướng bọn họ lễ phép gật đầu, xem như chào hỏi.

Chu Chi cơ hồ tham lam mà nhìn Kỳ Thừa Hoài, hận không thể lập tức đi lên cùng anh nhận nhau.

Nhóm ăn dưa quả chúng cũng chưa nghĩ đến kim chủ Lộ Mạn Hề cư nhiên lại trẻ tuổi như vậy, soái khí như vậy, đã bị đánh sâu vào thế giới quan.

Đi vào nhà ăn, đoàn người trực tiếp đi vào lô ghế lớn nhất.

Lúc sau đồ ăn được mang lên, Chu Chi gấp một miếng cá đặt ở bát của Lộ Mạn Hề, "Hề tỷ, tỷ mau nếm thử cá chua Tây Hồ này, em cảm thấy đây vẫn là chính tông. Ông ngoại bà ngoại em đều là người Hàng Châu, khi còn nhỏ thường xuyên cùng anh trai nhà hàng xóm qua bên kia nghỉ hè, bọn em thích nhất chính là ăn món này."

Lời này của Chu Chi kỳ thật là nói với Kỳ Thừa Hoài.

Lộ Mạn Hề không thích ăn cá, nhưng lúc này cũng phải vui vẻ xem diễn.

Cô còn chưa có động đũa, Kỳ Thừa Hoài liền liếc mắt nhìn Chu Chi một cái, làm cho người kia ngừng thở, âm thầm kích động.

"Món này là ai gọi?"

Tìm Chu Chi đập bịch bịch, hận không thể giãy tiếp theo liền nhảy ra khỏi ngực. Cô ta hướng Kỳ Thừa Hoài thẹn thùng cười, "Em gọi."

Kỳ Thừa Hoài mặt không biểu cảm mà gọi người phục vụ tới, chỉ vào bàn cá chua Tây Hồ, âm thanh lạnh lùng nói: "Cái đồ này khi ăn thật phiền toái."

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Trên bàn cơm, tất cả mọi người đều sững sốt, không biết món này tại sao lại đặc tội Kỳ Thừa Hoài.

Chu Chi càng kinh ngạc nhìn anh.

Chỉ có Lộ Mạn Hề vẫn là hết sức chuyên chú ăn đồ ăn trong bát, không bị quấy rầy.

Lấy địa vị của Kỳ Thừa Hoài, hơn nữa anh không thích cùng người lạ nói chuyện, cho nên căn bản lười giải thích.

Ngược lại là ông chủ nhà hàng ở thời điểm Kỳ Thừa Hoài đến đã biết, lúc này nghe nói Kỳ Thừa Hoài tự mình triệt tiêu một món ăn, ngay lập tức vội

vàng lại đây.

"Kỷ tiên sinh, không biết món ăn nào hôm nay không hợp khẩu vị ngài?"

Theo lý mà nói, nhà hàng này cùng Kỷ Thừa Hoài không có quan hệ gì, ông chủ nhà hàng không cần có loại tư thái này.

Ánh mắt Kỷ Thừa Hoài nhu hòa liếc nhìn Lộ Mạn Hề một cái, rốt cuộc vẫn là cho một lời giải thích. "Cô ấy không thích ăn cá, trên bàn cơm có cá sẽ ảnh hưởng đến ăn uống của cô ấy."

Ông chủ nghe được lời giải thích, vừa lòng rời đi.

Chu Chỉ sắc mặt trắng bệch, không thể tin tưởng nhìn Kỷ Thừa Hoài. Cho nên vì một nữ nhân như vậy, thế nhưng ngay cả hồi ức quá khứ đều có thể từ bỏ, phải không?

Cái kia cô ta tính là cái gì? Những cái quá khứ đó lại tính là cái gì?

Những người khác ngược lại thờ dài nhẹ nhõm một hơi, đối với hành vi một chút đều không lễ phép này của Kỷ Thừa Hoài kỳ thật cũng cảm thấy bình thường.

Bọn họ cũng không phải chưa có cùng lão bản phủ nhị đại ăn cơm, những người đó sợ rằng thậm chí một nửa Kỷ Thừa Hoài cũng không thể bắt kịp, từng cái lôi kéo nhị ngũ bát vạn, hoàn toàn không nhìn người khác.

So sánh với những người đó, Kỷ Thừa Hoài chỉ là triệt tiêu một món ăn, đây là việc nhỏ đến không thể nhỏ hơn.

Bất quá cũng bởi vì nhất cử nhất động này của Kỷ Thừa Hoài, làm người vừa rồi nói rất nhiều, vẫn luôn kéo đề tài là Chu Chỉ trở nên trầm mặc dị thường.

Lộ Mạn Hề sẽ không phải là người làm sôi nổi bầu không khí, Kỷ Thừa Hoài càng không phải, chỉ còn có mấy cái diễn viên mồm mép công phu lợi hại, nói về tiết mục ngắn trên mạng, cũng có thể làm mọi người cười ha ha.

Thời điểm bữa ăn kết thúc, cô nàng vẫn luôn không nói chuyện là Chu Chỉ đột nhiên mở miệng, "Hề tỷ, tỷ cùng tiền bối Lôi Tranh quan hệ thật tốt đi? Buổi sáng hôm nay em còn nhìn thấy các người cùng nhau ăn bữa sáng đây."

Kỷ thuật mạch lẻo này thật sự quá thô bạo, nhưng cũng hữu hiệu nhất.

Lộ Mạn Hề có thể cảm giác được khí áp Kỷ bên người Thừa Hoài đang giảm xuống.

Nếu thủ đoạn này của Chu Chỉ chỉ đến cái trình độ này, kia cũng quá làm cô thất vọng rồi. Cô còn trông cậy vào cô ta có thể lật chút gió tiểu lãng đến đâu.

Trong đó có một diễn viên trẻ tuổi thấy không khí không thích hợp, bình thường được Lộ Mạn Hề chiều cố, liền lấy hết can đảm ra giải vây, "Hề tỷ cùng Tranh ca hợp tác vài lần, tôi hôm trước còn cùng Tranh ca ăn bữa sáng đây."

"Con người Tranh ca thật tốt." Chu Chỉ chống cằm, "Thời điểm em còn chưa có xuất đạo đã nhìn thấy phim truyền hình của Hề tỷ cùng Tranh ca, khi đó em còn là fan CP của hai người, hai người trong đời sống hiện thực không ở bên nhau, làm em thương tâm khổ sở rất lâu."

Giống như mới phát hiện Kỷ Thừa Hoài vẫn còn ở đây, cô ta vội vàng che che miệng, lại cười hi hi nói: "Anh không cần để ý, anh cùng Hề tỷ xứng đôi nhất, không biết khi nào có thể uống rượu mừng của hai người đây."

Người ở đây hai mặt nhìn nhau, không khí như thế nào lại trở nên xấu hổ như vậy, bọn họ có thể đi vệ sinh được không?

Chu Chỉ không phải rất biết ăn nói sao? Như thế nào lúc này còn ở đây cường ngạnh nói nhiều?

Câu câu chữ chữ này đều làm người xấu hổ phát tác sao!

Kỷ Thừa Hoài hiện tại tâm tình vốn dĩ không xong, lúc này có người đánh thẳng vào huyệt sống, anh mặt vô biểu tình mà nói: "Cô là ai?"

Chu Chỉ lại lần nữa cảm nhận được tâm tình giống như tàu lượn siêu tốc, chẳng lẽ Thừa Hoài ca ca nhớ tới cô ta?

"Tôi nhớ rõ Mạn Hề không có em gái."

"Phốc!" Một diễn viên không thể nhịn xuống, thiếu chút nữa bật cười, lời này xem như phi thường và mặt. Chu Chỉ tưởng cùng Lộ Mạn Hề có quan hệ cũng phải đến xem nhân gia chính chủ có đáp ứng hay không a!

Lộ Mạn Hề thấy bàn tay cùng khuôn mặt của Chu Chỉ đều trắng, cô tự giác vẫn là người phi thường thương hương tiếc ngọc, xem diễn đủ rồi. Cũng nên lên sân khấu thôi, cô hướng Chu Chỉ cười cười, "Cô đừng để ý, anh ấy nói chuyện cứ hay như vậy."

"Tranh ca của mọi người cũng không phải là loại hình tôi thích, hẳn cũng không thích loại như tôi." Lộ Mạn Hề nhấp môi cười. "Cũng không thể lại truyền

ra tai tiếng giữa tôi và Tranh ca của mọi người, bằng không hẳn sẽ tìm tôi liều mạng."

Ở đây trừ bỏ Chu Chi, tất cả đều không phải ngu xuẩn.

Ai không biết bởi vì lúc trước cùng Lộ Mạn Hề lộ ra tai tiếng, Lôi Tranh ít nhất một năm không có nhận được vai diễn tốt, này đối với xuất phát từ sự nghiệp thời kỳ phát triển diễn viên mà nói là trí mạng. Hiện tại Chu Chi cư nhiên ở trước kim chủ của Lộ Mạn Hề mách lẻo, chỉ sợ Lôi Tranh đã biết đều sẽ không cấp cho Chu Chi trái cây ăn.

Chu Chi làm sao không biết lời này một khi nói ra, chính là rõ ràng đắc tội Lôi Tranh, chính là cô ta không thèm để ý, chỉ cần có thể làm Lộ Mạn Hề không thoải mái, cô ta làm cái gì đều có thể.

"Tranh ca hiện tại không phải còn không có bạn gái sao?" Chu Chi vui tươi hơn hờ. "Cảm giác hai người diễn đều với nhau rất ăn ý, em liền nhận không được, còn cố tập luyện, dù sao cùng người không phải bạn trai hôn môi vẫn là rất có chương ngại tâm lý."

Trong sự nghiệp của Lộ Mạn Hề đã cùng Lôi Tranh chụp qua cảnh hôn.

Đó là trước khi biết Kỳ Thừa Hoài, lúc sau biết anh, Lộ Mạn Hề không còn có chụp qua cảnh hôn, càng đừng nói là cảnh giường chiếu.

Người vẫn luôn không nói chuyện là Kỳ Thừa Hoài dùng khăn giấy xoa xoa khóe miệng, lúc này đây, ánh mắt anh nhìn thẳng vào Chu Chi. "Cô tên là gì."

Anh kiên nhẫn muốn dừng ở đây.

"Chu Chi, ngàn chỉ đừng lan chi." Anh rút cuộc hỏi tên cô ta rồi.

Cô ta tưởng, chính như anh có quên cô ta, anh nghe được tên cô ta, hẳn là cũng sẽ nhớ lại toàn bộ đi?

Kỳ Thừa Hoài cũng không kiêng dè ai, anh cầm lấy di động, Lộ Mạn Hề lại biết anh muốn làm cái gì, tiếp tục lo đi ăn trái cây sau khi ăn cơm, thật sự thích ý.

"Vương đạo, đoàn phim các người có phải hay không có diễn viên tên Chu Chi?"

Mọi người nín thở, lỗ tai dựng thẳng lên.

Tuy rằng đều có thể đoán được Chu Chi ồn ào sẽ không có cái kết cục tốt gì, Kỳ Thừa Hoài dễ như trở bàn gọi cho đạo diễn một cuộc điện thoại, lấy thân phận đầu tư cường thế làm Chu Chi bao lớn bao nhỏ rồi đoàn phim Phượng Tê Ngộ đi. Tất cả mọi người đều không khỏi cảm thông trong lòng.

Chu Chi thất hồn lạc phách đi ở phía sau, đi cùng cô ta có diễn viên quan hệ không tồi với mình, lúc này đều hận không thể cách xa cô ta xa.

Kỳ thật Chu Chi có cái tâm tư gì, tất cả mọi người đều rõ ràng, nhưng không nghĩ tới chính là, Kỳ Thừa Hoài sẽ và mặt như vậy, một chút mặt mũi đều không cho.

Bất quá nghĩ lại ngẫm lại cũng là, loại nam nhân giống như Kỳ Thừa Hoài, yêu cầu cấp người nào mặt mũi đâu?

Đi ở cửa, gió lạnh lạnh thấu xương, gió như là dao nhỏ quét ở trên người, sinh đau.

Chu Chi nhìn Kỳ Thừa Hoài ôm lấy Lộ Mạn Hề, liền phải chậm rãi biến mất ở trong phạm vi tầm mắt của cô ta, cô ta đột nhiên ý thức được, này có thể là cơ hội duy nhất, bỏ qua lần này, cô liền cùng anh đều không có khả năng gặp mặt!

"Kỳ Thừa Hoài!!!"

Chu Chi giống như điên rồi, vọt đi lên, khàn cả giọng kêu, nước mắt thoát liền rơi xuống.

"Anh như thế nào có thể quên em?"

Như thế nào có thể quên em?

Lộ Mạn Hề ngẩng đầu nhìn thoáng qua Kỳ Thừa Hoài, trong mắt anh có sự không kiên nhẫn cùng có chán ghét, duy độc không có xúc động.

Có lẽ cô đã xem nhẹ anh, Kỳ Thừa Hoài đối với cô không chế, anh không có khả năng không đi đem các diễn viên hợp tác điều tra một phen, chỉ sợ Kỳ Thừa Hoài đã sớm biết tiểu thanh mai ở đoàn phim đi.

Chỉ là Chu Chi đánh giá cao Kỳ Thừa Hoài, người giống như anh vậy, bất quá là khi còn nhỏ là bạn chơi cùng mà thôi, anh có thể có cái cảm tình gì?

Chỉ sợ chỉ có cô ta coi trọng đoạn ký ức kia đi.

Chu Chi còn chưa có bắt cánh tay lấy Kỳ Thừa Hoài, anh liền né tránh, đem Lộ Mạn Hề bảo hộ ở sau người, thập phần không kiên nhẫn nhìn cô ta.

"Anh không nhớ rõ em sao? Thừa Hoài ca ca, em là Tiểu Chi, khi còn nhỏ chúng ta cùng nhau chơi đùa!" Chu Chi như là điên rồi, vén tay áo lên, lộ ra cánh tay trắng nõn. "Anh còn có nhớ hay không cái vết sẹo này, là em không cẩn thận từ trên cây rơi xuống lưu lại, lúc ấy anh lo lắng, cho em băng dán!"

Lộ Mạn Hề cảm giác được một trận tiếc nuối, đời trước lúc này cô không biết Chu Chi cùng Kỷ Thừa Hoài có quan hệ, chờ thời điểm cô biết đến, Chu Chi đã biến mất ở thế giới của cô, hiện tại không khỏi tò mò, Kỷ Thừa Hoài khi đó là giải quyết Chu Chi như thế nào đây?

Người như Kỷ Thừa Hoài, phàm là anh đối với Chu Chi có một chút cảm tình, chỉ sợ đã sớm tìm được cô ta, còn cần Chu Chi ở chỗ này tỉ mỉ làm kế hoạch cùng anh chạm mặt sao?

Anh không phải là một ôn nhu, thậm chí đều không tính là người tốt, trên thế giới này đại đa số người anh đều là trực tiếp làm lơ, hôm nay Chu Chi không nên nhắc tới Lôi Tranh, càng thêm không nên nhắc tới cô cùng Lôi Tranh trong quá khứ đã hôn diễn, Kỷ Thừa Hoài như thế nào sẽ chịu đựng được? Chu Chi quá mức nóng vội.

Kỷ Thừa Hoài nhìn cô ta như là nhìn người xa lạ, ánh mắt hờ hững. "Cho nên?"

Chi là ba chữ liền dễ dàng đánh tan sự chờ mong mà Chu Chi có.

Kỷ Thừa Hoài nắm tay Lộ Mạn Hề tiếp tục đi về phía trước.

Chu Chi nhìn bóng dáng anh, mặt xám như tro tàn quỳ trên mặt đất, vài giây sau, cô ta bịt mắt tê tâm liệt phế khóc lên.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Tiếng khóc của Chu Chi làm Lộ Mạn Hề theo bản năng dừng bước.

Nội tâm mới vừa dâng lên cảm xúc thương hại, cô liền tự giễu cười cười, Chu Chi cần phải đáng thương sao? Sự đồng cảm của cô thật đúng là tràn lan.

Chu Chi đáng thương đơn giản là do cô ta thích người không thích mình, ít nhất cô ta còn có tự do, còn có người nhà.

Lộ Mạn Hề bị Kỷ Thừa Hoài mang theo trở về khách sạn, dọc theo đường đi cô đều suy nghĩ, chính mình hẳn là làm như thế nào mới biểu hiện cho tương đối phù hợp như trước?

Nếu là gác lại dĩ vãng, cô sẽ chẳng quan tâm, tin tưởng Kỷ Thừa Hoài đều sẽ không hoài nghi. Ở cuộc sống sinh hoạt, cô đối với anh có thể nói là thờ ơ.

Chính là hai ngày trước kia cô còn khóc lóc kể lể, anh hẳn là còn không có quên đi?

Xụ mặt đi chất vấn anh? Không không không, miễn cho việc vác đá nện vào chân mình, lúc này cô còn không xác định Kỷ Thừa Hoài đối với thời gian niên thiếu của mình có bao nhiêu để ý.

Nếu không, học theo kịch bản đau khổ, không nói một lời liền chảy nước mắt, ai oán nhìn anh?

Chi là ngã lại cảnh tượng kia, Lộ Mạn Hề đều cảm giác chính mình xấu hổ đến muốn phi thăng.

Tất cả suy nghĩ trong nháy mắt ngừng lại khi cánh cửa phòng mở ra, Lộ Mạn Hề đẩy Kỷ Thừa Hoài ra, thở phì phò đi vào phòng. Vừa rồi một đường đi, khuôn mặt nhỏ lúc này cũng mau biến thành màu đỏ.

Cô hướng trên giường lớn nhảy lên, đem giày trắng thô bạo ném đến một bên, ghé vào trên giường bắt đầu chơi điện thoại, không để ý đến Kỷ Thừa Hoài.

Kỷ Thừa Hoài đầu tiên là ngẩn ra, không biết chính mình như thế nào đắc tội cô.

Bất quá anh đối với loại phản ứng này của cô rất là quen thuộc, hơi tự hỏi một chút, liền biết cô là vì cái gì phát giận.

Không biết vì cái gì, tâm tình tối tăm của Kỷ Thừa Hoài tức khắc liền tốt lên.

Anh đột nhiên nhớ tới, lúc cô vừa đến bên người anh, nhìn cái gì đều mới mẻ, vẫn là cái tính trẻ con. Có một lần mang theo cô đi bữa tiệc, có bằng hữu quan hệ không tồi với anh trêu chọc hai câu, lúc ấy tuy rằng cô không hé răng, chính là lúc trở về cũng là như thế này, phồng mặt tức giận.

Kỷ Thừa Hoài đối với Lộ Mạn Hề là khoan dung nhất, lúc này trên mặt anh mang theo ý cười đi qua, ngồi ở mép giường, dò ra tay vỗ ở trên eo cô, thấp giọng dụ dỗ nói: "Sự tình không phải như em tưởng."

"Lòng em nghĩ như thế nào, anh biết à?" Lộ Mạn Hề ngữ khí không tốt, cô chơi trò chơi, lại chơi không quá tốt. Vừa lúc phát tiết, đưa điện thoại đi động hướng trên giường hưng hăng đập một cái, "Cái trò chơi nát gì đây."

"Em muốn nghe anh giải thích không?" Kỳ Thừa Hoài ghen cười, trầm giọng nói.

Anh kỳ thật còn thích bộ dáng cô phát giận, sinh động cực kỳ.

Lộ Mạn Hề trở mình, tóc đều rối loạn, cau mày. "Em đây hiểu, không cần anh giải thích."

Nếu người khác cùng Kỳ Thừa Hoài nói lời như vậy, chỉ sợ đã sớm bị anh kéo vào sổ đen.

Kỳ Thừa Hoài quá thích cô của hiện tại. Một năm này, lời cô nói càng ngày càng ít, có đôi khi anh nghĩ cùng cô nói chuyện, cô sẽ biểu hiện ra bộ dáng thật mệt mỏi, anh cũng chỉ đành từ bỏ.

Anh biết, cô không mấy vui vẻ.

Chỉ là không biết, rốt cuộc là bởi vì cái gì khiến cô không vui.

Hai ngày trước cô đem những lời nói trong lòng đều nói ra, anh mới bừng tỉnh, chẳng sợ người tùy tính như cô cũng để ý cảm nhận của người khác như thế nào về quan hệ của bọn họ.

"Em nghe anh nói." Kỳ Thừa Hoài thanh âm thâm trầm. "Vừa rồi vị Chu tiểu thư kia, khả năng khi còn nhỏ đích xác cùng anh có biết đến."

Lộ Mạn Hề hừ lạnh. "Cái gì mà khả năng, đó chính là quen biết!"

"Được, được, được, là quen biết. Khi còn nhỏ hai nhà quan hệ đích xác là tốt, nhưng cô ta so với anh nhỏ hơn vài tuổi, nếu không phải bởi vì....." Anh nói tới đây ngừng lại một chút, "Ba mẹ anh mãnh liệt yêu cầu, anh cũng không muốn mang theo cô ta cùng chơi, sau này anh xuất ngoại đi du học, hai nhà quan hệ cũng liền chặt đứt, đây là toàn bộ sự tình."

"Em xác định bởi vì một chuyện nhỏ như vậy cùng anh làm loạn sao?"

"Làm loạn?" Lộ Mạn Hề kỳ thật trong lòng cũng không cảm giác gì, nhưng diễn trò phải làm nguyên bộ, cô tức giận đến trực tiếp ngồi dậy. "Anh không nghe được Chu tiểu thư nói em là như thế nào đi? Anh không phải muốn biết em vì cái gì kiên trì đến chính mình rơi xuống nước khi diễn đi, chính là bởi vì em đây nghe được có người nói em dựa vào bỏ giường mới có địa vị hôm nay, người đoàn phim có ai sẽ không có đầu óc như vậy, anh dám nói phương diện này không có Chu Chi làm nên sao?"

Kỳ thật cô cũng không xác định Chu Chi có phải hay không thật sự không có đầu óc như vậy, nhưng loại sự tình bát nước bắn này, ai sẽ không làm a!

Kỳ Thừa Hoài hiện tại đem Chu Chi đuổi đi cũng tốt, ngược lại là bớt đi một việc.

Nếu dựa theo hướng đi của đời trước, Chu Chi mua được bản thảo mật mờ nói cô chơi bài lớn khi để người mới. Tuy rằng bản thảo này mới vừa phát ra đã bị rút lại, nhưng là lúc ấy vẫn có nghị luận nhất định.

Đời trước khi đó cô còn không biết Chu Chi cùng Kỳ Thừa Hoài có quan hệ sâu xa, Chu Chi gặp đến độ khuôn mặt nhỏ trắng bệch cùng cô tới giải thích. Rồi đem sự việc đẩy đến trên người quản lý của công ty, tuy rằng cô đối với việc này có nghi vấn, nhưng trên cơ bản cũng tin lời Chu Chi nói. Dù sao cô cùng cô ta chưa từng có cái gì với nhau. Một người mới xuất đạo như thế nào sẽ lớn như thế, trong giới có một ít đoàn đội nâng đỡ người mới, bôi đen mình tình khác một phen cũng là việc thường, lúc ấy cô cũng không để ý.

Quan trọng nhất chính là, lấy địa vị của cô, đi theo một người mới là không được, nói ra cũng chính là rớt cấp bậc.

Sau này nhớ tới mới phát hiện vị cô nương Chu Chi này không thật sự đi làm diễn viên thật sự là lãng phí nhân tài.

Hiện tại, đoàn đội Chu Chi chính là ăn gan hùm mật gấu cũng không dám hợp tác với cô ta đi?

Kỳ Thừa Hoài vẻ mặt nghiêm lại, "Mạn Hề, chuyện này anh sẽ điều tra rõ. Còn có, việc anh cần thiết muốn làm sáng tỏ chính là. Trước hôm nay, anh đích xác không có gặp lại vị Chu tiểu thư này, đối với cô ta cũng không có bất luận một cái cảm tình gì mà em nghĩ."

Lộ Mạn Hề thật đúng là không dám cùng Kỳ Thừa Hoài nháo thêm, người này hi vọng khó nắm bắt. Thời điểm anh tâm tình tốt, làm loạn một chuyện nhỏ một phen không sao cả, cô ôm ôm gối, nhìn anh một cái, nhỏ giọng nói: "Em không hiểu biết về quá khứ của anh. Cô ta cùng anh chơi đùa khi còn nhỏ. Anh bảo em bình tĩnh như thế nào đây."

Nói đến nói đi, vẫn là ghen tị.

Bàn tay to của Kỳ Thừa Hoài bao quát, đem cô ôm vào trong ngực, cầm chổng cô đầu. "Những cái việc đó anh đã không nhớ rõ."

"Anh thật sự muốn đem cô đuổi ra khỏi đoàn phim? Như vậy có phải hay không có điểm quá đáng?"

Nói là như thế, nhưng nghĩ đến lúc sau đóng phim không cần nhìn thấy Chu Chi, Lộ Mạn Hề cảm thấy không khí đều tươi mát.

"Anh đã quyết định."

Kỷ Thừa Hoài chính là như vậy, việc anh quyết định, có đôi khi cho dù là Lộ Mạn Hề cũng chưa biện pháp thay đổi.

Buổi tối tắm rửa xong nằm ở trên giường, Kỷ Thừa Hoài từ sau lưng ôm cô. Vô cùng nhớ nhưng cọ phía sau lưng cô, ngửi hương thơm trên người cô.

Lộ Mạn Hề cảm giác tư thế này không tự tại, liền dịch thân thể một chút, không nghĩ tới bỗng vừa lúc dịch chuyển liền đụng tới bộ vị nào đó của anh.

Vốn dĩ cho rằng hôm nay là muốn bồi anh, không nghĩ tới anh trừ bỏ ôm bên ngoài cô, cứ nhiên chuyện gì cũng không làm.

"Ngủ đi." Thanh âm Kỷ Thừa Hoài có chút khàn khàn.

Lộ Mạn Hề cười vui sướng khi người gặp họa, người nào đó muốn làm thánh nhân thì cho anh làm đi.

Một lát sau, phía dưới Kỷ Thừa Hoài mới chậm rãi bình ổn, anh không phải không nghĩ đến việc đấy, trên thực tế chỉ cần cùng ngủ chung với cô anh đều nghĩ, nhưng anh phải xem xét đến tình trạng cơ thể của cô.

Lộ Mạn Hề thật sự mệt mỏi, đóng phim thật phí tinh thần cùng thể lực, bất tri bất giác cô liền chìm vào giấc ngủ.

Nói đến cũng kỳ quái, rõ ràng ước gì lập tức rời khỏi anh, chính là ban đêm có anh, luôn là ngủ ngon hơn bình thường một chút.

Chờ Lộ Mạn Hề đi vào giấc ngủ, tay chân Kỷ Thừa Hoài nhẹ nhàng xuống giường, anh cầm quần áo của mình đi vào toilet.

Lộ Mạn Hề khả năng cũng không biết, mỗi một lần cô đi đến đoàn phim mới, Kỷ Thừa Hoài liền điều tra, điều tra ở mức chi tiết nhất. Ngay cả bằng hữu cũng trêu chọc anh, nói anh đối với Lộ Mạn Hề có thể nói là bảo hộ tới mức *tích thủy bất lậu(1)*, bình thường ruồi bọ rất khó tiến vào tầm mắt của cô.

Tích thủy bất lậu: Một giọt nước cũng không lọt.

Anh tự nhiên cũng biết Chu Chi ở cái đoàn phim này, bất quá lúc ấy cũng không có để ở trong lòng. Ở trong lòng anh, Chu Chi bất quá là bạn chơi cùng khi còn nhỏ mà thôi. Hoặc là bạn chơi cùng cũng không đến, nhiều lắm chỉ có thể xem như là "vướng víu", anh không phải người tốt, sẽ không bởi vì đoạn thời gian đã qua đi này liền chiếu cố Chu Chi nhiều hơn.

Chỉ là hôm nay vừa thấy mặt, câu câu chữ chữ của Chu Chi đều làm anh phiền càng thêm phiền.

Chu Chi đối với Mạn Hề có ác ý, anh cũng có thể cảm giác được. Một người như vậy, anh tự nhiên không muốn cô ta lại cùng Mạn Hề tiếp xúc nhiều hơn.

Chỉ là việc Chu Chi nói hôm nay.....

Kỷ Thừa Hoài sắc mặt dường như nhiễm băng sương, anh mới vừa đi ra khỏi phòng đi vào sảnh khách sạn, người phụ trách khách sạn liền tất cung tất kính đi lên đón, "Kỷ tiên sinh, mời bên này."

Anh đi theo người phụ trách khách sạn đi vào một phòng, thật mau mà liền có người giúp anh điều ra thang máy buổi sáng hôm nay còn có nhà hàng buffet.

Kỷ Thừa Hoài ngồi ở ghế trên, mặt vô biểu cảm mà nhìn vào video, hình ảnh Lôi Tranh cùng Lộ Mạn Hề nói chuyện phiếm.

Người phụ trách khách sạn nhìn đến biểu tình này của anh, thậm chí cũng không dám thở dốc.

Hình ảnh tuần hoàn truyền phát tin, biểu tình Kỷ Thừa Hoài cũng càng ngày càng khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Hàng năm, có rất nhiều đoàn phim đóng phim ở đây, người phụ trách khách sạn cũng thường xuyên sẽ cùng nhóm nghệ sĩ giao tiếp, đối với chuyện lớn trong cái vòng này cũng hiểu biết nhiều hơn một ít so với dân cư mạng hóng hớt, hẳn lo sợ bất an chú ý đến sắc mặt của Kỷ Thừa Hoài, sự đồng tình với Lôi Tranh thật là càng ngày càng cường liệt.

Con gái hẳn xem Lôi Tranh như chân ái mà thích, thường xuyên ở bên tai hắt nhắc mãi, trong khoảng thời gian này còn cầu hẳn đi xin chữ ký.

Lôi Tranh mới xuất đạo hai năm, đúng lúc thời kỳ sự nghiệp bay cao đột nhiên ở trước mặt đại chúng biến mất hơn một năm, đối với diễn viên mới mà nói là trí mạng, giải thích chuyện này trên diễn đàn cũng là nhiều lời khác nhau, có cái nói Lôi Tranh đi đào tạo sâu, có cái nói Lôi Tranh bị bệnh trầm cảm phải trị liệu, chỉ có ít bộ phận tỏ vẻ mặt mờ, Lôi Tranh là đắc tội người không thể đắc tội.

Hắn là biết một chút nội tình, cho nên lúc này nhìn theo dõi, cũng không khỏi vì Lôi Tranh mà vuốt mồ hôi.

Dù Lôi Tranh hiện tại coi như là ở tuyến một nhưng rốt cuộc tiền đồ như thế nào, chỉ sợ đến chính anh ta đều không làm chủ được.

Chỉ là Kỷ tiên sinh này, đối với Lộ Mạn Hề không chế có phải là có điểm..... Quá mức?

Kỷ Thừa Hoài đột nhiên đứng lên, người ở đây giật nảy mình, một đám người không dám nói chuyện, lúc này, cảm giác chỉ còn đó chính là tìm chết.

"Hôm nay vất vả." Kỷ Thừa Hoài ném một câu xuống như vậy liền đi.

Quản lý hậu cần khách sạn yếu ớt mà mở miệng nói: "Rốt cuộc là làm sao vậy?"

Như thế nào lại khiến cho giống như đi bất gian?

Người phụ trách thở dài một hơi, tuy rằng vì Lôi Tranh mà cảm thấy đáng tiếc, nhưng vẫn là không quên nghiêm khắc dặn dò cấp dưới: "Sự việc hôm nay ai cũng không được nói ra ngoài!"

"Chúng ta..... Cũng không cái lá gan kia để nói a."

Kỷ Thừa Hoài khí tràng hơn người, ánh mắt vừa rồi cũng thật là đáng sợ, ai dám lăm miệng a, nếu là vô duyên vô cớ đem mình cuốn vào chuyện này, thật là muốn khóc cũng không kịp.

Kỷ Thừa Hoài một đường bước nhanh trở lại phòng, biểu cảm đông cứng, cũng không biết khi nào nắm đấm nắm chặt thêm.

Anh ngồi ở mép giường nhìn Lộ Mạn Hề ngủ, trong lòng một ý niệm dâng lên, đối với cô mà nói, anh tính là cái gì?

Anh kỳ thật không muốn biết cô cùng Lôi Tranh rốt cuộc đã hàn huyên bao lâu, lại hàn huyên cái gì, chỉ là trong lòng suy đoán, ghen ghét cùng với phần nộ bức cho anh không thể không nhìn thẳng vào vấn đề này.

Trong giới giải trí không ít người từ bạn diễn trở thành người yêu, anh biết cô sau, cũng từng nghe đồn nói cô cùng Lôi Tranh thật là từng có một đoạn tình.

Hai người lúc ấy diễn phim truyền hình quá hot, mãi cho đến mấy năm trước vẫn còn có không ít người tiếc nuối, đối với Kim Đồng Ngọc Nữ này không chỉ không có ở bên nhau, ngược lại càng ngày càng xa cách.

Lần này hai người lại lần nữa hợp tác, không ít các fan CP cũ xoa tay hăm hè, đều kích động đến muốn hét lên.

Đứng ở góc độ tình cảm, anh một chút đều không hy vọng hai người lại có bất luận có lần gặp nhau nào, nhưng đứng ở góc độ lý trí, kịch bản này đích xác không tồi, bỏ qua cũng thật sự đáng tiếc.

Anh đã tận lực buộc chính mình không đi suy đoán lung tung, cũng buộc chính mình không đi chú ý đến chuyện đoàn phim.

Kỷ Thừa Hoài vươn ra tay, vô ý thức mà liền đặt ở trên cái cổ trắng nõn của cô.

Chờ đến lúc ý thức được chính mình suy nghĩ cái gì, Kỷ Thừa Hoài như là bị điện giật, vội vàng lùi tay về, không nói tiếng nào đi ra ban công, đóng kỹ cửa sổ, vịn lan can đốt một điếu thuốc.

Buổi sáng ngày hôm sau Lộ Mạn Hề có hai cảnh quay, trời hôm nay âm u cũng có dấu hiệu biến mất.

Cô bọc áo bông Đông Bắc lớn, trong lòng đã thuộc kịch bản.

Thời điểm nghỉ ngơi, Kỷ Thừa Hoài kêu trợ lý cấp cho mỗi người trong đoàn phim một món canh ngọt nóng hầm hập và bánh bao cua, đương nhiên đưa đi dưới danh nghĩa của Lộ Mạn Hề.

Buổi sáng mùa đông, uống một chén canh, lại đến ở nơi này không mua được bánh bao cua, làm trong lòng người âm áp hơn.

Lộ Mạn Hề cùng Lôi Tranh đều là diễn viên chuyên nghiệp, hai người tuy rằng có ngoại hình tốt nhưng mấy năm gần đây đều ở không ngừng cân nhắc kỹ thuật diễn, vừa tiến vào màn ảnh, tất cả đều là tràn đầy ẩn ý.

Kỷ Thừa Hoài đứng ở cách đó không xa nhìn hai người diễn với nhau, Quách Đình đứng bên anh.

Qua việc đêm qua, bọn họ còn chưa có ra khỏi nhà ăn, sự tình liền truyền ra ngoài, Quách Đình ngược lại rất muốn việc không liên quan đến mình treo lên thật cao, nhưng người đại diện của Lôi Tranh cùng với cô có chút giao tình, từ đêm qua liền bắt đầu cùng cô nói tốt, Lôi Tranh lập tức liền có một cái

hợp đồng phát ngôn một nhân hiệu Châu Á lớn. Đang nói, bất quá đây đều là sự việc đã nắm chắc, nếu bởi vì cái tiểu nha đầu Chu Chi kia thất bại, người đại diện của Lôi Tranh có thể hận chết cô.

Quách Đình cũng không đoán chuẩn được Kỳ Thừa Hoài rốt cuộc là có cái tâm tư gì. Khẽ cắn môi chuẩn bị thử một phen, "Kỷ tiên sinh, hai ngày này Mạn Hề ăn tương đối ít, hôm nay bánh bao của cô ấy có ăn vài cái, tôi cũng yên tâm, vẫn là Kỷ tiên sinh ngài hiểu biết khẩu vị của cô ấy."

Trọng điểm Kỳ Thừa Hoài vĩnh viễn đều là Lộ Mạn Hề, "Cô ấy ăn tương đối ít sao?"

"Vâng, có thể là bệnh vừa mới tốt lên, không có cảm giác thèm ăn, giữa trưa ngày hôm qua còn muốn ăn kem, bị tôi ngăn cản."

Lộ Mạn Hề thích ăn kem, Kỳ Thừa Hoài quán cô, cho dù là thời điểm nóng nhất mùa hè, cũng chỉ cho cô ăn hai cái là nhiều nhất.

Kỷ Thừa Hoài nhìn cách đó không xa Lộ Mạn Hề đã nhập vai diễn, cô ăn mặc trang phục cổ trang đại khí nặng nề, mặt mày tràn đầy u sầu, cô bên cạnh Lôi Tranh mày rậm trối chết, hai người đang giằng co, chẳng sợ không có BGM lừa tình, cũng nhuộm đậm không khí ngưng trọng.

Ở thập niên 90, nhân tài trong giới giải trí xuất hiện lớp lớp, hiện tại đã không còn nữa.

Giới giải trí bây giờ, có nhan sắc cực tốt lại có kỹ thuật diễn đều không tại tuyến, kỹ thuật diễn tại tuyến thường thường cũng chưa có tài nguyên gì, càng quan trọng là, đánh ra kịch bản tốt, chỉ có danh tiếng không có ratings.

Tạo thành loại hiện tượng này ở hiện tại, trừ bỏ những người bên ngoài vòng giải trí, ai có thể nói rằng khán giả không có trách nhiệm gì cả?

Kịch bản tốt chân chính ratings thấp đến cực kỳ, phim truyền hình cốt truyện cầu huyết logic chết lại có không ít người cổ động.

Thời điểm Lộ Mạn Hề mới xuất đạo đóng chính là phim thần tượng cầu huyết, cũng may thanh xuân bất khả chiến bại và khuôn mặt thu hút đủ khán giả, ngược lại không rước lấy trứng thối. Về sau càng ngày càng thành công chuyển hình, hiện tại là diễn viên trẻ tuổi hiếm thấy, giá trị nhan sắc cùng kỹ thuật diễn đều tại tuyến.

Ở trong lòng Kỳ Thừa Hoài, anh chưa bao giờ nghĩ Lộ Mạn Hề nếu không có gặp được anh sẽ biến thành cái dạng gì, căn bản này sẽ không phát sinh, cô chỉ có thể ở bên người anh.

"Cô ấy trước kia cùng Lôi Tranh quan hệ thật tốt đi?" Anh muốn hiểu biết quá khứ của cô. Trên thực tế, ngay cả sơ trung việc thu được thư tình này đó, anh cũng đều đã điều tra xong, chỉ là tra đến càng rõ ràng, trong lòng ngược lại càng thêm không xác định.

Quách Đình không nghĩ tới Kỳ Thừa Hoài sẽ chủ động nhắc tới Lôi Tranh, nói với anh lời nói dối không thể nghi ngờ là đào mỏ chôn mình, Kỳ Thừa Hoài muốn tra sự tình, sao có thể không tra đến.

Lời kịch đã sớm áp ụ tốt, cô trấn định tinh thần, chậm rãi nói: "Bọn họ cùng tuổi, thời điểm biết nhau đều là người mới, tâm tư đơn thuần, hơn nữa cảnh ngộ không sai biệt lắm, cho nên bình thường cũng có thể lui tới một chút. Bất quá Kỷ tiên sinh, ngài thật sự không được hiểu lầm, Mạn Hề từ đầu tới đuôi đối với Lôi Tranh đều không có vượt qua tình cảm bằng hữu, điểm này tôi dám cam đoan, anh ta cũng không phải loại hình Mạn Hề thích."

Kỷ Thừa Hoài rốt cuộc nghiêng đầu nhìn cô, "Cô ấy thích loại hình nào?"

Ngực Quách Đình nhảy dựng, nhìn lại Kỳ Thừa Hoài, nghĩ thầm, cũng chỉ có Mạn Hề có thể làm cho anh thành cái dạng này.

Mạn Hề thích loại hình gì?

Cô tưởng kỳ thật ở trong lòng Kỳ Thừa Hoài biết, chỉ là lựa chọn làm lơ mà thôi.

Bởi vì anh không phải người như vậy.

"Đối Mạn Hề mà nói, Kỷ tiên sinh ngài cùng người nhà không có gì khác nhau, tôi tin tưởng ngài cũng biết, Mạn Hề đối với người nhà có bao nhiêu để ý, cho dù ba mẹ cô ấy như vậy, cô cũng có thể nhẫn nại thật lâu." Quách Đình cũng không dám nhắm mắt lại nói nói dối, "Kỷ tiên sinh, cầu nài không được hoài nghi tầm quan trọng của ngài ở trong cảm nhận của Mạn Hề. Tôi dám nói, mười cái Lôi Tranh so ra cũng kém tầm quan trọng của ngài."

Nếu là lúc bình thường, cho dù cho cô mượn lá gan, cô cũng không dám cùng Kỳ Thừa Hoài nói những lời như vậy.

Chỉ là mặc kệ là làm người đại diện lẫn là chị họ, cô cần thiết vì Lộ Mạn Hề mà suy nghĩ, về sau Mạn Hề cùng Kỳ Thừa Hoài có thể đi bao xa, vẫn là không biết bao nhiêu. Nếu là ngày nào đó bọn họ một phách hai tan, bởi vì Mạn Hề mà Kỳ Thừa Hoài đắc tội quá nhiều người, những người này tự nhiên sẽ không đi tìm Kỳ Thừa Hoài, nhưng khó bảo sẽ không tìm Mạn Hề. Nói ngắn lại, lúc này đây Lôi Tranh thật sự không thể không lại xảy ra chuyện. Nếu không thật vất vả bình ổn dư luận, lại phải đến quây quanh Mạn Hề.

Trong giới không biết có bao nhiêu người không quen nhìn Mạn Hề, cũng không biết có bao nhiêu người đang chờ xem trò hay của cô.

Kỷ Thừa Hoài mỗi một lần làm chuyện như vậy, chính là anh cảm thấy sợ rồi nhưng anh có suy xét đến cảm thụ của Mạn Hề không?

Trừ phi..... Trừ phi anh có cái năng lực che chở cô cả đời, bằng không làm những việc này chính là ở hại cô a!

Nhưng Kỷ Thừa Hoài sẽ cưới Mạn Hề sao? Chỉ sợ khó.

Giống nữ diễn viên như Mạn Hề vậy, có một bộ phận là muốn gả vào hào môn, nhưng chân chính hào môn lại rất khó coi trọng mình mình. Cho dù thật sự gả đến hào môn đi, trong đó có vất vả hay không chỉ sợ chỉ có trong lòng mình mới rõ ràng.

Có một bộ phận sẽ tìm trong giới, nếu Mạn Hề cùng Kỷ Thừa Hoài chia tay, lại có mấy người dám cùng cô ở bên nhau, nếu là ngày nào đó Kỷ Thừa Hoài nhất thời hứng khởi ngóc đầu trở lại, kia thật là muốn mạng, cho nên phàm là có ánh mắt đều sẽ không dính lên Mạn Hề.

Cuối cùng một bộ phận đều sẽ tìm người thường điều kiện không tồi gả cho, chậm rãi trở về với gia đình. Nếu cuối cùng Mạn Hề thật sự cùng Kỷ Thừa Hoài chia tay, cái này hẳn là một con đường tốt nhất, chỉ hy vọng đến lúc đó Kỷ Thừa Hoài đừng cùng người môn đăng hộ đối kết hôn, còn muốn lôi kéo Mạn Hề không bỏ.

Đương nhiên, những lời này, cô cũng chỉ dám ở trong lòng phun trào, đánh chết cô cũng không dám nói ra.

Kỷ Thừa Hoài lại bị Quách Đình này phiền lòng lấy lòng, môi thẳng vô thức nhếch lên, "Mới mười cái?"

Lúc đầu Quách Đình còn chưa rõ, chờ phục hồi tinh thần lại, tâm tình đậm má phức tạp.

Kẻ có tiền thật là làm..... Một lời khó nói hết.

Bạn đang đọc truyện *Phiên Nã Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

《Phượng Tê Ngô》đã gần kết thúc, áp lực của Lộ Mạn Hề cũng càng lúc càng lớn.

Bởi vì nhân vật mà cô đóng có sự tương phản giữa giai đoạn trước với hậu kỳ quá lớn, cũng chính là hắc hóa[1] mà mọi người thường nói. Đạo diễn yêu cầu về cô rất cao, hy vọng cô thể hiện hắc hóa thật chân chính mà không phải dựa vào trang điểm.

Hắc hóa[1]: Kết hợp giữa “hắc” và “hóa” thì chúng ta có thể hiểu nôm na là con người thay đổi về mặt tinh thần, tâm hồn theo chiều hướng xấu. “Hắc hóa” trong ngôn ngữ có hai trường hợp áp dụng. Trường hợp thứ nhất chính là tự động “hắc hóa”, có thể dùng thành ngữ như con giun xéo lắm cũng quằn, hay gần mực thì đen để ám chỉ trường hợp này. Trường hợp còn lại là bị động “hắc hóa”, kiểu “hắc hóa” này là do tác giả đứng trong vị trí của một nhân vật bình phản nhân vật khác, mà chủ yếu chính là nữ chính hoặc nam chính

Cô lật nhanh kịch bản đến nổi nát, cuối cùng cân nhắc ra một ít cảm giác, nhưng vẫn là khiếm khuyết.

Trong cái giới này, nghệ sĩ chỉ muốn kiếm tiền cũng không muốn quay những kịch bản tệ.

Hôm nay sau khi quay xong, Lộ Mạn Hề chỉ nghĩ muốn ở trong khách sạn nghiên cứu kịch bản cho tốt, Quách Đình thần bí hề hề lôi kéo cô sang một bên, "Ngày hôm qua chị có nghe nói qua, nha đầu Chu Chi kia cũng thật là có tâm lớn. Đúng rồi, em nhớ trấn an Kỷ tiên sinh một chút." Nói tới đây cô dùng một chút, "Lôi Tranh đang có một hợp đồng phát ngôn, vào lúc không tốt này chắc là thất bại."

Lộ Mạn Hề vỗ trán một cái, "Em quên nha đầu kia đâm thọc một cái."

"Hôm nay chị cùng Kỷ tiên sinh hàn huyền trong chốc lát, hiện tại tâm tình anh ta không tồi."

Lộ Mạn Hề gật gù đầu, lại hồ nghi nhìn người đại diện của mình, "Chị nói với anh ấy cái gì?"

Trong ấn tượng Kỷ Thừa Hoài cũng không phải một người dễ dàng bị lừa, hiện tại cư nhiên nói tâm tình không tồi, Quách Đình rốt cuộc nói nhục nước mắt chủ quyền gì rồi?

Quách Đình nhớ lại, đều nhìn không được vì ngẫu hứng phát huy lúc đó của mình mà khen ngợi. Cô không có ngoại hình đẹp, bằng không cũng có thể sẽ hướng vào giới giải trí phát triển, "Chị nói anh ta ở trong lòng của em là người nhà, vô cùng trọng yếu....."

Dưới ánh mắt ép hỏi của Lộ Mạn Hề Quách Đình chỉ có thể chiến đấu tới cùng, "Đúng rồi, chị còn nói ở trong lòng em, mười cái Lôi Tranh so ra đều kém sự quan trọng của anh ta."

Chết thì chết!

Ánh mắt Lộ Mạn Hề đại ra nhìn cô: "....."

"Dù sao nhờ em không làm lộ tẩy là được!" Quách Đình vỗ vỗ bả vai Lộ Mạn Hề, "Chị thấy Kỷ tiên sinh đối với loại lời này còn có chút chưa tin, chỉ cần

chính em nói lại, phỏng chừng lần này sẽ không có việc gì."

"Chỉ như thế nào lại nói ra loại lời buồn nôn này?" Lộ Mạn Hề vừa định tỏ vẻ buồn nôn người chị họ này một chút, nhưng nghĩ đến ngày đó ở bệnh viện cô khóc thút thít động lòng người, có thể so với người chị họ này buồn nôn ghê tởm hơn nhiều, tức khắc liền bỏ tâm tư xuống. "Được được, em đã biết, hôm nay nhờ có chị cơ trí."

"Chỉ thật là vì em rầu thúi ruột a." Quách Đình nghĩ đến lúc phát sinh sự tình, cũng không khỏi sợ hãi, "Hy vọng lần này Kỳ tiên sinh thật sự có thể bị lừa tốt, dừng lại....."

Cô không nói thêm gì nữa, Lộ Mạn Hề cũng hiểu được ý tứ của cô.

Lôi Tranh thực sự là diễn viên tốt, anh không đi diễn thật sự rất đáng tiếc. Một người như vậy, không nên vì cô mà bỏ tiền đồ không rõ.

Buổi chiều, Kỳ Thừa Hoài lại mang theo cô xuất phát đi nội thành.

Lộ Mạn Hề ngồi ở phía sau, cô rất sợ lạnh, hít hít cái mũi, "Đây là đi nơi nào a?"

Cũng không đề cập trước với cô một tiếng. Nếu là đi xã giao, ít nhất phải cho cô trang điểm một phen chứ.

"Chờ xuống em sẽ biết."

Thời tiết quá lạnh, gió gào thét, nhiệt độ trong nhà với ngoài trời chênh lệch quá lớn, kính xe có một tầng hơi nước mỏng.

Lộ Mạn Hề nhớ tới lời Quách Đình nói, có chút không được tự nhiên mà tìm đề tài. "Trước kia anh từng ở Hàng Châu sao? Sao em không biết."

Kỳ Thừa Hoài ngắt ra, "Ở một kỳ nghỉ hè."

"...... À, anh thật sự thích ăn cá chua Tây Hồ sao?"

Kỳ Thừa Hoài biết cô còn ở đề ý sự việc ngày hôm qua. Cái dạng thật cẩn thận thăm dò thật sự làm người ta không nhịn được mà bật cười, "Anh không thích ăn, không cần nghĩ nhiều."

"Phải không? Nếu anh thật sự thích ăn, về sau không cần kiêng dè em."

"Anh thật không thích ăn, anh chỉ thích ăn sườn heo chua ngọt."

Đồ ăn Lộ Mạn Hề thích nhất chính là sườn heo chua ngọt.

"Chu Chi nói em cũng không tin, hy vọng anh cũng không cần để ở trong lòng." Lộ Mạn Hề lúc này mới nghiêm trang mà nói, "Em cùng Lôi Tranh bắt quá là vừa lúc đụng mặt, chào hỏi một câu mà thôi. Nếu anh bởi vì một cái râu ria mà không cao hứng, vậy là quá tự coi nhẹ mình."

Cô đem bốn chữ râu ria này cắn đến đặc biệt nặng.

"Tự coi nhẹ mình?" Kỳ Thừa Hoài một bộ biểu cảm vô lại nhìn về phía cô, "Trình độ văn hóa của anh không cao, em cùng anh giải thích một chút đây là có ý tứ gì?"

Lộ Mạn Hề thật là nổi một trận đau răng.

Trình độ văn hóa của anh còn không cao!

"Nếu anh bởi vì lời Chu Chi nói mà hoài nghi em, nếu bởi vì em cùng Lôi Tranh nói vài lời mà không vui, em đây thật sự không có gì để nói. Kỳ Thừa Hoài, anh đây không phải tự coi nhẹ mình thì là cái gì?"

Quách Đình nói những lời kia đã làm Kỳ Thừa Hoài ngượng một nửa, một câu "tự coi nhẹ mình" cũng đủ làm anh không còn nóng nảy.

"Anh không đề ý." Kỳ Thừa Hoài thấp giọng nói.

Trong lòng Lộ Mạn Hề trợn mắt trắng, còn nói không ngại. Buổi sáng hôm nay cô đi ra ban công thông khí, nhìn thấy trên mặt đất đều là tàn thuốc.

Kỳ Thừa Hoài nghiện thuốc lá cũng không nặng, sẽ chỉ ở lúc cực độ phiền lòng mới hút hai điếu.

Ngày hôm qua không biết anh bỏ não cái gì, cư nhiên còn không biết xấu hổ nói chính mình không ngại?

Kỳ Thừa Hoài lái hơn hai giờ xe, đưa Lộ Mạn Hề đi vào một tiểu khu, nhìn đến diễn viên gạo cội Hoắc Kiềm Lan kia một khắc, cả người cô đều ngây dại.

Hoắc Kiềm Lan là một một nghệ sĩ ưu tú nổi bật trong thập niên 90.

Hiện tại có rất nhiều diễn viên gạo cội kỹ thuật tinh vi vẫn đang diễn, trước kia Lộ Mạn Hề may mắn biết một người. Bởi vì phim truyền hình Trung Quốc định vị, kỹ thuật diễn tốt như vậy ở phim truyền hình cư nhiên diễn ác bà bà hoặc là bà mẹ lắm mồm với các nhân vật linh tinh, bọn họ có được thù lao đóng phim thậm chí còn không có diễn viên chính một tập nào nhiều bằng.

Hoắc Kiếm Lan đã rất nhiều năm không xuất hiện ở màn ảnh lớn. Đã sớm lui đi, nhưng ảnh hưởng của bà vẫn luôn có, phim truyền hình bà diễn đến hiện tại vẫn được tôn sùng là kinh điển.

Một người như vậy hiện tại cư nhiên lại ở ngay trước mặt cô!!!

Kỷ Thừa Hoài mang theo Lộ Mạn Hề vào phòng, "Di Hoắc, hiện tại son trúc không dễ mua, thời điểm con đi qua tiệm trái cây, cũng cũng chỉ có một chút như vậy, ngài cũng đừng mắng con keo kiệt."

Hoắc Kiếm Lan cười mắng anh một câu, chân tay luống cuống lôi kéo Lộ Mạn Hề ngồi ở trên sofa, "Hôm nay ta làm đều là cơm nhà, các con tạm chấp nhận ăn đi."

Nhìn bộ dáng Kỷ Thừa Hoài cùng Hoắc Kiếm Lan vừa nói vừa cười, Lộ Mạn Hề triệt để Sparta.

"Hôm nay chúng con tối không phải là vì ăn cơm." Kỷ Thừa Hoài chỉ chỉ Lộ Mạn Hề, "Con mang theo học sinh đến cho ngài đây."

Hoắc Kiếm Lan cười tủm tỉm nhìn Lộ Mạn Hề, "Ta có xem qua con diễn."

Chỉ là một câu như vậy, cũng đủ làm tim Lộ Mạn Hề đập nhanh.

Có một loại cảm giác quen thuộc khi hợp phụ huynh hồi còn nhỏ.

Hoắc Kiếm Lan có thể nói là nhân vật thần thoại trong giới. Vai trò của bà không ai có thể vượt qua, bà ở lúc huy hoàng nhất rời khỏi giới giải trí.

Mọi người đều nói bà lập gia đình, bà cũng chính xác là gả cho người khác.

Bởi vì khi đó nhân khí của bà quá nóng, chẳng sợ ở lúc đó mạng lưới internet không có phổ biến nhưng chuyện của bà vẫn cứ được không ít người chú ý.

Bà gả cho một người bình thường, sau khi kết hôn cũng ngọt ngào mấy năm, chẳng qua lại bị phóng viên chụp được chồng của bà ôm nữ nhân khác, đoạn giai thoại này liền thành cái đề chê cười.

Thời điểm tất cả mọi người đều chờ đợi bà ra mặt giải thích, bà dứt khoát kiên quyết ly hôn.

Đương kim giới giải trí, vượt quá giới hạn không phải số ít, nhưng bọn họ đều lựa chọn tha thứ, làm ăn dựa vào chúng đều nghẹn khuất không thôi.

Mỗi khi chuyện như vậy phát sinh, e sợ thiên hạ không loạn, một số tài khoản luôn đem Hoắc Kiếm Lan lôi ra so sánh một phen, bởi vì bà làm được quân nếu vô tình ta liền hưu.

Trên mặt Hoắc Kiếm Lan đã xuất hiện nếp nhăn, bà không giống một số ít nữ minh tinh, làm chính mình trở nên mặt mày khó coi mà bà bình yên tiếp thu năm tháng lưu lại dấu vết ở trên người.

Phòng bà ở cũng không phải rất lớn, thậm chí còn có chút cũ.

Nhà ở trang hoàng bài trí đều rất đơn giản, hiện tại bà ở một mình, nuôi một con chó có chút lớn tuổi.

"Là một đứa trẻ không tồi." Hoắc Kiếm Lan đánh giá, "Hiện tại người có thể trầm hạ tới đóng phim càng ngày càng ít."

Cơm nước xong, Kỷ Thừa Hoài chủ động tiếp nhận nhiệm vụ rửa chén, Hoắc Kiếm Lan mang theo Lộ Mạn Hề vào thư phòng.

Hai người không biết hàn huyên bao lâu, đối với Lộ Mạn Hề mà nói, đây là một tiết vô cùng trân quý.

Những cái cô tìm không được cảm giác, nháy mắt liền được mở ra.

Trước khi đi, Lộ Mạn Hề vẫn là không thể nhịn xuống, đem nội tâm nghi vấn nói ra, "Hoắc lão sư, ngài nhiệt tình yêu diễn như vậy, vì cái gì không diễn nữa?"

Cô nghe không ít đạo diễn hợp tác đều nói qua, rất nhiều người muốn mời Hoắc Kiếm Lan rời núi, nhưng không ai có thể mời được bà, vô luận điều kiện gì, vẫn không di chuyển được bà.

Hoắc Kiếm Lan đứng ở chỗ lối ra, mang theo ánh sáng, đạm nhiên cười, không có trả lời.

Mãi cho đến khi trở lại khách sạn, Lộ Mạn Hề nghĩ đến những lời kia của Hoắc Kiếm Lan lúc cuối, nhiệt huyết vẫn cứ sôi trào.

"Con là một diễn viên."

"Hy vọng con có thể trở thành một diễn viên tốt."

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Trong phòng khách sạn, Lộ Mạn Hề nằm ở trên giường xem kịch bản, phối hợp với phần học được từ chỗ Hoắc Kiếm Lan mà nghiên cứu. Cô không phải người theo chủ nghĩa hoàn mỹ, nhưng cũng hy vọng ở thời điểm mình vẫn là diễn viên, đem công việc này làm thật tốt, ít nhất là về sau nhìn thấy mình ở trên màn ảnh lớn cũng không đến mức quá xấu hổ.

Công việc của Kỳ Thừa Hoài cũng rất nhiều, anh chiếm cả cái bàn đọc sách trong phòng, đang gọi video với người ở nước ngoài.

Có lẽ yêu cầu của Kỳ Thừa Hoài đối với tình nhân cũng rất cao. Tuy rằng anh đối với Lộ Mạn Hề thập phần khoan dung săn sóc, nhưng đồng thời ở một ít phương diện khác, cũng đặc biệt nghiêm khắc.

Lộ Mạn Hề năm hai mươi tuổi ấy vừa mới quay xong hai bộ phim, cả người đều mệt mỏi muốn chết, vừa lúc có một hai tháng kỳ nghỉ, cô chỉ nghĩ muốn ở nhà ngủ đến trời đất u ám, nhưng Kỳ Thừa Hoài lại kéo cô dậy đưa ra nước ngoài, bắt cô phải học tiếng Anh. Một hai năm kia, chỉ cần cô có thời gian nghỉ ngơi thì ngay lập tức sẽ ra ngoại quốc học tập. Cô có thiên phú học tập, hiện tại đã luyện thuần thục tiếng Anh, chuyện này cô phải cảm tạ Kỳ Thừa Hoài, về sau nếu cô không làm diễn viên, học nhiều một môn ngôn ngữ tóm lại không phải chuyện xấu.

Không có vào đại học vẫn luôn là điều trong lòng Lộ Mạn Hề tiếc nuối, Kỳ Thừa Hoài lại một lần giúp cô đền bù.

Đi theo bên người anh nhiều năm như vậy, cô kỳ thật không có một ngày rảnh rỗi, học tiếng Anh, đến Học Viện Điện Ảnh, thậm chí còn bị anh buộc đi học dương cầm, hiện giờ Lộ Mạn Hề đã sớm khác với cô khi mới xuất đạo.

Ở trong ngoài kế hoạch của Kỳ Thừa Hoài, chờ cô bắt được ngôi vị ảnh hậu thì ngay lập tức sẽ đưa cô đi một trường nổi tiếng nước ngoài tiếp tục đào tạo sâu.

Gặp được Kỳ Thừa Hoài, là sự may mắn nhất trong cuộc đời Lộ Mạn Hề năm mười tám tuổi. Bởi vì anh, cô không hề là bình hoa.

Bất quá trên thế giới này không có cơm trưa miễn phí, khi lấy được chiếu cố của anh, cô cũng phải trả giá không nhỏ.

Từ trước đến nay Lộ Mạn Hề chưa từng hận qua Kỳ Thừa Hoài. Tuy rằng vì sự khồng chế còn có chiếm hữu dục cảm của anh mà thấy hít thở không thông, nhưng không thể phủ nhận, đây chính là con đường mà cô lựa chọn, cũng không thể được tiện nghi còn khoe mẽ, muốn có được cần phải nỗ lực. Đây là đạo lý đầu tiên cô hiểu được.

Nhiều năm làm bạn như vậy, còn có ở bên người Kỳ Thừa Hoài đoạt được nhiều đồ vật đã làm cô có thể cho anh toàn bộ.

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, bọn họ là theo nhu cầu, ai cũng không nợ ai.

Lộ Mạn Hề thu hồi ánh mắt, tiếp tục đem lực chú ý đặt ở kịch bản.

Cô đối với việc diễn «Phượng Tê Ngô» vẫn là có tin tưởng. Giai đoạn trước nữ chính thiên chân cơ trí, cô hoàn toàn có thể diễn tốt, chỉ là hậu kỳ bởi vì biến cố gia đình lớn, dựa theo mọi người nói đến chính là hắc hóa, nhưng ở trong mắt Lộ Mạn Hề, đây cũng là một loại trưởng thành.

Không hề đem nam chính trở thành người quan trọng nhất, cô cũng có nội tâm mộng tưởng, còn hoàn toàn không thua với dã tâm của nam nhân.

Nữ nhân không nên chỉ ở trong bếp, kể cả ở xã hội phong kiến cũng sẽ có bầu trời lớn đang chờ đợi cô ấy.

Lộ Mạn Hề sờ dĩ đóng kịch bản này là bởi vì kết cục thật có thể đá động đến cô. Giai đoạn trước nam chính cùng nữ chính cùng nhau đối phó kẻ địch, hậu kỳ hai người đánh cờ, nhân vật nam chính kém một chiêu, nữ chính trở thành Boss chân chính.

Trên mạng đối với việc tuyển diễn viên là khen chê không đồng nhất, không ít fan của sách đều hoài nghi Lộ Mạn Hề có thể diễn thật khí phách ở phần hậu kỳ hay không. Nếu mà giống với một số phim cổ trang khác, nữ chính hắc hóa chỉ là dựa vào trang điểm mắt với môi đỏ, vậy thì sẽ làm mọi người thất vọng rồi.

Có tài nguyên tốt như vậy, còn có lão sư Hoắc Kiếm Lan chỉ đạo. Nếu cô diễn hồng nhân vật này, thì cô thật sự xứng với cái danh cùi mục.

Một đêm, vô luận trong lòng bọn họ nghĩ như thế nào, ít nhất mặt ngoài ảm áp lạ thường.

Lôi Tranh, người ở cùng khách sạn với Lộ Mạn Hề lại không có biện pháp nghiêm túc đọc kịch bản. Bởi vì trợ lý cùng người đại diện của anh ta gấp đến độ giống kiến bò trên chảo nóng đứng ngồi không yên.

"Em nghe nói Kỳ tiền sinh hiện tại cũng ở khách sạn, chúng ta có nên qua chào hỏi một cái hay không, thuận tiện giải thích chuyện này một chút?" Trợ lý nhìn thoáng qua Lôi Tranh, lớn mật mà đưa ra cái kiến nghị này.

Không đợi Lôi Tranh nói gì, người đại diện ngay lập tức lắc lắc đầu, "Hiện tại đã khuya, đi qua quấy rầy thật không lễ phép, huống chi..... Tóm lại là không ổn."

Kể cả hiện tại là giữa trưa, bọn họ với Kỳ Thừa Hoài cũng không có giao tình gì, chỉ sợ đi qua cũng sẽ không có hiệu quả gì.

Trợ lý đi theo bên người Lôi Tranh không lâu, hẳn cũng không phải thật hiểu biết nội tình năm đó.

Lôi Tranh trầm giọng nói: "Giữa em cùng Mạn Hề cũng không có gì khác, chỉ là bằng hữu bình thường thăm hỏi."

"Cậu lại không phải không hiểu biết tính tình của vị kia, đó là người nghe đạo lý sao?" Người đại diện hạ giọng, nội tâm phần uất, thật đúng là xui xẻo từ trên trời rơi xuống, "Nếu anh ta nghe đạo lý, năm đó sẽ không phát sinh việc như vậy!"

Trong lòng Lôi Tranh cũng tức, tức sự bất lực của mình, càng tức Kỳ Thừa Hoài bá đạo vô lý, "Kia cứ kệ anh ta trả thù đi!"

Anh ta cùng Mạn Hề quen biết nhiều năm, thời điểm mới xuất đạo ngay lập tức đã quen biết. Vốn dĩ chính là quan hệ bằng hữu tốt, hiện giờ ở trong cùng một đoàn phim cũng không dám nhiều lời thêm một câu, từ sâu trong nội tâm anh khinh bỉ chính mình.

"Câm miệng!" Người đại diện cũng phát hỏa, "Sắp bắt được phát ngôn của khu Châu Á, biết bao nhiêu người nhòm ngó như hồ rình mồi. Máu chó là nếu xảy ra chuyện, công đạo của công ty bên kia sẽ như thế nào?"

Thấy Lôi Tranh cùng người đại diện đều là mặt đen, trợ lý nhịn không được oán giận một câu, "Đều do cô Chu Chi kia, vô duyên vô cớ không có việc gì nhắc tới Tranh ca, đây không phải hại người thì là cái gì?"

Mất người đại diện lộ ra hung quang, "Nha đầu phiền từ [1] Chu Chi kia tưởng toàn thân mà lui, cũng xem cô ta có bản lĩnh này hay không!"

Phiền từ [1]: Kẻ dùng thủ đoạn gạt người khác.

Lôi Tranh cười lạnh một tiếng, "Nghiêm ca, chuyện này giao cho anh, phóng hỏa liền muốn chạy, việc này đâu có tốt như thế."

Người đại diện nhìn anh ta một cái, hai người không phải chỉ có ăn ý bình thường, nên chính Chu Chi như thế nào, cũng không cần phải nói ra. Người đại diện an ủi nói: "Việc này cũng không có nghiêm trọng như vậy, tôi đã xin Quách Đình rồi. Giao tình trong quá khứ vẫn còn, cô ấy cũng đáp ứng hỗ trợ, cậu vẫn là an tâm mà diễn, việc người phát ngôn cứ giao cho tôi đi xử lý. Chỉ là, trong khoảng thời gian này, cậu vẫn nên tận lực không được cùng Mạn Hề lại nói chuyện với nhau. Cái này sẽ hại cậu, cũng sẽ hại cô ấy, trong lòng cậu cũng rõ ràng."

Lôi Tranh đồ dẫn gật gật đầu, "Em đã biết."

Việc này của Chu Chi trong vòng mấy ngày cả giới đều sẽ biết, muốn thu hút Kỳ Thừa Hoài nhưng không thành, cư nhiên còn mưu toan kéo Lôi Tranh xuống nước. Tuy rằng nói trong cái vòng này nhân phẩm tốt được có mấy người, nhưng loại này ở bên ngoài dám trực tiếp đắc tội ít lại càng ít, về sau nếu ai dám cùng Chu Chi hợp tác, đó chính là đồng thời đắc tội với Lộ Mạn Hề và Lôi Tranh, vừa lúc hai người kia hiện tại đều không phải là nhân vật bình thường có thể chọc đến.

Nói ngắn lại, trừ phi Chu Chi có thể tìm được chỗ dựa so với Kỳ Thừa Hoài cường đại hơn. Nếu không trong cái vòng này, cô ta sẽ rất khó để đi vào lần nữa.

Người có thể cường đại hơn Kỳ Thừa Hoài còn lại mấy người đây?

Lấy bản lĩnh của Chu Chi, cô ta nếu còn có cái năng lực thu hút kia, thì có đến nỗi làm ra loại chuyện ngu xuẩn này sao?

Cùng lúc đó, Chu Chi bằng tốc độ nhanh nhất rời khỏi đoàn làm phim, tuy rằng cô ta không phải người thông minh, nhưng cũng kịp thời tỉnh lại, và lại cũng không phải người ngu xuẩn. Cô ta không muốn nghĩ đến Kỳ Thừa Hoài, nhưng nhìn chung toàn bộ sự việc, không thể không nói, cô ta đã đắc tội với Lộ Mạn Hề đồng thời cũng đắc tội với Lôi Tranh.

Nếu Kỳ Thừa Hoài nhớ được cô ta, hơn nữa cũng giống cô ta, cũng hoài niệm về quá khứ thì một Lôi Tranh cô ta còn không thêm đề vào mắt. Chính là hiện tại sự tình đã xảy ra biến cố, Kỳ Thừa Hoài..... cư nhiên tự mình đuổi cô ta ra khỏi đoàn phim, khả năng đời này sẽ không còn hy vọng gặp lại anh, lấy nhân mạch hiện giờ của Lôi Tranh, anh ta muốn trả thù cô ta thì thật sự quá đơn giản.

Gia cảnh Chu Chi so với người thường mà nói thì thật tốt, nhưng trong cái giới này lại không đáng để chú ý. Nếu Lôi Tranh tàn nhẫn muốn chinh cô ta, cô ta muốn chống đỡ cũng không được.

Cần phải làm bây giờ là kịp thời ngăn tổn hại.

Chu Chi biết Kỳ Thừa Hoài đối với cô ta không có cảm tình gì, về sau tiện nhân Lộ Mạn Hề này sẽ thổi gió bên gối như thế nào, cô ta càng không dám tưởng tượng. Lôi Tranh khẳng định là sẽ không bỏ qua cho cô ta, về sau Lộ Mạn Hề cũng sẽ có hành động, cho nên muốn thừa dịp sự tình chưa phát sinh, cô ta phải xin một lá bùa hộ mệnh cho mình.

Chỉ có Kỳ Thừa Hoài mới cho được bùa hộ mệnh, chờ về sau bắt được, Lôi Tranh với Lộ Mạn Hề cũng chỉ có thể ngoan ngoãn trở lại!

Liên tính Kỳ Thừa Hoài không nhìn mặt mũi cô ta, cũng phải nhìn mặt mũi của ba mẹ đã chết đi?

Dù sao thì ba mẹ nhà mình đã từng có quan hệ tốt với vợ chồng Kỳ gia, cô ta không tin Kỳ Thừa Hoài thật đúng là vì nữ nhân kia mà có thể không quan tâm cô ta!

Trước khi về nhà, Chu Chi dùng khăn giấy lau son môi, cố ý đem tóc làm loạn, làm chính mình trở nên chật vật dị thường.

Có thể ở đoàn phim « Phụng Tê Ngô » được nhận nhân vật nữ bốn, một phương diện thật là bởi vì mang việc tư tiền tổ, một phương diện khác cũng là kỹ thuật diễn của cô ta không có trở ngại mới có thể làm cho đạo diễn gật đầu.

Chu Chi hồn bay phách lạc lấy chìa khóa mở cửa nhà, thấy ba mẹ đang ngồi trên sofa xem TV, cô ta làm như không thấy liền chạy ngay lên lầu.

Phát ra thanh âm thật sự làm người ta khó có thể bỏ qua, ba mẹ Chu vội vàng đứng dậy ngăn con gái lại, thấy cô ta chật vật như vậy, đại kinh thất sắc[2], "Tiểu Chi, con làm sao vậy? Đây là xảy ra chuyện gì?"

Đại kinh thất sắc[2]: Sợ đến mất sắc. Chỉ sự hoảng loạn.

Ánh mắt Chu Chi mờ mịt nhìn bọn họ, một lát sau bùng nổ gào khóc lên, càng là làm cho ba mẹ Chu lòng nóng như lửa đốt.

"Đứa nhỏ này, con nói nhanh đi, thật sự là gặp đến chết người mà!"

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Chu Chi cũng thật sự ủy khuất.

Cô ta không nghĩ tới Kỳ Thừa Hoài sẽ tuyệt tình như vậy, xem vẻ mặt của anh, hẳn là nhớ rõ cô ta. Nếu anh không nhớ rõ cô ta thì trong lòng cô ta sẽ dễ chịu hơn một chút.

Vì cái gì rõ ràng nhớ rõ cô ta, lại vẫn lạnh lùng như thế?

Chẳng lẽ anh lại thích nữ nhân kia sao? Nữ nhân kia chỉ là vì tiền của anh, giữa bọn họ căn bản không có hồi ức gì, bất quá là giao dịch thân thể dơ bẩn mà thôi! Nói đến cùng Lộ Mạn Hề kia chính là kỹ - nữ cao cấp!

Khi còn nhỏ bọn họ rõ ràng vui vẻ như vậy. Nếu không phải Kỳ gia xảy ra biến cố, nếu không phải sau đó anh lại ra nước ngoài rồi hai nhà chặt đứt liên hệ thì hiện tại đứng bên người anh hẳn là cô ta mới đúng, là Lộ Mạn Hề vô si đoạt đi vị trí vốn dĩ là của cô ta.

Chu Chi khóc đến thương tâm, ba mẹ Chu đều đau lòng muốn chết.

Qua một hồi lâu, Chu Chi mới thút tha thút thít nói: "Con, con ngày hôm qua nhìn thấy anh Thừa Hoài, còn cùng anh ấy ăn cơm. Ba mẹ, hai người đều biết, mấy năm nay con có bao nhiêu nhớ anh ấy."

Ba mẹ Chu liếc nhau, đã kinh lại hi, "Thừa Hoài? Nó không phải ở nước ngoài sao?"

Hai vợ chồng lại không phải người hay chú ý tới giới giải trí, đối với đứa con của vị bạn cũ coi như là quan tâm. Chính là nhiều năm như vậy qua đi, lúc ngẫu nhiên nhớ tới sẽ chỉ thờ dài một tiếng, thật sự muốn đi tìm nó thì cũng không khỏi quá không hiện thực.

Dù sao vợ chồng Kỳ đã qua đời, dù sao hai nhà cách xa quá lớn.

"Anh ấy đã sớm đã trở lại." Chu Chi hít hít cái mũi, đôi mắt sưng đỏ, "Ba mẹ, con hình như làm sai một việc, làm anh Thừa Hoài chán ghét."

Thật là càng nói càng hồ đồ, ba mẹ Chu nghe được lại không hiểu ra sao, "Làm sai việc gì? Ngược lại con nói ra nhanh nhanh."

"Bên người anh Thừa Hoài có một người phụ nữ, là nữ chính của đoàn phim chúng con, phía trước cô ta cùng nam chính truyền ra tai tiếng, ngày hôm qua con nhìn thấy cô ta còn cùng nam chính kia vừa nói vừa cười, ngay lập tức con muốn nói cho anh Thừa Hoài một câu để anh ấy tỉnh lại, dù sao trong cái vòng này thực loạn, con sợ anh ấy sẽ bị người lừa, nào biết anh Thừa Hoài lại tức giận....." Chu Chi nghĩ đến sự việc phát sinh ngày hôm qua, nước mắt lại đổ rào rào rơi ra, "Anh ấy..... Anh ấy còn khiến con rời khỏi đoàn phim, hiện tại con không thể diễn phim được!"

Cô ta im bất không nhắc tới tâm tư của mình với Kỳ Thừa Hoài. Bởi vì cô ta biết cha mẹ mình đều là người truyền thống. Hiện tại bên người Kỳ Thừa Hoài có Lộ Mạn Hề, bọn họ tuyệt đối không có khả năng sẽ đồng ý cho mình đi chen chân.

Chỉ cần cô ta một mực chắc chắn chính mình là vì muốn tốt cho Kỳ Thừa Hoài, chỉ cần cô ta đem chính mình đặt ở nhân vật em gái, ai có thể nói cái gì cô ta?

Mẹ Chu ngẩn ra, ngay sau đó bất đắc dĩ nói: "Đứa nhỏ này, con như thế nào lại không rõ đây? Nhà của chúng ta cùng Kỳ gia đã không còn liên hệ gì, khả năng Thừa Hoài lại không có ký ức gì với chúng ta, con với nó mà nói chính là một người xa lạ mà thôi, hà tất muốn nói với nó những lời này?"

Ba Chu cũng phụ họa nói: "Đừng thế, Thừa Hoài còn lớn hơn con, con có thể nhìn thấu sự tình, chẳng lẽ nó còn nhìn không thấu? Muốn ba nói, chuyện này chính là con không đúng."

Tuy rằng biết ba mẹ nhà mình sẽ có bộ dáng này, nhưng chân chính nghe một phen lời nói như thế, Chu Chi cảm thấy vô cùng thất vọng cùng buồn lòng.

Cho dù tới thời điểm như vậy rồi, cha mẹ cư nhiên đều không lo lắng cho cô ta?

Xem ra cô ta cần thiết phải ra đại chiêu.

Cô ta tức giận đến khóc lớn: "Được được được, đều là con sai! Là con xen vào việc của người khác, nếu anh ấy bị nữ nhân kia lừa cũng không phải là chuyện của con!"

Thấy con gái kích động như vậy, trong lòng mẹ Chu cũng không dễ chịu, vội vàng an ủi, "Đứa nhỏ này, chúng ta lại không trách con, con phải nói cho rõ đi chứ."

Ba Chu mơ hồ khẳng định cảm giác con gái mình bị hiểu lầm, bằng không Kỳ Thừa Hoài là một đại nam nhân hà tất cùng tiểu nha đầu tính toán, làm nó rời đi đoàn phim đây?

Chỉ sợ lời nói kia không dễ nghe.

"Con hiện tại không được diễn, con không trách ai, cũng không hối hận, dù sao nếu ai lừa anh Thừa Hoài, con thấy được chắc chắn sẽ nói." Chu Chi vẻ mặt quật cường, "Chỉ là hiện tại nam chính kia khẳng định muốn đối phó với con. Ba mẹ, nếu là con xảy ra chuyện gì, hai người cũng đừng vì con mà thương tâm, dù sao hiện tại quốc gia đã cho phép sinh con thứ hai, hai người cũng sinh một đứa, coi như không có đứa con gái tốt này!"

"Con nói cái gì?" Mẹ Chu lúc này mới ý thức được sự nghiêm trọng, biểu cảm cũng trở nên nghiêm túc hơn, "Cái gì đối phó với con? Con mau nói rõ ràng, đừng nói nhảm nữa."

"Rốt cuộc người nào muốn đối phó với con?" Ba Chu cũng nghiêm túc mà truy vấn.

"Bộ phim con diễn kia hẳn là hai người cũng biết, nam chính Lôi Tranh cùng nữ chính Lộ Mạn Hề không phải lần đầu tiên hợp tác rồi, lúc trước hai người truyền ra tai tiếng, quan hệ vốn dĩ thật không rõ ràng, ngày hôm qua con nhìn thấy hai người bọn họ vừa nói vừa cười, nhìn quan hệ lại thấy không bình thường, vừa lúc đêm qua, Kỳ Thừa Hoài mời bằng hữu trong đoàn làm phim của Lộ Mạn Hề ăn cơm, lúc ấy con nhìn thấy anh Thừa Hoài đều kích động đến hồng rồi, nhưng nghĩ đến quan hệ của Lộ Mạn Hề với Lôi Tranh, nhất thời không thể nhịn xuống, ngay lập tức nói ra. Kỳ thật chính là nghĩ muốn anh Thừa Hoài tỉnh ra, nhưng con không nghĩ tới anh Thừa Hoài sẽ tức giận như vậy. Cũng phải, con nói chuyện không phân trường hợp, khả năng làm anh ấy thật mất mặt, con cũng không quan tâm chuyện đó, chỉ cần có thể làm anh Thừa Hoài có cảnh giác, không đóng phim cũng không sao!"

Chu Chi càng nói càng kích động, "Chỉ là không biết là ai đem chuyện này nói ra nên Lôi Tranh đã biết, trong giới tính cách của người này lại chẳng ra gì, hiện tại khẳng định hận con. Về sau còn không biết muốn chinh con như thế nào, con là một người mới xuất đạo làm sao có thể so với anh ta. Ba mẹ, thật sự con không phải đang nói nhảm, hai người..... Vẫn nên có đứa con khác đi."

Từ trước đến nay cô ta đặc biệt phản đối cha mẹ sinh con nữa, hôm nay lại chủ động buông ra làm ba mẹ Chu đều sợ hãi.

"Nếu hiện tại anh ta không trả thù con, về sau cũng sẽ trả thù, hai người không biết trong giới có bao nhiêu việc, có không biết bao nhiêu tiểu nghệ sĩ lạng yên không một tiếng động biến mất, kia đều là đắc tội với người ta. Dù sao con....." Chu Chi bùm mặt chạy lên lầu, đóng cửa phòng ngủ lại, trong chỗ lát lại truyền đến tiếng khóc.

Mẹ Chu gấp đến độ không chịu được, "Vậy phải làm sao bây giờ! Ngay từ đầu tôi đã không đồng ý để Tiểu Chi đi vào giới giải trí, đều tại ông, hiện tại tốt rồi, việc này còn không biết nên xử lý như thế nào đây!"

Ba Chu vẻ mặt nghiêm túc, "Nếu không chúng ta đưa Tiểu Chi ra nước ngoài!"

"Ông tưởng đơn giản như vậy à, ông không nghe Tiểu Chi nói sao? Kia đều là đắc tội người không nên đắc tội. Người ta để trong lòng rồi thì có trốn thật xa hẳn ta cũng có biện pháp."

"Làm sao bây giờ!"

Hai vợ chồng bọn họ cũng chỉ có một đứa con gái bảo bối. Cứ biết chuyện này nó làm không đúng, nhưng làm cha mẹ chính là như vậy, biết con cái làm không đúng, vẫn là sẽ nghĩ hết mọi biện pháp che chở con.

Mẹ Chu nghĩ nghĩ, "Chuyện này hẳn là chỉ có Thừa Hoài mới có thể ra mặt giải quyết thì phải? Ông không nghe Tiểu Chi nói sao, là bởi vì nó ở trước mặt Thừa Hoài nhắc tới việc này, người ta mới muốn đối phó nó, có phải chỉ cần Thừa Hoài ra mặt, chuyện này sẽ được giải quyết?"

"Nhưng chuyện này vốn dĩ chính là Tiểu Chi làm không đúng, Thừa Hoài sẽ quản sao?"

Kỷ Thừa Hoài trong trí nhớ của Chu Chi cùng Kỷ Thừa Hoài trong trí nhớ của vợ chồng Chu gia là hoàn toàn không giống nhau.

Từ nhỏ, lời Kỷ Thừa Hoài nói không nhiều lắm, thiên tài chính là như vậy, thời điểm ở chung với bọn họ càng không nhiều, cho nên sau khi vợ chồng Kỷ gia qua đời, bọn họ với Kỷ gia cũng không có qua lại nhiều nữa.

Rốt cuộc, trừ bỏ quan hệ bạn học bên ngoài, Chu gia bọn họ với Kỷ gia kém quá nhiều, căn bản không hề ở trong một vòng tròn.

Bọn họ không cầu Kỷ gia cái gì, Kỷ Thừa Hoài lúc sau đi nước ngoài, hai nhà chặt đứt liên hệ cũng không cảm thấy tiếc nuối.

Mẹ Chu chắc chắn nói: "Nó nhất định sẽ quản, lão Chu, tôi biết ông không thích dựa vào quan hệ để nói chuyện này, nhưng hiện tại vì con gái, cũng phải vút mặt mũi đi. Chúng ta cùng ba mẹ nó có quan hệ không tồi, cũng coi như là trường bối của nó. Đây là lần đầu cầu nó, nó có thể ngồi yên không nhìn đến sao? Đứa nhỏ này tuy rằng khi còn nhỏ hơi lãnh đạm một chút, nhưng mặc kệ như thế nào cũng không thể không nhìn mặt mũi cha mẹ nó."

Ba Chu nghe vợ nói, nghĩ đến hữu nghị với vợ chồng Kỷ gia ngày xưa, hiện giờ lại lấy người mất ra nói nhân tình, mặt ông thật là đau rát.

Chỉ là nghe vợ nói như thế, bọn họ chỉ có một đứa con gái, vô luận như thế nào cũng không thể ngồi yên không nhìn đến, chỉ hy vọng Thừa Hoài có thể nể mặt mũi của bọn họ, giúp Tiểu Chi lần này.

Chu Chi kỳ thật vẫn luôn chú ý động tĩnh dưới lầu, tự nhiên cũng nghe thấy phiên nói chuyện này của ba mẹ, cô ta một lần nữa trở về phòng ngủ, loại cảm xúc không cam lòng lại một lần nữa nảy sinh.

Có lẽ có ba mẹ hỗ trợ, nói không chừng sự tình cũng không phải không lay chuyển.

Cô ta tin tưởng, Kỷ Thừa Hoài tuyệt đối là bị Lộ Mạn Hề xui khiến, ba mẹ với ba mẹ Kỷ quan hệ tốt như thế, nói không chừng Kỷ Thừa Hoài cũng sẽ nghe theo ba mẹ thì sao?

Chỉ cần cho cô ta một cơ hội, cô ta tuyệt đối sẽ làm Kỷ Thừa Hoài thấy rõ ràng, rốt cuộc ai mới là người chân chính thích hợp bên cạnh anh.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Kỷ Thừa Hoài cũng không có quá nhiều thời gian ở cùng Lộ Mạn Hề ở đoàn phim, sáng sớm ngày hôm sau liền chuẩn bị lái xe về để đồ xử lý công việc.

Lộ Mạn Hề nhìn dáng vẻ của anh. Đi theo bên người anh nhiều năm như vậy, tính nết của anh cô cũng biết đến rõ ràng, biết lần này Lôi Tranh hẳn là không có việc gì, cũng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ là Chu Chi này, chẳng lẽ cứ buông tha như vậy sao?

Lộ Mạn Hề biết Lôi Tranh cũng không phải là một người hào phóng. Nếu hẳn không muốn cùng Chu Chi so đo, người đại diện Dương ca kia của hẳn cũng phỏng chừng hận không thể nuốt sống cô ta.

Chu Chi còn chưa phải quá ngu, chẳng qua là quá tự cho mình là đúng. Cô ta cũng nên đoán được, Lôi Tranh bên này sẽ không dễ dàng buông tha cho cô ta. Như vậy, Chu Chi sẽ làm cái gì đây?

Lộ Mạn Hề dùng ngón chân cũng nghĩ ra được cô ta sẽ nhờ đến cha mẹ tốt của mình.

Kỳ thật cô vẫn có chút hâm mộ Chu Chi. Theo cô biết, gia đình Chu Chi mỹ mãn, cha mẹ ân ái, trên cơ bản không có việc bức mình gì, chỉ cần cô ta không mơ ước Kỷ Thừa Hoài, không làm ra một ít việc hủy hoại tương lai của mình thì tương lai của người này sẽ rất tươi sáng.

Kỷ Thừa Hoài trên cơ bản sẽ không đề cập đến quá khứ của mình, ngay cả cha mẹ anh, anh cũng rất ít khi nhắc tới, cho nên cô không xác định được cha mẹ Chu Chi có thể mang đến cho anh bao nhiêu ảnh hưởng.

Cô hy vọng Kỷ Thừa Hoài tìm được chân ái, nhưng tuyệt đối không phải là người như Chu Chi.

Nếu anh thật sự cùng Chu Chi ở bên nhau. Vậy thì lấy sự thống hận của Chu Chi dành cho cô, cô tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt.

Đời trước cũng không biết Chu Chi có nhờ cha mẹ của mình không, hiệu quả như thế nào.

Lộ Mạn Hề đưa Kỳ Thừa Hoài xuống lầu, một đường đi vào bãi đỗ xe, lúc này còn sớm, không có người nào, cô liền ngồi trên xe của anh cùng anh trò chuyện một lát.

"Thừa Hoài." Thân phận của cô như thế, lúc này là lúc thích hợp nhất để mách lẻo rồi.

"Ừ?" Kỳ Thừa Hoài cũng không muốn tách ra, tình tế thương thức tay của cô.

Giờ khắc này, bọn họ thật ra có chút giống tình lữ yêu đương.

"Nếu ba mẹ Chu Chi tìm được anh, anh cứ đem toàn bộ cái sai đẩy đến trên người em." Lộ Mạn Hề bắt đầu cười, "Cô ấy vẫn là một cô bé, bị ủy khuất thì sẽ luôn muốn nói với ba mẹ. Dù sao thì bọn họ cũng coi như là trưởng bối của anh. Kể cả chẳng có xung đột, hình tượng của em ở trong lòng bọn họ khẳng định không tốt một chút nào, em cũng không dễ bụng chuyện tệ hơn."

Kỳ Thừa Hoài nhíu mày, tựa hồ suy xét vấn đề này.

Lộ Mạn Hề thật cẩn thận quan sát đến thần sắc của anh, lại nói: "Chu Chi này cũng không có ý xấu, cô gái nhỏ luôn là khó mà giấu được lời nói. Em nhìn cô ấy đối với anh còn rất có cảm tình, phỏng chừng là sợ anh bị thiệt mới cố ý nhắc nhở anh một chút. Cái xuất phát này rất tốt, chúng ta không đến mức phải làm khó một đứa nhỏ đúng không?"

Cô biết Kỳ Thừa Hoài nhất ghét người không kiên quan đến cuộc sống của anh khoa tay múa chân. Hành vi của Chu Chi đã chọc tới anh. Lời nói lúc này của cô sẽ chỉ làm Kỳ Thừa Hoài càng thêm chán ghét Chu Chi.

Quả nhiên, Kỳ Thừa Hoài cười lạnh hai tiếng, "Không có ý xấu?"

Anh nhìn về phía Lộ Mạn Hề, thở dài một hơi, "Mạn Hề, em nghĩ về cô ta quá đơn giản. Nếu cô ta thật sự không có ý xấu, cũng nên nói ngầm với anh mà không phải làm trò trước nhiều người như vậy. Chuyện này em đừng động vào, anh sẽ xử lý tốt."

Lộ Mạn Hề lo lắng nhìn Kỳ Thừa Hoài, "Em không muốn làm anh khó xử."

"Không ngại khó." Ánh mắt Kỳ Thừa Hoài đạm nhiên nói, "Cha mẹ cô ta cùng cha mẹ anh có giao tình, lại không phải cùng anh. Khi nào thì loại chuyện giao tình này cũng có thể di truyền kế thừa?"

Nghe được anh nói như vậy, Lộ Mạn Hề hoàn toàn yên tâm.

Có đôi khi Kỳ Thừa Hoài lạnh nhạt cũng không phải là một chuyện xấu?

Kỳ Thừa Hoài giơ tay nhìn thoáng qua đồng hồ, thời gian đến rồi. Anh ôm lấy cô một chút, trong mũi gian tràn đầy hương vị chỉ thuộc về cô, bàn tay to rất có quy luật vuốt ve mái tóc dài của cô, thấp giọng nói: "Anh phải đi, mấy ngày nữa lại đến nhìn em."

Lộ Mạn Hề ước gì anh đừng tới, nhưng có đời trước làm kinh nghiệm, cô biết Kỳ Thừa Hoài cũng không thích cô "hiểu chuyện".

Có phải trong đầu óc người này có hố?

Cô làm chim hoàng yến không biết có bao nhiêu săn sóc, cho dù một tháng anh không tới tìm cô cũng không có quan hệ với cô!

Anh còn thường xuyên vì cô hiểu chuyện săn sóc mà câu kinh, này không phải có tật xấu là thì cái gì?

Được, dù sao cô cũng nghĩ kỹ rồi. Lúc này đây, một năm này, cô vẫn là làm việc anh thích đi.

"Mấy ngày?" Lộ Mạn Hề phá lệ hỏi.

Kỳ Thừa Hoài đầu tiên là ngần ra, suýt nữa không thể tin được lỗ tai của chính mình. Phải biết rằng mỗi lần bọn họ tách ra đều sẽ có loại đối thoại này nhưng mà từ trước đến nay cô cũng sẽ không hỏi anh vấn đề này.

Bất quá không thể phủ nhận chính là, bởi vì những lời này của cô mà tâm tình anh rất tốt.

"Em hy vọng là mấy ngày?"

Cô cũng đã cùng rất nhiều người ở màn ảnh lớn sắm qua vai tình lữ, hiện tại chỉ cần đem chính mình nhập vai đến chính xác, cùng Kỳ Thừa Hoài hư tình giả ý cũng không phải việc gì khó.

"Một ngày."

Kỳ Thừa Hoài hẳn là thật sự thật cao hứng, anh cười cả ra tiếng: "Một ngày không được, ba ngày thì thế nào?"

"Trong lòng anh đều đã an bài tốt lại hỏi em làm gì?" Lộ Mạn Hề cũng không có đẩy Kỳ Thừa Hoài ra, cô sợ lời nói cùng ánh mắt của mình không phù

hợp. Cho cô một thời gian đi, làm cô thích ứng tốt một chút. Cô mới xứng được với chức tình nhân.

"Trong lòng anh vốn dĩ an bài là năm ngày, hiện tại ngắn lại thành ba ngày."

"..... Được."

Trước khi Lộ Mạn Hề xuống xe còn không quên làm nũng với Kỷ Thừa Hoài, "Lúc anh đến có thể mang cho em đồ ăn tối không?"

Thế chất của cô kỳ thật là rất khó ăn để béo, chính là mỗi nữ minh tinh đều phải ăn uống điều độ. Quách Đình bình thường không cho cô ăn đồ ăn vặt, chỉ có Kỷ Thừa Hoài đại phát từ bi mua cho cô mua đồ ăn vặt, Quách Đình mới không dám nói cái gì.

Kỷ Thừa Hoài bị cô dễ như trở bàn tay làm cao hứng, đối với yêu cầu hiện tại của cô, đương nhiên là mua mua mua.

"Được, em gửi tin nhắn cho anh, anh kêu trợ lý mua cho em."

"Ừm, anh đi trước đi."

Nhìn theo Kỷ Thừa Hoài lái xe rời khỏi, Lộ Mạn Hề mới chậm rì rì vào thang máy về phòng tiếp tục ngủ bù.

Cô đột nhiên phát hiện, bây giờ cô không còn tận lực cố tình làm Kỷ Thừa Hoài tức giận, không hề bài xích anh. Đây là một cục diện cả hai đều có lợi. Anh cao hứng, cô cũng không khó chịu.

Quả nhiên là đời trước dùng sai biện pháp.

Mới từ thang máy đi ra, Lộ Mạn Hề liền nhìn thấy một người đứng trước cửa phòng mình.

Lúc này ánh sáng ngoài hành lang tương đối yếu. Đến gần mới nhìn thấy, phát hiện người đến là một tiểu diễn viên trong đoàn phim, hình như là mới vừa tốt nghiệp không lâu. Đạo diễn rất thích cổ linh khí trên người cô ấy nên cho cô ấy đóng một vai.

Cô ấy tới tìm cô làm cái gì?

"Mạn Hề tỷ." Thẩm Chanh lấy hết can đảm gọi cô một tiếng, "Em nghe nói bạn trai của chị đến đây phải không?"

Đây là cái vấn đề gì, Lộ Mạn Hề nhũn mảy, tâm tư nữ nhân đối với Kỷ Thừa Hoài có quá nhiều, Thẩm Chanh này chẳng lẽ cũng nằm trong số đó.

"Ừ." Tuy rằng từ đầu đến cuối cô đều không cảm thấy mình với Kỷ Thừa Hoài là quan hệ yêu đương. Bất quá đối với người khác vẫn luôn là muốn nói cho dễ nghe một chút. Vấn đề này thật sự không có phù nhận sự tất yếu.

Thẩm Chanh cư nhiên vui vẻ nở nụ cười, "Mạn Hề tỷ, chị thật sự có bạn trai đúng không!"

Lộ Mạn Hề càng ngày càng không rõ ràng rốt cuộc cô ấy đến đây là vì cái gì.

Muốn nói là có ý tứ đối với Kỷ Thừa Hoài cũng không đúng, này nhìn cũng không giống.

Rốt cuộc cô ấy muốn làm cái gì?

Thẩm Chanh vui vẻ đến thiếu chút nữa muốn nhảy lên, "Cho nên, Tranh ca không phải bạn trai chị, hai người không có khả năng ở bên nhau đúng không?!"

Cô ấy nói xong câu đó, Lộ Mạn Hề mới hiểu dụng ý của cô nàng khi đến đây, xem ra là cô gái mê Lôi Tranh?

Cô nghiêm túc gật gù đầu, "Chúng tôi căn bản không có ở bên nhau, đừng lộn xộn CP nha."

Thẩm Chanh từ túi vải của mình lấy ra một hộp sữa bò nóng đưa cho Lộ Mạn Hề, cao hứng đến khom lưng cúi đầu, "Em đã biết em đã biết, cho nên em có tư cách theo đuổi Tranh ca đúng không."

Thẳng đến lúc Thẩm Chanh rời đi, Lộ Mạn Hề vẫn như là lọt vào trong sương mù.

Bất quá cô vẫn thật hâm mộ Thẩm Chanh đơn giản, nghĩ thích liền đi thích, muốn theo đuổi liền theo đuổi.

Sống được theo thích ý lại đơn giản, dù cho bị người cự tuyệt, cái loại khổ sở này cũng là chân thật.

Cô đã quên thích một người là cái cảm giác gì rồi.

Lộ Mạn Hề nhớ tới người nào đó trong ký ức sâu thẳm, hoảng hốt một trận.

Đã thật lâu thật lâu không có suy nghĩ những chuyện cũ đó. Hiện tại lại hiện lên, cho rằng đã quên, lại vẫn cứ rõ ràng như thế.

Kỷ Thừa Hoài vừa đến công ty, còn chưa kịp mở máy tính xử lý chính sự, thư ký đã thấp thòm đi vào.

"Kỷ tổng, có hai người tới tìm ngài, không có hẹn trước, nhưng bọn họ nói là bằng hữu của ngài." Thư ký rất sợ Kỷ Thừa Hoài, nói chuyện cũng thật cẩn thận.

Vốn dĩ giống loại tình huống này, cô sẽ trực tiếp gọi điện thoại hỏi, nhưng hai người nói lại không giống nhau, một người nói là bằng hữu, một người nói là trưởng bối của Kỷ Thừa Hoài làm thư ký cũng không dám làm theo chủ ý, đành phải căng da đầu đến đây xin chỉ thị.

"Đúng rồi, Kỷ tổng, họ có nói bọn họ họ Chu."

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Kỷ Thừa Hoài kinh ngạc, không nghĩ tới Lộ Mạn Hề cư nhiên đoán trước được chuẩn như vậy, ba mẹ Chu Chi thật sự đã tìm tới cửa.

Tuy rằng anh không muốn nhìn thấy bọn họ, nhưng vẫn là đến suy xét đến cha mẹ, bất quá cũng chỉ có thể làm đến đây mà thôi.

Kỷ thật anh đối một nhà ba người Chu gia cũng chưa có ấn tượng gì mà chỉ biết vợ chồng Chu gia cùng ba mẹ quan hệ không tồi, trước kia lui tới cũng rất nhiều. Bất quá khi còn nhỏ ông bà khỏe mạnh, đối với anh rất nghiêm khắc, mỗi lần ba mẹ cùng ba người Chu đi ra ngoài chơi, anh đều phải học tập. Cho nên nghiêm chỉnh mà nói, anh cùng Chu gia ở chung cũng không nhiều.

Nguyên nhân chính là như vậy, vì thế mà anh không cần suy xét cái gọi là tình nghĩa trong quá khứ, căn bản là bởi vì không có.

Kỷ Thừa Hoài trầm tư trong chốc lát, gật gật đầu, "Kêu bọn họ vào phòng họp chờ."

Bí thư tuân lệnh vội vàng đi ra ngoài.

Kỷ Thừa Hoài mở ra máy tính, xử lý mấy email khẩn cấp. Một lúc sau mới đứng dậy đi về phòng họp.

Cùng lúc đó, vợ chồng Chu gia đang lo sợ bất an, không rõ vì sao Kỷ Thừa Hoài bằng lòng gặp bọn họ, lại để bọn họ ở trong phòng hội nghị.

Ba Chu là học giả, ông có lòng tự trọng cực lớn, lúc này đều là vì con gái mới căng da đầu tìm một tiểu bối hỗ trợ, giờ phút này đã như là đứng trên đồng lửa, như ngồi đồng than, không khỏi oán giận vợ, "Tôi đã nói không nên tới, bà xem, bây giờ giống cái gì!"

Mẹ Chu từ lúc bắt đầu đã thấp thòm, trải qua gần nửa giờ chờ đợi cũng biến thành bất mãn, "Đứa nhỏ Thừa Hoài này..... Ai, nếu là ba mẹ nó còn trên đời thì tốt rồi, có khi nào chúng ta sẽ như vậy."

Dù sao cũng là con của bạn cũ, bà không lập trường cũng không cần thiết đi đánh giá tốt xấu.

"Tiểu Chi quá không hiểu chuyện, lần này qua đi, đừng cho nó vào giới giải trí nữa, yên phận đi đọc sách so với cái gì đều lớn hơn, đó không phải là nơi nó nên ở lại." Ba Chu nghĩ nghĩ tức giận nói, "Lúc ấy nếu nghe tôi, không cho nó đi diễn thì bây giờ có phải cái gì cũng không có đúng chưa? Hiện tại thì tốt rồi, tôi bằng bất cứ giá nào cũng phải không thêm đếm xỉa tới gương mặt già này."

"Ông đừng mả hậu pháo, tôi bảo Tiểu Chi đi nhà hàng, chờ vừa lúc mời Thừa Hoài ăn bữa cơm, cho nó nói lời xin lỗi thật tốt. Việc về sau về sau lại nói." Mẹ Chu trừng mắt nhìn ông một cái, hiện tại còn nói này đó là có ý tứ gì, việc cấp bách nên xử lý tốt là việc trước mắt mới đúng.

Kỷ Thừa Hoài đứng ở cửa phòng họp, không quên gõ cửa.

Nghe được tiếng gõ cửa, vợ chồng Chu gia ngồi nghiêm chỉnh, không hề nói chuyện phiếm.

Lúc Kỷ Thừa Hoài tiến vào, vợ chồng Chu gia nhìn anh đến sững sốt một chút. Không nghĩ tới đứa nhỏ năm xưa hiện tại cũng đã lớn thành nam nhân thành thực ôn trọng như thế.

Không nghĩ tới thời gian trôi qua nhanh như vậy.

Ba Chu dẫn đầu đứng dậy, khó nén kích động, "Thừa Hoài, cháu đã lớn như vậy rồi, nhiều năm không gặp như vậy, cháu còn nhớ rõ chứ không?"

Ở trong ấn tượng của Kỷ Thừa Hoài, vợ chồng Chu gia kỳ thật cũng không tồi, bằng không cha mẹ cũng sẽ không có quan hệ tốt với họ.

Chỉ là đáng tiếc, không giáo dục con gái cho tốt.

Kỷ Thừa Hoài bắt tay với ba Chu, lễ phép mà cười cười, "Chú Chu đã lâu không gặp."

Anh lại nhìn về phía mẹ Chu, chào hỏi, "Dì Chu, đã lâu không gặp."

"Thừa Hoài, mấy năm nay cháu có khỏe không?" Mẹ Chu hỏi.

Dù sao cũng là con của bạn cũ, mẹ Chu có tư tâm nhưng khi nhìn thấy Kỷ Thừa Hoài, vẫn cứ có một tia quan tâm.

Kỷ Thừa Hoài tiếp đón bọn họ ngồi xuống, sau đó lại ngồi ở đối diện bọn họ, cười nói: "Không tệ lắm, học được rất nhiều thứ."

Những năm gần đây vợ chồng Chu gia cũng không có cô tình chú ý đến Kỷ thị. Ngày hôm qua hỏi thăm một phen mới biết được vợ chồng Kỷ gia trước sau qua đời, Kỷ Thừa Hoài lấy thiết huyết thủ đoạn thu thập những lão bụng dạ khó lường, nhóm thân thích càng không dám nhúc nhích. Nói ngắn lại, đứa nhỏ này trong thời gian ngắn nhất hoàn toàn cầm quyền Kỷ thị.

Bọn họ lúc này nhìn thấy Kỷ Thừa Hoài mới ý thức được, khả năng sự việc sẽ không thuận lợi như vậy.

Trong miệng Chu Chi Kỷ Thừa Hoài bị phụ nữ có dụng tâm kín đáo lợi dụng càng không có khả năng.

Bất quá tới thì đã tới, vì con gái duy nhất, thế nào cũng phải thử một lần. Đơn giản hàn huyên một lúc, vẫn là Kỷ Thừa Hoài chủ động mở miệng hỏi: "Chú đi lần này lại đây là có chuyện gì sao? Hai người cứ nói đi, có thể làm được cháu khẳng định sẽ đi làm."

Nghe được anh nói như vậy, lại nghĩ đến con gái không hiểu chuyện, ba mẹ Chu liếc nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được khó xử.

Kêu bọn họ cúi đầu đi cầu một tiểu bối, không thể nghi ngờ chính là vứt bỏ mặt mũi. Việc này đối với bọn họ mà nói thì thật sự vô cùng khó chịu.

"Thừa Hoài, ngày hôm qua chúng ta cũng là nghe Tiểu Chi nói mới biết được cháu về nước. Cháu cũng thật là, trở về lại không nói với chúng ta một tiếng." Mẹ Chu dù sao cũng là phụ nữ nên sẽ đối phó dễ hơn ba Chu. "Sắp đến Tết âm lịch rồi, cháu dứt khoát đến nhà của chúng ta ăn tết đi? Ở một mình cũng quá cô đơn rồi."

Cách Tết âm lịch không còn mấy ngày, cho nên việc công ty đặc biệt nhiều.

Kỷ Thừa Hoài lắc lắc đầu, "Cháu không phải ăn tết một mình cho nên sẽ không đi quấy rầy."

Mẹ Chu vừa nghe liền hỏi: "Là có bạn gái sao?"

"Vâng." Kỷ Thừa Hoài gật đầu.

Mẹ Chu biết con gái ôm tâm tư gì, bà không tán đồng, cũng sẽ không cho phép con gái đi làm việc không đạo đức ấy, "Bên cạnh cháu hiện tại có người chiếu cố, tin tưởng ba mẹ cháu cũng có thể yên tâm."

Kỷ Thừa Hoài cong cong môi, không nói gì.

Trải qua lâu như vậy rồi cuộc khi nào mới tiến vào vấn đề chính đây. Anh nhìn thoáng qua đồng hồ, làm ra động tác như vậy, kỳ thật là nhắc nhở vợ chồng Chu gia rằng anh rất bận, thời gian nói chuyện phiếm ôn chuyện cũng không nhiều.

"Thừa Hoài, giữa trưa cháu có rảnh không? Chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm đi?"

Mẹ Chu vội vàng nói.

Lúc này không phải thời cơ nói chuyện chính, lúc ăn cơm tương đối nhẹ nhàng, kêu con gái nói lời xin lỗi, sự việc liền dễ nói chuyện.

Kỷ Thừa Hoài lại xin lỗi nói: "Thật xin lỗi chú dì, cuối năm việc nhiều, giữa trưa cháu còn có mấy cái video hội nghị, không có thời gian cùng nhau ăn cơm. Nếu không lần khác đi, lần tới có thời gian cháu mời mọi người ăn cơm."

Lần tới, ai biết lần tới là khi nào.

Có khả năng một tháng sau, cũng có khả năng là một năm sau.

Ba Chu nghe xong lời này mới chậm rãi mở miệng, "Thừa Hoài, chúng ta ở đây lại chậm trễ của cháu vài phút nữa. Ngày hôm qua Tiểu Chi đã cùng chúng ta nói chuyện, nó đã làm sai chuyện, chú trở về khẳng định sẽ phải giáo huấn lại nó cho tốt. Đứa nhỏ này quá mức tùy hứng, ở bên ngoài cũng không biết thu liễm, có cái gì nói cái đó. Nói dễ nghe đi chính là tính tình ngang thẳng, nói khó nghe chính là không có đầu óc. Chỉ là chúng ta làm cha mẹ, chung quy vẫn là đến giúp con cái một phen, chung quy là không thể nhìn nó có hại."

Kỷ Thừa Hoài không lên tiếng, chờ đợi bên dưới.

"Nó là người không có gì loanh quanh lòng vòng, nhận ra cháu liền kích động đến hồng rồi. Thừa Hoài cháu cũng biết, nhà của chúng ta chỉ có một đứa con gái là nó, từ nhỏ đã coi cháu như anh trai mà đối đãi, Tiểu Chi chính là đặc biệt bệnh vực người của mình, không thể để bên cạnh người của mình có hại. Nó cho rằng cháu bị người lừa, trong lòng liên sốt ruột, trong khoảng thời gian ngắn cũng không suy xét nhiều như vậy. Bất quá chúng ta cũng không

phải vì nó giải vây, làm sai chính là làm sai, mặc kệ điểm xuất phát là cái gì, đều không phải lý do."

Mẹ Chu nói xong một lúc lâu, lúc này mới thật cẩn thận nhìn Kỷ Thừa Hoài, "Thừa Hoài, nó đắc tội cháu còn có bạn gái của cháu, chú đi xin lỗi."

Nói tới đây, hai vợ chồng đều đứng lên, phải đối với Kỷ Thừa Hoài khom lưng xin lỗi.

Kỷ Thừa Hoài không nhanh không chậm đứng lên, làm bộ làm tịch ngăn bọn họ lại, "Này mà nói có cái gì đâu, bạn gái cháu tương đối thiện lương rộng lượng, việc này chúng cháu cũng không để trong lòng, chú đi thật sự không cần phải như vậy."

Ba Chu mặt đỏ bừng, hoàn toàn là xấu hổ.

Ý tứ phía dưới ông cũng ngại ngại nói ra.

Chỉ có thể để mẹ Chu mặt dày thêm một chút làm thay. Mẹ Chu khẽ cắn môi, dứt khoát bất cứ giá nào, dù sao mặt mũi đã sớm đã không có, "Thừa Hoài, các cháu rộng lượng không cùng đứa nhỏ này so đo, nhưng người khác có thể đâu? Dì nghe nói Tiểu Chi còn đắc tội với một người là Lôi tiên sinh, người nọ có thể sẽ tìm Tiểu Chi gây phiền toái hay không? Chúng ta cũng không nói được, chỉ là Thừa Hoài, Tiểu Chi nó không có ý xấu, chúng ta về sau cũng sẽ không cho nó lại đi vào giới giải trí nhiều thị phi, qua một thời gian sẽ đưa nó xuất ngoại, chỉ là....."

Lời nói đã nói đến đây, tuy rằng chưa nói đến quá minh bạch, nhưng ý tứ đã biểu đạt rõ ràng. Chính là hy vọng Kỷ Thừa Hoài có thể hỗ trợ, ít nhất muốn làm cho Lôi Tranh kiêng kị, làm cho hắn ta không dám tìm tới Chu Chi gây phiền toái.

Nhà bọn họ là dòng dõi thư hương, không có nhân mạch cứng, chỉ có thể trông cậy vào Kỷ Thừa Hoài.

Việc này mà nói đối với Kỷ Thừa Hoài bất quá chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì, ba mẹ Chu đều tin tưởng Kỷ Thừa Hoài sẽ nể mặt ba mẹ mình sẽ giúp việc này.

Trầm mặc ngắn ngủi, Kỷ Thừa Hoài trầm giọng nói: "Chú dì, không phải cháu không muốn hỗ trợ, chỉ là bạn gái cháu cùng Lôi Tranh cũng coi như là bằng hữu, Chu Chi làm loạn như vậy, đã làm hai người thật xấu hổ, người trong đoàn phim còn không biết sẽ truyền ra cái gì. Thật không dám dấu điểm chú dì, có khả năng Chu Chi cùng hai người nói tương đối uyển chuyển, lúc ấy có rất nhiều người đoàn phim, cô ấy làm cháu cùng bạn gái của cháu đều thật mất mặt, chúng cháu không so đo, là bởi vì cô ấy là con gái chú dì, nhưng chúng cháu không thể đi cảnh cáo Lôi Tranh, hẳn rồi cuộc cũng coi như được coi là bằng hữu của chúng cháu."

Lời này vừa ra, trong lòng ba mẹ Chu liền trầm xuống.

"Chú dì, thứ cho cháu nói thẳng, Chu Chi đã thành niên, bạn gái cháu cùng cô ấy cũng lớn như nhau, cô ấy hẳn là nên phụ trách với mỗi tiếng nói cử động của mình. Bất quá hai người yên tâm, Lôi Tranh bên kia cháu sẽ đề ý, hẳn sẽ không dám làm đến quá phận."

Ba Chu mặt mũi trắng bệch, lại muốn nói gì, "Thừa Hoài....."

"Dì, lần này bạn gái cháu bị ủy khuất, cháu thực tức giận, bởi vì Chu Chi là con gái hai người cháu mới không đi so đo."

Anh đương nhiên có thể ngăn cản Lôi Tranh, nhưng anh không làm.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Ba mẹ Chu biết có nói gì đi chăng nữa thì cũng không được đáp án vừa lòng liền tạm biệt Kỷ Thừa Hoài rời đi.

Trong lòng vẫn biết Kỷ Thừa Hoài cũng không làm sai cái gì, chỉ là lúc này, mẹ Chu vẫn cứ nhịn không được giận chó đánh mèo, bà quay đầu lại nhìn thoáng qua công ty rộng rãi khí thế. "Thừa Hoài không khỏi quá..... Việc này với nó mà nói căn bản không phải chuyện lớn, người đi trà lạnh, hôm nay tôi xem như là đã cảm nhận được."

Nếu vợ chồng Kỷ thị còn ở đó thì sự tình tuyệt đối không có khả năng là kết quả này.

Ba Chu cả đời thanh cao, hiện giờ vì con gái mà tới cầu một tiểu bối đã là cực hạn, hiện tại nghe vợ nói như vậy, ông xụ mặt giận mắng: "Bà nói gì vậy, lời của Thừa Hoài không có sai, là Tiểu Chi ở bên ngoài quá vô pháp vô thiên, cho rằng ai đều sẽ đến nhường nó, con mắt dạy là lỗi của ba, lúc này nó cũng nên chịu áp chế!"

"Mặc kệ nói như thế nào, Thừa Hoài cũng nói sẽ không cho Lôi tiên sinh kia được quá phận, hôm nay đến đây một chuyến vẫn có hiệu quả. Lão Chu, hiện tại nói lại nhiều cũng vô dụng, về sau chúng ta có khi rất khó gặp lại Thừa Hoài." Mẹ Chu thở dài một hơi, "Đứa nhỏ này từ bé đến lớn tính tình vẫn quá dè dặt lạnh nhạt như vậy."

"Người ta không hỗ trợ bà liền nói quái dị lạnh nhạt?" Ba Chu giận trừng mắt một cái, "Khó trách Tiểu Chi trưởng thành lại có tính tình như thế, hơn phân nửa là do bà."

Hai vợ chồng bởi vì vấn đề giáo dục con gái mà suýt nữa ở cửa lớn Kỳ thị âm ỉ lên.

Văn phòng của Kỳ Thừa Hoài ở tầng 22, anh đứng trước cửa sổ sát đất nhìn phía dưới hết thảy đều thật nhỏ bé.

Anh chán ghét cái gọi là ân tình lui tới, Chu Chi nhất định phải trả giá đắt vì cô ta vô tri ngu xuẩn. Cho dù hôm nay cha mẹ anh còn sống thì anh vẫn là sẽ làm ra quyết định như vậy.

Ở trong lòng cha mẹ, con cái vô luận làm cái gì tựa hồ đều mang theo lự kính, tự động mỹ hóa. Chỉ sợ tại nhà vợ chồng Chu gia nhìn ra, Chu Chi bất quá chỉ là có điểm tùy hứng, không lựa lời một chút, bọn họ tuyệt đối sẽ không thừa nhận con gái họ ngu xuẩn ác độc.

Trừ phi có năng lực bảo vệ con cái cả đời không chịu suy sụp cùng ủy khuất, bằng không nuôi con gái thành bộ dáng này, có thể trách được ai đây.

Nhìn đến vợ chồng Chu gia như vậy, Kỳ Thừa Hoài càng đau lòng vì Lộ Mạn Hề.

Cô tuy rằng có cha mẹ nhưng còn không bằng khi không có, tính cách cô đơn, có thể nói như là một mình lẻ loi chân chính.

Bởi vì một người râu ria làm Mạn Hề chịu ủy khuất, loại sự tình này Kỳ Thừa Hoài tuyệt đối sẽ không làm.

Về phần Lôi Tranh, anh tin tưởng trải qua chuyện năm đó, hẳn sẽ không dám có bất luận ý tứ gì không an phận với Mạn Hề. Lúc này đây đoàn đội Lôi Tranh muốn tiến hành trả thù Chu Chi, anh sẽ không ngăn.

Chu Chi tỉ mỉ trang điểm một phen, ngồi ở nhà hàng đã hấp dẫn không ít tỉ lệ quay đầu. Cô ta tin tưởng chỉ cần Kỳ Thừa Hoài nguyện ý cùng cô ta tiếp xúc, anh nhất định sẽ phát hiện cô ta so với Lộ Mạn Hề mạnh hơn rất nhiều.

Cô ta ở toilet chỉnh lại trang điểm, lại đánh son môi, nhìn chính mình trong gương, cô ta mới vừa lòng.

Chuyện này đối với cô ta mà nói, khả năng cũng không phải chuyện xấu.

Lộ Mạn Hề lợi hại như thế nào, cô ta tin tưởng Kỳ Thừa Hoài vẫn sẽ nghe ba mẹ mình nói. Dù sao quan hệ giữa ba mẹ mình với chú Kỳ di Kỳ cũng tốt như vậy.

Cô ta một lần nữa trở lại chỗ ngồi, trong chốc lát ba mẹ Chu đã tới.

Chu Chi lộ đầu ra nhìn, không có nhìn thấy thân ảnh Kỳ Thừa Hoài, biểu tình cũng hoảng loạn, "Ba mẹ, anh Thừa Hoài như thế nào lại không tới? Là công việc bận quá sao?"

Bộ dáng này của con gái vừa thấy liền biết có tâm tư với Kỳ Thừa Hoài.

Mẹ Chu đem túi xách đặt lên bàn, nhìn con gái, thở dài một hơi thật sâu, "Tiểu Chi, lúc này con cũng phải nghe lời, không thể giống như trước kia....."

Lời nói còn chưa nói xong thì đã bị Chu Chi đánh gãy, "Mẹ! Anh Thừa Hoài đâu, anh ấy như thế nào lại không tới, có phải hai người căn bản không đi Kỳ thị?"

Chu Chi càng nói càng cảm thấy việc này chính là như vậy, lúc này mở miệng liền mang theo chút chất vấn còn có ý oán giận, "Ba mẹ, con biết mặt mũi hai người quan trọng nhất, so với con còn quan trọng hơn, từ nhỏ đến lớn cứ như vậy, hai người hiện tại là chê con làm việc mất mặt đi?"

"Câm miệng!" Ba Chu không thể nhịn được nữa, "Chúng ta mới từ Kỳ thị trở về, Tiểu Chi, đều là người hơn 20 tuổi, nên vì hành vi của mình mà phụ trách!"

Mẹ Chu bị con gái nói một hồi, ngực đau, nửa ngày đều là nói không ra lời.

"Anh Thừa Hoài nói như thế nào, con không tin anh ấy không có phản ứng gì!" Chu Chi hiện tại giống như lâm vào si ngốc.

Mẹ Chu có thể đoán được con gái có tâm tư gì, vốn dĩ mới từ Kỳ thị ra, đối với Kỳ Thừa Hoài còn có chút tức giận, lúc này nhìn bộ dáng con gái, bà cũng không khỏi thương tâm lại còn có kinh hoàng. Từ khi nào con gái đáng yêu của bà biến thành như hiện tại, bộ dáng ngang ngược vô lý?

"Tiểu Chi, Kỳ Thừa Hoài có bạn gái, hơn nữa lúc này đây nó cũng nói rất rõ ràng, bọn họ không cùng con so đo, nhưng Lôi Tranh có thể so đo hay không, bọn họ còn quản không được." Mẹ Chu bình tĩnh chết lặng nói, "Mẹ nhìn Kỳ Thừa Hoài đối với bạn gái nó không phải là để bụng bình thường, con phải thu lại những tâm tư không nên có đó đi."

Chu Chi mờ mịt nhìn mẹ.

Cách giao thừa chỉ còn có hơn một tuần lễ, cho dù hiện tại tăng ca thêm giờ, cũng rất khó có thể đóng máy trước khi ăn tết.

Toàn bộ đoàn phim, cho dù là đạo diễn, cũng không khỏi nóng lòng về nhà.

Sau khi đạo diễn thương lượng xong, quyết định thả ba ngày nghỉ, bắt đầu từ giao thừa, ngày thứ ba đi làm trở lại.

Năm vừa rồi ăn tết, Lộ Mạn Hề là với Kỳ Thừa Hoài còn có ba mẹ cùng nhau ăn tết, năm nay còn không biết an bài như thế nào, nhưng nếu cô đã nói ra những lời kia, muốn cùng cha mẹ phân rõ giới hạn, hiện tại tự nhiên không có khả năng tự và mặt.

Bắt đầu từ ngày hôm qua, mẹ Lộ đã không ngừng gửi tin nhắn qua WeChat cho cô, còn gọi điện thoại cho Quách Đình.

Kết thúc một ngày quay, Lộ Mạn Hề nằm ở trên giường nghỉ ngơi, Quách Đình ở trong phòng chờ chờ trong chốc lát một lúc mới nói: "Mạn Hề, năm nay em an bài ăn tết như thế nào?"

"Mẹ em lại gọi điện thoại cho chị?" Lộ Mạn Hề hỏi ngược lại.

Quách Đình bất đắc dĩ gật gật đầu, "Bà kêu chị bảo em, giữa người thân với nhau không có cách dè chừng, bây giờ ăn tết người một nhà muốn đoàn viên, hy vọng em có thể trở về."

"Chị, mấy năm nay em như thế nào trong mắt chị đều nhìn thấy, bọn họ căn bản là không coi em như con gái mà đối đãi, hiện giờ bám lấy em như vậy, bất quá là sợ về sau không ai cho bọn họ như máy ATM để dùng. Em cảm thấy em đã làm được đủ tốt." Lộ Mạn Hề nghiêm túc mà nói, "Em cho bọn họ ở một phòng giá trị bao nhiêu tiền chị cũng biết, đó là cái có người phấn đấu cả đời cũng không chiếm được. Chị, không cần đáng thương cho bọn họ, bọn họ sống còn khá hơn đại đa số người trên thế giới."

Kinh nghiệm đời trước nói cho cô biết, đối đãi người tất yếu, thật sự không thể nhân từ nương tay, cho dù người này là ba mẹ của mình.

Không có duyên với cha mẹ không quan trọng, sợ nhất chính là đau khổ đi cầu duyên phận.

Quách Đình ừ một tiếng: "Em để lại cho bọn họ phòng ở, cũng đủ cho bọn họ giàu có cả đời."

Thấy không khí ngưng trọng, Quách Đình thoải mái mà nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, mẹ chị nói, năm nay ăn tết ở nhà chị, nên em sẽ không cự tuyệt chứ?"

Lộ Mạn Hề tự giễu cười, "Chị cho rằng đây là cái em có thể làm chứ?"

Ở nơi nào ăn tết, cùng người nào ăn tết, trước nay đều không phải cô định đoạt.

Cô tin tưởng Kỳ Thừa Hoài đã an bài tốt, cô chỉ cần ngoan ngoãn mà đi theo anh là được.

Quách Đình cười nhạo một tiếng, "Kỳ tiên sinh khẳng định mang em ra ngoài chơi. Được, chị sẽ nói với mẹ, năm nay bà làm không ít lap xuong, lần này em có có lộc ăn."

Mẹ Quách làm lap xuong, ngay cả người kén ăn như Kỳ Thừa Hoài đều khen không dứt miệng.

Sau khi Quách Đình rời khỏi, điện thoại Lộ Mạn Hề vang lên, là Kỳ Thừa Hoài gọi đến.

Anh thật là véo chuẩn thời gian.

Lộ Mạn Hề tiếp, mở miệng nói câu đầu tiên chính là: "Em phải ngủ."

Kỳ Thừa Hoài ngồi trên xe, màn đêm buông xuống, mùa đông trên đường chỉ có vài người, con đường hai bên đều treo lên đèn lồng màu đỏ vui mừng, biểu thị cái ngày lễ long trọng nhất quốc gia sắp đến.

Cô đây là đang oán giận anh điện thoại tới quá trễ sao?

"Mượn em năm phút." Kỳ Thừa Hoài vốn dĩ không tính nói với Lộ Mạn Hề chuyện hôm nay phát sinh, anh cảm thấy những việc này không nên chiếm cứ tinh thần cô, đây không phải việc cô nên nhọc lòng.

Chỉ là khoảng thời gian trước lời cô nói cứ ở bên tai đứng giờ vang lên.

Có lẽ giữa bọn họ hẳn là phải thăng thấn thành khẩn hơn một chút?

Giống các cặp đôi khác, báo cáo hành trình của nhau.

Phụ nữ luôn là đối với loại chuyện này phá lệ để ý, bất quá nếu cô muốn hiểu biết anh mỗi ngày đang làm cái gì, anh sẽ làm theo. Kỳ Thừa Hoài nghĩ nghĩ, nói: "Em nói không sai, hôm nay ba mẹ Chu Chỉ đã tìm tới cửa."

Lộ Mạn Hề vốn dĩ mơ màng sắp ngủ, nghe được lời này, tinh thần lập tức tỉnh táo.

Chu Chi thật đúng là như cô sở liệu dọn ra cha mẹ, không biết chiều này dùng được hay không dùng được đây!

Cô ngồi ngay ngắn, một đôi mắt to tràn đầy tò mò, "Thật sự nha? Sau đó thì sao?"

Nghe trong thanh âm của cô tràn đầy sức sống, Kỷ Thừa Hoài thấp thỏm mà nở nụ cười, "Em thật sự rất bất quá!"

"Đừng nói nữa." Lộ Mạn Hề hừ một tiếng.

"Anh nói. Bọn họ hy vọng anh cảnh cáo Lôi Tranh một chút." Kỷ Thừa Hoài cảm thấy không thể tưởng tượng, anh không phải người lo chuyện bao đồng, vợ chồng Chu gia như thế nào lại không biết xấu hổ tìm tới, yêu cầu anh đi can thiệp việc của Lôi Tranh, chỉ sợ phương diện này Chu Chi cũng có chút tích.

Lộ Mạn Hề tuy rằng đoán trước được bọn họ sẽ tìm Kỷ Thừa Hoài, nhưng chân chính nghe được vẫn là không khỏi ngạc nhiên.

Chu Chi đắc tội Lôi Tranh, chẳng lẽ còn không cho Lôi Tranh trả thù lại?

Đây là cái mạch nào gì?

Lộ Mạn Hề càng tò mò là kết quả, "Anh đáp ứng rồi sao?"

Lấy hiểu biết của cô với Kỷ Thừa Hoài, hẳn là anh sẽ không đáp ứng. Bất quá loại việc này cũng không chắc, dù sao ba mẹ Chu Chi cùng ba mẹ anh là bạn tốt, này không nhìn mặt tăng còn phải nhìn mặt Phật đây.

Nếu là Kỷ Thừa Hoài đáp ứng rồi thì thật là đủ ghen ghét.

Không biết có phải hôm nay quan hệ quá mức bận rộn hay không. Thanh âm thanh lãnh của Kỷ Thừa Hoài giờ phút này hơi có vẻ khàn khàn, "Nếu là đáp ứng rồi, chỉ sợ sẽ bị sư tử Hà Đông rống gia đình không yên."

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Cuộc điện thoại này làm Lộ Mạn Hề lâm vào trầm mặc.

Đời trước lúc tâm tình Kỷ Thừa Hoài tốt cũng sẽ nói loại lời này, nhưng mỗi lần cô sẽ không đáp lại dù cho bất luận là cái gì.

Dần dà, anh cũng không nói nữa.

Hiện tại lại lần nữa nghe được anh trêu chọc, Lộ Mạn Hề thế nhưng lại có một loại cảm giác dường như đã có mấy đời.

Kỷ Thừa Hoài không nghe được câu trả lời, cho rằng cô hiểu lầm ý tứ của mình, vội vàng giải thích: "Anh tự nhiên sẽ không đáp ứng, Chu Chi nên vì hành vi của mình mà trả giá lớn, chỉ cần Lôi Tranh không làm quá phận, anh sẽ không quản."

Chẳng lẽ quan hệ giữa bọn họ còn phải giống đời trước?

Không phải nói muốn yên phận làm chim hoàng yến cho tốt hay sao?

Nếu quan hệ giữa bọn họ tốt hơn một chút thì sự khồng chế của Kỷ Thừa Hoài với cô cũng sẽ thả lỏng, việc này đối với cô mà nói là chuyện tốt.

Lộ Mạn Hề ấp úm một chút, làm ngơ khí của mình mang theo ý vị làm nũng, "Sư tử Hà Đông buồn ngủ, không muốn cùng anh nói chuyện nữa."

Kỷ Thừa Hoài trở mặt, ngay sau đó phản ứng lại, khó nén sung sướng, "Được, em ngủ đi, đắp chăn đàng hoàng, cẩn thận cảm mạo."

Mặc kệ thế nào, hành động này của Lộ Mạn Hề đã làm Kỷ Thừa Hoài cao hứng, nếu anh giúp Chu Chi lúc này, tâm tình của cô khẳng định sẽ không xong.

Đương nhiên từ chuyện này cũng có thể nhìn ra một chút, Kỷ Thừa Hoài cũng không phải một người nhớ tình cũ, bằng hữu tốt của ba mẹ đã qua đời, anh cũng có thể không nề mặt mũi.

Lộ Mạn Hề vui mừng đồng thời cũng khó tránh khỏi sẽ kinh hoàng. Nếu có một ngày, Kỷ Thừa Hoài tìm được chân ái, chán ghét cô, cái gọi là tình cũ anh hẳn cũng sẽ không để ở trong mắt đi?

Tuy rằng nói cô là người rất tự giác, một khi anh buông tha cô, cô tuyệt đối sẽ trốn đến rất xa, nhưng lòng ghen ghét của phụ nữ ai có thể khống chế, nếu là ngồi ở trong nhà mà nỗi cũng có thể rơi trên người cô thì làm sao bây giờ?

Nhiều năm như vậy, lần đầu tiên Lộ Mạn Hề không chờ mong chân ái của Kỷ Thừa Hoài xuất hiện.

Nếu chân ái của anh là người thiện lương thì còn dễ nói, nếu là như Chu Chỉ thì thật sự rất đáng buồn.

Nội tâm Lộ Mạn Hề vô cùng mâu thuẫn tất đên.

Hiện tại cô cầu nguyện thêm một điều, cầu nguyện chân ái của Kỷ Thừa Hoài là chân thiện mỹ.

Lại đem tình huống này đặt ở hậu cung kịch, cô chính là sủng phi tám bia đỡ đạn, mở màn nhận hết sủng ái, kết quả nữ chủ xuất hiện, sủng phi cũng tiến vào *lãnh com hộp*[1].

Lãnh com hộp[1]: ý nói một nhân vật trong câu chuyện biến mất hoặc vì nguyên nhân nào đó mà từ vong, xuống đài. Lúc quay phim, khi một diễn viên hết vai sẽ được lãnh thù lao và com hộp.[Nguồn google]

Lộ Mạn Hề ngủ không yên, từ dưới gối lấy điện thoại ra, kiểm tra số dư trong tài khoản của mình.

Mấy năm nay không tính tiền của Kỷ Thừa Hoài cho, chỉ tính thù lao đóng phim còn có phí người đại diện, cộng lại cũng đủ cho cô tiêu xài mấy đời.

Cô nghĩ kỹ rồi, chờ Kỷ Thừa Hoài tìm được chân ái, ngay lập tức cô sẽ ra nước ngoài, tuyệt không làm bia đỡ đạn chướng mắt.

Bất quá, lại nói lại, Kỷ Thừa Hoài có tìm được chân ái của mình không?

Nghĩ đến một năm sau Kỷ Thừa Hoài không biết vì nguyên nhân gì mà chết, lòng Lộ Mạn Hề liền trầm xuống, cô không thèm cái tài sản gì của anh nhưng một người sinh hoạt nhiều năm với mình như vậy, khả năng không bao lâu sẽ chết, chỉ là ngẫm lại sẽ khó tránh khỏi khó chịu.

Được rồi, hai người bọn họ cũng không thiếu nợ nhau, một năm này khiến cho anh tận lực vui vẻ một chút đi.

Đây là việc duy nhất mà cô có thể làm.

Mặt khác bên kia sau khi tắt điện thoại, Kỷ Thừa Hoài vô cùng trịnh trọng mở thông tin ra sửa chữa Lộ Mạn Hề thành "Su tử Hà Đông".

Nghĩ nghĩ, anh lại đem tên trên WeChat sửa lại.

Làm diễn viên nhất sợ hãi mùa chính là giữa hè cùng trời đông giá rét.

Mùa hè quay phim đô thị còn tốt, nếu là quay phim cổ trang, ăn mặc diễn phục thật dày, tư vị bị cảm nắng cũng không quá khó chịu.

Trời đông giá rét lạnh thấu xương, lúc đóng phim cũng là khảo nghiệm lực ý chí của con người.

Sáng sớm tinh mơ, trời vẫn còn tờ mờ sáng, đoàn phim đã bắt đầu quay. Lộ Mạn Hề vì lên tinh thần một chút, buổi sáng đều dùng nước lạnh rửa mặt, mới vừa hóa trang tốt, mặc cổ trang vào, nhìn thoáng qua nhóm nhân viên công tác bận rộn, trên mặt toàn là buồn ngủ.

Nữ vai phụ là người tính tình ngay thẳng, cô cùng Lộ Mạn Hề ở cùng một phòng hóa trang. Lúc này thấy đạo diễn không ở đây liền bắt đầu nôn mửa, "Cái này cả nước đều thống nhất bảy ngày nghỉ mà chúng ta lại cứ nhiên chỉ có ba ngày nghỉ, tôi ngồi máy bay về nhà một đi một về đều vội trong một ngày, cũng chỉ có thể ngủ ở nhà hai ngày, thật là..... diễn viên mới là nghề nghiệp khó khăn nhất trên thế giới!"

"Nên thấy thỏa mãn." Người đại diện của cô ấy tròn mắt trắng, "Nghe nói đoàn phim cách vách kia cũng chỉ được nghỉ có một ngày đêm giao thừa."

"Về sau nếu ai nói diễn viên kiếm tiền dễ dàng, tôi có thể đánh chết hắn."

"Tiền khó kiếm, phân khó ăn."

Hai người kia một đi một về, làm cho Lộ Mạn Hề cười ha ha.

Cái này trong hội khác không nói, ít nhất tất cả mọi người đều có thể duy trì mặt ngoài hài hòa.

Nữ vai phụ cô cũng rất thích, tính tình ngay thẳng, không nhiều tâm tư xấu, hai người cũng có thể trò chuyện một chỗ đi.

Hai người tuổi tương đương, chẳng qua tư lịch kém nhau điểm lớn, nữ vai phụ cũng ngượng ngùng gọi chị đối với người còn nhỏ hơn mình mấy tháng, "Mạn Hề, cô sẽ làm gì vào ngày lễ?"

Lộ Mạn Hề hướng cô cười, "Ngủ."

"Ha ha ha ha! Chờ bộ phim này đóng máy, tôi muốn ngủ ba ngày ba đêm!"

Đối diễn viên mà nói, xa xỉ nhất là hưởng thụ việc ngủ đến tự tình.

Diễn viên khó khăn, sinh hoạt người đại diện cũng sẽ không tốt ở chỗ nào.

Hôm nay quay cảnh này có thể nói là nước ngọt quan trọng, Lộ Mạn Hề chỉ là áp ủ cảm xúc cũng mất mấy ngày.

Cô thật sự không muốn để lại cái tiếc nuối nào, đòi trước 《Phượng Tê Ngô》 thuận lợi phát sóng, hơn nữa ratings dẫn đầu, nhiệt độ thảo luận trên mạng cao mãi không hạ, khán giả cũng không phải đồ ngốc, giai đoạn trước kỹ thuật diễn của cô được tán thành, tới hậu kỳ hoàn toàn lại theo không kịp, thậm chí một lần bị nam chính Lôi Tranh kéo đi. Tuy rằng tổng thể mà nói, biểu hiện của cô đã tính không tồi, nhưng chỉ có người trong nghề với chính cô mới biết được, cô không có phát huy được trình độ mà cô nên có.

Nếu nói vốn dĩ đã không được, vậy thì còn có thể thân nhiên tiếp thu, nhưng máu chốt là, cô có năng lực này, lại không có phát huy hết.

Hiện tại cơ hội lại tới một lần nữa, cô thực sự không muốn để lại bất kỳ sự tiếc nuối nào nữa.

Nữ chính cùng nam chính thật sự quyết liệt.

Không giống với các bộ phim trước đó, tình yêu của nam nữ chính tất nhiên là viên mãn, lại hoặc là nói là tràn ngập năng lượng nhưng bộ này không giống. Nam chính giai đoạn trước cùng nữ chính nắm tay cùng chiến, chờ hết thấy kết thúc tất cả, sau khi vị trí của nam chính đã ổn, hai người lại không thể tránh khỏi lâm vào trong nghi kỵ, phân đoạn nam chính cùng nữ chính phần hậu kỳ đánh cờ mới là đoạn xuất sắc nhất trong bộ phim.

Khả năng đây chính là đáng về của tình yêu nên có.

Vận mệnh đã sắp đặt là tình nhân, cũng là đối thủ hung ác nhất.

Trong cung điện lạnh băng, Hoa Huyền một thân bạch xiêm y màu nguyệt bạch, trên đầu chỉ đơn giản là trâm ngọc làm trang trí. Nàng chậm rãi đi đến bên người Tề Hoàng. Hai người đã từng yêu nhau như vậy, hiện giờ vượt qua đủ loại khó khăn, rõ ràng dựa vào cùng nhau, tâm lại càng ngày càng xa. Sắc mặt Hoa Huyền thong dong mà đem chính đầu tóc mình cùng tóc của hắn tết cùng một chỗ, nhất cử động này của nàng làm Tề Hoàng nhớ lại ngày xưa ân ái, sắc mặt cũng chậm rãi nhu hòa.

"Hoàng Thượng." Hoa Huyền đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn, nàng đã thật lâu thật lâu không có kêu tên của hắn, "Nếu lại đến một lần nữa, người sẽ còn lựa chọn ta sao?"

Tuy rằng nàng giúp hắn đoạt được ngôi vị hoàng đế nhưng qua câu rút vắn, Tề Hoàng đối nàng cũng có rất nhiều nghi kỵ. Chỉ là bởi vì tình ý quá khứ nên đối với nàng kiêng kỵ, hiện giờ bất quá cũng chỉ là duy trì hòa bình mặt ngoài.

Tề Hoàng cũng bắt đầu nghiêm túc mà tự hỏi vấn đề này, thật lâu sau hắn lắc lắc đầu, "Không có gì phải hối hận."

"Ta lại hối hận." Ánh mắt Hoa Huyền đậm nhiên cười, "Thế gian này tình cảm phu thê bất quá là như vậy, có thể cộng khổ, lại không thể cùng cam, chỉ là ta hiểu quá muộn."

Nói tới đây, ánh mắt nàng trở nên quyết tuyệt lên, trong tay cầm chủy thủ, Tề Hoàng theo bản năng mà lui về phía sau.

Hoa Huyền lại dùng chủy thủ đem biên kết tóc cắt đứt, tóc một sợi một sợi rơi xuống trên đất lạnh.

Nàng xoay người đi ra vài bước, lúc ánh mắt Tề Hoàng kinh ngạc, nàng hành lễ, lạnh nhạt trở lại, "Thần thiếp cáo lui."

"Cát!"

Trần đạo diễn ở phía trước gấp đến độ bốc hỏa, kỹ thuật diễn Lộ Mạn Hề đích xác không tồi, nhưng cần phải làm như thế nào diễn được Hoa Huyền phần hậu kỳ tàn nhẫn, đây thật sự là một vấn đề.

Rốt cuộc thì cô quá mức trẻ tuổi, Trần đạo diễn vốn dĩ cho rằng hậu kỳ phải được đánh bóng lại, không nghĩ tới Lộ Mạn Hề cứ nhiên làm cảm giác diễn hẳn muốn xuất hiện!

Thân là nam chính Lôi Tranh cũng chấn động không thôi.

Tác phẩm của Lộ Mạn Hề mấy năm nay hắn đều đã đi xem, coi như là đủ tư cách, nhưng cách ưu tú còn kém một khoảng.

Hoa Huyền trước nay đều không phải nữ nhân do dự không quyết đoán, chẳng qua phía trước bị tình cảm che mắt, nàng không nhìn thấy nam nhân của nàng từ khi bước lên ngôi vị hoàng đế đã bắt đầu thay đổi.

Diễn xuất Hoa Huyền tuyệt vọng cũng không khó, khó chính là làm thế nào có thể khống chế tốt đối với một người đã là phu quân lại là nam chính quân vương hết hy vọng.

Cái mức độ này không tốt lắm.

Nếu biểu hiện đến quá mức, nhân vật liền hồng ròi, rớt cuộc Hoa Huyền vẫn là nữ tử mưu trí gan dạ sáng suốt hơn người.

Nếu biểu hiện quá bình tĩnh, cũng là hồng ròi, rớt cuộc Hoa Huyền vẫn yêu tha thiết Tề Hoàng.

Lộ Mạn Hà dẫn đo đến độ vừa vặn tốt, tin tưởng nếu kế tiếp quay đều là loại trạng thái này mà nói, chờ 《Phượng Tê Ngô》 chính thức phát sóng, sự nghiệp Lộ Mạn Hà cũng sẽ có một bậc thang mới.

Hôm nay diễn khó lại nhiều, liền tiếp quay chụp mười mấy giờ. Lúc kết thúc quay chụp, Lộ Mạn Hà mệt mỏi đến thành cầu.

Hiện tại cô cũng lười tháo trang sức, chỉ muốn trở lại khách sạn nằm xuống liền ngủ.

Nào biết cô mới vừa trở lại phòng, điện thoại lại vang lên.

Lộ Mạn Hà tưởng Kỳ Thừa Hoài gọi, cầm lấy điện thoại còn tưởng rằng mình xuất hiện ảo giác.

Lại là Lôi Tranh gọi tới?

Hai người đã nhiều năm không gọi qua điện thoại?

Hiện tại đều là rạng sáng, hiện tại gọi điện thoại lại đây, chẳng lẽ là có việc lớn trời sắp gi?

Lộ Mạn Hà không có do dự, bấm nghe.

Lôi Tranh không phải người lỗ mãng, trừ phi là có việc vô cùng trọng yếu, bằng không cho dù hiện tại là ban ngày ban mặt, hấn cũng sẽ không chủ động gọi điện thoại cho cô.

Điện thoại mới vừa kết nối, Lộ Mạn Hà còn chưa kịp mở miệng thì đã nghe được ngữ khí áp lực của Lôi Tranh: "Mạn Hà, có thể xin cô giúp tôi một chuyện được không?"

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Ấn tượng của Lộ Mạn Hà đối với Lôi Tranh vẫn là dừng lại ở lúc mới vừa quen biết.

Khi đó hấn không khéo đưa đẩy giống như hiện tại, vẫn cứ sẽ vì đánh giá tiêu cực của cư dân mạng mà tức giận, cũng sẽ vì fans cổ vũ mà vui sướng.

Cô tin tưởng, nhân cách một người sẽ không thay đổi, quá khứ Lôi Tranh có ý tứ với cô, hấn cũng thực hiểu thấu, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, hấn sẽ không dễ dàng mở miệng nói với cô.

Chính là, hấn nói bận, cô cũng không nhất định có thể giúp được.

"Phát sinh chuyện gì?" Lộ Mạn Hà giữ vững tinh thần hỏi.

Vừa rồi bọn họ mới từ phim trường trở về, khẳng định là việc vừa mới phát sinh, bằng không lấy tính cách của Lôi Tranh, đã trẻ thế này, hấn cũng biết hôm nay ai cũng mệt mỏi, căn bản sẽ không dễ dàng gọi cuộc điện thoại này.

Lộ Mạn Hà cũng không khỏi khẩn trương.

Lôi Tranh tránh ở toilet, hấn ngẩng đầu nhìn về phía mình trong gương, liên tục làm việc mười mấy giờ, dù là người sắt cũng không gánh được, trông mắt hấn toàn là tơ máu hồng. Sau khi tẩy trang, bộ dáng chật vật đến dọa người.

Hấn lau mặt, làm thanh âm của mình trấn định xuống, hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy phổi đều đau nhức, "Mạn Hà, bà nội tôi..... bà sắp, sắp không được, khả năng chỉ còn hai ngày, người trong nhà mới vừa gọi điện thoại tới, kêu tôi suốt đêm trở về, tôi đã cùng đạo diễn xin nghỉ."

Lộ Mạn Hà nghe xong lời này, đại não trống rỗng.

"Chuyện khi nào?" Cô ngơ ngẩn hỏi.

"Tháng sáu năm nay, bà cảm giác thân thể không bằng trước, liền đi kiểm tra một chút, nắc phải ung thư ống mật, miễn cưỡng làm giải phẫu. Nhưng vẫn là không có tác dụng gì. Bác sĩ nói bà tuổi lớn, thân thể không thể làm lại một lần giải phẫu nữa." Lôi Tranh cắn cắn đầu lưỡi, cảm giác được ý đau, mới miễn cưỡng không thất thố, "Mấy ngày này vẫn luôn ở bệnh viện, hai ngày trước bà có hơi thanh tỉnh một chút, muốn về nhà. Tôi nói cô biết bà....."

Hắn tạm dừng một chút, cực kỳ gian nan mà nói: "Trên cơ bản đã tiến vào trạng thái hôn mê sâu nhưng vẫn là sẽ bị đau đến tỉnh, Mạn Hề, tôi."

Lời rất nhanh lại nói không được nữa.

Lộ Mạn Hề biết Lôi Tranh đối bà nội là có cảm tình sâu nhất, hắn cũng là đi theo ông bà mà lớn lên, cha mẹ ly hôn, ai cũng mặc kệ hắn.

Hiện tại tình huống bà Lôi đã như vậy, Lôi Tranh so với ai khác đều thương tâm hơn.

"Tại sao anh lại không nói cho tôi?"

Cẩn thận hồi tưởng một chút, đời trước giống như cũng không nghe Lôi Tranh nói đến chuyện này, hay là hắn vẫn luôn gạt cô đi?

Truyền thông cũng không có tin tức, cho nên lúc này khi cô biết được bà nội Lôi hiện giờ thế nhưng đã sắp qua đời mới có thể khiếp sợ như thế.

Trong trí nhớ, bà hiền lành, thân mình vẫn luôn rất khỏe mạnh, ăn mặc suntuu xám xinh đẹp, mang vòng cổ trân châu còn có vòng ngọc, mơ hồ có thể nhìn thấy tuổi trẻ là phong hoa tuyết đại(1) như thế nào.

Phong hoa tuyết đại(1): Vô cùng xinh đẹp, phong lưu.

Khi đó cô với Lôi Tranh quan hệ không tồi, bà cũng hay tới thăm ban, đối với cô đặc biệt tốt, nói là hợp mắt. Khi đó Kỷ Thừa Hoài còn chưa xuất hiện, cô với Lôi Tranh cũng không bận rộn giống như hiện tại, bà sẽ thường xuyên mời cô về nhà ăn cơm, cô vô cùng thích bà nội Lôi, bởi vì ở trên người bà, cô tìm được bóng dáng cùng cảm giác của bà cô.

Về sau, quen biết Kỷ Thừa Hoài, vì tránh hiềm nghi, cô không còn qua lại với Lôi gia, bắt quá ngày lễ ngày tết, cô sẽ kêu trợ lý đi đặt mua lễ vật mà bà thích đưa qua.

Lôi Tranh cười khổ một chút, "Bình thường cô còn bận hơn tôi, nói cho cô không phải để cô lo lắng, tôi cho rằng, tôi cho rằng bà sẽ khá lên."

Hắn không thể tiếp thu được người vẫn luôn chiếu cố mình, người như là vĩnh viễn cũng sẽ không ngã xuống sẽ giống như những người bình thường khác.

Cho nên, hắn lừa chính mình, cho dù bà nội suy yếu như vậy, hắn vẫn cứ tin tưởng vững chắc bà sẽ khá lên.

Lộ Mạn Hề muốn nắn hắn hai câu, nhưng biết hắn hiện tại cũng rất khó chịu, cần gì phải nắn.

Lôi Tranh trầm mặc một lát, làm nền nhiều như vậy, cuối cùng mới đi vào vấn đề chính, "Mạn Hề, bà nội tôi rất thích cô, lại nói hiện tại bà không yên lòng nhất chính là tôi, bà hy vọng nhìn thấy tôi kết hôn sinh con, bắt quá hắn là, là sẽ không đợi được."

Làm diễn viên tốt cũng có chỗ không tốt, không tốt ở cái, bởi vì có thói quen phân biệt cảm xúc, cho nên giờ phút này trong nội tâm mỗi một cảm thụ thống khổ, Lôi Tranh có thể cảm nhận được vô cùng rõ ràng.

Lộ Mạn Hề có dự cảm không tốt.

"Mạn Hề, tôi biết đây thực sự làm khó cho cô, nhưng bà nội của tôi cũng không biết nghĩ như thế nào, vẫn luôn cho rằng hai chúng ta đang ở bên nhau, cô có thể." Lôi Tranh tạm dừng một chút, nói mỗi một chữ kế tiếp cơ hồ đều dùng hết sức lực cùng dũng khí mà hắn có, "Có thể giúp đỡ tôi, tạm thời sắm vai bạn gái của tôi một lần được không? Chỉ là lừa bà thôi, để bà không còn tiếc nuối."

Nếu không phải tình huống như thế, chẳng sợ đao đặt tại trên cổ hắn, Lôi Tranh cũng sẽ không nói những lời như thế với Lộ Mạn Hề.

Lộ Mạn Hề kinh ngạc, cô trầm mặc hồi lâu, mới nói: "Chừng nào thì anh xuất phát?"

Lôi Tranh cho rằng cô phải đáp ứng, vội vàng trả lời: "Một giờ sau sẽ chuẩn bị khởi hành, Mạn Hề, tôi." Cảm ơn cô.

Lời còn chưa nói xong, Lộ Mạn Hề đã giành trước một bước nói: "Một giờ sau tôi cho anh hỏi đáp được không?"

Lôi Tranh hiểu ý tứ của cô, rất nhiều chuyện chính cô cũng không làm chủ được, "Được."

Kỳ thật Lôi Tranh biết, thỉnh cầu hắn đưa ra đối với Lộ Mạn Hề có bao nhiêu ngu xuẩn.

Kỷ Thừa Hoài là một người nam nhân như vậy nên sẽ rất khó đồng ý đi.

Trong lòng hắn vẫn cứ có tư tâm, hắn đánh cuộc, đánh cuộc Mạn Hề vẫn còn để ý tình nghĩa quá khứ, đánh cuộc cô không bỏ bà, chính là hắn hy vọng được đến kết quả gì đây?

Kỷ Thừa Hoài đáp ứng cô sắm vai bạn gái tạm thời của hắn, này mới là tất cả đều vui mừng.

Nhưng là có khả năng sao?

Hoàn toàn không có khả năng, hắn so với ai khác đều biết nam nhân kia có lòng chiếm hữu mãnh liệt với Mạn Hề cỡ nào.

Hắn ở đây chờ đợi cái gì? Chờ đợi Mạn Hề có thể gạt nam nhân kia, cùng hắn về nhà, sắm vai tình nữ tình cảm thâm hậu, làm bà nội mà hắn yêu nhất không hề tiếc nuối được an giấc ngàn thu sao?

Đúng vậy, trong lòng hắn khả năng chính là nghĩ như thế.

Lôi Tranh biết, nếu Mạn Hề thật sự làm như vậy, không đến một ngày, Kỳ Thừa Hoài liền sẽ biết, khi đó hắn gặp phải cái gì, đến hắn cũng không tưởng tượng được.

Nhiều nhất bất quá là kiếp sống diễn viên kết thúc từ đây.

Đó có là gì đâu, giờ phút này cái gì Lôi Tranh đều không muốn quản.

Hắn sợ dĩ làm diễn viên chỉ vì để cho sinh hoạt của ông bà nội tốt nhất, để bà nội không cần ở tại trong phòng nhỏ hẹp.

Hiện tại bà nội đã thành ra thế này, chẳng lẽ đến lúc bà cũng không được nữa sao?

Giờ phút này trong đầu Lôi Tranh lại hiện lên một ý niệm, nếu Mạn Hề thật sự làm như vậy, cô, cô sẽ thế nào đây? Hắn không muốn suy nghĩ, nhanh chóng đem cái ý niệm này từ trong đầu quăng ra ngoài, Kỳ Thừa Hoài thích cô như thế, anh ta sẽ không làm gì Lộ Mạn Hề.

Lộ Mạn Hề không đến mức vì chuyện này mất đi lý trí.

Kỳ Thừa Hoài sẽ không đáp ứng, chính là không trải qua sự đồng ý của anh đã cùng Lôi Tranh về Lôi gia, bị anh biết, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Không nói đến toàn bộ nỗ lực của cô trong khoảng thời gian, Lôi Tranh cũng sẽ lọt vào sự trả thù cùng đã kích nghiêm khắc xưa nay chưa từng có.

Cô chỉ là cùng Lôi Tranh nói vài câu râu ria, hắn đã để ý đến cái trình độ kia, càng đừng nói là sắm vai bạn gái Lôi Tranh cùng hắn về nhà.

Xem ra với Kỳ Thừa Hoài, cái này cùng với vượt qua giới hạn không có gì khác biệt.

Đối với người như Kỳ Thừa Hoài mà nói, vượt qua giới hạn chính là lỗi lớn tội ác tày trời. Đặt ở cổ đại, nếu anh là quân chủ mà nói, chỉ sợ liên luy cửu tộc cũng không đủ để anh tiết mối hận trong lòng.

Chính là, trực tiếp cự tuyệt Lôi Tranh, trong lòng cô cũng băn khoăn.

Coi biết Lôi Tranh yêu cầu có chút quá, nhưng ở trước mặt sinh tử thì đây tính là cái gì đâu.

Nếu không có Kỳ Thừa Hoài, cô tuyệt đối sẽ không chút do dự mà gạt đầu đáp ứng, nhưng hiện tại có một Kỳ Thừa Hoài, cho dù lại muốn giúp Lôi Tranh, cũng không dám mạo hiểm.

Lộ Mạn Hề chần chờ ấn số điện thoại của Kỳ Thừa Hoài.

Cô cảm thấy mình đã có tiến bộ rất lớn, nếu đây là ở đời trước, cô rất có khả năng trực tiếp gạt đầu đáp ứng, hứa về Lôi gia cùng với Kỳ Thừa Hoài và Lôi Tranh.

Kỳ Thừa Hoài mới vừa tắm rửa xong chuẩn bị ngủ, không nghĩ tới Lộ Mạn Hề lại gọi đến.

Giờ này cô tìm anh là có chuyện gì?

Anh nhận điện thoại, "Mạn Hề, có chuyện gì sao?"

Khẳng định là đã xảy ra chuyện gì, bằng không cô sẽ không ở lúc muộn như thế này gọi điện thoại cho anh.

Lộ Mạn Hề không nghĩ sẽ nói thẳng chuyện này, tuy rằng có thể sẽ vô dụng, bất quá lúc này làm anh vui vẻ vẫn là rất cần thiết.

"Ồ, Kỳ tiên sinh ý của ngài là không có việc gì tôi không thể gọi điện thoại cho ngài?"

Cô "Cần quấy" như vậy vẫn là lần đầu Kỳ Thừa Hoài ngoài ý muốn đồng thời cũng thật cao hứng, "Coi như không có việc gì, em cũng có thể tùy lúc gọi điện thoại cho tôi tra cương(2)."

Tra cương(2): ý nói tra hỏi đường đi nước bước của người yêu để phòng ngừa ngoại tình.

Phi, ai tra cương anh! Tự mình đa tình!

"Em không có quấy rầy anh làm chuyện tốt đấy chứ?" Lộ Mạn Hề biết bên người Kỳ Thừa Hoài không có người khác, nhưng vẫn là nhịn không được hỏi anh một câu.

"Muốn gọi video sao?" Kỳ Thừa Hoài nằm ở trên giường, tưởng tượng bộ dáng biểu tình của cô khi nói lời này.

"Em mới không gọi."

Hai người nói chuyện một lúc, Lộ Mạn Hề thấy làm nền đủ rồi, lúc này mới áp úng mở miệng: "Cái kia, có chuyện này xin chỉ thị của anh một chút."

"Ừm?"

"Là như thế này, trước khi quen biết anh thì em có quan hệ với Lôi Tranh cũng không tồi, bà nội hẳn cũng từng thăm ban qua, đối với em cũng không tệ lắm, hiện tại thân thể bà không tốt, khả năng chỉ còn hai ngày, em nghĩ nên đi thăm, anh cảm thấy sao?"

Sắc mặt Kỷ Thừa Hoài tức khắc liền không tốt, anh biết sự tình hẳn là không đơn giản như vậy, "Em dùng thân phận gì để đi."

Thật đúng là nói trúng tim đen a.

Lộ Mạn Hề dùng một chút, quyết định không thêm đếm xỉa, nhắm mắt lại làm tinh thần hăng hái thêm: "Bà nội Lôi rất thích em, hiện tại đầu óc đã không rõ ràng lắm, Lôi Tranh xin em tạm thời biểu diễn bạn gái hẳn, sẽ không thật lâu, nhiều nhất cũng chỉ có mấy giờ, làm bà nội Lôi không còn tiếc nuối gì mà đi."

Tựa hồ sợ tâm tình anh không tốt sẽ làm ra việc ghê gớm, Lộ Mạn Hề lại vô cùng chân chó bỏ sung: "Kỷ Thừa Hoài, chuyện này em nghe anh, anh nói như thế nào thì làm thế, bởi vì anh là bạn trai của em."

Tuy rằng mặt sau nói mấy câu rất dễ nghe, nhưng Kỷ Thừa Hoài vẫn là cười lạnh một tiếng: "Đề Lôi Tranh cut đi."

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Lộ Mạn Hề kỳ thật đã biết kết quả, nhưng cô lại không thể không nói chuyện này với Kỷ Thừa Hoài.

Một phương diện là căn cứ vào cô với Lôi Tranh là bằng hữu, cô có nghĩa vụ nỗ lực một lần, nếu không có kết quả, cô đành nói lời xin lỗi với Lôi Tranh.

Phương diện khác là không có gì có thể giấu diếm được Kỷ Thừa Hoài, nếu có một ngày trong lúc vô tình mà anh nghe được chuyện này, hậu quả kia càng không dám tưởng tượng.

Cho nên cô muốn đem cái vấn đề khó khăn này giao cho Kỷ Thừa Hoài, để anh quyết định, cũng từ chuyện này nói cho anh, cô là của anh, là toàn tâm toàn ý nghe anh.

Lộ Mạn Hề đích xác bởi vì việc bà nội Lôi mà thương tâm khổ sở, nhưng ở giới giải trí lẫn lộn bèo lết nhiều năm như vậy, cô cũng từng trải qua việc đưa tiễn ông bà đi. Cho nên, cô so với ai khác đều hiểu, là người phải trải qua sinh lão bệnh tử.

Bà Lôi tuổi tác đã cao, còn bị ung thư, đã là vô lực xoay chuyển trời đất.

Đúng vậy, dựa theo lẽ thường mà nói, là hẳn nên thỏa mãn tâm nguyện của bà, để bà không có tiếc nuối, nhưng cẩn thận ngẫm lại, cái gì mới là không có tiếc nuối đây, trừ phi cô chân chân chính chính cùng Lôi Tranh ở bên nhau, hiện tại đây chỉ là một hồi âm mưu.

Đứng ở góc độ khoa học mà xem, người đã chết thì cái gì cũng mất, không có ký ức quá khứ, cái gọi là tiếc nuối kia thì là cái gì?

Nếu như nói người có linh hồn, cô tin tưởng bà Lôi cũng có thể nhìn thấy được cô cùng Lôi Tranh không phải thật sự ở bên nhau, như vậy, như vậy một hồi âm mưu thì có cái ý nghĩa gì?

Đơn giản là để người sống có thể thản nhiên hơn một chút.

Chân chính nói không còn tiếc nuối hẳn là đối với người sống mới đúng.

Nếu cô phối hợp với Lôi Tranh diễn vở kịch này, về sau nhớ tới, người sẽ không cảm thấy áy náy, trong lòng sẽ không bất an kỳ thật chính là bản thân Lôi Tranh.

Cùng với bà Lôi không có bất luận quan hệ gì.

Cô không muốn đi vạch trần, cũng không thể nói Lôi Tranh sai rồi, bởi vì thế nhân đều là như thế này.

Kỷ Thừa Hoài có phản ứng như vậy, Lộ Mạn Hề cũng không ngoài ý muốn, nếu anh đáp ứng rồi, cô mới là cảm thấy thấy quý.

"Được." Lộ Mạn Hề vô cùng thống khoái đáp ứng.

Cô không nên cùng Kỳ Thừa Hoài đối nghịch, đây là vì tốt cho cô, cũng là tốt cho Lôi gia.

Lôi Tranh có thể không để bụng tiền đồ của hắn, dù sao tiền đã kiếm đủ rồi, nhưng Kỳ Thừa Hoài là người nào, anh sẽ chỉ động thủ việc bên ngoài của Lôi Tranh?

Kỳ Thừa Hoài quả thực tức đến muốn nổ tung, mặc dù nghe được câu trả lời của Lộ Mạn Hề, vẫn là không có thể trấn an tới cảm xúc của anh, "Bà nội hẳn qua đời thì cùng em có quan hệ gì, cùng chúng ta có quan hệ gì, hắn không nhanh đến trước giường bệnh tần hiếu, còn đánh chủ ý tới trên người em, rất tốt rất tốt."

Đối với Kỳ Thừa Hoài mà nói, hôm nay chính là bà của Lộ Mạn Hề đưa ra yêu cầu này, anh cũng sẽ không đáp ứng, huống chi là người không thân chẳng quen với Lộ Mạn Hề.

Lộ Mạn Hề biết Kỳ Thừa Hoài thật sự tức giận, đồng thời cô càng thêm biết, nếu hôm nay cô không nói việc này với anh, ngày nào đó anh biết được bằng con đường khác, lửa giận của anh so với hiện tại chắc nhiều hơn gấp vài lần.

"Anh nói không đi, em sẽ không đi." Thanh âm Lộ Mạn càng thêm ôn nhu.

Lôi Tranh cũng là nóng vội rối loạn trận tuyến.

Kỳ thật cẩn thận ngẫm lại, cho dù Kỳ Thừa Hoài đáp ứng, hôm nay cô cũng không thể đi cùng.

Kỳ Thừa Hoài lại không phải người dễ nói chuyện như vậy, anh hừ lạnh một tiếng, "Lôi Tranh, anh ta có tâm tư với em?"

Thật muốn tích cực mà nói, Kỳ Thừa Hoài chính là fan lớn nhất của Lộ Mạn Hề.

Ở trong lòng anh Lộ Mạn Hề cái gì cũng tốt, anh thích, nam nhân hơi bình thường một chút cũng sẽ thích.

Lấy ánh mắt nam nhân mà nhìn, Lôi Tranh khẳng định đối với Lộ Mạn Hề có ý tứ.

Lộ Mạn Hề có thể nói là vô cùng bó tay rồi, Kỳ Thừa Hoài cái gì cũng tốt, chính là lòng nghi ngờ quá nặng, cảm thấy nam nhân trên đời này đều mơ ước cô, cô lại không phải vạn người mê a đại ca!

"Không có." Lộ Mạn Hề dám thề, Lôi Tranh chỉ tính là đối với cô có hảo cảm, hiện tại cũng đã không có, "Thừa Hoài, em nói thật với anh, đối với những người bỏ dẫy ở giới giải trí mà nói, không có gì càng quan trọng hơn sự nghiệp, lúc trước Lôi Tranh không nhận được bộ phim nào trong một năm, trong lòng anh ta đối với em là có oán....."

Kỳ Thừa Hoài nghe xong lòng sinh bất mãn, "Hắn ta còn dám có oán?"

Này! Có thể đừng đánh gãy khi người khác nói chuyện được không!

"Năm đó em cùng với anh ra rớt cuộc có gì hay không, trong lòng anh so với ai khác rất rõ ràng." Lộ Mạn Hề cũng khó được ở trước mặt hắn kiên cường một hồi, không vì cái gì khác, cô không giúp Lôi Tranh, nhưng cũng không thể hại hắn, "Lôi Tranh là người có dã tâm, ở lúc sự nghiệp lên cao hắn cần bản không có khả năng yêu đương, càng thêm sẽ không thích em. Thừa Hoài, cho nên anh đừng nghĩ nhiều, thật sự, cho dù bên người em không có anh, em với Lôi Tranh cũng không có khả năng."

Lời cô nói chính là lời thật tình, người ngoài cảm thấy cô với Lôi Tranh xứng đôi, là bởi vì có tác phẩm màn ảnh hiệu quả, kỳ thật tính cách của cô cùng Lôi Tranh một chút cũng không thích hợp, làm bạn bè rất tốt, làm người yêu phóng chừng yêu đương không vượt qua ba tháng phải đường ai nấy đi.

Tuy rằng lời này của cô rất xuôi tai, bất quá giờ phút này Kỳ Thừa Hoài đã hạ quyết tâm muốn bôi lông tìm vết, "Cho dù không có tôi? Em hy vọng không có tôi?"

Lộ Mạn Hề hận không thể nói tục, cô làm cho mình tận lực bình tâm tĩnh khí, lúc này không nên cùng thứ này so đo, "Anh biết em không có cái ý tứ đấy."

Kỳ Thừa Hoài cũng biết chuyển biến tốt thì ngừng, trên thực tế chỉ cần anh bình tĩnh lại, anh cũng vì biến hóa của Lộ Mạn Hề mà cao hứng.

Ít nhất là khi gặp được chuyện như vậy, cô sẽ thật thành thật xin ý kiến của anh, hơn nữa cô cũng nói, anh nói không đi, cô sẽ không đi.

Cái này làm cho lòng tự trọng của Kỳ Thừa Hoài được thỏa mãn.

"Việc của Lôi Tranh anh sẽ không so đo, bất quá em đừng có phát tác bệnh nghề nghiệp, đi diễn cái bạn gái gì đó."

Nếu là bình thường, chỉ cần Lôi Tranh có cái ý nghĩ này, Kỳ Thừa Hoài anh mà biết thì cũng đủ chết một vạn lần, chính là hôm nay quyết định không cùng hắn ta so đo.

Ai kêu tâm tình anh tốt đâu.

Kết quả như vậy đã là tốt ngoài dự kiến, Lộ Mạn Hề đáp ứng, "Anh không cho em đi, em là đầu óc nước vào mới có thể đi."

Tuy rằng nói sẽ làm Lôi Tranh thất vọng, bất quá, người không thể bị cảm xúc nhất thời che dấu, phải suy xét về sau.

Kỷ Thừa Hoài đối trả lời của cô vô cùng vừa lòng, "Buổi tối ngày mai anh qua tìm em."

Chờ lúc tắt điện thoại, thần kinh vẫn luôn căng chặt của Lộ Mạn Hề rốt cục cũng thả lỏng, nguyên bản cho rằng Kỷ Thừa Hoài rất khó nói, không nghĩ tới sự tình phát triển so với cô tưởng tượng tốt hơn nhiều.

Xem ra, chỉ cần cô suy nghĩ một chút, kỳ thật quan hệ giữa cô với Kỷ Thừa Hoài sẽ bình thản hơn rất nhiều so với đời trước.

Kỷ Thừa Hoài vô cùng chán ghét Lôi Tranh.

Bởi vì Lôi Tranh là bạn diễn đầu tiên và duy nhất đã từng có cảnh hôn với Lộ Mạn Hề.

Quan trọng nhất chính là, hai người này cư nhiên còn xào qua CP, quả thực không thể nhìn được nữa.

Anh cảm thấy mặt Lôi Tranh rất lớn, như thế nào lại không biết xấu hổ đưa ra cái loại thỉnh cầu này với Lộ Mạn Hề, còn diễn bạn gái hần, thật con mẹ nó phiền.

Lộ Mạn Hề vốn dĩ nghĩ đến đi đến phòng của Lôi Tranh để nói với hần, nhưng nghĩ đến nếu là có người truyền ra ngoài, cô ngừng ý nghĩ kia.

Cái lòng ham muốn chiếm hữu không chế cực mạnh của kim chủ là cái thể nghiệm gì?

Nếu như có xuất hiện vấn đề này, cô hần là có thể khoác áo choàng đi hồi phục.

Hiện tại đã khuya, cô đi tìm Lôi Tranh thật sự không thích hợp.

Tuy rằng nói sống lại một lần, muốn sống được vui vẻ, thế nhưng không phải đầu óc vui vẻ lâu dài, ngược lại một năm này, cô muốn treo lên mười hai vạn phần tinh thần, một bước đều không thể đi nhầm.

Lôi Tranh đang chờ đợi Lộ Mạn Hề trả lời, cũng chậm rãi bình tĩnh lại.

Hần cảm giác mình đã làm một việc không thể không làm, nhưng lại là việc vô cùng ngu xuẩn.

Nghĩ đến thủ đoạn của Kỷ Thừa Hoài, Lôi Tranh đã không biết chính mình hy vọng Lộ Mạn Hề đáp ứng hay vẫn là hy vọng cô không đáp ứng.

Trong nhất thời thật mâu thuẫn.

Thân là cháu hần là có hiếu thuận, còn có tiền đồ là diễn viên, làm hần lâm vào trong trạng thái giữa thiên đường và địa ngục.

Đúng lúc này, điện thoại hần vang lên, là Mạn Hề gọi tới.

Lộ Mạn Hề đoán được hiện tại Lôi Tranh có bao nhiêu khó chịu, bởi vì tâm tình hiện tại của hần, cô đã từng trải qua.

Mãi cho đến hiện tại, lúc cảm thấy ủy khuất nhớ tới ông bà, ngay lập tức cô có một loại xúc động muốn gào khóc.

Chuyện Lôi Tranh trải qua cũng không khác cô là bao, có ba mẹ, nhưng cùng không ba không mẹ giống nhau.

Chỉ là Lôi Tranh so với cô may mắn hơn, bởi vì bà của hần vẫn luôn sống đến bây giờ, hần có thời gian đi báo đáp họ.

"A Tranh." Đã nhiều năm cô không xưng hô với hần như vậy.

Lôi Tranh một trận mồ mịt.

Hần đã từng thích Lộ Mạn Hề, đã từng cũng nghĩ tới phải kiếm tiền cho tốt, chờ kiếm đủ rồi, hần liền mang theo Lộ Mạn Hề trở về trường, chỉ là không đợi hần thực hiện mộng tưởng, Kỷ Thừa Hoài đã xuất hiện.

Người có mộng tưởng không nên bị chuyện khác vướng gót chân.

Hần không đủ bằng cấp, không có sở trường đặc biệt, trừ bỏ làm diễn viên ở ngoài, hần tìm không thấy cái kiếm được tiền nhiều hơn thế. Cho nên, hần chỉ có thể yên lặng mà từ bỏ Lộ Mạn Hề.

Im bất không nhắc tới đã từng rung động, chỉ coi cô là bạn bè bình thường.

Bằng hữu hỏi hần, vì cái gì mấy năm nay lại không có bạn gái, hần cũng thực nghiêm túc mà nghĩ tới vấn đề này, nếu nói là có chấp niệm với Mạn Hề thì

cũng không phải, chỉ là không biết vì cái gì nhắc không nổi được tình thân.

"A Tranh, có lẽ hiện tại thân chỉ bà đã không rõ, nhưng cần phải chuyển đạt tưởng niệm của tôi." Trong lòng Lộ Mạn Hề cũng không chịu nổi, chính là tình huống hiện giờ, cô cần thiết buộc chính mình lãnh khốc lên, "A Tranh, thực xin lỗi, tôi không thể cùng đi với anh, bất quá nếu bà tỉnh, có thể phiền toái anh gọi video cho tôi, tôi muốn cùng bà trò chuyện, muốn kêu bà một tiếng, mấy năm gần đây, tôi không có thời gian đi thăm bà, thật là....."

Nói đến nơi đây, cô cũng đã không nói được nữa.

Như là bà của mình, lại không phải bà của mình, thử hỏi tình huống giống như vậy phát sinh ở trên người bà của cô, tất nhiên cô sẽ không thể không quan tâm

Nói đến cùng cô cũng đủ máu lạnh, bất quá như vậy cũng tốt, cô tốt, Lôi Tranh cũng tốt.

Người còn sống phải sống tốt, không phải sao?

Lôi Tranh cười cười, trong mắt chậm rãi âm đạm, "Không có gì, Mạn Hề, tôi hiểu."

Đúng vậy, hẳn đều hiểu.

Từ lúc trước bị bắt làm người xa lạ đến bây giờ nói chuyện đều cố kỵ, bất quá là bởi vì bọn họ không thể trêu vào nam nhân kia.

Àn, tôi hiểu, tôi không trách cô.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

Lôi Tranh không có quá nhiều thời gian chậm trễ, thu thập hành lý đơn giản là lên bước về nhà.

Lộ Mạn Hề tẩy trang xong lại không ngủ được, cô trợn tròn mắt nhìn trần nhà. Trải qua việc này, cho dù về sau cô thành công thoát khỏi Ký Thừa Hoài, khả năng cùng Lôi Tranh cũng không làm được bằng hữu.

Tuy rằng cô cho rằng chính mình không có làm sai, Lôi Tranh cũng là thiệt tình thông cảm cho cô, chính là trên thế giới này có rất nhiều việc như vậy, ai cũng không sai, nhưng chính là không có biện pháp giống như trước.

Làm diễn viên chính là như vậy, cho dù đã xảy ra việc lớn, ngày hôm sau muốn làm việc, mà chỉ cần làm việc, tinh thần phải tốt lên.

Lộ Mạn Hề buộc chính mình đếm cừu, thân thể thật sự là quá mệt mỏi, chỉ một lát đã ngủ rồi.

Nhà Lôi Tranh cách nơi đoàn phim quay cũng không phải rất xa, một đường cao tốc, cũng chỉ hơn hai giờ xe.

Chờ hẳn chạy như điên về nhà, khi nhìn thấy người bà của mình. Trong nháy mắt, nam nhân một mét tám mấy bùm một tiếng trực tiếp quỵ xuống, hốc mắt hồng hồng, râu ria cũng xõng ra, thật sự tiêu tụy.

Có sự hồi quang phản chiếu, bà nội Lôi đang hôn mê sâu đột nhiên tỉnh thần tỉnh táo lại, còn có thể nói mấy câu đơn giản.

Bà lão lớn tuổi với khí chất ung dung ban đầu trong một năm này gầy ốm cực độ, làn da cũng trở nên vàng vàng, Lôi Tranh nhìn mà đau lòng đến tột đỉnh.

Trên thế giới này có hai việc thống khổ nhất, một là người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh, hai là con cái muốn phụng dưỡng mà cha mẹ chẳng còn.

Bà Lôi nhìn cháu trai đã trở lại, cố sức cười cười, kỳ thật đến bây giờ bà đã không còn cảm giác gì, đau vẫn là đau, chỉ là cảm giác vô cùng hư vô.

"Bà nội, cháu đã trở về." Lôi Tranh biết mình lúc này không nên khóc, chỉ là không chế không được chính mình.

Những kịch bản diễn mất đi người thân, cho dù là diễn viên có kỹ thuật diễn tình vi, cũng không phải là thật.

Bà Lôi nhìn nhìn trong phòng, không có nhìn đến người bà muốn nhìn, bà nhìn Lôi Tranh, cực kỳ gian nan mà mở miệng: "Hề Hề đâu?"

Các loại tin tức trên mạng, còn có tin đồn hư ảo trên WeChat, chân chính vẫn là lừa người già đơn giản.

Mấy năm trước trên mạng có tin đồn Lôi Tranh với Lộ Mạn Hề yêu nhau, đến nỗi với bà cố chấp mãi cho đến hôm nay vẫn coi Lộ Mạn Hề trở thành

cháu dâu mà đôi đôi.

Cho dù mấy năm nay Lộ Mạn Hề không còn tới, bà cũng cho rằng cô là công việc bận quá, dù sao ngày lễ ngày tết vẫn có lễ vật.

Ánh mắt Lôi Tranh âm trầm, đôi tay hần run rẩy nắm tay bà nội, hần biết hần hần nên tìm lý do có lẽ cho quá khứ, hần biết bà nội có bao nhiêu hy vọng với việc hần cùng Mạn Hề ở bên nhau, hần hần là nên làm gì để bà đi được thân nhiên một chút.

"Bà nội, Mạn Hề trước nay đều không có ở bên cháu." Câu này nói ra thật sự rất khó xử, nhưng một khi nói ra, phía sau muốn nói gì cũng dễ dàng hơn nhiều, "Hiện tại cô ấy đã có bạn trai, cũng rất khá, bà nội, cháu cũng sẽ có bạn gái, xin bà yên tâm, về sau cháu sẽ mang theo vợ con đi gặp bà."

Bà Lôi thấp thấp mà lên tiếng, biểu tình lại vô cùng mất mát.

"Được."

Lão nhân không có nhắc lại Lộ Mạn Hề nữa, chỉ là ở thời điểm cuối cùng, bà nhìn thoáng qua người thân trong phòng, tầm mắt dừng lại ở trên người Lôi Tranh, "A Tranh, khổ cho cháu."

Nói xong lời này bà liền nhắm mắt lại, cũng không biết là đã ngủ, hay vẫn là hôn mê bất tỉnh.

Hô hấp mong manh chứng minh lão nhân cả đời kiên cường này còn sống.

Lôi Tranh vẫn luôn canh giữ ở trong phòng không dám đi ra ngoài.

Sáng sớm ánh mặt trời chiếu vào trong phòng, Lôi Tranh phát hiện bà nội không biết đã ngừng hô hấp khi nào.

Đối với người đang ốm đau mà nói, chết có đôi khi cũng là một loại giải thoát.

==

Lôi Tranh không phải là một người thích đưa việc của mình lên mạng.

Lúc này đây cũng không ngoại lệ, người đại diện lại đây phúng viếng, người Lôi gia từ lúc bắt đầu đã bị thương, đã có quá nhiều việc phải đi xử lý, biểu tình trở nên chết lặng, Lôi Tranh không nói một lời tiếp đón bạn bè thân thích.

Người đại diện kéo Lôi Tranh đến một bên, "Đạo diễn đoàn phim bên kia nghe nói chuyện của cậu, nói cậu có thể nghỉ ngơi nhiều thêm mấy ngày. Công ty..... hôm nay Vương tổng liên hệ với tôi, cậu cũng biết hiện tại là cuối năm bọn học sinh được nghỉ, cậu có không ít fans sẽ đi đoàn phim năm vùng, không thấy được người khó tránh khỏi trên mạng truyền ra tin tức giống thật mà là giả, cậu xem muốn tôi giúp cậu đăng Weibo hay không?"

Hiện tại rất nhiều người nhà mình tinh nghệ sĩ qua đời, tin tức trên mạng ngăn không được, liền dứt khoát đăng Weibo tưởng niệm một chút.

Lúc này ai cũng không có tâm tình đi xử lý những việc này, nhưng ở giới giải trí họ lại không thể không làm.

Lôi Tranh chết lặng cười cười, "Không được, đây là việc nhà tôi."

Người đại diện biết tính tình Lôi Tranh, không có lại tiếp tục thuyết phục.

Nam chính không ở đây, đạo diễn ưu tiên đi quay cảnh khác, mấy ngày này Lộ Mạn Hề so với mấy ngày hôm trước cũng nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Trong lòng cô cũng nhớ bà Lôi.

Kết thúc một ngày quay, Lộ Mạn Hề trở lại khách sạn, nghỉ muốn gọi điện thoại cho Lôi Tranh, nhưng hiện tại không nên, đặc biệt là sau khi xảy ra chuyện lúc trước, cô nghĩ nghĩ, cũng không vội vàng nhất thời, hôm nay Kỳ Thừa Hoài muốn đến, cô nói với anh một tiếng, lại gọi cho người đại diện của Lôi Tranh, như vậy tương đối tốt hơn một chút.

Lộ Mạn Hề phi nhỏ chính mình khuất phục với Kỳ Thừa Hoài, nhưng lại may mắn lúc này chính mình còn có lý trí.

Khả năng bà Lôi lo lắng cho sinh hoạt tình cảm của Lôi Tranh, nhưng cô nghĩ, lão nhân này nhớ nhất vẫn là tương lai của hần.

Cô không có biện pháp đi phối hợp diễn kịch, cũng muốn làm tận khả năng, để tương lai Lôi Tranh ít đi một chút nhấp nhô.

Chạng vạng Kỳ Thừa Hoài mới tới, cô ý cùng Lộ Mạn Hề ăn cơm, còn mang theo không ít đồ ăn vặt Lộ Mạn Hề thích ăn.

Bữa tối của nữ diễn viên kỳ thật rất khổ bức, nước luộc rau còn có một khối thịt ức gà cùng với mấy quả cà chua nhỏ.

Nữ vai phụ nói một câu chính là, miệng đều nhạt nhẽo vô vị, thật không phải cuộc sống của con người.

Chính là người Lộ Mạn Hề gầy như vậy, hình thể ở trên màn hình lớn thoát nhìn bắt quá cũng chỉ hơi gầy.

Cũng may hiện tại cô quay chính là cổ trang kịch, lại là mùa đông, quần áo cổ đại đem toàn thân đều bao bọc lại, lại không hiện dáng người, cho nên mấy nữ diễn viên ở đoàn phim có đôi khi sẽ làm càn một chút, buổi tối thích ăn chút đồ vặt.

Lộ Mạn Hề cùng Kỳ Thừa Hoài vui vui về về đi ăn lẩu Nhật, ăn đến cả người ảm dào dạt.

Kỳ thật lúc Kỳ Thừa Hoài không phát bệnh, Lộ Mạn Hề cũng không phải phiền anh như vậy.

Hai người trở lại khách sạn, dọc theo đường đi còn đụng phải mấy diễn viên, mọi người tuy rằng đối với nam nhân sau lưng Lộ Mạn Hề vô cùng tò mò, nhưng chân chính đụng phải, một đám đều là phái diễn có kỹ thuật, biểu tình vô cùng tự nhiên, không có nhìn nhiều thêm một cái.

Kỳ Thừa Hoài vô cùng ghét bỏ khách sạn đoàn phim an bài.

Đây dù sao cũng không phải nội thành, hiện tại bọn họ ở trong khách sạn tuy rằng cũng là năm sao nhưng bởi vì mở rất nhiều năm, cho nên công trình theo không kịp trào lưu, thoạt nhìn giống khách sạn ba bốn sao ở nội thành.

Lôi Tranh với Lộ Mạn Hề đều không ngại, quay kịch đại chế tác, vốn dĩ tài chính không phải thật đủ, lúc này chơi đại bài đắc tội đạo diễn, đó là việc ngu xuẩn mới có thể đi làm.

Nam nữ vai chính còn có một ít tiền bối đều không ngại, mặt khác diễn viên vai phụ càng sẽ không nói gì.

Kỳ Thừa Hoài một lần khách sạn này sẽ ghét bỏ một lần.

"Anh phải nói qua, phải đổi cho em khách sạn khác." Kỳ Thừa Hoài cảm thấy ánh đèn hành lang quá mờ, hơn nữa mấy ngày này thời tiết rất lạnh, đều có một loại hương vị mốc meo làm anh thật sự khó có thể chịu đựng.

Lộ Mạn Hề không có hình tượng nằm liệt trên giường lớn, "Em không muốn làm cho người ta chán ghét. Việc này truyền ra ngoài người khác sẽ thấy thế nào đây?"

Tin tức lớn trong năm nay có thể khiến anh hùng bàn phím phun đến khiến người ta trực tiếp nghi ngờ nhân sinh.

Kỳ Thừa Hoài thấy cô kiên trì, cuối cùng chỉ có thể thỏa hiệp một bước, "Chờ qua năm, anh kêu trợ lý đổi phương tiện trang bị mới cho em."

Cô biết đây là cực hạn của anh, cũng không nói gì nữa.

Nói chung là một kịch bản vô cùng tốt, phạm là diễn viên có chút ánh mắt sẽ không ra giá quá cao.

Tài chính nhiều như vậy, nhà đầu tư cũng không phải ngốc nghếch lắm tiền, nếu muốn trang phục cảnh tượng còn có theo kịp chất lượng phim truyền hình, phải dùng nhiều tiền cho nó, thù lao diễn viên đóng phim tự nhiên cũng sẽ thiếu một chút.

《Phượng Tê Ngô》cho cô thù lao đóng phim không khác gì một kịch bản tình yêu đô thị cấp cao, nhưng cô vẫn nhận bộ này.

Có lẽ Lôi Tranh cũng là như thế, diễn viên giống như bọn họ, kiếm tiền dễ dàng, nhưng gặp được kịch bản tốt thì đoàn phim thật sự vô cùng rất khó khăn, dù cho ra giá lại thấp một chút, cô cũng có thể tiếp thu.

Nghĩ đến Lôi Tranh, Lộ Mạn Hề ngay lập tức nhớ tới chính sự muốn làm hôm nay.

Cô chủ động nằm cạnh Kỳ Thừa Hoài, hàn huyên một hồi có không, lúc này mới tiến vào vấn đề chính, "Cũng không biết bà Lôi thế nào, trước kia bà đối đoàn phim chúng em rất tốt, bà làm nước ô mai so với bên ngoài ngon hơn gấp mấy trăm lần."

Kỳ Thừa Hoài liếc cô một cái, nhắc tới Lôi Tranh anh lại tức giận, bất quá trong thời điểm như vậy, anh cũng không đến mức vì chuyện này cùng hấn ta không qua được, "Em không gọi điện thoại hỏi một chút sao?"

Này không giống tác phong làm việc trên thực tế của Lộ Mạn Hề, anh sở dĩ không cùng Lôi Tranh so đo, tất cả là bởi vì sự tự giác của Lộ Mạn Hề.

Cô chủ động gọi điện thoại cho anh dò hỏi ý kiến của anh, đây chính là việc trước kia chưa từng có.

Cô còn nói, anh không cho cô đi, cô sẽ không đi.

Lộ Mạn Hề có chút chột dạ, ít nhiều cô cũng đủ lý trí thanh tỉnh, bằng không điện thoại đã sớm gọi đi, cô cọ cọ trên người anh, chủ động ôm cánh tay anh, cười tủm tỉm mà nói: "Hôm nay tất cả toàn bận rộn đóng phim, nơi nào có thời gian, nói nữa, em còn không phải nghĩ muốn hỏi ý kiến của anh."

Kỳ Thừa Hoài ừm một tiếng, nhìn về phía cô, "Anh không cho phép em gọi điện thoại cho hấn."

Lộ Mạn Hề: "....."

Người này thật là keo kiệt đến cảnh giới nhất định!

Người nào chịu được cô chủ động làm hiền, dù sao cô cũng chịu không nổi!

"Bất quá, em có thể cùng người đại diện của hần gọi điện thoại." Kỳ Thừa Hoài nhìn bộ dáng cô một bộ giận mà không dám nói gì, chậm rãi nói.

Kỳ thật trên thực tế trong lòng suy nghĩ, Mạn Hề thật ngoan thật đáng yêu, cô ấy toàn bộ đều nghe mình, mặt kiêu ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Đối Lộ Mạn Hề mà nói, Kỳ Thừa Hoài có thể đáp ứng cho cô gọi điện cho người đại diện của Lôi Tranh đã là tiền bộ rất lớn.

Ngay từ đầu cô cũng muốn gọi điện thoại cho người đại diện Dương ca, vô luận hiện tại tình huống bà Lôi như thế nào, Lôi Tranh hẳn là rất bận, cũng không tâm tư nghe điện thoại.

Dưới ánh mắt của Kỳ Thừa Hoài, Lộ Mạn Hề gọi điện cho người đại diện Dương ca, hơn nữa vẫn là mở loa ngoài.

Nam nhân này rất hẹp hòi, cô lại không phải ngày đầu tiên lĩnh giáo.

Khi Dương ca nhận được điện thoại của Lộ Mạn Hề, có thể nói là vô cùng kinh ngạc, thấy Lộ Mạn Hề quan tâm Lôi Tranh, cho dù đã từng đối với cô có rất nhiều oán giận, lúc này cũng là thật tình cảm tạ, người biết việc nhà Lôi Tranh không nhiều lắm, cô có thể dưới tình huống như thế gọi điện thoại lại đây hỏi một chút, cũng không uổng công Lôi Tranh đã từng có tình ý với cô.

"Bà Lôi sáng sớm hôm nay đã qua đời." Kỳ thật trong lòng Dương ca cũng rất khó chịu, bất quá lúc này hần cũng cần thiết phải giữ vững tinh thần để lo cho sinh hoạt của Lôi Tranh, "Cô cũng đừng khó chịu, bà năm nay đã tám mươi, sau khi A Tranh xuất đạo, bà là hưởng phúc, Mạn Hề, đối bà ấy mà nói, này nói không chừng là một loại giải thoát."

Nhà hần cũng có thân thích bị ung thư, người hoàn toàn gầy đến không ra hình người, đó là vô cùng thống khổ, vô luận là thân thể hay là tinh thần, tất cả đều chịu đủ tra tấn.

Với tuổi tác của bà, bà chịu không nổi trị liệu, giống như bây giờ. Thật tốt.

Về mặt lý trí, Lộ Mạn Hề cảm thấy Dương ca nói rất đúng, đối với người bên ung thư thời kì cuối mà nói, khả năng đây là một loại giải thoát, nhưng về mặt tình cảm, chân chính nghe được tin bà nội Lôi qua đời, cô lại có chút không tiếp thu được.

"Ủm" Cái mũi của cô ề ầm, nhưng cũng không muốn khóc ra.

Dương ca không xác định Kỳ Thừa Hoài có biết chuyện này hay không, người chết không thể sống lại, hiện tại phải vì sinh hoạt về sau mà suy xét, hần do dự trong chốc lát, nói: "Kỳ thật bà ấy không yên lòng nhất chính là A Tranh, mấy năm nay con đường của A Tranh thật không dễ đi, ai."

Hần tin tưởng Lộ Mạn Hề là người thông minh, hẳn là nghe hiểu được hần nói lời này là có ý gì.

Kỳ Thừa Hoài vừa định hừ lạnh một tiếng, Lộ Mạn Hề liền tay mắt lạnh lẽo dùng tay che lại miệng anh lại, hai người ở bên nhau đã rất lâu, anh muốn làm cái gì cô hoàn toàn có thể đoán được.

Nếu làm Dương ca biết, Kỳ Thừa Hoài nghe được hần nói những lời này, chỉ sợ bị dọa đến mấy ngày.

Kỳ Thừa Hoài dứt khoát trực tiếp nhẹ nhàng mà cắn tay trắng nõn non mềm của cô một chút.

Lộ Mạn Hề đổi loại hành vi ấu trĩ này của anh trực tiếp mất trọn trắng.

"Dương ca, tôi biết." Lộ Mạn Hề cảm thấy nói không chừng mình ở trong lòng đám người Dương ca chính là tai tinh, nếu không có cô, Lôi Tranh tình lộ thuận buồm xuôi gió, không đến mức giống như bây giờ, "Lôi Tranh về sau khẳng định sẽ càng ngày càng tốt."

Nói đến cũng kỳ quái, Dương ca nghe xong Lộ Mạn Hề nói, chỉ cảm thấy như là ăn một viên thuốc an thần.

Rõ ràng trong lòng hần cũng biết, Lộ Mạn Hề đối với Kỳ Thừa Hoài có lực ảnh hưởng rất lớn, nhưng cô lại rất vô dụng, dù là Kỳ Thừa Hoài đối phó với Lôi Tranh, cô lại không thể làm gì, nhưng không biết vì cái gì, hần hiện tại lại tin tưởng Lộ Mạn Hề thật sự sẽ ngăn lại bạo quân Kỳ Thừa Hoài không nói lý kia.

Xem ra mấy ngày này hần thật là bận đến choáng váng đầu óc, bất quá có hứa hẹn vẫn luôn tốt hơn so với không hứa hẹn nhiều.

"Mượn lời tốt đẹp của cô, Mạn Hề, hiện tại bên này tôi còn có việc, lần sau lại nói chuyện." Dương ca biết Lộ Mạn Hề sẽ không tới, Lôi Tranh cũng sẽ

không hy vọng cô đến đây, hai người này năm đó xứng đôi cỡ nào, hiện tại lại không thể không bảo trì khoảng cách an toàn tuyệt đối, thật là khiến người ta thôn thức.

Chờ Lộ Mạn Hề tắt điện thoại, Kỷ Thừa Hoài mới nhướn mày nói: "Anh có thể mở miệng nói chuyện không?"

Lộ Mạn Hề nhìn hẩn một cái, không lên tiếng.

Trên thực tế, cô đã không quá nhớ rõ giọng nói và dáng điệu nụ cười của bà nội Lôi, chỉ là nhớ rõ, lão nhân này đối với cô rất tốt rất tốt.

Kỷ Thừa Hoài là người khuyết thiếu tình thân, từ nhỏ đến lớn là như thế, cha mẹ tuy rằng vô cùng yêu anh, nhưng là không lay chuyển được lão nhân chấp nhất cùng nghiêm khắc trong nhà, thời gian ở chung với anh rất ít. Về sau lúc qua đời, nội tâm anh cũng không có cảm giác đau thấu tim gan, ông bà càng là như thế, đối với anh kỳ thác kỳ vọng cao, đem anh bồi dưỡng thành người thừa kế ưu tú nhất, lại không có cho cái quan trọng nhất là yêu mến cùng làm bạn.

Anh xác thật cũng bởi vậy mà khó chịu, bất quá thời gian dài, anh cũng từ từ quen.

Thân tình với anh mà nói là khái niệm vô cùng mơ hồ, khả năng anh đã từng có được, bắt quá, ai để ý đâu.

Anh nhìn biểu cảm của Lộ Mạn Hề, cho rằng cô tức giận, liền thu liễm ý cười trên mặt nói: "Em tức giận với anh vì anh không cho em đi làm bạn gái Lôi Tranh sao?"

Kỷ Thừa Hoài không hiểu, không hiểu cô làm sao mà lại vì một lão nhân râu ria mà thương tâm khổ sở.

Kia lại không phải bà của cô, chỉ là bà của Lôi Tranh mà thôi.

Sinh lão bệnh tử là chuyện thường có, trên thế giới mỗi một giây đồng hồ không biết có bao nhiêu người ngừng hô hấp.

Lộ Mạn Hề nghe xong lời này của anh, vô cùng bất đắc dĩ, "Em không có."

Những năm gần đây tính tình của cô đã sớm bị sự chiếm hữu dục ma của Kỷ Thừa Hoài hủy hoại.

Lộ Mạn Hề không phải người ngang ngược vô lý, cô tin tưởng nếu cô tìm bạn trai là người thương, đối mặt với tình huống hiện tại cũng sẽ không vui, chỉ là sẽ rất ít trực tiếp cự tuyệt như Kỷ Thừa Hoài vậy.

So với đáp ứng xong lại là các loại câu kinh, cô càng thích biểu đạt rõ ràng bất mãn cùng đề ý ngay từ đầu.

Nghĩ đến lời nói của Dương ca, Lộ Mạn Hề lại nhẫn nại tính tình giải thích: "Thừa Hoài, anh biết đấy, em không có gì người thân, là đi theo ông bà lớn lên, bà nội Lôi đối với em rất tốt, rất giống người bà đã qua đời kia của em, con người rất dễ dàng đồng cảm, hiện tại bà qua đời, lòng em có chút khó chịu. Nhưng ngày hôm qua anh đáp ứng cho em đi, em cũng sẽ không đi."

Chuyện này cần thiết phải giải thích rõ ràng với anh, muốn bày ngay ngắn thái độ của cô.

Kỷ Thừa Hoài nghe xong lời này trong lòng dễ chịu hơn rất nhiều, "Anh sẽ kêu trợ lý đi phúng viếng."

"Kia vẫn là tính." Lộ Mạn Hề xua xua tay, tính toán cơ hội này cùng Kỷ Thừa Hoài nói rõ ràng, "Lôi Tranh là người vô cùng hiểu đúng mực, mấy năm gần đây hẳn chưa từng chủ động liên hệ với em, hẳn cũng không thích em, cho nên, anh thật sự không cần thiết giống như phòng cướp để phòng hẩn."

"Em đừng thảo luận với anh chuyện hẳn có thích em hay không." Kỷ Thừa Hoài dò một bàn tay vuốt tóc cô, "Anh là nam nhân, ai thích em, ai không thích em, anh liếc mắt một cái là có thể nhìn ra."

Lộ Mạn Hề rất có hứng thú hỏi: "Vậy anh nói Thịnh Hành thích em không?"

Thịnh Hành là nam chính một bộ điện ảnh mà cô hợp tác, gần đây là tiểu thị tui rất hot, diễn kỹ nhưng gương mặt kia thật sự rất đẹp, cho nên nhân khí cứ cao không hạ, nghe nói hiện tại đại ngôn thù lao đóng phim đều thẳng bức một tuyến.

"Hẳn dám." Kỷ Thừa Hoài khinh miệt mà nói.

Tiểu tử miệng còn hôi sữa, coi như cho hẩn mượn mấy cái gan hẩn cũng không dám.

Lộ Mạn Hề cũng không biết là vì cái gì mà Kỷ Thừa Hoài nhận định Lôi Tranh có ý với cô.

Nếu là bởi vì lúc trước xào qua CP, thì bộ phim kia có trách nhiệm rất lớn!

Là đời trước hay đời này, đây là lần đầu tiên vì chuyện tình cảm mà vẫn tâm bình khí hòa tiến hành thảo luận.

Chỉ là Lộ Mạn Hề biết, mặc kệ Kỷ Thừa Hoài hiện tại biểu hiện thật nhiều bình thường đến cỡ nào, chỉ cần gặp được việc liên quan đến ranh giới cuối cùng của anh, một giây thôi anh sẽ khiến thế giới quan của bạn bị phá vỡ.

Điểm mấu chốt của Kỳ Thừa Hoài không nhiều lắm, cô là một trong số đó.

Nếu lúc trước Kỳ Thừa Hoài biết Lôi Tranh có theo đuổi cô, hoặc là nói nếu cô động tâm với Lôi Tranh thì lúc trước không chỉ là một năm không diễn.

Có đôi khi ngẫm lại cũng là, nói không chừng Lôi Tranh cũng đang hối hận, hối hận vì gặp được cô.

Đối với sự nghiệp vừa mới bắt đầu với người mới mà nói, thời gian một năm vô cùng vô cùng quý giá, nếu không có cô, nói không chừng Lôi Tranh đã thành ảnh đế.

"Anh cảm thấy Tô Vũ Thành thích em không?"

Tuy rằng nói chủ đề như vậy, nhưng không khí giữa hai người vẫn phi thường hài hòa ấm áp.

Có như vậy trong nháy mắt, Lộ Mạn Hề thiếu chút nữa cho rằng Kỳ Thừa Hoài thật chính là bạn trai mình.

Kỳ Thừa Hoài mặt đen một chút, bởi vì Tô Vũ Thành là học đệ của anh, cùng trong nhà trở mặt, hiện tại đang theo anh, coi như là trợ lý trên danh nghĩa.

Tô Vũ Thành thật xứng với danh đại nhan khổng, bạn gái đảm nhiệm nhiều lần không có chỗ nào mà không phải là đại mỹ nữ, thời điểm lần đầu tiên hắn ta nhìn thấy Lộ Mạn Hề, bởi vì mới từ nước ngoài trở về, cũng không hiểu biết tin đồn trong vòng, trực tiếp đi lên bắt chuyện, vẫn là Kỳ Thừa Hoài trực tiếp xách cổ áo hắn, mang theo hắn đến hoa viên nhỏ, đối với thứ này tấn cho một trận, hắn mới thành thật.

Tuy rằng là nhan khổng, nhưng Tô Vũ Thành cũng có ưu điểm, đó chính là tuyệt không ngáp ghé vợ bạn, mặc dù Kỳ Thừa Hoài chưa bao giờ thừa nhận Tô Vũ Thành là bạn của anh.

"Em là muốn cho anh khai trừ hắn, phải không?"

"Không không không, chỉ đùa một chút."

Tuy rằng có tâm trâu chọc, nhưng cô không dám không coi lời Kỳ Thừa Hoài là thật, thẳng nhãi này thật sự sẽ làm ra chuyện như vậy.

Cô cùng Tô Vũ Thành không thù không oán, không cần thiết hờ hển như vậy.

Sự thật chứng minh, Kỳ Thừa Hoài lòng dạ hẹp hòi, cũng không sẽ bởi vì mấy ngày này cô thay đổi mà biến lớn.

Anh vẫn là anh, không ảnh hưởng đến toàn cục vui đùa anh có thể tiếp thu, sở dĩ không so đo với Lôi Tranh, là bởi vì Lôi Tranh thức thời, một khi Lôi Tranh đối với cô biểu hiện ra một chút ý nghĩ, Kỳ Thừa Hoài tuyệt đối không phải bộ dáng dễ nói chuyện như bây giờ.

Bất quá có thể khẳng định chính là, việc lần này Lôi Tranh, biểu hiện của cô cũng không tệ lắm, Kỳ Thừa Hoài hẳn là sẽ không đi đối phó với Lôi Tranh.

Lộ Mạn Hề nhận thấy được Kỳ Thừa Hoài nhìn chăm chăm vào cô, hai người đối mắt, ai cũng không muốn mở miệng trước.

Cùng một người đối mặt thời gian dài, khó tránh khỏi sẽ không được tự nhiên, vẫn là Lộ Mạn Hề đầu tiên bại trận, hỏi: "Anh nhìn em làm gì?"

Biểu tình trên mặt Kỳ Thừa Hoài bất biến, ánh mắt lại rất nghiêm túc, "Em sao không hỏi xem." Anh dừng một chút, "Kỳ Thừa Hoài có thích em hay không?"

Ngực Lộ Mạn Hề nhảy dựng, không khí như vậy có chút nguy hiểm, cô cũng không muốn hỏi Kỳ Thừa Hoài vấn đề như thế, liền ôm anh, cười nói: "Anh hy vọng em hỏi sao?"

Kỳ Thừa Hoài không lên tiếng.

Lộ Mạn Hề cười nhạo, "Em đây càng không hỏi, ghen chết anh."

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

Lộ Mạn Hề đối với đáp án của câu hỏi này cũng không cảm thấy hứng thú, Kỳ Thừa Hoài thích hoặc là không thích cô, đối với cô mà nói đều không có ảnh hưởng.

Trong lòng cô biết, anh đối với cô có thiệt tình, cũng là thật sự thích cô. Chỉ là, cô không muốn tiếp nhận, không muốn tiếp nhận cùng Kỳ Thừa Hoài một mực đi xuống.

Mỗi người đối với định nghĩa thích không giống nhau, cô không phủ nhận tình cảm Kỳ Thừa Hoài đối với cô, nhưng không đại biểu cô sẽ tán đồng phương thức này.

Kỳ Thừa Hoài sẽ không thay đổi, cô cũng không nghĩ sẽ thỏa hiệp, cho nên đừng ai náy đi đối với hai người bọn họ mà nói là tốt nhất.

"Người em thích trong lòng chính là ai?" Kỳ Thừa Hoài si ngốc mà nhìn cô, hỏi.

Rõ ràng cô chỉ là trang điểm nhẹ, mặt mày cũng tràn đầy mệt mỏi, nhưng vào giờ phút này, không, ở mỗi một khắc, anh đều cho rằng cô đẹp nhất.

Vô luận là biểu tình gì, anh đều thích nhìn.

Kỳ thật ở một ý nghĩa nào đó Kỳ Thừa Hoài với Lộ Mạn Hề cũng là cùng một loại người, cô không thêm để ý anh có thích cô hay không, anh cũng không thêm để ý.

Lưỡng tình tương duyệt tự nhiên là tốt nhất, nếu chỉ có một người có tâm, anh cũng muốn lưu cô ở bên người.

Hào phóng mà buông cô ra, nhìn cô đi theo một nam nhân khác theo đuổi cái gọi là hạnh phúc, trừ phi anh đã chết, không, cho dù anh chết, biến thành quỷ cũng muốn để cô đời này không được an bình.

Lộ Mạn Hề tới gần anh, đầu tựa vào ngực anh, không để anh nhìn đến cảm xúc trong mắt cô, nhẹ giọng nói: "Một người hỗn đản họ Kỳ."

Cô nhớ tới cô năm mười tám tuổi, khi đó nói dối sẽ đỏ bừng đầy mặt, cả người không được tự nhiên, có thể liếc mắt một cái đã bị người ta nhìn thấu cảm xúc. Hiện tại đây, đối với Kỳ Thừa Hoài nói lời âu yếm, cũng sẽ không có tâm lý gánh nặng gì, cũng vì cô tự mình gây tê.

Làm Kỳ Thừa Hoài tin tưởng cô, đầu tiên cô nhất định phải làm tê mỗi chính mình, cũng lừa gạt chính mình.

Vô luận lời Lộ Mạn Hề nói chính là lời nói thật hay là lời nói dối, ít nhất giờ khắc này Kỳ Thừa Hoài cũng không khỏi sa vào trong ôn nhu khó được.

Buổi tối thâm đông, trong phòng rất ấm áp, dù không có chăn cũng sẽ không lạnh, nhưng hai người thẳng thắn thành khẩn nhiều thứ như vậy, Lộ Mạn Hề vẫn cứ thẹn thùng, cô liều mạng mà lôi kéo chăn che lại thân thể của mình, trên người là nam nhân đang rong ruổi.

Ánh mắt trong veo ban đầu chậm rãi mờ mịt.

Tay trắng nõn ngón theo bản năng mà bắt lấy ga giường. Hai người ở bên nhau nhiều năm như vậy, dù cho tâm không có cộng hưởng gì, nhưng thân thể lại vô cùng ăn ý.

Động tác kịch liệt nhất qua đi, Kỳ Thừa Hoài găt gao mà ôm người trong ngực, hôn lên trán cô một chút "Mạn Hề, anh thật sự thích em."

"Ân." Lộ Mạn Hề lên tiếng.

"Chỉ cần em không thêm để ý đến Lôi Tranh, anh cũng sẽ không để ý." Kỳ Thừa Hoài trước nay đều là như thế này, chỉ là Lộ Mạn Hề không thấy rõ ràng, cô để ý, anh mới có thể đi để ý, chỉ cần cô không thêm để ý, anh tự nhiên cũng sẽ không đem đối phương trở thành cái đinh trong mắt cái gai trong thịt.

Lộ Mạn Hề nghe xong lời này chỉ muốn cười, khó trách anh muốn cho cô làm ảnh hậu, ảnh hậu có kỹ thuật diễn, cô tự nhiên có thể đem hết thầy đều diễn đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Chỉ là Kỳ Thừa Hoài có phải cũng quên mất hay không, ảnh hậu cũng có một ngày không muốn diễn.

"Em đã biết." Một năm này, cô sẽ sắm vai nhân vật của mình thật tốt.

"Thật ngoan." Kỳ Thừa Hoài cười nhẹ một tiếng.

Cách Tết Âm Lịch chỉ có mấy ngày, Kỳ Thừa Hoài dứt khoát đem công việc dọn tới đoàn phim, ngẫu nhiên anh sẽ đi đoàn phim, chỉ là lẳng lặng mà ở một bên nhìn Lộ Mạn Hề diễn, càng nhiều lúc anh vội về khách sạn làm việc.

Những ngày bận rộn khiến cho người ta có cảm giác thời gian trôi qua nhanh hơn. Bất tri bất giác, ngày mai đã là giao thừa.

Từ khi ông bà qua đời, trừ tịch đối với Lộ Mạn Hề đã không còn ý nghĩa gì, chỉ là năm nay so với năm rồi lại có một tia bất đồng, đó chính là chỉ có hai người cô với Kỳ Thừa Hoài.

Ba mẹ Lộ không biết gọi điện thoại nhiều hay ít, nhưng Lộ Mạn Hề không tiếp điện thoại, Quách Đình ngại với mặt mũi thân thích nên tiếp điện thoại, nói qua loa rằng cô có rất nhiều lịch trình, không có biện pháp về nhà ăn tết.

Mặc dù việc của Lộ Mạn Hề đã nói rất rõ ràng, nhưng ba mẹ Lộ trước sau không tin con gái sẽ tuyệt tình như vậy, cho nên đến bây giờ vẫn ở trong biệt thự lớn mà Lộ Mạn Hề mua.

"Hề Hề vẫn không tiếp điện thoại sao?" Ba Lộ lộ rõ vẻ suy sụp, ngâm thuốc lá, hỏi.

Quá khứ ông ở trong ngành cũng là có thể nói mấy câu, cũng có không ít đồng nghiệp mời ông đi thảo luận họa tác. Chỉ là một thời gian trước, ông theo chân bọn họ gọi điện thoại nhưng rốt cuộc hẹn không tới.

Thời điểm ba Lộ tuổi trẻ vẫn là có tài hoa, bằng không do bên ngoài xuất chúng mẹ Lộ cũng sẽ không thích ông, không màng tất cả cũng muốn cùng ông ở bên nhau.

Chỉ là tài hoa của ông dừng lại ở năm hai mươi tuổi ấy, không còn tiến bộ.

Ở năm Lộ Mạn Hề sinh ra, ông bưng tỉnh đại ngộ, cảm thấy chính mình là bị thế tục ràng buộc bước chân, vì thế dứt khoát mà bỏ vợ con lại rời nhà trốn đi, đi bên ngoài tìm kiếm linh cảm, mẹ Lộ đã biết suốt nửa đời rồi, tuổi trẻ trong mắt chỉ có tình yêu, không có ông cần bán sống không nổi, bà lựa chọn xem nhẹ con gái mới sinh ra không lâu, đi tìm ba Lộ.

Hai người thật vất vả gặp lại, ai cũng không muốn trở về.

Ở bên ngoài phiêu bạt lâu như vậy, ngày trôi qua tuy rằng vất vả chút, nhưng không có gánh nặng gia đình, không có con gái khóc nháo, thật giống như về tới thời điểm yêu nhau thể giới hai người.

Bọn họ cố ý quên còn có lão nhân cùng con gái ở nhà, chỉ ở lúc thật sự không có tiền, mới có thể về nhà một chuyến, lấy được tiền liền lập tức rời đi.

Nói đến cùng, chỉ là không muốn gánh vác trách nhiệm.

Bởi vì không có chân chính ở chung với con gái, cho nên lão nhân đi rồi, không có chút gánh nặng nào trong lòng, con gái đã lớn, bọn họ còn cần thiết có trách nhiệm cùng nghĩa vụ đi gánh vác nuôi nấng nó sao? Hình như không có.

Thế giới hai người thật lãng mạn, chính là tuổi càng lúc càng lớn, hai người cũng muốn yên ổn lại, kết quả vừa thấy, phòng ở bán tiền tiêu, tiền tiết kiệm trong thẻ tổng cộng có ba con số, đúng lúc này, con gái duy nhất cư nhiên lại làm mình tỉnh!!

Làm con gái, hẳn là nên phụng dưỡng cha mẹ có phải không? Có phải thiên kinh địa nghĩa[1] hay không?

Thiên kinh địa nghĩa[1]: nói cái đạo thường như trời đất không thể di dịch được.

Hai người lập tức bao lớn bao nhỏ đi đến cậy nhờ con gái, kết quả khá lắm, con gái tìm bạn trai có nhiều tiền, trong lúc nhất thời bọn họ đều choáng váng, ở căn phòng lớn, ra cửa có tài xế đón đưa, không bao giờ vì sinh hoạt phí mà phiền não.

Đây là ngày mà bọn họ nằm mơ đều nghĩ tới, không có trách nhiệm, không có áp lực, không vì tiền mà phiền não.

Kỳ thật, nếu bọn họ chưa từng có ngày này, hiện tại một tháng một vạn cũng cao hứng đến muốn nhảy dựng lên, chỉ là thói quen ăn xài tiêu tiền phung phí, một vạn. Thật sự thiếu rất nhiều.

Mẹ Lộ lắc lắc đầu, "Tiểu Đình nói, Mạn Hề muốn đóng phim, không có thời gian trở về ăn tết."

Kỳ thật trong lòng bọn họ cũng biết, Mạn Hề lần này là nổi giận thật, cũng không biết sẽ giận bao lâu.

"Quay cái rắm!" Trong lòng ba Lộ nén giận, "Năm nào cũng không diễn, năm nay lại đặc biệt? Tôi thấy nó chính là không muốn nhận chúng ta, cái con nhãi ranh!"

"Ông đừng nói như vậy." Mẹ với ba rốt cuộc vẫn là không giống nhau, mặc dù những năm gần đây mẹ Lộ xem nhẹ Lộ Mạn Hề, nhưng dù sao cũng là bà mười tháng hoài thai sinh ra.

Cùng ba Lộ không giống nhau, mẹ Lộ cảm thấy con gái vẫn thiện lương, bà khẳng định là bị người khác ảnh hưởng, bằng không sẽ không đột nhiên không nhận bọn họ.

Trước kia ba Lộ cũng không phải chưa có yêu cầu hỗ trợ làm triển lãm tranh, Mạn Hề cũng không nói gì thêm a.

Mẹ Lộ càng nghĩ càng cảm thấy chuyện là như vậy, đem nội tâm suy đoán nói với chồng: "Hề Hề đối chúng ta rốt cuộc là thế nào, trong lòng ông sẽ không biết ư? Tôi cảm giác lúc này đây không phải nó muốn cùng chúng ta phân rõ giới hạn, mà là."

Trên thực tế, Lộ Mạn Hề đối bọn họ đích xác vô cùng không tồi, muốn phòng ở mua phòng ở, đòi tiền đưa tiền, có thể nói hiện tại bọn họ hưởng thụ hết thấy đều là con gái đưa.

Trong lòng ba Lộ đối Lộ Mạn Hề có ý kiến, nhưng rốt cuộc cũng là con gái ông, từ sâu trong nội tâm ông không muốn tin tưởng con gái là đến thật, vừa lúc vợ nói lời này đánh thức ông.

"Ý bà là?" Ba Lộ tạm dừng một chút, "Là Kỳ Thừa Hoài?"

Trong lòng ông càng nguyên ý tin tưởng là Kỳ Thừa Hoài quấy phá.

Tuy rằng với ông mà nói, bám lấy Kỳ Thừa Hoài, so với bám lấy Lộ Mạn Hề hiểu thắng còn tốt hơn nhiều, nhưng trong lòng ông cũng hiểu rõ, con gái vĩnh viễn là con gái, so với những người khác đáng tin cậy hơn nhiều.

Mẹ Lộ nghiêm túc gật đầu: "Bằng không Hề Hề sao lại nói ra nói vậy."

"Kia Hề Hề cũng không nên." Ba Lộ cũng nói không được nữa, Kỳ Thừa Hoài ông vẫn biết một chút, nếu là ý của cậu ta, chỉ sợ liền Hề Hề cũng không có biện pháp cự tuyệt.

Mẹ Lộ nghĩ tương đối phong phú, "Nếu là ý của Kỳ Thừa Hoài, lão công, ông nói chúng ta nên làm cái bây giờ?"

Nếu là ý của cậu ta, bọn họ còn có thể làm sao bây giờ?

Con gái sẽ không đối với bọn họ thế nào, nhưng Kỳ Thừa Hoài là người ngoài a, nếu là cậu ta thật sự hạ quyết tâm, có phải một vạn này với phòng ở đều bị thu?

"Tôi thấy Kỳ Thừa Hoài đối với Hề Hề là nghiêm túc, nếu là ngày nào đó bọn họ kết hôn, Hề Hề thành bà chủ Kỳ thị, chúng ta nhường nhịn một chút cũng không tính là cái gì." Ánh mắt ba Lộ tự giác hơn so với nữ nhân nhiều, chỉ cần con gái ông thành bà Kỳ, về sau ông chính là hưởng không hết vinh hoa phú quý, hiện tại chịu chút ủy khuất này thì có gì đâu?

Chỉ cần con gái ông về sau là phu nhân hào môn, ông cũng thom lây theo vào xã hội thượng lưu, đến lúc đó lo gì tác phẩm của ông không ai thưởng thức?

Ông thấy những người hành nghề giống ông xuất thân hào môn, ngày trôi qua không biết bao nhiêu tiêu sái, có người tìm kiếm nhiều hơn.

Mẹ Lộ chần chờ nói: "Ý của ông là, chúng ta trong lúc trước khi Hề Hề kết hôn không đi tìm nó?"

"Đúng vậy." Về mặt ba Lộ nghiêm túc, nắm tay vợ, "Vì tương lai Hề Hề, vì chúng ta, hiện tại cần thiết phải nhịn."

"Một tháng một vạn?" Những năm gần đây mẹ Lộ không có áp lực gì, về sau sinh hoạt càng là không lo, cho nên thoát nhìn tựa như phụ nữ hơn ba mươi tuổi, ánh mắt vẫn tràn đầy tình yêu với chồng.

"Ừm" Ba Lộ không bỏ nhìn thoáng qua biệt thự, "Ăn tết xong chúng ta sẽ dọn đi ra ngoài."

Lui một bước, trời cao biển rộng, về sau có rất nhiều biệt thự chờ ông đi ở.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

Ba mẹ Lộ không tiếp tục tiến hành gọi điện thoại, Quách Đình ngược lại có chút không quen.

Ngày đầu tiên của kỳ nghỉ, Quách Đình không có thể toại nguyện ngủ đến tự nhiên tỉnh, đi theo Lộ Mạn Hề, tiền kiếm đủ rồi, nhưng mỗi ngày thần kinh đều ở vào trạng thái độ cao căng chặt, cô cũng đã quen, chưa đến 8 giờ đã tỉnh.

Theo lý mà nói, hôm nay là giao thừa, lấy đức hạnh của ba mẹ Lộ, khẳng định sẽ gọi điện thoại, lúc này cư nhiên một cuộc gọi nhờ cũng không có, Quách Đình cảm thấy vô cùng thần kỳ, cô nghĩ nghĩ, vẫn là gọi điện thoại cho Lộ Mạn Hề.

Lúc Lộ Mạn Hề nhận được điện thoại thì đã tỉnh, nhưng vẫn là nằm ở trên giường lướt Weibo với Zhihu, mở miệng câu đầu tiên chính là: "Người đại diện thân ái, năm mới vui vẻ nha."

Quách Đình ngăn ra, "Năm mới vui vẻ. Mạn Hề, ba mẹ em không gọi điện thoại cho chị, nhưng bọn họ không phải người dễ từ bỏ ý đồ, chị luôn cảm thấy bọn họ nói không chừng sẽ nhịn rồi ra chiêu lớn."

Thật sự là đôi vợ chồng này làm cho người ta có ấn tượng không tốt.

Năm hết tết đến, cũng đừng cho Mạn Hề ngọt ngào mới đúng.

Lộ Mạn Hề cười ra tiếng, "Chị, có phải chị đánh giá quá cao chỉ số thông minh của họ không? Yên tâm đi, họ không phải người thông minh, nháo không ra chuyện xấu gì."

Kia là ba mẹ tốt của cô, mặc dù thật không là thứ gì, nhưng nếu là bọn họ thật sự muốn làm ra việc thương tổn danh dự của cô, đây cũng không có khả

năng.

Bởi vì bọn họ so với ai khác đều rõ ràng, nếu là cô ngã xuống, một tháng một vạn của họ cũng không có, chẳng qua ngoài miệng lợi hại mà thôi, thật muốn đi làm, hoàn toàn không có lá gan kia.

Nếu bọn họ thật có thể nhìn sau đó ra chiều lớn, nói không chừng cô còn sẽ xem trọng bọn họ một chút, nhưng sự thật là, bọn họ về sau đều phải thành thành thật thật cầm một vạn sinh hoạt phí.

Quách Đình nghiêm túc mà nghĩ nghĩ, phát hiện Lộ Mạn Hề nói được còn rất đúng, "Là chị hồ đồ, nhưng nói lại, em tính toán mừng năm mới thế nào?"

Những năm qua cho dù là mặt cùng lòng không hợp, cô cũng sẽ cùng cha mẹ đón năm mới, năm nay thì sao?

Nói đến đề tài này Lộ Mạn Hề liền phát điên, "Kỷ Thừa Hoài sáng sớm đã đánh thức em, chờ chút nữa chúng em muốn đi siêu thị mua đồ ăn, hai người ăn lẩu ăn tết."

Thật là ngoài dự đoán, Quách Đình cười nói: "Ai xuống bếp?"

Kỷ Thừa Hoài cũng không có người thân nào, năm trước anh toàn là đi theo Lộ Mạn Hề ăn tết, năm nay tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

"Cái này..... Còn chưa có thương lượng, dù sao cũng xem đã." Nghe tiếng bước chân truyền đến, Lộ Mạn Hề chặn lại nói, "Không thèm nghe chị nói nữa, em phải rời giường đi ra ngoài mua đồ ăn."

Kỷ Thừa Hoài hôm nay mặc áo khoác mới, là quà Lộ Mạn Hề đưa cho anh, người này trời sinh là móc treo quần áo, mặc cái gì cũng dễ nhìn.

"Nhanh rời giường đi, bữa sáng đã chuẩn bị xong."

Bữa sáng này tự nhiên không có khả năng là Kỷ Thừa Hoài chuẩn bị, mà là đi trong nhà, đi làm một bàn bữa sáng phong phú xong thì về nhà ăn tết ngay, Kỷ Thừa Hoài cho đi một đại hồng bao, chọc đi cười đến thấy răng không thấy mắt.

Hôm nay không cần đóng phim, nhưng dù sao cũng là ăn tết, cho nên Lộ Mạn Hề vẫn là nghiêm túc trang điểm, ăn mặc áo khoác đỏ tương đối vui mừng, bên trong là áo len màu đen, vừa vặn tròn cả móng, lại phối hợp với giày bó quá gối, giữ ấm lại đẹp.

Làn da cô vốn dĩ cực trắng, lúc này mặc một cái áo màu đỏ càng làm cho làn da có vẻ giống như sứ trắng.

Nghiêm túc mà nói, từ ngoại hình đến khí chất mà nói, Lộ Mạn Hề đứng chung một chỗ với Kỷ Thừa Hoài, đó là vô cùng xứng đôi.

Ở trên xe, Kỷ Thừa Hoài bắt đầu thảo luận với Lộ Mạn Hề về thực đơn hôm nay, "Em không phải muốn ăn lẩu sao? Hôm nay chúng ta làm lẩu đi, tương đối dễ dàng, lại tùy tiện xào hai món ăn khác, kêu nhà hàng bên kia làm mấy món em thích ăn, chờ đến lúc com tắt niên bọn họ sẽ đưa đến đây."

Ăn tết với Lộ Mạn Hề mà nói cùng ngày thường cũng không có gì khác nhau, "Vì sao chúng ta không ăn ở nhà hàng, hoặc là dứt khoát đặt một bàn com tắt niên để cho bọn họ đưa đến trong nhà, hà tất phải phiền như thế?"

"Chúng ta tự mình xuống bếp không phải càng có năm mùi vị hơn?"

Đối Kỷ Thừa Hoài mà nói, đây là một năm từ khi lớn lên đến nay làm cho anh hạnh phúc nhất!

Ăn tết trong quá khứ, ba mẹ Lộ quả thực làm anh hết muốn ăn, năm nay không phải lại cùng ăn Tết với người không liên quan, chỉ là hai người bọn họ, ngầm lại toàn là hưng phấn.

Cho nên Kỷ Thừa Hoài so với các năm trước bắt luận là cái gì cũng toàn là hào hứng, từ đêm qua đã bắt đầu tải một cái app xuống bếp, muốn cùng Lộ Mạn Hề xuống bếp nấu com, sống một năm tốt đẹp chỉ có hai người họ.

Năm mùi vị? Lộ Mạn Hề đã không còn nhớ rõ.

Chỉ là trong ấn tượng, mỗi lần đến thời gian ăn tết, bà sẽ luôn lôi kéo cô đến cửa hàng dạo một vòng, mua cho cô từ đầu đến chân từ trong ra ngoài toàn bộ là đồ mới, ăn xong com tắt niên, cô sẽ cùng ông bà ngồi ở trên sofa xem tiết mục cuối năm, uống canh gà ăn sủi cào, ngay cả tiết mục cuối năm lại là tiết mục xấu hổ ngắn, cũng có thể xem đến thật cao hứng.

Mỗi lần tới thời điểm ăn tết, thành phố lớn lại an tĩnh xuống, người đi làm nơi khác đều chạy về đoàn viên.

Người trong siêu thị cũng không phải rất nhiều, Lộ Mạn Hề chỉ đeo khẩu trang, lại paparazzi chuyên nghiệp cũng phải tha giả không phải, hơn nữa cô cũng không sợ bị chụp, trước không nói hiện tại có paparazzi dám chụp cô hay không, chính là Kỷ Thừa Hoài cũng sẽ không cho tin tức của cô truyền ra.

Cho nên, cô so với các đại đa số nghệ sĩ khác thoải mái hơn nhiều.

Hai người bọn họ đều không phải người thường xuyên xuống bếp, bất quá cũng may siêu thị cần cái gì có cái có, không đến nửa giờ đã mua đủ nguyên liệu nấu ăn hôm nay yêu cầu.

Khi Lộ Mạn Hề đi ngang qua tủ lạnh, nhìn thoáng qua vỏ sủi cáo ở bên trong.

Khi Kỷ Thừa Hoài ở cùng Lộ Mạn Hề, anh luôn là phá lệ chú ý cô, cô nhìn nhiều một thứ gì, vô luận giá cả như thế nào, anh sẽ lập tức mua mang đến trước mặt cô.

Lúc này cô nhìn chính là.....

Kỷ Thừa Hoài không chút suy nghĩ, dò ra tay nói với người đứng cạnh tủ lạnh: "Cái này gọi là..... viên."

Anh không biết nên gọi thứ này thế nào, không biết là bao mĩ hoành thánh hay là sủi cáo.

Lộ Mạn Hề xi nở nụ cười, tuy rằng mang khẩu trang, nhưng Kỷ Thừa Hoài vẫn có thể tưởng tượng đến giờ phút này biểu tình của cô có bao nhiêu động lòng người.

"Phiền toái cân nửa cân vỏ sủi cáo, cảm ơn." Cô với bà đã mua đồ ăn rất nhiều lần.

Mua vỏ sủi cáo xong, lại đi mua nhân thịt của sủi cáo.

Cái năm này, thật đúng là phải động thủ mới có thể com no áo ấm a.

Lộ Mạn Hề khuyên bảo không có kết quả, Kỷ Thừa Hoài vẫn cố chấp đi cửa hàng bánh kem mua một cái bánh kem mười tám.

"Anh muốn hại chết em nha!"

Lộ Mạn Hề ôm hộp bánh kem, cách hộp cũng có thể ngửi được cổ vị ngọt, khiến cho người hận không thể lập tức mở ra ăn.

Làm nữ diễn viên, trừ bỏ đóng lúc tình cảnh cần thiết, cô đã sớm từ bỏ đồ ngọt.

Đúng vậy, cô vô cùng vô cùng tích điểm tâm ngọt.

Lúc ấy không làm diễn viên, cô có thể một mình ăn luôn một cái bánh kem.

Có đôi khi cô cảm thấy rất không thú vị, con người tồn tại quan trọng là vui vẻ, cô lại không thể làm càn ăn đồ mình muốn ăn, kiếm tiền như thế thì có ý nghĩa gì, bất quá mỗi lần ở màn ảnh lớn nhìn tác phẩm của mình, cô lại cảm thấy rất đáng giá.

Kỷ Thừa Hoài bật cười: "Hôm nay là tết, cho phép em làm càn một hồi."

"Đây là nhiệt lượng một tháng của em!" Lộ Mạn Hề rất muốn đem bánh kem ném xuống, nhưng thân thể lại rất thành thật, "Anh là để em một tháng kế tiếp không ăn sao?"

"Buổi tối giúp em làm vận động."

Xét thấy biểu tình của Kỷ Thừa Hoài quá mức đứng đắn nghiêm túc, Lộ Mạn Hề cũng không thể phân biệt, anh đây là không phải nói lung tung.

Trình Tích cũng mua nhà tại khu biệt thự này, hai nhà cũng không tính là xa, Lộ Mạn Hề có thị lực không tồi, mới vừa tiến vào khu biệt thự đã thấy được Trình Tích, Trình Tích tuy rằng tâm tư bất chính, nhưng trước nay cũng chưa làm qua việc tổn thương tới chuyện của cô, cho nên Lộ Mạn Hề cũng mừng rỡ cùng cô ta bảo trì quan hệ mặt ngoài, huống chi xem ra ba mẹ Trình Tích cũng ở đây.

Lộ Mạn Hề kêu Kỷ Thừa Hoài dừng xe, cô xuống xe, anh cũng đi xuống theo, hai người cùng cha mẹ Trình Tích chào hỏi.

Trình Tích cũng thực ngoài ý muốn, "Mạn Hề, cậu không trở về ăn tết sao?"

Nói ra việc cùng cha mẹ nhà mình phân rõ giới hạn cũng không phải chuyện tốt gì, Lộ Mạn Hề liền cười trả lời: "Mình đưa ba mẹ ra ngoài du lịch, dù sao ngày thứ ba mình cũng phải làm việc, cũng không có thời gian ở cạnh họ."

Trình Tích cũng không ngạc nhiên, cô kéo tay mẹ Trình, cười tủm tỉm mà nói: "Sang năm mình cũng chuẩn bị mang ba mẹ đi Maldives du lịch, cậu nói xem, mình kiếm tiền cũng không vì cái gì khác, còn không phải là để cha mẹ có cuộc sống tốt nhất sao?"

Mẹ Trình mặc áo khoác lông chồn, đẹp đẽ sang trọng, bà bị chọc đến cười không khép miệng được, "Đứa nhỏ này chính là người hiếu thuận."

"Thực sự muốn cho chúng ta cuộc sống tốt nhất, con phải tranh thủ thời gian tìm nhân tài kiên định mới là việch đứng đắn." Trình phụ nhũ này nói.

Trình Tích cho Lộ Mạn Hề một cái liếc mắt.

Lộ Mạn Hề ngầm hiểu, kéo tay Kỷ Thừa Hoài, nói với ba mẹ Trình: "Chú di, chúng con đi về trước, con còn chưa nấu cơm đâu."

Vô luận nhân phẩm Trình Tích như thế nào, ít nhất có thể khẳng định một chút, cô là con gái vô cùng hiếu thuận.

Chờ Lộ Mạn Hề với Kỳ Thừa Hoài lái xe rời đi, mẹ Trình mới lời thăm thía nói với Trình Tích: "Con thật ngốc, con xem người ta có nhiều tâm nhân, bạn trai nó xem xét cũng không phải người thường, cố gắng trong sự nghiệp là chuyện tốt, nhưng cũng không thể đã quên việc chung thân đại sự của mình, con phải mở to hai mắt mà tìm xem, đừng chờ đến ba bốn mươi tuổi mới tìm, vậy thì đã khó càng thêm khó."

Mặt ngoài Trình Tích nghe lọt, thực tế trong lòng không cho là đúng, trong giới cũng không phải không có nữ minh tinh ba bốn mươi tuổi còn chưa có kết hôn, nhưng người ta nổi tiếng a, phụ nữ ba bốn mươi tuổi bình thường có thể so với nữ minh tinh ba bốn mươi tuổi sao?

"Chính là, tiểu tử vừa rồi kia cũng không bình thường, xem xét thấy rất ưu tú, người bạn này của con thật là biết tìm bạn trai." Ba Trình cũng nói theo.

Trình Tích châm chọc cười, bạn trai? Điều này cũng cần phải chính chủ người ta đáp ứng cho Lộ Mạn Hề danh phận a.

Tuy rằng cô rất không minh bạch với đạo diễn còn có một ít ông chủ, nhưng ít nhất cô không đi làm tình nhân người ta a, lý lịch không biết trong sạch thế nào, gặp phải nam nhân mình thích còn có thể danh chính ngôn thuận ở bên nhau, Lộ Mạn Hề có được không?

Trong vấn đề này, cô thật đúng là không có bản lĩnh như Lộ Mạn Hề, cũng không có hiểm lạ loại bản lĩnh này.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Ở trong đầu của Trình Tích, Lộ Mạn Hề vô cùng đáng thương, hành vi bị giam cầm, kim chủ lại không coi cô là chuyện quan trọng, về sau tuổi già sắc tàn bị vứt bỏ, chỉ là ngấm lại điều nhện không được phải vì cô mà điểm một loạt sấp.

Lộ Mạn Hề không biết mình đang được đồng tình, cô theo Kỳ Thừa Hoài về nhà, chuẩn bị chỉnh lại nguyên liệu để nấu cơm.

Trước kia Kỳ Thừa Hoài ở nước ngoài toàn là tự mình xử lý sinh hoạt hàng ngày, tuy rằng chưa làm qua vài bữa cơm, nhưng nhìn dụng cụ trong bếp một cái, nên sử dụng ra sao trong lòng anh cũng hiểu rõ.

Lộ Mạn Hề lại càng không cần phải nói, lúc ấy cô mới xuất đạo, mặc dù có thù lao đóng phim, nhưng cũng không phải rất nhiều, vào lúc không diễn, cô đều là ở trong phòng trọ của mình xuống bếp nấu cơm, mấy năm nay tuy rằng không xuống lại bếp, nhưng cũng có thể nấu vài món ăn.

Không sai biệt lắm bận rộn gần một giờ, chuẩn bị xong nồi lẩu, đồ ăn cũng làm xong, trong phòng có mùi dầu khói không thể né tránh, bắt quá bận rộn như vậy xong, ngược lại khiến cho căn nhà càng có thêm một tia năm mùi vị.

Bữa tiệc lớn trên bàn, nồi lẩu đang sôi, thịt bò viên cá viên quay cuồn, phòng trong mở máy sưởi. Trong không khí như vậy, dù cho đối diện là Kỳ Thừa Hoài, cô cũng cảm giác được tư vị của hạnh phúc.

"Chờ cơm nước xong cùng anh đi một nơi không?"

Hai người không phải là người lảm lời, ở bên nhau nhiều năm như vậy, trên người đã lẫn thói quen của nhau, cho dù một ngày một câu không nói, cũng sẽ không xấu hổ.

Lộ Mạn Hề cho rằng anh muốn cô cùng đi xã giao, tuy rằng một bụng không vui, bất quá vẫn là gật gù đầu, "Được."

Tuy rằng cô chưa bao giờ cho rằng Kỳ Thừa Hoài là bạn trai của cô, nhưng đối với bên ngoài mà nói, kim chủ với thân phận tình nhân, cũng là cần bạn bè nam nữ làm tấm màn che.

Lộ Mạn Hề biết, trước mắt bên người Kỳ Thừa Hoài chỉ có một người phụ nữ là cô. Đây đối với cô mà nói thì là chuyện tốt, nhưng cũng không phải tốt như thế, một mặt không có oanh oanh yến yến, cuộc sống của cô sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều, lúc trước có nữ diễn viên trong một đoàn phim chính là như thế, cô ấy cùng kim chủ có gia đình coi như xong, tiểu tam tình nhân càng là có vài người, mỗi ngày chỉ là tranh giành tình cảm đã tiêu phí không ít tâm tư. Cho dù bên cạnh Kỳ Thừa Hoài có phụ nữ khác, cô cũng khinh thường với việc đi "tranh sủng", nhưng thế đạo chính là như vậy, ở trong nhà nơi nào cũng không đi, cái nôi này cũng sẽ đập trên người, cho nên Kỳ Thừa Hoài "giữ mình trong sạch" như bây giờ với cô mà nói là một chuyện tốt.

Bởi vì cô là "duy nhất", cho nên ra bên ngoài, cho dù cùng anh đi xã giao, những bằng hữu của anh cũng chưa bao giờ dám xem thường cô.

Người trong giới của Kỳ Thừa Hoài đều vô cùng thực tế. Lúc trước một người bạn của anh mang một cô bạn gái mà không phải bạn gái cũng chẳng phải vợ, mấy ông chủ khác còn quang minh chính đại cùng kia cô gái kia nói lung tung cố ý khiêu khích cô, quan trọng nhất chính là, vị bạn kia cư nhiên còn cười tủm tỉm.

Cẩn thận ngấm lại, những cái nhóm tiểu tam tre già măng mọc đó, nếu chỉ là vì tiền tài thì còn tốt, nếu muốn một danh phận, thật là quá ngu xuẩn, những người này từ đáy lòng khinh thường các cô.

Không tốt ở chỗ, chọc sống Kỳ Thừa Hoài kỳ thật rất đơn điệu, cho nên ngoài công việc, toàn bộ thời gian anh đều dành cho cô, có đôi khi cô vẫn là ăn không tiêu.

Kỳ thật Kỳ Thừa Hoài thật sự rất trạch, khi anh nghỉ ngơi, một ngày không ra khỏi cửa cũng có thể, đương nhiên..... Này cũng không có gì tốt để chê người ta, bởi vì cô cũng giống thế.

Paparazzi sờ dĩ không chụp được ảnh của bọn họ, một phương diện là sợ hãi thù đoạn của Kỳ Thừa Hoài, về mặt còn lại là..... chụp không được.

Có đôi khi Lộ Mạn Hề cũng sẽ suy nghĩ, trừ bỏ tính cách bá đạo của Kỳ Thừa Hoài, kỳ thật trong cuộc sống bọn họ vẫn là vô cùng hợp.

“Trình Tích với bên Hoành Đạt kia nói chuyện, hẳn là muốn ký hợp đồng.”

Kỳ thật lúc bọn họ ăn cơm sẽ rất ít nói chuyện phiếm, không, chính xác ra, trong trí nhớ của Lộ Mạn Hề, bắt đầu từ năm ngoái, cuộc nói chuyện giữa bọn họ càng ngày càng ít, cô không đưa ra đáp lại gì, Kỳ Thừa Hoài về sau cũng trầm mặc hơn rất nhiều.

Tình huống anh chủ động tìm đề tài nói chuyện phiếm giống như vậy đã ít lại càng ít, nên nói trong khoảng thời gian này biểu hiện của cô không tồi sao?

Trình Tích ký hợp đồng với Hoành Đạt, căn bản Lộ Mạn Hề cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì đời trước cũng như thế này.

Kỳ thật Trình Tích cũng không có lựa chọn, hiện tại mấy nghệ sĩ có thể hô mưa gọi gió đều tự mình mở phòng làm việc, trước mắt Trình Tích còn chưa có cái năng lực cùng tài chính kia, mặt khác mấy công ty quản lý cổ ý hướng tới, đều nổi danh hạ lực nâng người mới, có thể phân tài nguyên đến danh nghĩa Trình Tích thật sự là hữu hạn, để cô ta với nhóm tiểu thịt tươi đi làm vai phụ, lấy tính cách Trình Tích tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Chỉ là mãi cho đến đời trước cô nằm liệt giữa đường, tiếp diễn của Trình Tích đều là vô cùng giống nhau, cô ta muốn thử kính 《 Đường Cung truyền kỳ 》 cũng không có phần của cô.

Nhưng thật ra cô ta đã tham gia chương trình tạp kỹ, hiệu quả cũng không tệ lắm.

Đời trước Trình Tích đối với Hoành Đạt vô cùng bất mãn, thậm chí còn cùng một tiểu nữ sinh đang được nâng đỡ của Hoành Đạt xé bức, ở trong giới cũng là một trò để chê cười.

“Ừm” Lộ Mạn Hề ừm một tiếng, cũng không ngạc nhiên, “Hoành Đạt không tồi.”

Kỳ Thừa Hoài nhìn cô một cái, “Trình Tích này tâm thuật bất chính, về sau em vẫn là tận lực đừng cùng cô ta lui tới.”

Đời trước Lộ Mạn Hề so với đời này, vẫn là có chút phản nghịch.

Cô đương nhiên biết Trình Tích là người nào, chỉ là thích cùng Kỳ Thừa Hoài làm trái lại. Nếu là ở đời trước, cô khẳng định âm ỷ hai câu với anh, hơn nữa còn sẽ vô cùng phản cảm anh sẽ can thiệp vào hành vi của mình như vậy.

Trọng sinh tới nay, cô ngược lại trở nên tâm bình khí hòa.

Đối nghịch với Kỳ Thừa Hoài, cũng không có chỗ tốt gì, tâm trí của Lộ Mạn Hề hiện tại đặc biệt kỳ quái, cô chỉ cần nghĩ đến Kỳ Thừa Hoài một năm sau khả năng sẽ nằm liệt giữa đường, cô liền đối với anh rất có kiên nhẫn, cảm thấy không cần thiết cùng anh quá mức so đo.

“Em biết.” Lộ Mạn Hề gấp thịt bò cho anh, “Chỉ là đều ở trong giới, cũng không thể vạch mặt. Nói lại, em ngược lại đã lợi dụng anh một lần.”

Kỳ Thừa Hoài kinh ngạc, “Lợi dụng? Xây ra chuyện gì?”

“Trình Tích nghĩ muốn đến công ty của em, anh cảm thấy có thể thực hiện sao? Người này có chút.....” Lộ Mạn Hề nghĩ nghĩ, ở sau lưng nói xấu người ta hình như cũng rất không đúng, “Dù sao cô ta đề nghị với em việc này, em mật mờ biểu thị với cô ta rằng anh không muốn cho cô ta tới, cô ta liền không nói gì. Vừa rồi cho anh thịt bò, là thù lao lợi dụng anh, anh đã ăn, vậy không được so đo với em”

Kỳ Thừa Hoài bị ngôn luận này của cô chọc cười, “Lúc trước em nằm viện, Trình Tích cũng tìm anh nói qua việc này.”

Lộ Mạn Hề có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Trình Tích cư nhiên còn tìm Kỳ Thừa Hoài, cô truy vấn nói: “Vậy anh nói thế nào?”

“Để anh ngâm lại..... À, anh nói với cô ta, việc này để em quyết định.”

Lộ Mạn Hề trợn mắt há hốc mồm, “Cái này tốt, Trình Tích khẳng định cảm thấy em ở chỗ này của anh ngay cả lời cũng không thể nói, còn không biết sẽ nghĩ như thế nào đây, em nói ngày đó ánh mắt cô ta nhìn em không đúng, hoá ra là cô ta thấy em đáng thương đồng tình với em a.”

“.....” Kỳ Thừa Hoài vẫn là không hiểu mạch nào của phụ nữ lắm.

“Bất quá đây cũng không quan trọng.” Lộ Mạn Hề nhìn anh một cái, “Dù sao tôn đại Phật này không ở miếu nhỏ này của em là đủ rồi.”

Kỳ thật cô nói chuyện này, là muốn nói cho Kỳ Thừa Hoài, cô không có yếu ớt, không có ngốc như anh tưởng tượng. Từ mười tám tuổi dốc sức làm

việc, một năm kia cô ném hết tình người ấm lạnh, người khác là ý tốt hay là ác ý, cô thật sự có năng lực phân biệt.

Kỷ Thừa Hoài muốn chính là toàn tâm ý lại bông hoa lụa của anh, nhưng cô không phải.

Có một ngày cô rời Kỷ Thừa Hoài đi, cô cũng có thể sống tốt hơn so với hiện tại.

Năm đó chỉ dựa vào năm trăm đồng, là có thể độc thân đến Đế Đô, một năm đó cô cũng tồn tại được, không cần dựa vào bất luận kẻ nào.

Cẩn thận ngẫm lại, kỳ thật Kỷ Thừa Hoài không xuất hiện vào thời điểm đó, cô sẽ không đáp ứng việc quy tắc ngầm phát sinh ở trên người mình, cô không có dã tâm gì, không cần được người ta chú ý, chỉ cần có thể quay phim, cho dù là lại vai phụ, cô cũng nguyện ý, tóm lại là không đói chết.

Tâm tư phụ nữ so với đàn ông tinh tế hơn nhiều, cũng nhạy cảm hơn nhiều, ít nhất Kỷ Thừa Hoài hoàn toàn không có get đến ý tứ của Lộ Mạn Hề.

“Em ở chỗ của anh, nhất định có thể chen lời vào được.” Mấy ngày nay tình cảm của hai người không tồi, Kỷ Thừa Hoài nghĩ nghĩ, vẫn là đem lời trong lòng nói ra.

“Phải không?” Lộ Mạn Hề hoàn toàn không cảm giác được lời nói của mình ở chỗ của anh có bao nhiêu phân lượng.

Nếu anh thật sự để ý đến lời nói của cô, lúc trước sẽ không đối với Lôi Tranh như thế, cũng sẽ không đối với bạn của cô như thế.

Anh ghen ghét, anh có lòng chiếm hữu mạnh, đây đều không tính là gì, chính là không thể đem tiền đồ người khác không coi ra gì.

Với anh mà nói chỉ là nhẹ nhàng băng quơ một câu, lại lật đổ toàn bộ nỗ lực của người khác.

“Đương nhiên phải.”

Kỷ Thừa Hoài cũng không am hiểu nói lời âu yếm, rõ ràng ở thời khác như thế, anh nói lên lời âu yếm êm tai, hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ làm Lộ Mạn Hề có điều xúc động, nhưng anh sẽ không.

Chỉ nói không làm đàn ông không đáng tin cậy, nhưng những người đàn ông chỉ nói về điều đó đôi khi khiến cho người ta cảm thấy ghen khuất.

Com nước xong, Kỷ Thừa Hoài mang theo Lộ Mạn Hề ra cửa.

Kỷ Thừa Hoài đi đến cửa hàng bán hoa mua một bó hoa hồng trắng, ngực Lộ Mạn Hề nhảy dựng, hoa này không phải tặng cho cô. Như vậy, lúc này rốt cuộc là muốn đi đâu?

Không trách Lộ Mạn Hề kinh ngạc, ở trong ấn tượng của cô, Kỷ Thừa Hoài rất ít rất ít tặng hoa cho cô, mấy năm nay, số lần được Kỷ Thừa Hoài tặng hoa không vượt quá năm lần.

Kỷ Thừa Hoài không phải một người chơi lãng mạn, bắt đầu năm thứ nhất, thời điểm sinh nhật của cô, anh trực tiếp cho cô một cái thẻ, để cô thích gì thì mua.

Thằng nam rất chán ghét đi chọn lễ vật, cảm thấy rất hao tâm tốn sức, hơn nữa dụng tâm chọn, có đôi khi đối phương còn không chịu nể mặt mũi, Kỷ Thừa Hoài không muốn lãng phí tâm tư vào việc này, cho nên thường xuyên chỉ là cho thẻ hoặc là chuyển khoản, để cô tự mình đi mua.

Nên khích lệ anh sao? Ngày 20 tháng 5 năm ngoái, anh cư nhiên thông suốt, chủ động tặng cô một bó hoa.

Lúc này Kỷ Thừa Hoài đi mua hoa, còn trịnh trọng mang cô đi cùng, như vậy, thấy người đó có bao nhiêu quan trọng a!

Lộ Mạn Hề đối với Đế Đô cũng không hiểu biết, tuy rằng cô mua nhà ở đây, nhưng mấy năm nay bận quá, cô cũng không có thời gian ra ngoài đi dạo, cho nên thật sự không biết Kỷ Thừa Hoài hiện tại lái xe đi nơi nào.

Không sai biệt lắm một giờ sau, Kỷ Thừa Hoài dừng xe, nắm tay Lộ Mạn Hề đi vào mộ viên, cả người cô đều sparta.

Anh đây hẳn là mang cô đi gặp gia trưởng???

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Lộ Mạn Hề nhanh chóng nhớ lại một chút, đời trước Kỷ Thừa Hoài cũng chưa mang cô tới mộ viên.

Cô muốn hỏi rõ ràng, nhưng nhìn thần sắc nghiêm túc của Kỳ Thừa Hoài, nên cô ngoan ngoãn mà bảo trì an tĩnh.

Một ít gia đình có tập tục, vào năm mới họ cũng tới mộ viên thăm trường bối đã qua đời, bái lạy họ. Quá khứ vào thời điểm ăn tết, Kỳ Thừa Hoài sẽ rời đi nửa ngày, anh toàn là một mình tới mộ viên chúc tết cha mẹ còn có ông bà đã qua đời, năm nay thế nào lại mang cô tới?

Cho tới nay, Kỳ Thừa Hoài đối với Lộ Mạn Hề rất tốt, muốn tài nguyên cho tài nguyên, muốn cái gì cho cái đó, tuy nhiên dục vọng độc chiếm rất mạnh, làm người ta cảm thấy hít thở không thông.

Lộ Mạn Hề chưa bao giờ cảm thấy mình là đang nói chuyện yêu đương với Kỳ Thừa Hoài, một mặt là tính cách của anh, về một mặt còn lại khác là hành vi của anh.

Bình thường giữa bạn bè nam nữ yêu đương, dù sao cũng nên muốn nói chút chuyện trong nhà phải không? Chờ tình cảm ổn định, có phải muốn mang về nhà gặp cha mẹ không?

Mấy năm gần đây, cơ hồ Kỳ Thừa Hoài đều không nhắc tới cha mẹ anh thế nào, càng đừng nói là mang cô tới mộ viên trông thấy người lớn trong nhà, ngay cả nhà cũ Kỳ gia anh cũng chưa đưa cô đi.

Bạn trai nào sẽ đối với bạn gái như vậy?

Để cho cô tin tưởng Kỳ Thừa Hoài là thật với cô, đầu óc cô bị nước vào mới có thể coi là thật.

Cũng may cô đối với anh cũng không phải thật tình, sau lại bày ngay ngắn tâm trí, đem quan hệ của bọn họ định nghĩa theo nhu cầu kim chủ với tình nhân. Như vậy, đã hiểu hành vi của anh.

Lộ Mạn Hề khó có thể bình tĩnh, trong đầu loạn thành một đoàn bột nhào, đi theo Kỳ Thừa Hoài rẽ trái rẽ phải đi tới chỗ một bia mộ.

Cô nhìn thoáng qua bia mộ kia, nếu không đoán sai, hẳn là bia mộ của ba Kỳ hoặc là ông Kỳ.

Kỳ Thừa Hoài bái lạy, Lộ Mạn Hề cũng bái lạy theo anh, anh giới thiệu nói: “Đây là ông nội của anh.”

Lộ Mạn Hề ừm một tiếng, đem suy đoán của nội tâm ném đến một bên, lại một lần nghiêm túc bái lạy, “Xin chào ông Kỳ.”

Không giống với trên tivi, ảnh chụp trên bia mộ cũng không có rõ ràng như vậy, rất có một chút năm tháng.

Lão nhân này thoát nhìn rất nghiêm túc, bộ dáng ít khi nói cười, cho dù là cách ảnh chụp, cũng cho người ta một loại áp lực.

Không hổ là người sáng tạo ra Kỳ thị, vừa thấy chính là người làm đại sự.

Bên cạnh bia mộ của ông Kỳ là bà Kỳ, chỉ là xem ảnh chụp, cảm giác bà Kỳ là phiên bản nữ của ông Kỳ.....

Không giống với tướng mạo hiền lành của bà cô mà rất giống nữ hiệu trưởng nghiêm khắc thời trung học kia.

Đột nhiên cô có thể lý giải Kỳ Thừa Hoài vì sao lại có khuynh hướng mặt than, hóa ra đây là di truyền gia tộc, người nhà bọn họ đều là dạng này.

Lộ Mạn Hề đi theo Kỳ Thừa Hoài thêm vài bước, chỉ thấy anh đem bó hoa hồng trắng kia đặt ở trước bia mộ, “Đây là mẹ anh.”

Không biết vì cái gì, nhìn anh đứng như vậy, giới thiệu người thân của anh với cô, cô có một loại ảo giác kỳ thật anh càng cô đơn hơn cô.

Cô thường thường suy nghĩ, cô với Lôi Tranh là cùng một loại người, kỳ thật cẩn thận giấu lại, cô với Kỳ Thừa Hoài mới đúng.

Ít nhất Lôi Tranh còn có ông bà yêu thương anh, tuy rằng hiện tại đã qua đời, chính là hẳn vẫn sống trong tình yêu này suốt hơn hai mươi năm.

Còn cô, vừa mới thành niên, trên thế giới này yêu cô nhất có hai ông bà thì đã qua đời, còn lại ba mẹ sao, cũng chỉ là chứng minh cô không phải cô nhi, chỉ là quan hệ trên họ khẩu mà thôi, ba mẹ Lộ cho cô sự yêu mến còn không bằng di nhỏ.

Kỳ Thừa Hoài giống cô, hiện tại sống trên đời đều là quan hệ thân thích rất xa, khả năng đã sớm không liên hệ.

Không cha không mẹ, trong ngày tất cả mọi người đoàn viên, anh không biết qua bao nhiêu đêm giao thừa cô đơn.

Bọn họ là hai người cô đơn ôm nhau để sưởi ấm.

“Mạn Hề, ông bà anh là liên hôn gia tộc, buộc chặt bên nhau vì lợi ích.” Tiếng của Kỳ Thừa Hoài ở trong hoàn cảnh như vậy có vẻ thanh lãnh phá lệ, “Bọn họ không yêu nhau, nhưng không thể không ở bên nhau, ông bà của anh đối với anh rất nghiêm khắc, khi còn nhỏ anh thích xem TV, ông nội của anh liền đem TV trong nhà đập nát, vì để anh chuyên tâm đọc sách học tập.”

Đây là lần đầu tiên anh nói về việc của Kỳ gia, Lộ Mạn Hề không nói một lời nghiêm túc lắng nghe.

Từ bên trong miêu tả của anh, có thể nghĩ, hẳn là từ khi Kỳ Thừa Hoài biết chuyện thì đã không có cái gọi là tuổi thơ.

Sinh ra ở một gia đình như vậy, vừa sinh ra đã thắng ở trên vạch xuất phát, nhưng đồng thời, cái giá phải trả cũng không phải người bình thường có thể lý giải thừa nhận.

“Lời này anh chỉ nói với một mình em” Kỳ Thừa Hoài nhìn thoáng qua bia mộ của ông bà Kỳ, “Lúc ông bà anh qua đời, nói thật, anh cũng không khó chịu, ngược lại có chút.....” Tựa hồ khó có thể mở miệng, anh tạm dừng trong chốc lát, “Vui về.”

Lộ Mạn Hề: “.....”

Không cần biểu hiện một dáng vẻ giống như biển thật sao.

“Bọn họ không có đối xử với anh như cháu nội, từ đầu tới đuôi, anh chỉ là người thừa kế Kỳ gia mà thôi.” Kỳ Thừa Hoài không vì ý nghĩ của mình mà cảm thấy áy náy si nhục, “Đối với anh không có nửa điểm yêu thương, anh có thể cảm giác được, hiện tại ở trước mộ bọn họ nói như vậy, nếu thật sự có linh hồn, bọn họ cũng sẽ không thương tâm khổ sở, chỉ biết cao hứng vì bồi dưỡng thành công ra người thừa kế, có thể làm Kỳ thị càng thêm huy hoàng.”

Lộ Mạn Hề cũng không biết an ủi anh thế nào, bởi vì từ khi nghe được những việc này, cô cũng có thể cảm giác được, đôi ông bà này tựa hồ đối với cháu trai đích xác không có..... tình cảm gì.

Thật là cực kỳ hiếm thấy.

Cô đột nhiên có một cảm giác Kỳ Thừa Hoài có tính cách giống như vậy là không ngoài ý muốn.

Ở gia đình như thế, về sau còn có biến cố, còn có thể giống như người bình thường thì hẳn là rất kỳ quái mới phải.

“Ba anh không muốn gánh vác trách nhiệm Kỳ thị, đương nhiên, ông ấy cũng không thông minh, coi như muốn gánh vác, cũng không có năng lực, cho nên ông thật sự quá thoải mái, cùng người mình thích kết hôn, đi làm cũng rất nhẹ nhàng.” Ánh mắt Kỳ Thừa Hoài bình tĩnh mà tự thuật, giống như người trong cuộc nói chuyện không phải là ba mẹ của mình, “Ông ấy trao hết toàn bộ trách nhiệm cho con trai ông ấy còn chưa thành niên, khi còn nhỏ bởi vì ông bà quản giáo, đi theo bọn họ khóc, ba mẹ anh nghe anh nói xong, lại đem anh về nơi của ông bà, bọn họ cảm thấy đây là vì tốt cho anh, nhưng một đoạn thời gian rất dài, anh hận bọn họ.”

Lộ Mạn Hề nhất thời không thể nhìn xuống tiến lên cầm tay anh, xem như không tiếng động an ủi.

“Lúc bọn họ qua đời, một mình anh kỳ thật rất nhẹ nhàng.” Kỳ Thừa Hoài cười cười, “Không có thảm như người khác nghĩ, anh muốn học khi nào thì khi đó học, anh muốn làm gì thì làm cái đó, cho dù chỉ đạo chơi cũng có thể tiêu xài cả đời, nhưng.....” Nói tới đây anh tạm dừng một chút, “Thói quen đã thâm nhập cốt tủy, ông bà của anh thắng, cho dù bọn họ không còn nữa, anh cũng không còn biện pháp biến thành đứa trẻ tùy hứng.”

Cho dù là Lộ Mạn Hề, hiện tại nhìn dáng vẻ Kỳ Thừa Hoài giống như đứa trẻ đáng thương, tâm cũng sinh ra đồng tình.

Mặc dù cô biết Kỳ Thừa Hoài hiện tại cường đại đến không cần bất cứ kẻ nào đồng tình, nhưng vẫn nhìn không được.

Kỳ Thừa Hoài cảm giác được ấm áp bên trong tay của cô, trong lòng buồn lòng, lão Cố nói không sai, khổ nhục kế rất có tác dụng, đặc biệt là lấy thân thể bị thảm, chuẩn không sai.

Nhưng cũng nói lại, đây cũng không tính là sai, dù sao anh nói đều là sự thật.

Chỉ là anh không có yếu ớt như anh đã nói, hiện tại nhớ tới, đối với ông bà cũng không chán ghét như vậy.

Ai kêu anh là người Kỳ gia, ai kêu anh hưởng thụ vật chất điều kiện mà người thường không được.

Vậy thì cần phải gánh vác trách nhiệm trên vai, thế giới này ở một mức độ nào đó mà nói, vẫn là rất công bằng.

“Mạn Hề, anh biết ba mẹ em đối với em thế nào.” Kỳ Thừa Hoài áp ụ trong chốc lát, tiếp tục không ngừng cố gắng, “Nói trắng ra là có cha mẹ với không có cha mẹ cũng không khác nhau qua lớn, em chủ động phân rõ giới hạn với họ cũng tốt, anh muốn nói cho em chính là, về sau ăn tết sẽ chỉ có hai người chúng ta.”

Kỳ thật lựa chọn của cô đúng với lòng anh mong muốn.

Không có cha mẹ ràng buộc, trên thế giới này, người quan trọng của cô là anh.

Bọn họ có nhau là đủ rồi. Mặt khác, cái gọi là bạn bè chẳng qua là bạn chơi cùng, chẳng qua là dẹt hoa trên gấm.

Muốn hoặc là không muốn, cũng không có gì khác nhau quá lớn.

Lộ Mạn Hề gật gật đầu, “Ừm, được.”

Dù sao cũng chỉ có một năm.

Chỉ là nghĩ đến người này một năm sau nằm liệt giữa đường, vì sao lại có một loại cảm giác phức tạp nói không nên lời đây.

Mặc dù cái anh gọi là bảo hộ với chiều cổ cô không thích, nhưng không thể phủ nhận chính là, ở mười tám tuổi đến về sau trong cuộc đời của cô, Kỷ Thừa Hoài, tên này nhất định phải lưu lại sắc thái vết tích dày đặc.

Kỷ Thừa Hoài cho rằng anh được một lời hứa hẹn.

Đương nhiên hôm nay anh mang Lộ Mạn Hề đến đây cũng có thâm ý, trước kia anh không có nghĩ hướng đến chuyện kết hôn, dù sao cô còn trẻ, anh đối với hôn nhân gia đình cũng không có ham muốn gì, chỉ là hiện tại không thể không để ở trong lòng.

Mạn Hề của anh muốn kết hôn, muốn một gia đình, anh cho cô có gì mà không được?

Nếu muốn kết hôn, tự nhiên là muốn qua một lần quá trình người Trung Quốc đều sẽ đi, đó chính là gặp gia trưởng.

Anh không cần bất cứ kẻ nào đồng ý, chẳng qua là đi theo quá trình một chút.

Lộ Mạn Hề kinh hãi trong ngực người, lại không thể tránh khỏi lâm vào trong khủng hoảng, Kỷ Thừa Hoài nói những lời này còn có những hành động hôm nay, rốt cuộc là có ý gì???

Thật sự là làm người ta nhìn không thấu, cô cũng không dám đoán, sợ buổi tối ngủ không yên.

Nghĩ đến khoảng thời gian trước anh nói phải cho cô một giao đãi.....

Lộ Mạn Hề nhìn không được ở trong gió lạnh run bắn bật.

Cô thật sự không hy vọng xa vời với vị trí bà Kỷ, cũng không nghĩ tới muốn cùng thứ này kết hôn a!!!

Thứ này có phải lý giải sai rồi???

Lộ Mạn Hề đang trong sợ hãi giống như khi đưa trẻ hai trăm cân, Kỷ Thừa Hoài nắm tay cô tới rồi một chỗ đất trống, mộ viên Kỷ gia là đơn độc.

Anh nhìn về phía cô, ánh mắt vô cùng thâm tình: "Sau khi chết anh sẽ chôn ở chỗ này."

Ngay sau đó, anh lại chỉ chỉ một bên khác, "Em sẽ chôn ở bên cạnh anh."

Theo Kỷ Thừa Hoài, đây là cầu hôn.

Đời này của anh không có khả năng lại cùng người thứ hai làm ra bảo đảm như vậy.

Mà đối với nữ chính Lộ Mạn Hề mà nói, nghe xong lời này cô run đến dường như giống với cái sàng.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nào Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Kỷ Thừa Hoài cảm thấy mình là đang cầu hôn, Lộ Mạn Hề lại cảm thấy anh là đang uy hiếp cô.

Bằng không lời này vừa nghe liền cho người ta một loại cảm giác "Anh chết em nhất định phải ở bên người anh, chôn cùng anh", không hề cảm thấy lãng mạn, ngược lại làm người ta kinh dị không thôi.

Lộ Mạn Hề khô khan cười hai tiếng: "Đây đều là việc tương lai."

Nên may mắn Kỷ Thừa Hoài còn chưa có biến thái đến cái loại trình độ này sao? Muốn thật giống bạo quân, đã chết còn để phi tàn tuần táng theo, kia cô thật là đau má.

Thời tiết Đê Đô lạnh và khô ráo, một mực đứng ở mộ viên như vậy cũng không phải vấn đề, Kỷ Thừa Hoài theo thông lệ dẫn Lộ Mạn Hề tới gặp gia trưởng xong thì dẫn cô lên xe chuẩn bị về nhà.

Bạn bè Kỷ Thừa Hoài rất nhiều, nhưng lại rất ít.

Bởi vì phía sau anh là Kỷ thị, cho nên có rất nhiều người muốn nịnh bợ anh, nhưng đồng thời có tình bạn chân chính trên cơ bản chỉ có một hai người, mà hai người anh em này đều từng người từng người lập gia đình, đúng là cuộc sống hài hòa hạnh phúc, đều là có việc thì nói, không có việc gì thì có thể tròn

một năm cũng không liên hệ.

Lộ Mạn Hề lại càng không cần phải nói, trước kia mấy người bạn quan hệ không tồi, sớm đã có cuộc sống của riêng mình, ai cũng sẽ không giống hồi đó không có việc gì là lại tụ tập ca hát uống rượu, khả năng đòi người chính là như vậy, càng lớn càng cô đơn.

Vào thời gian như vậy, Lộ Mạn Hề cảm thấy bên người có Kỷ Thừa Hoài, giống như cũng không phải một chuyện xấu.

Buổi tối đúng là thời điểm ăn cơm tất niên, làm cơm xong, Lộ Mạn Hề chuẩn bị quay một video ngắn đăng Weibo, xem như chúc mừng năm mới với các fan.

Biệt thự này có hoa viên nhỏ, hiện tại chưa đến mùa hoa, thoát nhìn thanh lãnh lạ thường.

Lúc trước Lộ Mạn Hề đã nhờ trợ lý mua một chùm bóng đèn nhỏ rất lưu hành trên Taobao hiện nay, treo ở bức màn phá lệ xinh đẹp, chỉ là cô vẫn luôn không có thời gian, hôm nay có hứng thú lại có thời gian, liền chỉ huy Kỷ Thừa Hoài bắt đầu bố trí hoa viên hầu như hoang phế.

Trong lúc Kỷ Thừa Hoài nghiên cứu nên treo như thế nào để càng duy mỹ thì Lộ Mạn Hề trộm mở xe anh mà đi ra ngoài.

Qua mấy năm, đều không có ý này.

Lộ Mạn Hề đội mũ con thỏ, lông xù xù, còn đeo khẩu trang, trừ phi ai có hoá nhân kim tinh, bằng không thật sự rất khó nhận ra.

Khu biệt thự gần siêu thị đã đóng cửa, cô tìm một hồi lâu mới tìm được một cửa hàng nhỏ mở cửa để mua pháo hoa.

Vài phút sau, Lộ Mạn Hề cơ hồ đã mua hơn phân nửa đồng pháo hoa đặt ở bên ngoài, nhét đầy cốp xe xong cô mới vừa lòng về nhà.

Thời gian cô rời nhà đi có chút dài, Kỷ Thừa Hoài đã treo hết những bóng đèn nhỏ lên, ở trong hoa viên chợt lóe chợt lóe, đẹp lạ thường, cho dù là đại thiếu nam lúc này chụp ảnh cũng rất xinh đẹp.

"Em đi đâu?" Kỷ Thừa Hoài thấy cô trở về, sắc mặt mới tốt hơn một ít.

Lộ Mạn Hề mở cốp xe ra, chỉ chỉ pháo hoa bên trong, "Mượn ngựa của anh đi ra ngoài mua pháo hoa."

Cô khó được có loại hứng thú này, Kỷ Thừa Hoài cũng không nói gì nữa, tiếp tục đảm đương tư cách người hầu, giúp cô dọn pháo hoa xuống.

Khi còn nhỏ Lộ Mạn Hề với bạn thân cùng nhau lên phố mua đồ, bị ngư lôi của những đứa trẻ nghịch ngợm, không hiểu chuyện làm cho sợ tới mức tè ra quần, có thể nói là bóng ma tuổi thơ, cô chỉ dám chơi loại pháo trẻ năm tuổi cũng thấy thật nhàm chán.

Lộ Mạn Hề đem mấy cái pháo hoa nhỏ đặt ở trong viện, ra lệnh Kỷ Thừa Hoài đi bật lửa.

"Không có bật lửa, anh đã cai thuốc." Kỷ Thừa Hoài mặt không đổi sắc nói dối, trước kia anh đã bảo đảm qua với Lộ Mạn Hề, muốn cai thuốc, đương nhiên Lộ Mạn Hề trước nay liền không đem lời bảo đảm của anh để trong lòng.

Đàn ông cai thuốc còn khó hơn phụ nữ giảm béo.

Anh chỉ là không ở trước mặt cô hút thuốc mà thôi, mỗi lần anh cho rằng nguy trang đến thiên y vô phùng[1], nhưng anh không biết, đối với người không hút thuốc lá mà nói, đối yên vị đặc biệt miễn cảm, anh có hút thuốc hay không, cô vừa nghe là biết.

Thiên y vô phùng[1]: áo trời không có vết chỉ, không có sơ sót nào.

"Đừng nói nhảm, đi lấy bật lửa." Lộ Mạn Hề cũng lười đi vạch trần anh.

Đàn ông chính là như vậy, thích làm bảo đảm, thích hứa hẹn, nhưng thường thường đều rất khó thực hiện.

Kỷ Thừa Hoài mỉm cười, ngoan ngoãn mà vào phòng, không lâu sau quay lại, trong tay cầm bật lửa thoát nhìn rất có cảm nhận.

Đốt pháo hoa, bật bóng đèn nhỏ, là có thể quay video.

Kỷ Thừa Hoài cầm điện thoại cho cô.

Lộ Mạn Hề hướng về phía ống kính mỉm cười ngọt ngào nói: "Hy vọng trong năm mới, các fans bảo bảo của tôi đều có thân thể khỏe mạnh vạn sự như ý, sau đó mọi người cùng nhau phát đại tài, năm mới vui vẻ a!"

Cô không quá biết nói trong trường hợp này, nói xong, Kỷ Thừa Hoài cũng ăy kết thúc quay.

"Cho nên em chỉ vì quay cái video cùng lắm cũng chỉ một phút này mà mua nhiều pháo hoa như vậy?" Kỷ Thừa Hoài vẫn là không hiểu mạch não phụ nữ lắm.

"Ai nói, em muốn xem." Lộ Mạn Hề ôm túi chườm nóng, ngồi ở trên xích đu trong hoa viên, ra lệnh Kỷ Thừa Hoài đi đem pháo hoa cô mua đốt từng cái

cho cô xem.

Theo lý mà nói, ăn tết mua loại pháo hoa mà trẻ con thích này, hẳn là tự mình đi đốt mới càng có ý tứ phải không?

Cô ngược lại, ngồi ở một bên chuyện gì cũng mặc kệ, chỉ lo xem.

Kỷ Thừa Hoài chịu thương chịu khó phóng pháo hoa.

Động tác của anh rất buồn cười.

Sau khi đốt lửa xong thì nhanh chóng chạy đến một bên, hoàn toàn không có sự cao lãnh bình thường.

Lộ Mạn Hà một bên xem pháo hoa, một bên nhìn bình luận trên Weibo, ở thời gian như vậy, tựa hồ anh hùng bàn phím cũng có thể dễ thương hơn rất nhiều.

"wuli Lộ Lộ thật là mỹ nhân thịnh thế, lại một lần có cùng loại, trên bức màn trong nhà còn treo bóng đèn nhỏ đây 233333."

"Mẹ của ta ơi, lúc này mới phát Weibo bao lâu a, trên Taobao cứ nhiên có mũ cùng loại, ba Mã Vân của tôi quả nhiên uy vũ hùng tráng."

"Chẳng lẽ chỉ có tôi tò mò, người quay video là ai sao?"

"Video này tôi cũng chỉ xem hơn hai mươi lần mà thôi, mọi người hãy quý trọng cho tốt đi, ai biết khi nào Lộ Mạn Hà mới phát Weibo tiếp."

"Trước kia là bị nhan sắc của Lộ Mạn Hà hấp dẫn, thực xin lỗi, tôi thật là nhan cầu[2], bất quá hiện tại thật là bị tính cách còn có kỹ thuật diễn chính phục, mặc kệ bên ngoài đồn đãi thế nào, cho dù cô ấy có nghiêm túc đóng phim hay không, tất cả mọi người đều rõ như ban ngày!"

Nhan cầu[2]: Một kiểu người đối với hết thảy sự vật có nhan sắc cao không có chút chống cự nào. Bình thường dùng cho tự giễu!

Trên Weibo có một đại V nổi danh, là fan trung thành của Lộ Mạn Hà, hẳn phát video: "Chỉ giá trị nhan sắc của Lộ Mạn Hà, tôi có thể yêu cô ấy một vạn năm, tất cả mọi người chớ đoạt lão bà (vợ) với tôi, cảm ơn."

Lộ Mạn Hà thuận thế chọn đi vào, dù sao hẳn phát số lượng cao nhất.

Bình luận phía dưới làm Lộ Mạn Hà nhìn mà cười khanh khách không ngừng.

"Po chủ bảo trọng, ai mà không biết người đàn ông sau lưng Lộ Mạn Hà mẹ nó chính là vua đâm chũa a!! Cảm giác phải bị phong ấn, châm nện."

"Po chủ thật là hán tử đầu thẳng thần cương nghị."

"Ngày mai lại đây nhìn xem anh có còn sống hay không."

"Tôi muốn kế thừa kiến hoa bá của anh, xem nơi này xem nơi này!"

"Anh đối Lộ Mạn Hà thật là chân ái, thật ủng hộ anh hán tử a!!"

Trên Weibo cũng có không ít dân mạng thân ái phân tích, lòng dạ người đàn ông sau lưng Lộ Mạn Hà có bao nhiêu hẹp hòi.

Không nói cái khác, chỉ là cho đến giờ mà thôi, Lộ Mạn Hà còn chỉ quay qua cảnh hôn với Lôi Tranh, kia vẫn là lúc mới xuất đạo, hiện tại chỉ diễn cầm tay hay là ôm đả ít lại càng ít, có thể thấy kim chủ ba ba có bao nhiêu keo kiệt.

Kỷ Thừa Hoài cẩn trọng đốt pháo hoa, Lộ Mạn Hà cầm điện thoại cố ý trêu ghẹo anh: "Kỷ Thừa Hoài, toàn Weibo đều đã biết anh keo kiệt."

"Có ý gì." Anh đã ra một thân mồ hôi mòng.

"Anh nhìn xem người khác đều kêu anh như thế nào, nói anh là vua giẫm chũa." Lộ Mạn Hà cảm thấy xưng hô này vô cùng tinh chuẩn, nghĩ đến đại V này đùa giỡn xưng cô là lão bà, cô không yên tâm lại bổ sung thêm một câu: "Anh đừng cùng đại V này so đo, em rất thích xem truyện cười của anh."

Kỷ Thừa Hoài nhìn cô một cái, "Trước điều tra rõ người này là nam hay là nữ, lại quyết định muốn so đo hay không."

Anh cũng chưa gọi qua cô là lão bà, người khác thế mà lại gọi.

Lộ Mạn Hà vô ngữ: "Người này thật sự chơi không nổi vui đùa."

Lúc cô còn chưa xuất đạo, vô cùng thích nam thần ảnh đế nào đó, cũng không phải chưa có hoa si gọi người ta là lão công (chồng), chẳng lẽ lão bà người ta phải tìm cô liêu mạng dạy dỗ? Lại không phải bệnh tâm thần.

"Người khác bắt em nói giỡn, chẳng lẽ cũng muốn anh tiếp thu?" Kỷ Thừa Hoài vẫn là không có biện pháp tiếp thu những người vừa kêu Lộ Mạn Hà là lão bà này.

Cái gì là vác đá nện vào chân mình, chính là đây!

Lộ Mạn Hề: "....."

Pháo hoa còn chưa đốt xong, bên ngoài lại quá lạnh, Lộ Mạn Hề dứt khoát vào phòng, Kỷ Thừa Hoài đem pháo hoa trên tay ném xuống đất, cũng đi theo vào.

Trong nhà cùng bên ngoài hoàn toàn hai nhiệt độ khác nhau.

Vừa vào phòng, chuyện đầu tiên Lộ Mạn Hề làm chính là cởi áo bông thật dày ra.

Kỷ Thừa Hoài trầm thấp mà oán giận một câu: "Anh cũng chưa gọi em như vậy."

Nguyên lai là oán giận ghen tuông a? Lộ Mạn Hề làm bộ không nghe được, nghĩ thầm cho ghen chết anh.

Kỷ Thừa Hoài nghĩ thầm, lời nói đều nói ra đi, cô khẳng định đã nghe được, vì thế tiếp tục nói: "Dù sao anh không cho người khác kêu em như vậy."

"Fans của em sau lưng cũng sẽ gọi em như vậy a."

"Anh lại không nghe được."

"Dù sao anh đừng đi cùng chủ blogger này so đo, có vẻ quá không phong độ!" Lộ Mạn Hề cũng không xác định Kỷ Thừa Hoài thật sự có tố chất thần kinh như vậy hay không.

Nếu là so đo thật, vậy cô thật sự sẽ thành một câu chuyện cười trong giới.

"Không so đo cũng đúng" Kỷ Thừa Hoài từ sau lưng ôm lấy cô, cọ cọ sườn mặt mịn màng của cô, "Anh có một điều kiện."

Lại phải ký tên vào hiệp ước nhục nước mất chủ quyền, Lộ Mạn Hề khẽ hừ một tiếng.

"Cái gì?"

"Anh cũng chưa gọi em là lão bà. Người khác dựa vào cái gì mà gọi."

Nga? Ý tứ này là, trừ phi cô đồng ý cho anh gọi cô là lão bà, nếu không việc này anh nhất định phải so đo?

"Gọi đi gọi đi." Cùng lắm cũng chỉ là một cái xưng hô mà thôi, lại không có hại với cô.

Trong lòng Kỷ Thừa Hoài đắc ý, "Hôm nay ở mộ viên, lời nói của anh em có nghe vào không?"

Không đề cập tới chuyện này còn tốt, nhắc tới Lộ Mạn Hề liền cảm thấy âm phong từng trận.

"Nói cái gì?"

"Chẳng lẽ em không biết đó là anh đang cầu hôn sao?"

Lộ Mạn Hề trợn mắt há hốc mồm.

Oa bằng hữu, ai cầu hôn ở nghĩa địa a??

Đừng nói cho cô, cái mộ trống rỗng ở nghĩa trang chính là nhấn cầu hôn a???

Đây là ai a.

Bạn đang đọc truyện *Phiền Nã Của Nữ Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.